

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา
และความต้องการของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
The Study of English Teaching and Learning Behavior: Instructional Practices,
Problems and Needs of Christian Schools in Three Southernmost Provinces

โดย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัยชนนี สิทธิชัย
นายธันยากร ตุดเกื้อ

กรกฎาคม 2559

สัญญาเลขที่ RDG5740077

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา และความ
ต้องการของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

The Study of English Teaching and Learning Behavior: Instructional Practices,
Problems and Needs of Christian Schools in Three Southernmost Provinces

คณะผู้วิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤทัยชนนี สิทธิชัย
2. นายธันยากร ตุดเกื้อ

สังกัด

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมของการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ 1) เพื่อศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมในการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 2) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษและกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้วิธีการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed Method) การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Study) โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนจำนวน 277 คน ครูผู้สอน จำนวน 16 คน และศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอน โดยเครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจำนวน 12 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากผลการศึกษาพบว่า

1) **สภาพการเรียนการสอนโดยรวม** ด้านหลักสูตรจะใช้หลักสูตรฯ เลเซียซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะของโรงเรียนในเครือคาทอลิก ด้านเนื้อหาให้ความสำคัญและเน้นย้ำในเรื่องของไวยากรณ์ (Grammar) รวมถึงการออกเสียง คำศัพท์ ประโยค การประสมคำ และการตีความในภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอนที่เน้นตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ครูมีการเน้นย้ำเนื้อหาสำหรับห้องเรียนอ่อน และครูส่วนใหญ่นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสอน ด้านสื่อการสอนส่วนใหญ่สื่อที่ครูเลือกใช้คือบัตรคำ Mind Mapping PowerPoint นอกจากนี้ยังมีห้อง Lab ห้อง E-Library รวมถึงห้องสมุด และห้องคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนมีบริการให้นักเรียนสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวก ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนมีห้องสมุด ห้อง Lab ห้อง E-Library รวมถึงห้องคอมพิวเตอร์ที่นักเรียนสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผลคะแนนได้จากการสอบวัดความรู้ประจำปีที่ใช้ข้อสอบที่มาจากส่วนกลางซึ่งจะมีคะแนน 40% และอีก 60% เป็นคะแนนเก็บที่มาจากทดสอบการอ่าน การฟัง การสนทนา การนำเสนอหน้าชั้นของนักเรียน และผลงานอื่นๆที่ครูมอบหมาย

2) **ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน** ประกอบไปด้วย หลักสูตรที่มีเนื้อหาเน้นและเข้มข้นในเรื่องไวยากรณ์ (Grammar) มากเกินไป รวมถึงข้อสอบเป็นข้อสอบที่ต้องอาศัยการท่องจำมากกว่าใช้ความรู้ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง รวมถึงสภาพแวดล้อมของสังคมไทยที่มารูปแบบของสังคม วัฒนธรรมที่ไม่ได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกัน จึงไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ และนักเรียนยังมีเจตนาด้านลบกับภาษาอังกฤษว่ายาก จำไม่ได้ น่าเบื่อ จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจเรียน ประกอบ

กับการเรียนในเรื่องไวยากรณ์ที่เป็นเรื่องที่ถือว่าไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับเด็กเล็กๆ เพราะเด็กเล็กๆ ควรมีการเริ่มต้นด้วยการฝึกหัดออกเสียงให้ชัดเจน ฝึกพูดคุยสนทนาระหว่างกัน และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และสิ่งที่สำคัญคือนักเรียนไม่กล้าแสดงออกซึ่งเป็นจุดบอดของนักเรียน ทั้งนี้ประเด็นที่อาจจะถูกมองข้ามไปนั้นคือการที่ครูภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และประกอบกับเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเข้ามาอยู่ในพื้นที่จึงจำเป็นต้องใช้ครูที่มีแค่ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาสอนนักเรียน ครูดังกล่าวส่วนใหญ่จะไม่ได้จบมาทางด้านภาษาโดยตรงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กตั้งแต่เล็กๆ ที่ต้องการการเรียนการสอนในรูปแบบ Phonics (โฟนิคส์ คือ วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยหลักการออกเสียงและการประสมอักษร A-Z ทั้ง 26 ตัว อย่างเป็นขั้นตอน) นั้นถือว่ามีความสำคัญมาก ทั้งนี้นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านหลักสูตรมากที่สุด (ร้อยละ 14.4) รองลงมา ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 13.4) ด้านเนื้อหา (ร้อยละ 12.3) ด้านรูปแบบและวิธีการสอน (ร้อยละ 11.2) ด้านผู้สอน (ร้อยละ 10.5) ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 9.4) ด้านการวัดผลและประเมินผล (ร้อยละ 5.8) และด้านสื่อการเรียนการสอนนักเรียนมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.3) ในส่วนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ กับ ด้านผู้เรียน มากที่สุด (ร้อยละ 31.2) รองลงมา ด้านหลักสูตร (ร้อยละ 18.8) ด้านสื่อการเรียน (ร้อยละ 12.5) และด้านผู้สอนมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด (ร้อยละ 6.2)

3) ความต้องการในด้านต่างๆในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน พบว่ามีความต้องการครูผู้สอนที่จบด้านภาษาโดยตรงที่มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ อีกทั้งเหตุการณ์ความไม่สงบยังเป็นปัจจัยที่สำคัญให้ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเสี่ยงชีวิตที่จะอยู่ภายในพื้นที่สีแดง ทำให้ขาดกำลังครูไปมากในเหตุผลดังกล่าว นอกจากนี้ในส่วนของสื่อการเรียนการสอนครูต้องการหนังสือ E-Book หนังสือนิทานสั้นๆ อ่านง่ายๆ และมีสีสันที่สดใสเพื่อดึงดูดเด็กให้อยากอ่านและเกิดความสนใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และในส่วนของคำศัพท์ต้องการแบบพจนานุกรมภาพ Picture Dictionary และครูต้องการให้แต่ละโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ ไว้ให้เด็กได้ฝึกฟังกับเจ้าของภาษาโดยตรงและสุดท้ายอยากให้โรงเรียนจัดสรรเวลาหรือส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และเพื่อสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และ

4) แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากปัญหาที่ค้นพบปรากฏว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบได้แต่ไร้ประสิทธิภาพในด้านของการสื่อสารในสถานการณ์จริง รวมถึงข้อสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียนจะเป็นลักษณะของข้อสอบท่องจำ ไม่ได้เป็นการวัดความรู้ ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ องค์กรต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นหลักการออกเสียงและการประสมอักษรอย่างเป็นขั้นตอน และประเด็นที่สำคัญอีกหนึ่งประการคือการที่จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไปจนส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนลดลง อีกทั้งควรมีการจัดอบรมเพื่อยกระดับศักยภาพของครู

อย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการเพิ่มพูนวิทยาการ ความรู้ใหม่ๆเพื่อที่ครูจะได้นำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์
ต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

Executive Summary

The study of English teaching and learning behavior: instructional practices, problems and needs of Christian schools in three southernmost provinces was conducted to 1) examine behavior in English instructional practices, problems and needs of Christian schools in three southernmost provinces and 2) find out appropriate guidelines in developing English instruction for Christian schools in three southernmost provinces. By means of mixed method, questionnaires were distributed to 277 students for quantitative study, while in-depth interview was employed with 16 respondents including English teachers, English language heads and academic teachers derived from purposive sampling method for qualitative study. Descriptive statistics and inferential statistics were employed in quantitative analysis, whereas content analysis was chosen for the qualitative one.

The study found that **1) regarding the instructional condition**, the study discovered that the schools used “The Salesian Curriculum”, specifically designed for Christian schools. Grammar, pronunciation, vocabulary, sentences, word compound and interpretation were focal contents. Student Center method was employed with assistance from teachers using technology in their instruction and content explanation, especially for students with low English competence. For teaching materials, most of the teachers used word cards and My Mapping, PowerPoint Presentation together with language laboratories, E-libraries, libraries and computer rooms that their schools provided for information access of the students. Concerning evaluation and assessment process, 40% were from the knowledge of central exam paper; 60% were from listening, reading and conversation tests, class presentation and other assignments.

2) In terms of instructional problems, the study found that grammar-based content was a primary obstacle of the curriculum as it was not appropriate for children who should start learning English with phonics and conversation in daily life. Moreover, exam focusing on memorization not only knowledge but also obstructed the students from communicative competence. Social context of Thailand, where English was not used in daily communication, was one of the factors lessening students’ opportunity in English usages. In addition, their negative attitude towards English language that it was difficult to remember and boring badly affected their studying attention and language expression. Another crucial factor that might be concerned was a lack of qualified English teachers due to violent situation in the three southernmost provinces, which distracted them from working in this dangerous

area. The schools, therefore, unavoidably hired teachers whose educational degree was not that of English instruction for children who required phonics knowledge or a method of teaching English based on learning the sounds that letters A-Z represents.

Problems in English instruction pointed out by students in the three southernmost provinces were curriculum (14.4%), resources and learning sources (13.4%), content (12.3%), instructional practice and methods (11.2%), instructors (10.5%), learners (9.4%) evaluation and assessment (5.8%) and teaching materials (4.3%). Concerning the instructional problems of the teachers were resources and learning sources (31.2%), curriculum (18.8%), teaching materials (12.5%) and instructors (6.2%).

3) Regarding needs for English instruction needs, the study discovered that teachers with degrees in English were primarily required. E-books, short, easy and colorful storybooks as well as picture dictionaries were demanded to attract the students in learning English. Language laboratories were also needed to enhance the students' listening ability. Finally, the students should be provided with much time and support in strengthening their English fluency.

From the problems mentioned above, the study ended up with the guideline in English instruction development as followed. The evaluation process that focused on students' memorization ability was not a genuine test of knowledge since the students were able to do the exam but incapable of communicating in real situations. Government sectors and related organizations, therefore, should give their hands in encouraging English phonics instruction. In addition, large numbers of students in one classroom diminished effectiveness in English instruction. Trainings were also required for self-development of the teachers for their instructional ability.

รหัสโครงการ: RDG5740077
 ชื่อโครงการ: การศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ:
 รูปแบบ ปัญหา และความต้องการของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิ
 คริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
 ชื่อนักวิจัย: ฤทัยชนนี สิทธิชัย และ ฉันทยากร ตุดเกื้อ
 E-mail Address: ruthsittichai@gmail.com
 ระยะเวลาโครงการ: 15 กันยายน 2557 - 14 กันยายน 2558

การศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของ
 พฤติกรรมของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัด
 ชายแดนภาคใต้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ 1) เพื่อศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ
 ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: ของโรงเรียนสังกัด
 มูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 2) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้
 ภาษาอังกฤษและกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ
 โรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้วิธีการศึกษาแบบผสมผสาน
 (Mixed Method) การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Study) โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียน
 จำนวน 277 คน ครูผู้สอน จำนวน 16 คน และศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) โดยใช้วิธีการ
 สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยการสัมภาษณ์ ครูผู้สอน โดยเครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์
 กึ่งโครงสร้างจำนวน 12 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัย
 ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และ
 สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิง
 คุณภาพ

จากผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการเรียนการสอนโดยรวม ด้านหลักสูตรจะใช้หลักสูตรชาเล
 เซียซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะของโรงเรียนในเครือคาทอลิก ด้านเนื้อหาให้ความสำคัญและเน้นย้ำในเรื่อง
 ของไวยากรณ์ (Grammar) รวมถึงการออกเสียง คำศัพท์ ประโยค การประสมคำ และการตีความใน
 ภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอนที่เน้นตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ครูมีการเน้น
 ย้ำเนื้อหาสำหรับห้องเรียนอ่อน และครูส่วนใหญ่นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสอน ด้านสื่อการสอน
 ส่วนใหญ่สื่อที่ครูเลือกใช้คือบัตรคำ Mind Mapping PowerPoint นอกจากนี้ยังมีห้อง Lab ห้อง E-
 Library รวมถึงห้องสมุด และห้องคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนมีบริการให้นักเรียนสามารถเข้าไปค้นหา
 ข้อมูลได้อย่างสะดวก ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนมีห้องสมุด ห้องLab ห้อง E-
 Library รวมถึงห้องคอมพิวเตอร์ที่นักเรียนสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวก ด้านการวัดผล
 และประเมินผลคะแนนได้จากการสอบวัดความรู้ประจำปีที่ใช้ข้อสอบที่มาจากส่วนกลางซึ่งจะมี
 คะแนน 40% และอีก 60% เป็นคะแนนเก็บที่มาจากการทดสอบการอ่าน การฟัง การสนทนา การ
 นำเสนอหน้าชั้นของนักเรียน และผลงานอื่นๆที่ครูมอบหมาย

2) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
 ในปัจจุบัน ประกอบไปด้วย หลักสูตรที่มีเนื้อหาเน้นและเข้มข้นในเรื่องไวยากรณ์ (Grammar) มาก

เกินไป รวมถึงข้อสอบเป็นข้อสอบที่ต้องอาศัยการท่องจำมากกว่าใช้ความรู้ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง รวมถึงสภาพแวดล้อมของสังคมไทยที่มีรูปแบบของสังคม วัฒนธรรมที่ไม่ได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกัน จึงไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษ และนักเรียนยังมีเจตนาด้านลบกับภาษาอังกฤษว่ายาก จำไม่ได้ น่าเบื่อ จึงส่งผลทำให้นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจเรียน ประกอบกับการเรียนในเรื่องไวยากรณ์ที่เป็นเรื่องที่ถือว่าไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับเด็กเล็กๆ เพราะเด็กเล็กๆ ควรมีการเริ่มต้นด้วยการฝึกหัดออกเสียงให้ชัดเจน ฝึกพูดคุยสนทนาระหว่างกัน และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และสิ่งที่สำคัญคือนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ซึ่งเป็นจุดบอดของนักเรียน ทั้งนี้ประเด็นที่อาจจะถูกมองข้างไปนั้นคือการที่ครูภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และประกอบกับเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเข้ามาอยู่ในพื้นที่จึงจำเป็นต้องใช้ครูที่มีแค่ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาสอนนักเรียน ครูดังกล่าวส่วนใหญ่จะไม่ได้จบมาทางด้านภาษาโดยตรง ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กตั้งแต่เล็กๆ ที่ต้องการการเรียนการสอนในรูปแบบ Phonics (โฟนิคส์ คือ วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยหลักการออกเสียงและการประสมอักษร A-Z ทั้ง 26 ตัว อย่างเป็นขั้นตอน) นั้นถือว่ามีความสำคัญมาก ทั้งนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านหลักสูตรมากที่สุด (ร้อยละ 14.4) รองลงมา ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 13.4) ด้านเนื้อหา (ร้อยละ 12.3) ด้านรูปแบบและวิธีการสอน (ร้อยละ 11.2) ด้านผู้สอน (ร้อยละ 10.5) ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 9.4) ด้านการวัดผลและประเมินผล (ร้อยละ 5.8) และด้านสื่อการสอนนักเรียนมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.3) ในส่วนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ กับ ด้านผู้เรียน มากที่สุด (ร้อยละ 31.2) รองลงมา ด้านหลักสูตร (ร้อยละ 18.8) ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 12.5) และด้านผู้สอนมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด (ร้อยละ 6.2)

3) ความต้องการในด้านต่างๆในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน พบว่ามีความต้องการครูผู้สอนที่จบด้านภาษาโดยตรงที่มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ อีกทั้งเหตุการณ์ความไม่สงบยังเป็นปัจจัยที่สำคัญให้ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเสี่ยงชีวิตที่จะอยู่ภายในพื้นที่สีแดง ทำให้ขาดกำลังครูไปมากในเหตุผลดังกล่าว นอกจากนี้ในส่วนของการเรียนการสอนครูต้องการหนังสือ E-Book หนังสือนิทานสั้นๆ อ่านง่ายๆ และมีสีสันที่สดใสเพื่อดึงดูดเด็กให้อยากอ่านและเกิดความสนใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และในส่วนของการคำศัพท์ต้องการแบบพจนานุกรมภาพ Picture Dictionary และครูต้องการให้แต่ละโรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ ไว้ให้เด็กได้ฝึกฟังกับเจ้าของภาษาโดยตรงและสุดท้ายอยากให้โรงเรียนจัดสรรเวลาหรือส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และเพื่อสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และ

4) แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากปัญหาที่ค้นพบปรากฏว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบได้แต่ไร้ประสิทธิภาพในด้านของการสื่อสารในสถานการณ์จริง รวมถึงข้อสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียนจะเป็นลักษณะของข้อสอบท่องจำ ไม่ได้เป็นการวัดความรู้ ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ องค์กรต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมกระบวนการจัดเรียน

การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นหลักการออกเสียงและการประสมอักษรอย่างเป็นขั้นตอน และประเด็นที่สำคัญอีกหนึ่งประการคือการทำจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไปจนส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนลดลง อีกทั้งควรมีการจัดอบรมเพื่อยกระดับศักยภาพของครูอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการเพิ่มพูนวิทยาการ ความรู้ใหม่ๆ เพื่อที่ครูจะได้นำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ:การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

Project Code: RDG5740077
Project Title: The Study of English Teaching and Learning Behavior:
 Instructional Practices, Problems and Needs of Christian
 Schools in Three Southernmost Provinces
Researchers: Ruthaychonnee Sittichai and Tanyakorn Tudkuea
E-mail Address: ruthsittichai@gmail.com
Project Duration: September 15, 2014 - September 14, 2015

The study of English teaching and learning behavior: instructional practices, problems and needs of Christian schools in three southernmost provinces was conducted to 1) examine behavior in English instructional practices, problems and needs of Christian schools in three southernmost provinces and 2) find out appropriate guidelines in developing English instruction for Christian schools in three southernmost provinces. By means of mixed method, questionnaires were distributed to 277 students for quantitative study, while in-depth interview was employed with 16 respondents including English teachers, English language heads and academic teachers derived from purposive sampling method for qualitative study. Descriptive statistics and inferential statistics were employed in quantitative analysis, whereas content analysis was chosen for the qualitative one.

The study found that 1) regarding the instructional condition, the study discovered that the schools used "The Salesian Curriculum", specifically designed for Christian schools. Grammar, pronunciation, vocabulary, sentences, word compound and interpretation were focal contents. Student Center method was employed with assistance from teachers using technology in their instruction and content explanation, especially for students with low English competence. For teaching materials, most of the teachers used word cards and My Mapping, PowerPoint Presentation together with language laboratories, E-libraries, libraries and computer rooms that their schools provided for information access of the students. Concerning evaluation and assessment process, 40% were from the knowledge of central exam paper; 60% were from listening, reading and conversation tests, class presentation and other assignments.

2) In terms of instructional problems, the study found that grammar-based content was a primary obstacle of the curriculum as it was not appropriate for children who should start learning English with phonics and conversation in daily life. Moreover, exam focusing on memorization not only knowledge but also obstructed the students from communicative competence. Social context of Thailand, where

English was not used in daily communication, was one of the factors lessening students' opportunity in English usages. In addition, their negative attitude towards English language that it was difficult to remember and boring badly affected their studying attention and language expression. Another crucial factor that might be concerned was a lack of qualified English teachers due to violent situation in the three southernmost provinces, which distracted them from working in this dangerous area. The schools, therefore, unavoidably hired teachers whose educational degree was not that of English instruction for children who required phonics knowledge or a method of teaching English based on learning the sounds that letters A-Z represents.

Problems in English instruction pointed out by students in the three southernmost provinces were curriculum (14.4%), resources and learning sources (13.4%), content (12.3%), instructional practice and methods (11.2%), instructors (10.5%), learners (9.4%) evaluation and assessment (5.8%) and teaching materials (4.3%). Concerning the instructional problems of the teachers were resources and learning sources (31.2%), curriculum (18.8%), teaching materials (12.5%) and instructors (6.2%).

3) Regarding needs for English instruction needs, the study discovered that teachers with degrees in English were primarily required. E-books, short, easy and colorful storybooks as well as picture dictionaries were demanded to attract the students in learning English. Language laboratories were also needed to enhance the students' listening ability. Finally, the students should be provided with much time and support in strengthening their English fluency.

From the problems mentioned above, the study ended up with the guideline in English instruction development as followed. The evaluation process that focused on students' memorization ability was not a genuine test of knowledge since the students were able to do the exam but incapable of communicating in real situations. Government sectors and related organizations, therefore, should give their hands in encouraging English phonics instruction. In addition, large numbers of students in one classroom diminished effectiveness in English instruction. Trainings were also required for self-development of the teachers for their instructional ability.

Keywords: English Learning and Teaching; Christian Schools; Three Southernmost Provinces

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมของการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยมีคณะที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์ ดร. ชิดชนก เชิงเขาว์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. เกษตรชัย และทีมซึ่งคณะผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และท่านที่ปรึกษาทั้ง 2 ท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษาและภายใต้พัฒนาธรรมการทำงานรูปแบบใหม่

คณะนักวิจัย ขอขอบคุณ นักเรียน ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระและครูฝ่ายวิชาการในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ช่วยวิจัยในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลร่วมกับคณะผู้วิจัย การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ปรีศวรร ยืนแสน คณบดี การประสานการวิจัยด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก คุณสันติ เส้นหมาน เจ้าหน้าที่ประสานการวิจัย คุณลักขณา ฉุนทิ้ง คุณคมเพชร สุทธิพันธ์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กำลังใจและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการลงพื้นที่วิจัยจาก พันตำรวจโท ประลอง นนทธีรงค์ และสุดท้ายคณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีได้เอื้อนาม ณ ที่นี้ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่โครงการวิจัยด้วยดีเสมอมา

คณะผู้วิจัย

2559

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	(1)
Executive Summary	(4)
บทคัดย่อ	(6)
Abstract	(9)
กิตติกรรมประกาศ	(11)
สารบัญ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์	2
3. ขอบเขตการศึกษา	2
4. ประโยชน์จากการศึกษา	3
5. นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
1. หลักสูตรแกนกลาง	4
2. การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21	7
3. แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)	11
4. ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	21
5. พฤติกรรมจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	25
6. ความต้องการภาษาอังกฤษ (Need Analysis)	47
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
8. ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนใต้	50
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	58
1. ระเบียบวิธีวิจัย	58
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
3. ตัวแปร	59
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	59
5. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	60
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล	60
7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์	60

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	63
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)	63
2. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตัวแปรอิสระที่ไม่เกิน 2 กลุ่ม (t-test)	82
3. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตัวแปรอิสระที่เกิน 2 กลุ่ม (One Way ANOVA)	91
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	104
5. สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัด มูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันแนวทางแก้ไขและ แนวนโยบายที่เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่ ระดับกรม/กระทรวง	116
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	122
1. สรุปผลการวิจัย	122
2. อภิปรายผลการวิจัย	131
3. ข้อเสนอแนะ	142
4. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้	143
5. สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน แนวทางแก้ไขและแนวนโยบายที่เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับ โรงเรียน ระดับเขตพื้นที่ ระดับกรม/กระทรวง	144
บรรณานุกรม	148
บุคลากรกรม	151
ภาคผนวก	152

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็วผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การสร้างความร่วมมือ การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน ในรูปแบบต่างๆ เช่น การติดต่อสื่อสาร การดำเนินการธุรกิจ การทำความเข้าใจ การเข้าถึงข้อมูล การร่วมมือทางวิชาการ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมตลอดจนเทคโนโลยี เป็นสิ่งที่มีความเป็นไปได้ โดยมีภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่ได้รับการยอมรับเป็นภาษานานาชาติ

ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษากลางที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลก และมีความสำคัญยิ่งขึ้นเพราะภาษาอังกฤษได้ถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสาร (Working Language) ในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตร อาเซียนข้อที่ 34 ที่บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” การมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้ใช้ภาษาสามารถเข้าถึงความรู้ ติดต่อสื่อสาร ทำธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับคนได้ทุกชาติทุกภาษา ตลอดจนสามารถแข่งขันในระดับสากล

นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด ที่รวมถึงความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ การรวมตัวของนานาประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เพื่อร่วมพัฒนาประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเดียวกันให้เข้มแข็ง

โรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษา เป็นโรงเรียนเอกชนในระบบ ซึ่งโรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบ โดยโรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จศึกษาที่แน่นอน โดยโรงเรียนเอกชนสังกัดมูลนิธิการศึกษา

ผู้วิจัยสนใจศึกษาจัดอยู่ในประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาล อนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น)

โรงเรียนประเภทดังกล่าวนี้จะมีธรรมชาติการจัดการเรียนการสอน แตกต่างโรงเรียนประเภทอื่นๆ เช่น โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนมูลนิธิจีน โรงเรียนมัธยมสังกัดกรมสามัญศึกษา ฯลฯ อีกทั้งโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษานั้น อยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้และผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วนของปัญหาในโรงเรียนประเภทดังกล่าวในด้านสภาพแวดล้อมโดยรวมของการจัดการเรียนการสอน เช่น ตัวครู หลักสูตร คุณวุฒิครู วิธีการสอน เป็นต้น เพื่อค้นหาปัญหาที่แท้จริง ซึ่งมีประโยชน์ต่อวงวิชาการและเป็นแนวทางในการจัดการ และการจัดการเรียนการสอนในสังคมพหุวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นคำถามในการวิจัย

ครั้งนี้ คือ ก) สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆมีอะไรบ้าง เช่น ด้านหลักสูตรที่ใช้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ (สื่อการสอน วิธีการสอน) เนื้อหาที่สอน บุคลิกลักษณะครูผู้สอน นักเรียน การวัดและประเมินผล นโยบายของโรงเรียน ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ข) แนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในข้อ ก) หลังจากได้จัดเรียงลำดับความสำคัญแล้ว

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมในการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษและกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

3. ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา คือ โรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ จังหวัด ปัตตานี ยะลา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมในการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านหลักสูตร ผู้บริหาร ชุมชน ผู้สอน ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน ทรัพยากร สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการวัดและประเมินผล

ขอบเขตของประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการ นักเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษา ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการ (โรงเรียนละ 6 คน) โรงเรียนมานะศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดยะลา นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 543 คน (ไม่มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) โรงเรียนถนนศรีศึกษา อำเภอเบตง จ. ยะลา นักเรียนประถมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 500คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนทั้งสิ้น 79คน โรงเรียนเจริญศรีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี นักเรียนประถมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 252 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนทั้งสิ้น 70คน

ขอบเขตด้านตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของนักเรียน และสถานภาพของครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการ

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ : รูปแบบ ความต้องการ และปัญหาแนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดการ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4. ประโยชน์จากการศึกษา

1. โรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้แนวทางด้านรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะ ให้กับผู้บริหารและครูผู้สอนเพื่อ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนตลอดจนเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และแก้ปัญหาใน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยสามารถนำไปต่อยอดในการทำวิจัยเชิงทดลองหรือสร้างนวัตกรรม การเรียนการสอนโดยจัดอบรมให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเป็น ลำดับต่อไป ตลอดจนนำข้อสรุปจากงานวิจัยเสนอสู่สาธารณชน เช่น ในงานประชุมวิชาการ ระดับชาติ นานาชาติ และตีพิมพ์บทความวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่ลงวารสารระดับนานาชาติ

5. นิยามศัพท์

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ด้านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน มีองค์ประกอบ ดังนี้คือ หลักสูตร เนื้อหา ทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ สื่อ ประกอบการสอน ผู้เรียนและผู้สอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ เป้าหมาย เนื้อหา วิธีสอน การวัดและประเมินผลในการสอนภาษาอังกฤษ

ความต้องการภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียน และ หรือ ผู้สอน เห็นว่ามีความ จำเป็นและยังขาดอยู่ หรือไม่เพียงพอ และเชื่อว่ามีส่วนในการเอื้ออำนวยต่อความสำเร็จในการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

โรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน หมายถึง โรงเรียนซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของเขตมิสซังสุ ราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นโรงเรียนคาทอลิก จำนวน 3 โรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ โรงเรียนมานะศึกษาและโรงเรียนเจริญศรีศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนของสังฆมณฑล และโรงเรียน ฤทธมณีศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนของคณะนักบวช

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา และความต้องการของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีขอบเขตการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลาง
2. การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
3. แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)
4. ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
5. พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
6. ความต้องการภาษาอังกฤษ (Need Analysis)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

1. หลักสูตรแกนกลาง

1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษาการแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีการ-คิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

- ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

- ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 คุณภาพผู้เรียน เมื่อ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

- พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

- พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

- บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

- บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

- ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

- ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตาม

ความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

- พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

1.3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

- ใช้ประโยคเดียวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

1.4 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกรับรู้หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสมพูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ

ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

- พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ภูมิอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2. การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

2.1 การสอนในศตวรรษที่ 21

ในยุคศตวรรษที่ 21 กระบวนการเรียนการสอนมีการเปลี่ยนแปลง โดยผู้เรียนจะเรียนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ผู้เรียนมีการนำเอาคอมพิวเตอร์พกพาเข้ามาสืบค้นความรู้ในชั้นเรียน และถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ครูกำลังสอน หรือนำข้อมูลเหล่านั้นมาพูดคุย โดยที่ครูตอบไม่ได้ หรือไม่เคยรู้มาก่อนเมื่อเป็นเช่นนี้ ครู

จึงต้องพร้อมที่จะปรับตัวและพัฒนาตนเองให้เท่าทันเทคโนโลยีอยู่เสมอ และต้องมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาทักษะและวิทยาการให้ทันสมัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เทคนิควิธีการเรียนการสอนแบบใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ได้เด็กมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมไทยและสังคมโลกต้องการ

เมื่อสังคมโลกเปลี่ยนไป ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้จากโรงเรียนเพียงแห่งเดียว แต่สามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เป็นสังคมรอบตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอินเทอร์เน็ต บทบาทของครูไทยในศตวรรษที่ 21 จึงต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยครูต้องช่วยแก้ไข และชี้แนะความรู้ที่ถูก ผิด ที่ผู้เรียนได้รับจากสื่อภายนอก รวมทั้งสอนให้รู้จักการคิดวิเคราะห์ กลั่นกรองความรู้อย่างมีวิจารณญาณ ก่อนนำข้อมูลมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมนอกจากนี้ครูยังต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและต้องพัฒนาทักษะที่จะเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของตนเอง ดังที่ ฌอนมพร เลาหจรัสแสง (2557) ได้เสนอทักษะที่จำเป็นสำหรับครูไทยในอนาคต (C-Teacher) 8 ประการคือ

1. Content ครูต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี หากไม่รู้จริงในเรื่องที่สอนแล้ว ก็ยากที่นักเรียนจะมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา นั้น ๆ

2. Computer (ICT) Integration ครูต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียน และหากออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

3. Constructionist ครูผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่ภายในเข้ากับการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ดังนั้นครูจึงควรนำแนวคิดนี้ไปพัฒนางานวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ที่คงทนและเกิดทักษะที่ต้องการ

4. Connectivity ครูต้องสามารถจัดกิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ผู้เรียนกับครู ครูภายในสถานศึกษาเดียวกันหรือต่างสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษา และสถานศึกษากับชุมชน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติอันจะก่อให้เกิดประสบการณ์ตรงกับนักเรียน

5. Collaboration ครูมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเอง และทักษะสำคัญอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

6. Communication ครูต้องมีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ และการนำเสนอ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

7. Creativity ครูต้องออกแบบ สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนมากกว่าการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้หน้าห้องเพียงอย่างเดียว

8. Caring ครูต้องมีเมตตาจิตต่อนักเรียน ต้องแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใยอย่างจริงใจต่อนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อใจ ส่งผลให้เกิดสภาพการเรียนรู้ที่ต้นแบบผ่อนคลายซึ่งเป็นสภาพที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด

เมื่อหน้าที่และบทบาทของครูผู้สอนได้เปลี่ยนจากการบรรยายหน้าชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว มาเป็นการกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้แนะนำ ให้คำปรึกษา และแก้ปัญหาให้แก่ ผู้เรียน จึงเกิดวิธีการสอนที่หลากหลายมากขึ้น มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนแบบ ปฏิสัมพันธ์ผ่านเครือข่าย (Network) อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูต้องมีการปรับทัศนคติใหม่ พัฒนา ความรู้และทักษะความสามารถที่จำเป็นตามแนวทาง C-Teacher

ในยุคศตวรรษที่ 21 หรือยุคดิจิทัลนี้ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำมา ประยุกต์ใช้ ทั้งด้านการพัฒนาครูและการจัดการเรียนการสอน ครูจึงควรมีทักษะทั้ง 8 ด้าน ตาม แนวคิด C-Teacher นอกจากนี้ ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาครูและการเรียนการสอน ต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องและครอบคลุม แนวทางการพัฒนาครูต้องทำควบคู่กันไปทั้งด้านนโยบาย ที่มาสนับสนุน และการพัฒนาตนเองของครู ซึ่งต้องอาศัยความตระหนักและความร่วมมือจากทุกภาค ส่วน รวมถึงการเปิดใจรับสิ่งใหม่และการปรับตัวของครูด้วย

2.2 ความสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษของครู

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศต่างๆในอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา จะรวมตัวกันเป็น ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งหมายความว่าประชาชนในแต่ละประเทศจะต้อง ติดต่อสื่อสารกันในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่น ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็น ภาษากลาง นักเรียน นักศึกษา และประชาชนในประเทศจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ดันั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อเรื่องนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นที่ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษจะต้องยกระดับและพัฒนาตนเองก่อนเป็นอันดับแรก

2.3 แนวทางที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องเตรียมพร้อมในการพัฒนาตนเองมี ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียน กฎบัตรอาเซียน และ ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นภาษากลางของคนในอาเซียน ในการ ติดต่อสื่อสารและการทำงานร่วมกันครูควรจะต้องถ่ายทอดให้นักเรียนของตนมีความรู้ในเรื่อง อาเซียนด้วยเช่นเดียวกัน ตลอดจนทำความเข้าใจกับนักเรียน และชี้แจงให้นักเรียนเห็นถึงความ จำเป็นของภาษาอังกฤษในสังคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึง พัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่เรียนรู้ไปตลอด ชีวิต (Lifelong Learning) การเรียนภาษานั้นไม่มีวันจบสิ้น ไม่จำกัดอายุ เพศ และวัย และการ เรียนก็ได้จำกัดเฉพาะอยู่แต่ในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้น การเรียนภาษาอังกฤษจึงสามารถทำได้ ด้วยตนเอง นอกชั้นเรียน ตลอดเวลา นอกจากนั้นควรสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ของตนเองอีกด้วย

2. พัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เพิ่มขึ้น โดยการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ทุกวัน จากการอ่าน สิ่งที่อยู่รอบตัว ที่เป็นภาษาอังกฤษ เช่น ป้ายประกาศ แผ่นพับ สิ่งตีพิมพ์ หนังสือพิมพ์ หรือ แม้แต่ฉลากสินค้า การที่จะจำคำศัพท์ต่างๆ ได้นั้น มิได้อยู่ที่การท่องศัพท์ แต่เพียงอย่างเดียว แต่ หากต้องรู้จักใช้คำศัพท์เหล่านั้นในชีวิตประจำวันด้วย เช่น พูด หรือเขียน เป็นภาษาอังกฤษกับ

คนรอบข้าง หรือถ้าต้องการจะใช้ Dictionary ก็ควรใช้ Dictionary อังกฤษ-อังกฤษ หรือใช้ Dictionary Online ซึ่งจะทำให้มีแรงจูงใจในการพัฒนาคำศัพท์มากขึ้น

3. ค้นหาวิธีการเรียนรู้ภาษา (Learning Strategies) ของตนเองว่า ชอบที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีใด จึงพัฒนาภาษาด้วยวิธีที่ชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้สำรวจตนเองว่าชอบทำกิจกรรมอะไรก็ให้ทำสิ่งนั้นเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ชอบฟังเพลง ก็ให้ฟังเพลงเป็นภาษาอังกฤษ ชอบฟังข่าวก็เลือกฟังข่าวช่องภาษาอังกฤษ ชอบดูภาพยนตร์ก็ให้เลือกฟัง Sound track ไม่ใช่พากษ์ไทย ชอบดูรายการ TV หรือ Series ก็ให้เลือก Mode ภาษาอังกฤษ ชอบอ่านหนังสือก็เลือกอ่านวารสาร หรือหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ หรือ ถ้ามีโอกาสที่ได้พบปะพูดคุยกับชาวต่างชาติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของภาษา แต่อาจจะเป็นคนต่างชาติก็ได้ ก็ควรที่จะพูดภาษาอังกฤษ

4. พัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการใช้สื่อสมัยใหม่ เช่น การ Access Internet เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ การใช้ iPad หรือ Tablet ซึ่งถ้าครุมีความรู้ในการใช้อิเล็กทรอนิกส์ ในยุคดิจิทัลก็จะเป็นประโยชน์ต่อทั้งตนเองและนักเรียนอีกด้วย

5. การเข้าร่วมประชุม อบรม และสัมมนาต่างๆ ทั้งทางด้านการพัฒนาทักษะภาษาของตนเอง และพัฒนาวิธีการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งครุผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะจัดเวลาในการเข้าร่วม การประชุมอบรม ที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันสอนภาษา เช่น AUA หรือ British Council องค์กรหรือสมาคมต่างๆ เช่น สโมสรโรตารี สมาคมครุผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย ซึ่งการอบรมดังกล่าว มีทั้ง เสียค่าใช้จ่ายในการอบรม และอบรมฟรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ดังนั้น ครุผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะต้องติดตามข่าวสารอยู่ตลอดเวลา

6. ครุผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม หรือสมัครเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ เช่น สมาคมครุผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (ThailandTESOL) เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลและ Update วิชาชีพของตน นอกจากนี้ ครุผู้สอนภาษาอังกฤษที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน อาจมีการรวมกลุ่ม และจัดหาครุที่เก่งภาษาอังกฤษมาช่วยสอนหรือแนะนำเพื่อนครุต่างโรงเรียน หรืออาจมีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครุควรนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้ในการรวมกลุ่มกันพัฒนาตนเอง เช่น มีการ Chat บน Net หรือ เข้าไปมีส่วนร่วมใน Online Forum หรือ Blogs ก็ได้

7. พัฒนาทักษะในการออกเสียง (Pronunciation) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่อง Stress ควรจะต้องเน้นค่าเวลาออกเสียงให้ถูกต้องมากกว่าไปกังวล เรื่อง Accent ทั้งนี้เพราะผู้เรียนภาษาที่สอง มักจะพูดโดยมีสำเนียง ในภาษาแม่ของตนเอง ซึ่งปัจจุบันมีการยอมรับ เรื่องการออกเสียงด้วยสำเนียงในภาษาแม่ เวลาพูดภาษาอังกฤษ โดยที่ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนเสียง หรือเลียนแบบสำเนียงของเจ้าของภาษาเหมือนอย่างแต่ก่อน อย่างไรก็ตามในการที่จะพัฒนาการออกเสียงให้ถูกต้องได้นั้น ควรจะต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการฟัง (Listening Skills) ยกตัวอย่าง เช่น เวลาฟังรายการ TV หรือภาพยนตร์ภาษาอังกฤษถ้าเป็นไปได้อย่างไรควรออกเสียงตามด้วย จึงจะได้ผล

8. พัฒนาวิธีการสอนภาษาอังกฤษของตนเองให้มีประสิทธิภาพ ในอดีตที่ผ่านมา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมุ่งเน้นที่การสอนไวยากรณ์ มากกว่าการสอนเพื่อการสื่อสาร แม้ว่าจะมีการปรับปรุงหลักสูตร โดยกระทรวงศึกษาธิการของไทย ได้พยายามหาความเข้าใจกับครูผู้สอนให้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ นักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาได้ โดยเฉพาะการฟังและการพูดเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากครูไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารกันในห้องเรียนเท่าที่ควร ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูควรจะจัดการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการสื่อสารกันในห้องเรียนอย่างจริงจัง โดยส่งเสริมให้มี Face-to-Face For Communication ในการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน หรือนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน (นพพร สโรบล, มปป.)

3. แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

การสร้างการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถกระตุ้นศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การเติบโตทางปัญญาและชีวิตที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นักคิดได้นำเสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

นักทฤษฎีกลุ่มนี้ให้ความสนใจกับ “แนวโน้มการตอบสนอง” (Response Tendencies) ซึ่งเป็นสิ่งที่สังเกตเห็นได้ มีความเกี่ยวข้องกับการสังเกตต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งเร้า ระดับการตอบสนองมีความแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขด้วยการกระทำของสกินเนอร์ (B.F.Skinner, 1950) สกินเนอร์ไม่ได้มองว่าการตอบสนองเกิดจากสิ่งเร้าก่อนหน้าการเกิดพฤติกรรม แต่เกิดจากผลลัพธ์ของพฤติกรรมซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมหรือการตอบสนองที่จะเกิดขึ้น ผลที่ตามมาคือ เขาได้นำเสนอ “การวางเงื่อนไขแบบควบคุม”(Operant Conditioning) ซึ่งหมายถึง “รูปแบบการเรียนรู้ซึ่งตอบสนองแบบสมัครใจ” ควบคุมโดยผลลัพธ์ สกินเนอร์มองว่าพฤติกรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยแบบดังกล่าวนี้มากกว่าแบบ Classic Conditioning หากการตอบสนองตามมาด้วยผลลัพธ์ที่น่าพอใจ การตอบสนองจะเกิดขึ้น หากผลลัพธ์อยู่ในระดับกลางและไม่เป็นที่น่าพอใจ การตอบสนองมีแนวโน้มที่จะไม่เกิดขึ้น การเสริมแรง (Reinforcement) การสูญสลาย (Extinction) และ การลงโทษ (Punishment) มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ในระดับที่เป็นที่ชื่นชอบ ปานกลาง และไม่เป็นที่ชื่นชอบ

การนำทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ไปใช้ในการเรียนการสอนมีดังนี้

1. การใช้กฎการเรียนรู้กฎที่ 1 คือการเสริมแรงทันทีทันทีใดมักใช้เมื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ส่วนกฎที่ 2 คือการเสริมแรงเป็นครั้งคราวมักใช้เมื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปเรื่อยๆแล้วแต่ความเหมาะสมของผู้เรียนและโอกาสที่จะใช้

2. การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปโดยมีจุดมุ่งหมายว่าผู้เรียนจะได้รับการเสริมแรงทันทีที่แสดงพฤติกรรมถูกต้องนอกจากนี้บทเรียนสำเร็จรูปยังเป็นบทเรียนที่ผู้เรียนสามารถนำไปเรียนด้วยตัวเองโดยไม่มีครูซึ่งเหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีเวลาไม่แน่นอนและช่วยในการสอนเสริม

3. การใช้ในการปรับพฤติกรรมในทางที่ต้องการโดยมี 3 ลักษณะการเพิ่มหรือการคงพฤติกรรมเดิมไว้การสร้างพฤติกรรมใหม่และการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

4. ใช้เป็นพฤติกรรมทางวาจาเพื่อใช้ในการสอนวิธีพูดโดยใช้การบันทึกเสียงเพื่อใช้ฟังเสียงอ่านเสียงพูดให้เหมาะสม

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike's Concept Theory) ธอร์นไดค์ค้นพบกฎ 3 ข้อในการเรียนรู้คือ

1.2.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของทั้งทางร่างกายและจิตใจความพร้อมทางร่างกายหมายถึงความพร้อมทางวุฒิภาวะส่วนความพร้อมทางจิตใจหมายถึงความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจซึ่งต้องมีทั้งสองอย่างประกอบกัน

1.2.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดซ้ำบ่อยๆย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวรโดยมีกฎข้อย่อยอีก 2 ข้อคือกฎแห่งการนำไปใช้ทำให้การเรียนรู้ถาวรและกฎแห่งการไม่ได้ใช้ทำให้เกิดการลืม

1.2.3 กฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ถ้าผู้เรียนพอใจก็แสดงพฤติกรรมนั้นอีกหากไม่พอใจก็ไม่อยากจะเรียนซึ่งตรงกับลักษณะการเสริมแรง

การนำกฎของธอร์นไดค์ไปใช้ในการเรียนการสอน

1. การนำกฎแห่งความพร้อมมาใช้ก่อนเรียนควรสำรวจความพร้อมของผู้เรียนควรมีการเตรียมความพร้อมเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

2. การนำกฎแห่งการฝึกหัดมาใช้เมื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการฝึกหัดเช่นกีฬาดนตรีควรสร้างความเข้าใจและหมั่นฝึกในสิ่งที่เรียนไปแล้ว

3. การนำกฎแห่งผลที่ได้มาใช้เป็นการเสริมแรงโดยเฉพาะการเสริมแรงทางบวกคือผู้เรียนจะพอใจเมื่อเรียนได้ผลดีโดยมีคำชมหรือรางวัลเป็นการตอบแทน

4. การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้ของธอร์นไดค์เป็นการเรียนด้วยการลองผิดลองถูกจึงควรให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองจนกว่าผู้เรียนจะค้นหาวิธีเรียนที่ดีและเหมาะสมที่สุด

สรุปทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยมเน้นพฤติกรรมที่สังเกตได้ สภาพแวดล้อมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมพฤติกรรมการเรียนรู้ถูกกำหนดโดยประสบการณ์การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองพฤติกรรมสามารถปรับเปลี่ยนได้สร้างได้โดยมีการวางเงื่อนไขให้มีการเสริมแรงให้รางวัลมีการลงโทษควรเลือกการเสริมแรงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรจะใช้การเสริมแรงการเรียนรู้ ความแตกต่างและความเหมือนกันเป็นสิ่งสำคัญที่ให้การเรียนรู้อยู่ได้นาน

2. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจหรือทฤษฎีปัญญา (Cognitive Theories)

ทฤษฎีนี้มองการเรียนรู้เป็นการรับรู้และหยั่งเห็น (Insight) พฤติกรรมมีทั้งพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายในซึ่งเน้นในด้านความคิดการเรียนรู้เกิดจากการหยั่งเห็นโครงสร้างเป็นกลุ่มๆของกระบวนการที่จะแก้ปัญหา นักทฤษฎีคนสำคัญคือ บรูเนอร์

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ (Bruner's Theory of Learning) บรูเนอร์มองเห็นว่า ความเป็นกระบวนการมีใช้ผลผลิตครูควรสนใจวิธีการมากกว่าผลที่ได้รับกระบวนการก่อให้เกิด การเรียนรู้จึงไม่ควรสอนแต่เนื้อหาแต่ควรสอนให้คิดอย่างมีเหตุผลให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมใน กระบวนการต่างๆที่ใช้แสวงหาความรู้และให้เกิดการเรียนรู้บรูเนอร์พบวิธีการจัดการเรียนการ สอนที่เรียกว่าวิธีการแบบค้นพบและสืบสวนสอบสวน (Method of Discovery and Inquiry) เขาคิดว่าความพร้อมของผู้เรียนสามารถจัดกระทำได้โดยไม่ต้องรอให้เกิดความพร้อมตาม ธรรมชาติความสนใจของผู้เรียนเป็นสิ่งเสริมที่ให้เกิดความพร้อมในการเรียน

หลักการเรียนรู้ของบรูเนอร์

ก. การเรียนรู้จะต้องเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Intuitive) และต้องเกิดอย่างฉับไว (Sharp Insight)

ข. การทำความเข้าใจเป็นพื้นฐานที่จะช่วยในการเรียนรู้

ค. ต้องจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระเบียบ

ง. การมีแนวคิดพื้นฐานจะเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้อื่นได้

จ. การจัดโครงสร้างจะช่วยให้การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องไม่เกิดช่องว่างระหว่างความรู้ พื้นฐานกับประสบการณ์ใหม่

การนำหลักการเรียนรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนครูต้องช่วยให้เห็นโครงสร้างและกระตุ้น ให้ผู้เรียนแก้ปัญหาเองฝึกให้ผู้เรียนเป็นนักคิดแก้ปัญหาคนเราเรียนโดยอาศัยสัญลักษณ์สื่อต่างๆ จะช่วยการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

ข้อสรุปจากทฤษฎีการเรียนรู้ความรู้ความเข้าใจหรือทฤษฎีปัญญาได้ดังนี้

ก. การเรียนรู้สถานการณ์ต่างๆเป็นสิ่งจำเป็นในการแก้ปัญหาผู้เรียนต้องมองเห็นการ รับรู้แบบต่างๆและสามารถรวมปรากฏการณ์เข้าด้วยกันจึงจะมองเห็นปัญหาและวิธีแก้ปัญหา

ข. การจัดและรวมความรู้เข้าด้วยกันเป็นสิ่งสำคัญที่ครูหรือนักวางแผนการศึกษาต้อง คำนึงถึงการจัดหน่วยการเรียนรู้จากสิ่งง่ายไปสู่สิ่งยากจากสิ่งที่ไม่มีความหมายไปสู่สิ่งที่มี ความหมายทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจปัญหาการเรียนรู้ได้ดี

ค. การเรียนรู้ต้องอาศัยความเข้าใจจะอยู่ได้นานและสามารถถ่ายโยงไปสู่การเรียนรู้ อย่างอื่นได้ดีกว่าการอาศัยการท่องจำหรือเรียนจากสูตร

ง. การแสดงความเข้าใจเป็นสิ่งจำเป็นที่จะบอกว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้

จ. การตั้งเป้าหมายของผู้เรียนจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ความสำเร็จ และความล้มเหลวจะบอกถึงว่าผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างไร

ฉ. วิธีการคิดเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆรวมทั้งค้นพบสิ่งใหม่ๆด้วย

3. แนวความคิดของกลุ่มมานุษยนิยม (Humanism)

ทฤษฎีนี้คัดค้านการทดลองเกี่ยวกับพฤติกรรมของสัตว์แล้วอ้างอิงมาใช้กับคนและ ปฏิเสธที่จะใช้คนทดลองแทนสัตว์มองว่ามนุษย์มีอิสระเสรีมีความสำคัญมีศักดิ์ศรีควรให้ ความสำคัญกับมนุษย์ในด้านความคิดการมีชีวิตจิตใจและอารมณ์คนจะเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองเมื่อ เขารับผิดชอบตนเองนำตนเองพัฒนาตนเองได้ในการจัดการเรียนการสอนต้องเคารพในความ เป็นมนุษย์ของผู้เรียนด้วยกลุ่มนี้เชื่อว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนนักคิดในกลุ่มนี้มีดังนี้

3.1 ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow Hierarchy Needs Theory) เขาอธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการทางกายภาพคนเรานั้นจะต้องสนองความต้องการทางร่างกายซึ่งเป็นความต้องการเบื้องต้นและจึงจะสนองความต้องการทางจิตใจเขาแบ่งเป็น 5 ประการคือ

ก. ความต้องการทางกายภาพ ได้แก่ ความต้องการอาหารน้ำอากาศการนอนหลับพักผ่อนการขับถ่ายของเสียและความต้องการทางเพศเป็นต้น

ข. ความต้องการความปลอดภัย

ค. ความต้องการความรักและการยอมรับ

ง. ความต้องการการยกย่องจากผู้อื่น

จ. ความต้องการการประสบความสำเร็จในชีวิต

3.2 ทฤษฎีของโรเจอร์ส (Rogers) เขาศึกษาถึงวิธีการบำบัดทางจิตปล่อยให้เด็กได้ระบายความอัดอั้นให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาของตัวเองโรเจอร์สมีความเชื่อว่าเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียนเขาต้องเป็นผู้เรียนเองครูคอยอยู่ห่างๆและเป็นที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมในการเรียนควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้บรรยากาศแบบกระบวนการกลุ่มกฎระเบียบควรให้นักเรียนในกลุ่มตั้งกันเองความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติจะให้เกิดทั้งปัญญาและและเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียนโดยครูไม่สามารถจะถ่ายทอดทุกสิ่งได้แต่ครูสามารถจัดสิ่งแวดล้อมให้เราเรียนสิ่งเหล่านั้นได้

3.3 ทฤษฎีของคอมบัส (Combs) เขาเชื่อว่าความเข้าใจเป็นการนำไปสู่การเรียนรู้และกิจกรรมอื่นๆครูควรให้สิ่งแวดล้อมในช่วงที่ผู้เรียนกำลังสนใจและตั้งใจเรียนเพราะเป็นช่วงแห่งการส่งเสริมความเข้าใจผู้เรียนสามารถปรับความเชื่อและการรับรู้ได้ให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผลด้วยตนเองและคิดได้ในทางที่ดีครูจะต้องมีความรู้ที่ดีต่อนักเรียนและไวต่อความรู้สึกของนักเรียนหลักการเรียนรู้ที่ได้จากทฤษฎีมนุษยนิยมคือการให้คุณค่าความเป็นมนุษย์กับผู้เรียนโดยเฉพาะความรู้สึกอารมณ์และสภาพจิตใจครูมีบทบาทเป็นผู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยเน้นการให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้การนำหลักการเรียนรู้ของทฤษฎีมนุษยนิยมไปใช้ในการเรียนการสอนดังนี้

ก. การสอนควรมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านคือความรู้ความเข้าใจทักษะและเจตคติไปพร้อมๆกัน

ข. การสอนจะเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงออกมากกว่าครูเป็นผู้แสดงออกให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมหรือคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ค. เน้นความรู้สึกนึกคิดค่านิยมของผู้เรียน

ง. เปิดโอกาสให้เลือกเรียนตามความสนใจ

จ. สร้างบรรยากาศในการเรียนโดยมุ่งความร่วมมือร่วมใจมากกว่าการแข่งขัน

ฉ. ควรตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน

ช. ครูควรช่วยเหลือให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน

4. ทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory) ได้แก่

4.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne) เขาได้ผสมผสานทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับทฤษฎีความรู้ความเข้าใจแล้วสรุปเป็น 8 ขั้นตอนในการเรียนรู้

1. การเรียนรู้สัญญาณ (Sign Learning) เป็นการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับต่ำสุดเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจเช่นจากการทดลองการหลั่งน้ำลายของสุนัขเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่งตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีเงื่อนไขของพาฟลอฟการเรียนรู้สัญญาณเป็นสิ่งที่เราสามารถสังเกตเห็นจากชีวิตประจำวันของเราได้แก่การกระพริบตาเมื่อมีของมากระทบตาเรา

2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Learning) เป็นการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่างๆของร่างกายต่อสิ่งเร้าเป็นการเน้นข้อต่อระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำเองเช่นการทดลองจิกแป้นสีของนกพิราบจากการทดลองของสกินเนอร์

3. การเรียนรู้การเชื่อมโยง (Chaining) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองติดต่อกันเป็นการเรียนรู้ในด้านทักษะเช่นการเขียนการอ่านการพิมพ์ดีดและการเล่นดนตรี เป็นต้น

4. การเชื่อมโยงทางภาษา (Verbal Association) เป็นการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาโดยออกมาเป็นคำพูดแล้วจึงใช้ตัวอักษรเช่นการเรียนรู้การใช้ภาษารวมทั้งการเขียนตัวอักษรด้วย

5. การแยกประเภท (Multiple Discrimination Learning) เป็นความสามารถในการแยกสิ่งเร้าและการตอบสนองผู้เรียนเห็นความแตกต่างของสิ่งของประเภทเดียวกันเป็นการจำแนกความแตกต่างด้านทักษะและภาษาสามารถแยกลักษณะของลายเส้นจากหมึกเขียนได้

6. การเรียนรู้ความคิดรวบยอด (Concept Learning) เป็นความสามารถที่ผู้เรียนมองเห็นลักษณะร่วมของสิ่งต่างๆเช่นเมื่อนึกถึงวิทยุก็นึกถึงความถี่ของเสียงการใช้ไฟฟ้าและแบตเตอรี่การรับฟังข่าวสารบันเทิงได้

7. การเรียนรู้หลักการ (Principle Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการนำความคิดรวบยอดสองความคิดหรือมากกว่านั้นมาสัมพันธ์กันแล้วสรุปตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นเช่นไฟฟ้าเป็นสื่อนำความร้อน

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem-Solving Learning) การเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหาเกิดขึ้นจากที่ผู้เรียนนำหลักการที่มีประสบการณ์มาก่อนมาใช้ในการแก้ปัญหาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและปัญหาเช่นไฟฟ้าเป็นสื่อนำความร้อนเราก็นำไฟฟ้ามาใช้หุงต้มได้

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา	
7. การเรียนรู้หลักการ	
6. การเรียนรู้ความคิดรวบยอด	
5. การเรียนรู้แยกประเภท	
3. การเรียนรู้การเชื่อมโยง	4. การเรียนรู้การเชื่อมโยงทางภาษา
2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง	
1. การเรียนรู้สัญญาณ	

แผนภูมิที่ 2 แสดงลำดับขั้นการเรียนรู้

นอกจากนี้กาเยยังได้กำหนดการเรียนรู้ 5 ประเภทโดยกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมคือ

ก. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Thinking) คือการเรียนรู้ในขั้นที่ 5-8

ข. ยุทธศาสตร์ในการคิด(Cognitive Strategies) เป็นขั้นที่ 1-8 และความสามารถในการคิดของผู้เรียนเอง

ค. ชั้นข้อมูลทางภาษา (Verbal Information) เป็นขั้น 1, 2 และ 4

ง. ทักษะ (Motor Skills) การเรียนรู้ขั้น 2 และ 3

จ. เจตคติ (Attitude) ทุกขั้นของการเรียนรู้คือขั้น 1-8

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้

กาเยและบริกซ์ (Gagne and Briggs 1979) ได้แบ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ปัจจัยภายนอก (External Factors) เป็นปัจจัยเดิมของการเรียนรู้ได้แก่

1.1 การต่อเนื่อง (Contiguity) การให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยการใช้สิ่งเร้าพร้อมกับให้ผู้เรียนตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ

1.2 การทำซ้ำ (Repetition) คือการให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้สิ่งเร้าแล้วตอบสนองหลายๆครั้งจนสามารถเรียนรู้ได้

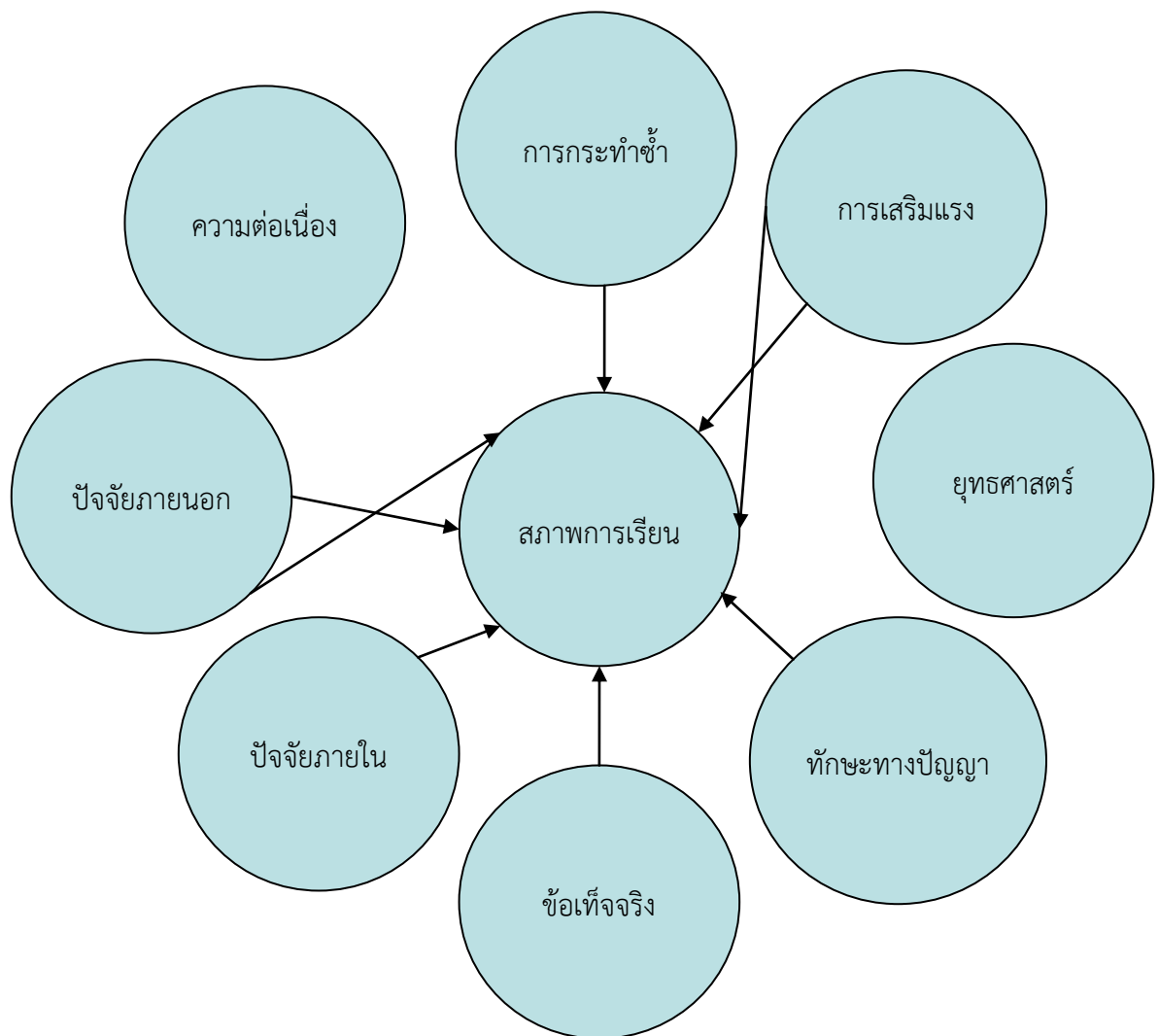
1.3 การให้การเสริมแรง (Reinforcement) คือการเสริมกำลังใจให้เกิดความพอใจในการเรียนรู้

2. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) เป็นสิ่งภายในที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้แก่

2.1 ข้อเท็จจริง (Factual Information) อาจเรียนขณะนั้นหรือระลึกจากที่เคยเรียนมาแล้ว

2.2 ทักษะทางปัญญา (Intellectual Skills) หมายถึงความสามารถในการใช้สมองเพื่อการเรียนรู้โดยระลึกจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา

2.3 ยุทธศาสตร์ (Strategies) หมายถึงสมรรถภาพที่ควบคุมการเรียนรู้ความตั้งใจการจำและพฤติกรรมความคิดของมนุษย์เป็นกระบวนการทำงานภายในสมองของมนุษย์ผู้เรียนอาจได้รับแนวทางในขณะที่เรียนหรือกระตุ้นตนเองจากที่เคยฝึกมาก่อน

แผนภูมิที่ 3 ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเรียนรู้

กาเยได้เสนอการจัดสภาพการเรียนรู้ที่เป็นปัจจัยภายนอกให้สัมพันธ์กับปัจจัยภายในของผู้เรียนดังนี้

1. กระบวนการความตั้งใจ (The Process of Attending) ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนที่เลือกหรือไม่เลือกสิ่งที่เรียนรู้
2. การเก็บข้อมูลไว้ในความจำระยะสั้น (Shorter Memory Storage) การเก็บไว้ในความจำเป็นระยะสั้นจะมีความสามารถเก็บข้อมูลอย่างจำกัดซึ่งต้องการการทบทวนเพื่อให้เก็บได้นานขึ้น
3. การใส่รหัสข้อมูล (Encoding) เป็นการเปลี่ยนรูปของความคิดรวบยอดเป็นข้อมูลที่มีความหมาย
4. การเก็บ (Storage) ข้อมูลที่ถูกเปลี่ยนเป็นรหัสนี้จะเก็บไว้ในความจำระยะยาว

5. การเรียกคืน (Retrieval) เพื่อแสดงว่าการเรียนรู้ถูกต้องสิ่งที่เรียนจะต้องได้รับการเรียกคืนจากความจำระยะยาว

6. การทำให้เกิดการตอบสนอง (Response Generation)

7. การแสดงพฤติกรรม (Performance) การแสดงออกของสิ่งที่เรียนรู้
ดังนั้นการจัดสภาพปัจจัยภายนอกซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ต้องสัมพันธ์กับปัจจัยภายในซึ่ง
กายได้แบ่งไว้เป็น 8 เหตุการณ์ด้วยกันคือ

1. ขั้นจูงใจ (Motivation Phase) ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อได้รับแรงจูงใจ
2. ขั้นการรับรู้ (Apprehending Phase) เป็นขั้นที่ผู้เรียนรับรู้สิ่งจูงใจทำให้เกิดความ
ตั้งใจที่จะเรียนรู้
3. ขั้นการเรียนรู้ (Acquisition Phase) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ข้อมูลที่ต้องการรับรู้ผู้เรียน
รับไว้ในความจำระยะสั้นและจัดเข้ารหัสความจำระยะยาว
4. ขั้นการจำ (Retention Phase) ข้อมูลที่ได้รับการเข้ารหัสในความจำระยะยาวจะถูก
นำเก็บไว้
5. ขั้นระลึกได้ (Recall Phase) ผู้เรียนจะต้องระลึกสิ่งที่เรียนได้เพื่อจะได้ก่อพฤติกรรม
6. ขั้นสรุป (Generalization Phase) เป็นการสรุปจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว
7. ขั้นแสดงพฤติกรรม (Performance Phase) เป็นขั้นที่เห็นได้จากการตอบสนองของ
ผู้เรียน

8. ขั้นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback Phase) เป็นการแสดงออกในสิ่งที่เรียกว่าเขาได้
พอใจในสิ่งที่เรียนหรือไม่

หลักการเรียนรู้ของกาเยและบริกส์ (Gagne and Briggs 1977) มีดังนี้

ก. หลักการสอนที่ได้มาจากหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีใหม่ในเรื่องรูปแบบกระบวนการ
จัดเก็บข้อมูล

ข. หลักการจัดสภาพการเรียนรู้จะต้องเป็นไปตามประเภทการเรียนรู้ซึ่งมีทั้งปัจจัย
ภายนอกและปัจจัยภายในที่แตกต่างกัน

ค. หลักการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบการนำหลักการเรียนรู้ของ
กาเยที่ครูสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการสอนมีดังนี้

1. เร้าความสนใจเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. แจ้งวัตถุประสงค์ในเรื่องที่เรียน
3. ทบทวนความรู้เดิมก่อนจะเริ่มบทเรียนใหม่
4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้อุปกรณ์มาช่วย
5. ครูให้แนวทางความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานที่ผู้เรียนจะฝึกทักษะปฏิบัติได้
6. ผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติ
7. ผู้เรียนทราบผลของการฝึกทักษะปฏิบัติ
8. ประเมินผลการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์
9. เน้นให้เกิดความแม่นยำและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆได้

4.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom 1976) บลูมได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียน

ก. พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจในการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะเข้าชั้นเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ต่างกันถ้าเขามีพื้นฐานที่คล้ายคลึงกันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะไม่แตกต่างกัน

ข. คุณลักษณะของแต่ละคนเช่นความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียนแรงจูงใจในการเรียนและคุณภาพของการสอนเป็นสิ่งที่ปรับปรุงได้เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่มมีระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

บลูม แบ่งจุดมุ่งหมายทางการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)
3. จิตพิสัย (Affective Domain)

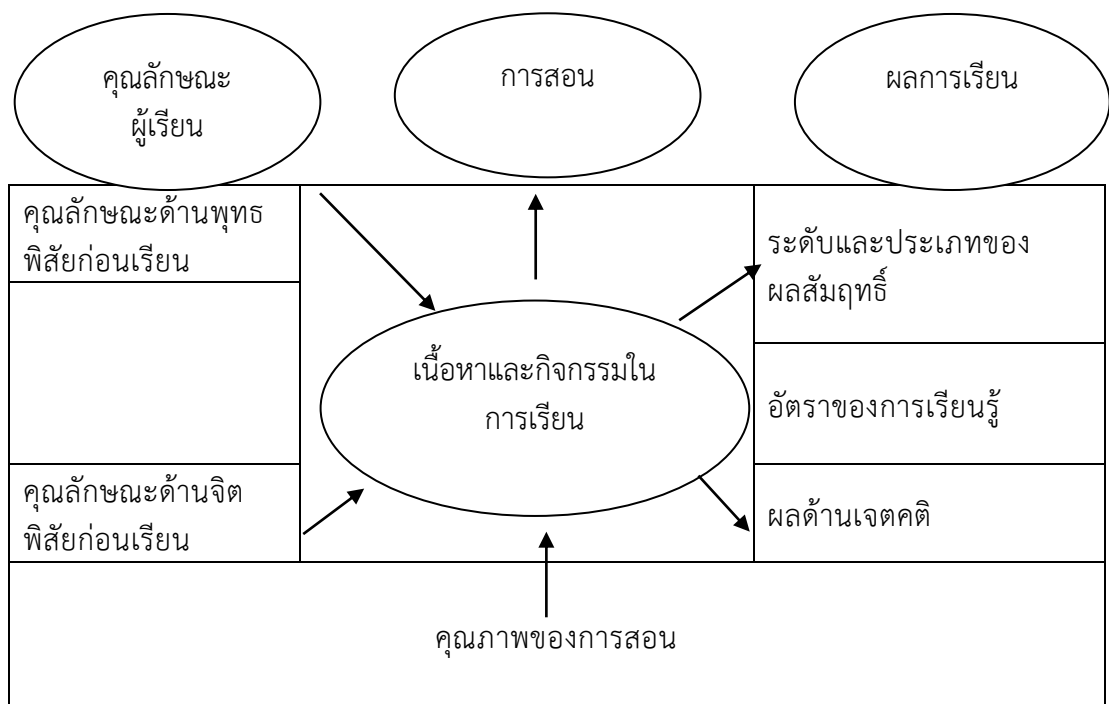
องค์ประกอบที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษาประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1. อุปกรณ์การสอน (Instructional Material) อุปกรณ์ที่จะช่วยให้ครูได้ใช้ในการสอนผู้เรียนให้สะดวกและเข้าใจได้ง่าย

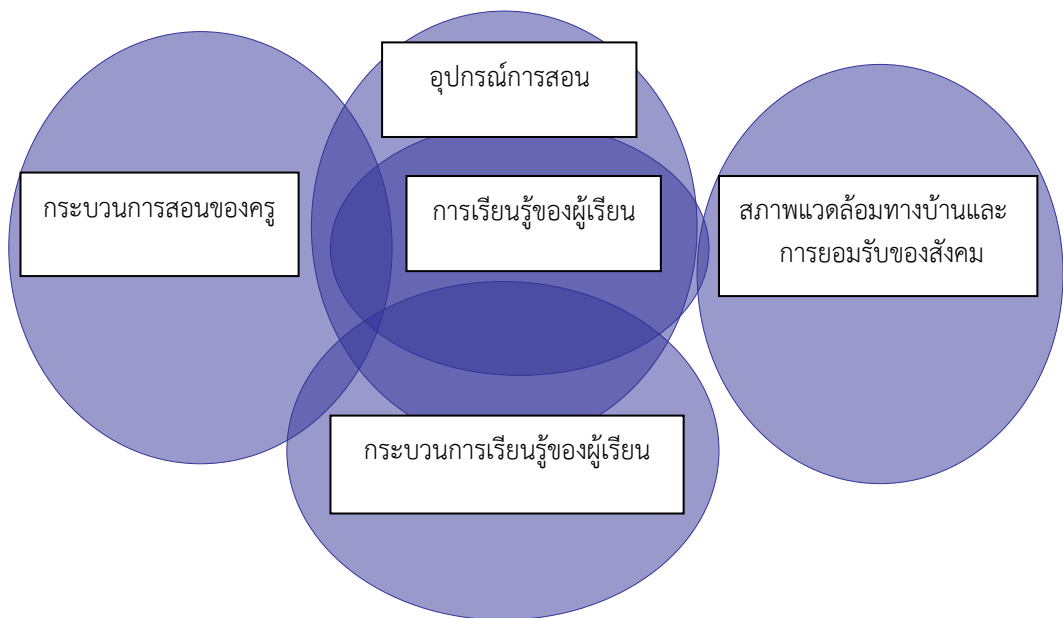
2. กระบวนการสอนของครู (Teaching Process) จากวิธีการถ่ายทอดความรู้ของครู การอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจ

3. กระบวนการของผู้เรียนในการเรียนการสอน (Student Processing of Instruction) เน้นกระบวนการเรียนรู้ของตัวผู้เรียน โดยอาศัยความตั้งใจเอาใจใส่ และความสามารถในการรับรู้และเรียนรู้

4. สภาพแวดล้อมทางบ้านและการยอมรับของสังคม (Home Environment and Social Support System) สภาพแวดล้อมทั้งทางบ้านและสังคมทั่วไปมีผลต่อการเรียนรู้ เช่น เพื่อน วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งเหล่านี้โดยการฟัง การพบเห็น การติดต่อ บางครั้งเกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว

แผนภูมิที่ 4 ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม

แผนภูมิที่ 5 แสดงองค์ประกอบการเรียนรู้ของบลูม

ในกระบวนการสอนของครูคุณภาพการสอนของครูนั้นว่ามีความสำคัญมากซึ่งจะระกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประกอบคือ

1. การชี้แนะ (Cues) หมายถึงการบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและงานที่จะต้องทำให้ผู้เรียนได้ทราบอย่างชัดเจน

2. การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึงการร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึงการชมเชยการดี

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Correction) เป็นการตรวจสอบผลการสอนของครูและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแจ้งผลนั้นให้ผู้เรียนทราบและพิจารณาว่าผู้เรียนยังมีจุดบกพร่องในเรื่องใดก็จะได้แก้ไขเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยยึดข้อมูลย้อนกลับนั้นการนำทฤษฎีของบลูมไปใช้ในการเรียนการสอนทฤษฎีของบลูมได้จากการคิดและการทดลองโดยใช้ยุทธวิธีการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ (Mastery Learning) ซึ่งบล็อก (Block, 1974) ได้เสนอรูปแบบดังนี้

1. แยกวิชาออกเป็นหน่วยเล็กๆแต่ละหน่วยใช้เวลาสอนหนึ่งหรือสองสัปดาห์

2. ระบุจุดมุ่งหมายของการสอนในแต่ละหน่วยอย่างชัดเจน

3. ทำการสอนแต่ละหน่วยโดยสอนเป็นกลุ่มตามปกติ

4. ทำการทดสอบวินิจฉัยความก้าวหน้าในตอนท้ายของแต่ละหน่วยเพื่อพิจารณาว่ามีความรอบรู้ในหน่วยนั้นๆแล้วหรือยังถ้ายังมีจุดใดที่จะต้องซ่อมเสริมเพื่อให้รอบรู้

5. ใช้วิธีการเฉพาะเพื่อซ่อมเสริมแก้ไขจุดบกพร่องเช่นติกันเองในกลุ่มย่อยให้อ่านเฉพาะบางหน้าใช้บทเรียนสำเร็จรูปใช้สื่อการสอนช่วยเป็นต้นแล้วแต่ความเหมาะสมและหลังจากเรียนซ่อมเสริมแล้วจึงทำการทดสอบ

6. หลังจากการเรียนโดยวิธีดังกล่าวจนครบทุกอย่างก็ทำการทดสอบครั้งสุดท้ายเพื่อจะได้ตัดสินผลเป็นคะแนนโดยการแบ่งคะแนนเป็นเกรดและตัดสินผลนั้นโดยใช้เกรดเฉลี่ย (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546, 72 - 93)

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอาศัยแนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองมีดังนี้ ดังนี้

1.1 แนวคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism)

นักทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Bloomfield, 1993; Skinner, 1957; Thorndike, 1932; Watson, 1924) ซึ่งให้ความสนใจกับพฤติกรรม มีมุมมองเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ว่าเป็นผลมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอกด้วยแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า กลุ่มพฤติกรรมนิยมจึงมองว่าการเรียนรู้ทุกประเภท ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้ภาษา สามารถเกิดขึ้นได้โดยอาศัยกระบวนการหรือการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ซึ่งรวมถึงการเสริมแรง (Reinforcement) และการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรม จากมุมมองดังกล่าว การเรียนรู้ภาษาแม่ (First Language) จึงเป็นกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language) กล่าวคือ ในการเรียนรู้ภาษาแม่ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างภาษาเช่นเดียวกับที่เรียนรู้ที่จะตอบสนองสิ่งเร้าอื่นๆใน

สิ่งแวดล้อมของผู้เรียนเอง ในขณะที่ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนจำเป็นต้องแทนที่โครงสร้างภาษาแม่ด้วยรูปแบบโครงสร้างภาษาใหม่ในกระบวนการดังกล่าวอาจมีการแทรกแซงของรูปแบบโครงสร้างภาษาเดิม ซึ่งอาจมีส่วนช่วยหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน (Rosamond, 2013: 28-29)

ทฤษฎีของกลุ่มพฤติกรรมนิยมจึงมีอิทธิพลต่อรูปแบบการสอนที่สำคัญ คือ 1) แนวคิดที่ว่า การฝึกฝนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา (Practice Makes Perfect) กล่าวคือ การเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นโดยการเลียนแบบ (Imitating) และการฝึกใช้โครงสร้างภาษาใหม่ซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง (Repeating) และ 2) แนวคิดที่ว่าครูจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสอนโครงสร้างภาษาซึ่งถือว่าเป็นประเด็นที่ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อโครงสร้างภาษาแม่กับโครงสร้างภาษาที่สองมีความแตกต่างกัน (Rosamond, 2013)

ดังนั้น ตามแนวทฤษฎีของกลุ่มพฤติกรรมนิยม ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในขณะที่ผู้เรียนเป็นเพียงแค่ผู้รับความรู้ที่ไม่มีบทบาทใดๆ ในกระบวนการเรียนรู้ (Passive Recipient) และการเรียนรู้จึงถูกมองว่าเป็นชุดพฤติกรรมซึ่งจะต้องเกิดขึ้นตามลำดับ และการที่ผู้เรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ได้นั้นต้องมีการเรียนตามลำดับขั้นตอน (Eggen, 2001: 230)

1.2 แนวคิดของกลุ่มพุทธินิยม (Cognitive Theory)

นักทฤษฎีกลุ่มพุทธิปัญญานิยมตระหนักว่าการเรียนรู้ไม่ได้เกี่ยวข้องเพียงแค่เรื่องของพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเท่านั้น การเรียนรู้ของมนุษย์มีความซับซ้อนเกินกว่าที่จะสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกเพียงอย่างเดียว นักคิดกลุ่มนี้มองว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดภายในซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมหรืออาจไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมใดๆ เลยก็ได้ (Eggen and Kauchak, 2001: 235) ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ไปให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดมากกว่าการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม

สำหรับนักทฤษฎีกลุ่มพุทธิปัญญานิยม สิ่งที่สำคัญคือการทำทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการคิด และการรับรู้ของบุคคล กระบวนการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากการสะสมข้อมูล การเรียบเรียงความรู้ ความจำ ประสบการณ์ และสติปัญญาของผู้เรียน รวมทั้งกระบวนการสร้างความหมายและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล และการดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและการแก้ปัญหาต่างๆ ความสนใจของนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ไม่ได้อยู่ที่สิ่งซึ่งสังเกตได้หากแต่มุ่งไปยังกระบวนการคิดที่ซับซ้อน นอกจากนี้ยังมีความเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยทั้งสิ่งแวดล้อมและตัวผู้เรียนประสานสัมพันธ์กัน

ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาที่สองจึงถือได้ว่าเป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูลและการดึงข้อมูลออกมาใช้ กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาจะต้องสังเกตรูปแบบการใช้ภาษาที่ต้องการเรียนรู้และทำความเข้าใจ หลังจากนั้นผู้เรียนจะค่อยๆ พัฒนาความสามารถในการดึงความรู้บางส่วนที่มีอยู่ออกมาใช้ (Lightbrown and Spada, 1996: 25)

ในมุมมองของกลุ่มพุทธิปัญญานิยมที่เน้นให้ความสำคัญกับกระบวนการคิดภายในของผู้เรียนมากกว่าพฤติกรรมที่เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ผู้เรียนเองจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้

1.3 แนวคิดของกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism)

กลุ่มคอนสตรัคติวิสต์มีความเชื่อว่า ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองจากการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีมาก่อน โดยการพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่ตนพบเห็นมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) หรือที่เรียกว่า สกีม (Schema) ซึ่งเป็นโครงสร้างของความรู้ในสมองซึ่งโครงสร้างทางปัญญานี้ประกอบด้วย ความหมายของสิ่งต่างๆที่แต่ละบุคคลมีประสบการณ์ ดังนั้น ความรู้ของแต่ละบุคคลจึงเป็นความรู้เฉพาะตัวที่ตนเองสร้างขึ้น ดังนั้นตามแนวคิดของกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการสร้างความรู้มากกว่ากระบวนการรับความรู้ดังที่ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2540: 15-16) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ว่าเป็นทฤษฎีการเรียนรู้แนวใหม่ที่มีหลักสำคัญสามประการ คือ

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ มิใช่เป็นการซึมซับข้อมูลที่ได้รับเข้ามาเป็นส่วนๆ

2. การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการสร้างความรู้ใหม่

3. สถานการณ์ หรือบริบทของการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญของการสร้างความรู้

ดังนั้น เป้าหมายของการสอนตามแนวคิดของกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์จึงเน้นที่การสร้างให้เกิดความรู้มากกว่าความพยายามในการถ่ายทอดความรู้

1.4 ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition Theory)

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง สตีเฟน ดี. แครชเชน และ เทอร์ซี ดี. เทอร์เรลล์ (1983: 26) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่าง การรับรู้ภาษา (Acquisition) และ การเรียนรู้ภาษา (Learning) ว่าการรับรู้ภาษา คือกระบวนการรับภาษา โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์ของภาษา ทั้งนี้เพราะสิ่งที่ผู้รับภาษาให้ความสนใจและคำนึงถึงคือการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่ว่าตนเองกำลังรับภาษา ดังนั้นการรับรู้ภาษาจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว (Subconscious) ในขณะที่การเรียนรู้ภาษา คือกระบวนการเรียนรู้แบบรู้ตัว (Conscious) เป็นการเรียนรู้ที่ตัวภาษา ผู้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาและมีความระวังในการใช้ภาษา

แครชเชน และ เทอร์เรลล์ (1983: 27-39) ได้เสนอสมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้และเรียนรู้ภาษาที่สอง 5 ประการ ดังนี้

1. สมมติฐานแห่งการรับรู้และเรียนรู้ภาษา (The Acquisition-Learning Hypothesis)

สมมติฐานนี้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่สองจะสามารถเรียนรู้และพัฒนาสมรรถวิสัยในภาษาที่สอง (Second Language Competence) ได้ 2 วิธี คือ โดยการรับรู้ภาษา (Acquisition) และการเรียนรู้ภาษา (Learning) การรับรู้ภาษาเป็นการเรียนจากการใช้ภาษาจริง ทำให้เกิดความเข้าใจในตัวภาษาจากการใช้ภาษานั้น ซึ่งเป็นกระบวนการรับรู้ภาษาแบบไม่

รู้ตัว ส่วนการเรียนรู้ภาษาเป็นการเรียนรู้รูปแบบและกฎเกณฑ์ของภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาแบบรู้ตัว แครชเชน และ เทอร์เรลล์ (1983 : 27) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ภาษาและการรับรู้ภาษา ดังนี้

การรับรู้ภาษา (Acquisition)	การเรียนรู้ภาษา (Learning)
1. คล้ายกับการรับรู้ภาษาที่หนึ่งของเด็ก (Child First Language)	1. เป็นการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ (Formal Knowledge)
2. เป็นการนำภาษามาใช้ (Picking Up)	2. เป็นการเรียนรู้ตัวภาษา (Knowing About)
3. เป็นกระบวนการรับรู้ภาษาแบบไม่รู้ตัว (Subconscious)	3. เป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาแบบรู้ตัว (Conscious)
4. ผู้เรียนจะเกิดความรู้แฝง (Implicit Knowledge)	4. ผู้เรียนจะเกิดความรู้จริง (Explicit Knowledge)
5. การสอนไวยากรณ์แบบเดิมไม่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษา (Formal Teaching Does Not Help)	5. การสอนไวยากรณ์แบบเดิมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษา (Formal Teaching Helps)

2. สมมติฐานแห่งการจัดลำดับตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis)

สมมติฐานนี้กล่าวว่า การเรียนรู้กฎเกณฑ์โครงสร้างทางภาษาจะเกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลัง นั่นคือ ผู้เรียนจะต้องเรียนโครงสร้างทางภาษาบางอย่างก่อนในขณะที่โครงสร้างบางอย่างต้องเรียนทีหลัง

3. สมมติฐานแห่งการตรวจสอบ (The Monitor Hypothesis)

สมมติฐานนี้เชื่อว่า สมรรถวิสัยในการเรียนรู้ (Learned Competence) ที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นระบบ ทำหน้าที่เป็นเพียง “ตัวตรวจสอบ” (Monitor) ความถูกต้องของสมรรถวิสัยการรับรู้ภาษา (Acquired Competence) เท่านั้น ในการใช้ “ตัวตรวจสอบ” อย่างมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ

1. ผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องมีเวลาเพียงพอในการเลือกใช้กฎเกณฑ์โครงสร้างทางภาษา
2. ผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องความสนใจกับความถูกต้องของโครงสร้างภาษาที่ผลิตออกมา
3. ผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องมีความรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

1.4 สมมติฐานแห่งการป้อนข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis)

สมมติฐานนี้เชื่อว่า มนุษย์เรียนรู้ภาษาจากรับ “ข้อมูลทางภาษา” (Input) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า “ข้อมูลทางภาษา” มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ภาษาและการใช้ภาษา 4 ประการ คือ

1. “ข้อมูลทางภาษา” มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการรับรู้ (Acquisition) ไม่ใช่การเรียนรู้ (Learning)
2. ผู้เรียนจะรับรู้ภาษาได้ดีเมื่อข้อมูลทางภาษานั้นอยู่ในระดับความสามารถเดียวกับผู้เรียน โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบริบทที่จะเข้าใจข้อมูล

3. ความคล่องแคล่วในการพูดไม่ได้เป็นสิ่งที่สามารถสอนกันได้โดยตรง แต่เกิดจากการสร้างสมรรถวิสัยทางภาษา โดยการทำความเข้าใจข้อมูลหลังจากเกิดการรับรู้ภาษาแล้ว

4. ถ้าเกิดความเข้าใจข้อมูลทางภาษาแล้ว ระดับความเข้าใจภาษาจะเพิ่มขึ้นหนึ่งขั้น (I + 1) โดยอัตโนมัติ ผู้เรียนภาษาสามารถรับรู้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ทันที

1.5 สมมติฐานแห่งการกรองทัศนคติ (The Affective Filter Hypothesis)
สมมติฐานนี้เชื่อว่า “ตัวกรองทัศนคติ” (Affective Filter) เช่น แรงงูใจ ทัศนคติ และสภาวะทางอารมณ์ ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและความล้มเหลวในการรับรู้ภาษา

5. พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แนวคิดทางด้านการจัดหลักสูตร วิธีการสอนภาษาอังกฤษ หลักการจัดการเรียนการสอน ขั้นตอนการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ องค์ประกอบในการจัดแผนการเรียนการสอน หลักการจัดแผนการเรียนการสอน หลักการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แนวคิดทางด้านการจัดหลักสูตร

หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการสอนเพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดหรือประมวลความรู้ประสบการณ์และกิจกรรมทั้งหลายซึ่งจัดขึ้นให้กับผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ คำว่า “Syllabus” ในที่นี้หมายถึงการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสอนหรือเนื้อหาหลักสูตรนั่นเอง (Rod Ellis, 1987: 185) เท่าที่ผ่านมามีการจัดเนื้อหาหลักสูตรแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

- 1) การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงโครงสร้าง (Structural Syllabus Design)
- 2) การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงสถานการณ์ (Situational Syllabus Design)
- 3) การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงหน้าที่และความหมาย (Functional National Syllabus Design)

3.1 การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงโครงสร้าง

การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงโครงสร้างได้ให้ความสำคัญกับรูปของภาษาเป็นอันดับหนึ่ง และเนื้อหาทางศัพท์เป็นอันดับรองในการจัดเนื้อหาหลักสูตรจึงดูจากไวยากรณ์เป็นหลักโดยถือแบบโครงสร้างเป็นหน่วยพื้นฐานในการเรียนมีการเลือกและกำหนดแบบโครงสร้างไวยากรณ์ที่ต้องการจะสอนและเรียงลำดับแบบโครงสร้างเหล่านั้นมีลักษณะสำคัญคือ

1. ประกอบด้วยรายการศัพท์
2. ประกอบด้วยรายการโครงสร้าง

การจัดเนื้อหาหลักสูตรในลักษณะดังกล่าวพบว่าผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และสภาพบทเรียนก็ไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

3.2 การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงสถานการณ์

การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงสถานการณ์อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าภาษาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์แวดล้อมซึ่งเป็นตัวแปรที่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมทางภาษาลักษณะเนื้อหาของหลักสูตรจะอ้างอิงเนื้อหาทางไวยากรณ์เหมือนแบบแรกแต่ต่างกันตรงที่หลักสูตรนี้เน้นความ

ต้องการของผู้เรียนและสถานการณ์มากกว่าเนื้อหาหรือรูปทางภาษาและในแต่ละสถานการณ์จะประกอบด้วยคำศัพท์และโครงสร้างโดยผู้วางหลักสูตรพยายามคาดคะเนสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจพบในชีวิตจริงเช่นร้านอาหารที่ทำการไปรษณีย์เป็นต้นการจัดเนื้อหาหลักสูตรในลักษณะดังกล่าวพบว่ามีจุดบกพร่องหลายด้านเช่นผู้พูดหรือผู้เรียนอาจพูดสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้การกำหนดสถานการณ์เสมอไปอีกทั้งรูปแบบของภาษาอาจไม่สามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์ได้ทุกอย่างและการที่ผู้พูดจะพูดสิ่งหนึ่งสิ่งใดมักจะขึ้นอยู่กับเจตนาและวัตถุประสงค์มากกว่าสถานที่นอกเหนือไปจากนั้นการจัดลำดับในการสอนอาจทำได้ไม่ถนัดนักเนื่องจากมีโครงสร้างทั้งยากและง่ายต่างกันในสถานการณ์เดียวกัน

3.3 การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงหน้าที่และความหมาย

การจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงหน้าที่และความหมายหมายถึงการจัดโครงสร้างของวิชาภาษาที่วางรากฐานตามแนวหน้าที่ของภาษามากกว่าตามหน่วยไวยากรณ์หรือสถานการณ์ที่เน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์ (Dobson, 1979: 2) Wilkins (1972, อ้างใน Keith, 1981: 3) ได้เสนอแนวทางในการจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงหน้าที่และความหมายดังนี้

1. กรอบความคิดด้านความหมายไวยากรณ์ (Semantico-Grammatical) ประกอบด้วยแนวคิด (Concepts) ต่างๆของภาษาพูดในชีวิตประจำวัน ที่ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ระยะเวลา (Duration) สถานที่ (Location) และปริมาณ (Quantity) คำเหล่านี้จะมีความหมาย (Semantic) แต่ขณะเดียวกันจะสัมพันธ์กับไวยากรณ์ (Grammar) ด้วยเช่นเมื่อใช้คำที่แสดงความถี่ก็ควรคำนึงถึงกาล (Tense) ด้วย

2. หน้าที่ภาษาในด้านการสื่อสาร (Communicative Function) ประกอบด้วยเนื้อหาหน้าที่ทางภาษาในรูปแบบต่างๆเช่นการทักทายการเชื้อเชิญการขอร้องเป็นต้นหลักสูตรที่เน้นหน้าที่และความหมายนั้นอาจสรุปลักษณะที่สำคัญได้ดังนี้

- 1) เน้นสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร
- 2) มีการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียนที่จะใช้ภาษาในการแสดงความคิดหรือความหมาย
- 3) เน้นภาษาในแง่วัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาหรือความตั้งใจของผู้พูด
- 4) ไวยากรณ์ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพราะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ใช้ภาษาสื่อสารได้

- 5) ให้ความสำคัญกับสถานการณ์ที่ใช้ภาษา กล่าวโดยสรุปการนำเสนอแนวทางในการจัดเนื้อหาหลักสูตรทั้ง 3 รูปแบบข้างต้นพบว่าการจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงโครงสร้างและการจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงสถานการณ์มีส่วนคล้ายคลึงกันคือจุดประสงค์ของการจัดเนื้อหามุ่งที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อที่จะอธิบายหรือแสดงตนเองออกมา(How) ส่วนแตกต่างคือในส่วนของหลักสูตรเชิงสถานการณ์จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยว่าจะใช้ภาษาเมื่อไร(When) และที่ไหน(Where) สำหรับการจัดเนื้อหาหลักสูตรเชิงหน้าที่และความหมายมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าจะใช้ภาษาอะไรในการสื่อสาร (What) จากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้นผู้ศึกษาเห็นว่าทฤษฎีการเรียนรู้เชิงการสื่อสาร (Communicative Learning

Theory) ซึ่งใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มีความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะงานควบคุม

วิธีการสอนภาษาอังกฤษ

นูแนน (Nunan, 1991:2) ได้พูดถึงความหมายของวิธีการสอนไว้ว่าวิธีการสอนในความหมายของนูแนนนั้นจะมองวิธีการสอนที่อยู่ในห้องเรียนกล่าวคือจะเน้นถึงการเลือกและจัดลำดับงานและกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำในห้องเรียนในการสอนภาษาอังกฤษนั้นหากผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิวัฒนาการด้านการสอนว่ามีความเป็นมาอย่างไรและเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างไรจะทำให้ผู้สอนมีความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้

เมื่อพูดถึงวิธีการสอนประโยชน์ของการที่ผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนมีดังนี้ในการสอนภาษานั้นผู้สอนอาจจะเลือกวิธีที่ตนเองคิดว่าเหมาะสมที่สุดกับห้องเรียนหรือผู้เรียน ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปวิธีการสอนที่ใช้กันเป็นส่วนใหญ่โดยทั่วไปซึ่งมีอยู่ 5 วิธีด้วยกัน (อรุณี วิริยะจิตรา. 2532:32-66, ESL/EFL Resources. 2009, เจเรมีฮาร์เมอร์, 2546:41-45) ดังนี้

1. วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Method) วิธีการสอนแบบนี้เป็นวิธีที่ใช้กันทั่วไปและใช้กันมานานเป็นการสอนที่เน้นหลักไวยากรณ์ คำศัพท์และแปลเป็นภาษาของตนเองโดยผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของภาษาหรือพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่องราวที่เป็นภาษาต่างประเทศได้และแปลเป็นภาษาของตนเองได้อย่างถูกต้องแต่วิธีนี้ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาหรือได้พัฒนาทักษะด้านการพูดและฟัง

2. การสอนแบบฟังพูด (Audio-lingual Method) วิธีนี้เริ่มต้นใช้ตั้งแต่ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ประมาณปี พ.ศ. 2483 ในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยเชื่อว่าวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่างรวดเร็ววิธีการสอนแบบนี้เน้นให้ผู้เรียนฝึกภาษาโดยการเลียนแบบและทำซ้ำๆโดยเน้นทักษะการฟังและการจำ ภาษาที่เรียนเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันผู้เรียนต้องพูดตามผู้สอนและท่องบทสนทนาให้ได้โดยใช้วิธีการฝึกซ้ำตามแบบ (Repetition Drill) วิธีเทียบแทน (Substitution Drill) และวิธีเปลี่ยนแปลงรูปประโยค (Transformation Drill) ผู้เรียนต้องเลียนแบบเสียงผู้สอนจนสามารถฟังเข้าใจโดยไม่มีการสอนไวยากรณ์โดยตรงแต่สรุปใช้วิธีการสรุปจากบทสนทนาส่วนทักษะการอ่านและเขียนจะเน้นน้อยกว่าการฟังและพูด

3. วิธีการสอนแบบนำเสนอฝึกฝนและใช้ภาษา (Presentation, Practice and Production (PPP)) เป็นวิธีที่ผู้สอนสอนโดยเริ่มจากการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการสอนก่อนโดยอาจจะใช้รูปภาพบทสนทนาหรืออื่นๆประกอบและเน้นประโยคหรือโครงสร้างประโยคที่ต้องการสอนพร้อมยกตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจตามด้วยการฝึกใช้โดยอาจจะทำแบบฝึกหัดจนเข้าใจแล้วจึงถึงขั้นตอนการใช้ที่อาจให้ผู้เรียนเขียนหรือแต่งประโยคด้วยตนเองหรือเกี่ยวกับตัวเอง

4. วิธีการสอนที่เน้นงาน (Task-Based Learning) วิธีนี้ผู้สอนจะสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการทำกิจกรรมหรือทำงานและให้ผู้เรียนได้สื่อสารออกมาโดยเป็นภาษาของผู้เรียนเองและหากจำเป็นผู้สอนอาจสอนภาษาที่พบว่าผู้เรียนประสบปัญหาในการทำงาน

หรือกิจกรรมที่ทำให้ให้ผู้เรียนเข้าใจกิจกรรมที่ใช้ในการสอน เช่น การเขียนจดหมาย การทำแผ่นพับโปสเตอร์รายงานหน้าชั้นเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้

5. วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching (CLT)) เป็นวิธีการสอนที่มีการนำมาใช้เพราะตระหนักถึงปัญหาที่ว่าผู้เรียนสามารถเรียนและใช้ภาษาได้ดีในห้องเรียนแต่ผู้เรียนมักจะประสบปัญหาเมื่อเจอสถานการณ์จริง ดังนั้นจุดประสงค์ของการสอนแบบนี้จึงไม่ได้สอนแต่ด้านไวยากรณ์เท่านั้นแต่สอนหน้าที่ต่างๆของภาษาด้วย เช่น การใช้ภาษาเพื่อแสดงความเห็นใจเชิญชวนการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ดังนั้นกิจกรรมต่างๆจึงเน้นให้มีการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุดมีการจัดกิจกรรมต่างๆที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดโดยเน้นการใช้ภาษาที่เหมาะสมและสามารถสื่อสารได้กล่าวคือไม่ได้เป็นการสอนแต่การใช้เท่านั้นผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักว่า ‘ควรจะทำอะไร’ และ ‘ควรพูดเมื่อไร’

หลักการจัดการเรียนการสอน

แครร์รอล (Carroll, 1974: 116-118) ได้เสนอหลักการสำคัญจากงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จไว้ 5 ประการดังนี้

1. ความถนัดของผู้เรียน (Learner's Aptitude) ผู้เรียนย่อมมีความแตกต่างกันในด้านความถนัดในการเรียนรู้การใช้เวลาของผู้เรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันแต่ทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้

2. ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน (Learner's Intelligence) ผู้เรียนย่อมมีความสามารถทางสติปัญญาที่แตกต่างกันเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ก็ย่อมแตกต่างกันด้วยในชั้นเรียนแต่ละชั้น

3. ความอุตสาหพยายามของผู้เรียน (Learner's Perseverance) ผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีความสนใจและความต้องการในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและย่อมจะมีผลต่อแรงจูงใจพร้อมทั้งความเฝ้านุถุทธ์ในการเรียนรู้แตกต่างกันด้วย

4. คุณภาพในการสอน (Quality of Instruction) กลวิธีการสอนที่แตกต่างกันย่อมมีผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างกันการสอนที่ดีย่อมทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

5. โอกาสในการเรียนรู้ (Learning Opportunities) ผู้เรียนที่มีโอกาสในการเรียนรู้มากย่อมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้ดีผู้สอนจะเป็นผู้ให้โอกาสในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม

ขั้นตอนการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้แครร์รอล (Carroll, 1974) ได้นำเสนอขั้นตอนการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนโดยการลองผิดลองถูกและยังไม่มี ความชำนาญมากนักยกตัวอย่างเช่นเมื่อเริ่มการรับรู้การสอนของผู้สอนใหม่ๆ

2. ขั้นคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนสิ่งที่เรียนรู้อย่างมากขึ้นผู้เรียนจะมีความชำนาญในความรู้ที่เรียนมาเช่นการฝึกทำแบบฝึกหัดต่างๆ

3. ขั้นคงที่ (Maintenance Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีความชำนาญและความสามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้อย่างคงที่เนื่องจากประสบความสำเร็จในการฝึกฝนจนคล่องตัวแล้วในขั้นที่ 3 จึงทำให้เกิดความทรงจำระยะยาวได้ในสิ่งที่เรียนรู้เช่นการจำคำศัพท์การจัดรูปประโยค

4. ขั้นนำไปใช้ (Application Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ที่มีความแม่นยำไปใช้เช่นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆโดยใช้ความรู้ที่เรียนมาในสถานการณ์จริง

5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถปรับการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสมเช่นการสร้างโครงงานหรือแผนงานด้วยความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนขั้นตอนการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการสร้างแผนการสอนรวมทั้งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง

องค์ประกอบในการจัดแผนการเรียนการสอน

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จควรคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2531)

1. หลักการและแนวทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอน (Approach) ศึกษาหลักการและแนวทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอนอย่างละเอียดโดยพิจารณาหลักการและเหตุผลของแนวโน้มในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมจากตำราหรือผลงานวิจัยต่างๆจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

2. วิธีการสอน (Method of Teaching) ศึกษาแนวโน้มของหลักการและทฤษฎีหรือผลงานวิจัยวิธีการสอนที่ได้ผลของวิชาที่ทำการสอนที่เหมาะสมและจัดลำดับขั้นตอนการสอนให้สอดคล้องตามแนวโน้มของหลักการและทฤษฎีที่ได้ศึกษา

3. เทคนิคการสอน (Techniques of Teaching) ศึกษากลวิธีการสอนต่างๆที่จะช่วยให้ขั้นตอนการสอนต่างๆประสบความสำเร็จได้เช่นวิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยปัญหาเป็นหลัก (Problem-based Learning) เทคนิคหรือกลวิธีการสอนที่สำคัญคือการใช้คำถามการนำการอภิปรายการเสริมต่อการเรียนรู้ ฯลฯ

4. หลักสูตร (Curriculum) ผู้สอนต้องเข้าใจรายละเอียดของหลักสูตรตั้งแต่ปรัชญาหลักการวัตถุประสงค์รายละเอียดของรายวิชาที่กำหนดรวมทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

5. สื่อการเรียนการสอนอุปกรณ์การสอน (Teaching Materials) การเตรียมการเพื่อนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการวางแผนและการเตรียมการว่าจะนำเสนอเนื้อหาหรือแนวคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสมสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ใดบ้างที่สมควรนำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัยระดับความสามารถและความสนใจสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

6. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน (Roles Of Teachers and Students) การเตรียมการจัดการเรียนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อพิจารณาบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนจากกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆในแต่ละขั้นตอนเพื่อการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

หลักการจัดแผนการเรียนการสอน

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ได้ผลควรพิจารณาแผนการสอนระยะสั้นหรือแผนการสอนในแต่ละคาบเรียนให้สอดคล้องกับแผนการสอนระยะยาวซึ่งกำหนดไว้ตามหลักสูตรและแบ่งช่วงของการสอนออกเป็น 3 ช่วงดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531)

1. รูปแบบการสอน (Modeling) พิจารณาการนำเสนอรูปแบบของแนวคิดหรือเนื้อหาให้ผู้เรียนสนใจในรูปแบบต่างๆเช่นการใช้รูปภาพการใช้สื่อโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆการเล่าเรื่องการใช้กรณีศึกษาการใช้คำถามฯลฯการใช้รูปแบบการสอนจะเน้นการนำเสนอที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดหรือการค้นคว้าที่ต่อเนื่องโดยการนำเสนอแนะวิธีการจากผู้สอนเป็นตัวอย่าง

2. การฝึกปฏิบัติ (Practicing) ในช่วงนี้ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติในกลุ่มย่อยกับเพื่อนๆหรือตามลำพังภายใต้การดูแลเอาใจใส่และการแนะนำของอาจารย์

3. การปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระ (Conduction Independent Activities) ในช่วงนี้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆอย่างอิสระตามแนวคิดของตนเองหรือของกลุ่มโดยให้ประยุกต์ความรู้และแนวคิดที่ได้เรียนรู้มาใช้ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

หลักการจัดการเรียนรู้

การพิจารณากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือการพิจารณาหลักการการเรียนรู้ซึ่งถือเป็นเสาหลักของการศึกษา (Delors, 1998) ในยุคศตวรรษใหม่ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ประสบการณ์เรียนรู้ดังนี้

1. การเรียนรู้เพื่อเข้าใจ (Learning to know) ให้ผู้เรียนได้รับรู้และเรียนรู้เนื้อหาต่างๆอย่างมีวิจารณ์ญาณด้วยเหตุด้วยผลเพื่อเข้าใจรายละเอียดของเนื้อหาหรือแนวคิดต่างๆลักษณะของการเรียนรู้จึงควรเน้นกระบวนการทางการคิดเช่นการอภิปรายการคิดวิเคราะห์ฯลฯ

2. การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติ (Learning to do) ให้ผู้เรียนมีโอกาสลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรงจากการปฏิบัติ

3. การเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกัน (Learning to get together) ให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้รู้จักการแบ่งปันความรับผิดชอบร่วมกันการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

4. การเรียนรู้เพื่อเป็นตัวของตัวเอง (Learning to be) ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์การเรียนรู้โดยการรู้จักคิดและตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่างๆด้วยตนเองอย่างมีเหตุผลเพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเองและมีความเป็นตัวของตัวเองได้อย่างภาคภูมิใจเป็นทั้งคนดีคนเก่งมีความสุขในการเรียนรู้

หลักการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านหลักสูตรด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านสื่อประกอบการสอนด้านทรัพยากรแหล่งการเรียนรู้ด้านผู้สอนและผู้เรียนและด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. ด้านหลักสูตร

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) ได้กล่าวถึงลักษณะของหลักสูตรที่ดีที่จะนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. ควรตั้งอยู่บนรากฐานของการศึกษาที่ถูกต้อง เช่น พื้นฐานทางปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา ธรรมชาติของการเรียนรู้ และนอกจากนั้น ยังต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความจริง และสามารถนำไปปฏิบัติได้

2. สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียน เห็นประโยชน์ของส่วนรวมและมีความเสียสละ มีความรู้สึกชื่นชม ภาคภูมิใจ ในชาติ สามารถที่จะสร้างเสริมและมีความศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะพลเมืองดีของชาติ

3. ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาและพัฒนาการของเด็กตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนกล้าแสดงออกในด้านความคิดเห็น ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ด้านความอบอุ่น การได้รับการยอมรับจากกลุ่ม และตรงตามลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชาติ ให้ผู้เรียนรู้จักสร้างสรรค์ วัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้าอีกด้วย

4. เน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามหลายๆด้าน ตลอดจนส่งเสริมทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นของเด็กและจะต้องเน้นหนักในการเสริมสร้างให้เด็ก รู้จักแก้ปัญหา และจะต้องจัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน

5. หลักสูตรที่ดีจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากหลักสูตรให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ อันจะก่อให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของสังคม

6. หลักสูตรที่ดีย่อมส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ความริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิต

7. มีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ปัจจุบัน

8. หลักสูตรที่ดีย่อมมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาเพื่อทราบข้อบกพร่องในอันที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. ด้านเนื้อหา

Chao (2013) ได้สรุปลักษณะของเนื้อหาตัวป้อน (Input) ตามสมมุติฐานเกี่ยวกับตัวป้อนของ Krashen ไว้ดังนี้

1. ตัวป้อนจะต้องง่ายต่อความเข้าใจหากผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจข้อมูลที่เรียนได้ กระบวนการเรียนรู้ก็จะไม่สัมฤทธิ์ผล

2. ตัวป้อนจะต้องมีความน่าสนใจและมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนเพื่อเอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้ง่ายขึ้น

3. ตัวป้อนจะต้องไม่เรียงลำดับตามแบบการสอนไวยากรณ์เพราะลำดับดังกล่าวจะส่งกระทบต่อความพยายามในการสื่อสารและทำให้เนื้อหาดังกล่าวไม่มีความน่าสนใจ (Krashen, 1985)

4. ตัวป้อนจะต้องมีปริมาณที่เพียงพอ กล่าวคือ นอกเหนือจากผู้เรียนภาษาจะต้องทำแบบฝึกหัดมากมายแล้วผู้สอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้สนทนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งได้ฝึกทักษะการอ่านจากบทอ่านที่น่าสนใจและอุดมไปด้วย เนื้อหาสาระ (Krashen, 1982)

3. ด้านรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แนวทางการจัดการเรียนรู้	เป้าหมาย	เนื้อหา	วิธีสอน	การวัดและประเมินผล
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาและกระบวนการเรียนรู้	ทักษะทางภาษาและทักษะการเรียนรู้	การเรียนรู้ด้วยตัวเองผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับการฝึกฝน	ประเมินผลตามสภาพจริงและใช้วิธีการที่หลากหลาย
เพื่อการสื่อสาร	ทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน	ภาษาในชีวิตประจำวัน การเรียนที่มี ความหมายทักษะสัมพันธ์	ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ทักษะสื่อสารที่เน้นทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้อง
เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน	ทักษะและเนื้อหาวิชาชีพเฉพาะด้าน	วิชาการวิชาชีพเฉพาะด้าน	ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้ที่ภาระงานเป็นหลัก (Task-Bared)	เนื้อหาและทักษะเฉพาะด้าน
แบบบูรณาการ	การเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	ความรู้และทักษะวิชาต่างๆที่เกี่ยวข้อง	ความสัมพันธ์เชื่อมโยงความรู้และทักษะจากวิชาต่างๆมาใช้ในการแก้ปัญหา	การมีส่วนร่วมของผู้เรียนการปฏิบัติงานกลุ่ม ผลการเรียนรู้
แบบร่วมมือ	ส่งเสริมทักษะการสื่อสารและทักษะสังคม	ไม่ผูกพันกับเนื้อหา (Content-free) สามารถเลือกใช้เนื้อหาใดๆก็ได้	เน้นกระบวนการกลุ่มและโครงสร้างลำดับวิธีการในรูปแบบต่างๆ	ประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน ร่วมงาน

ที่เน้น เนื้อหาวิชา ความรู้ต่างๆ (CBI)	ภาษาเพื่อการ สื่อสารและเป็น เครื่องมือในการ เรียนรู้	การเชื่อมโยงกับ วิชาอื่นๆ ในหลักสูตร	บูรณาการทักษะ ทางภาษาทั้ง๔ ด้าน	ทักษะทางภาษา และเนื้อหาวิชา
แบบองค์รวม	การบูรณาการ ทักษะทางภาษา กับบริบทสาระ การเรียนรู้อื่น และการพัฒนา องค์รวม	เนื้อหาสาระที่มี ความหมาย กับผู้เรียน	ผู้เรียนมีส่วนร่วม วางแผน และการมี ปฏิสัมพันธ์	การมีส่วนร่วม ของผู้เรียนและ ผลการเรียนรู้
จากการทำ โครงการ	การเกิดการ เรียนรู้ด้วยตนเอง การเชื่อมโยงองค์ ความรู้กับชีวิต จริง	กิจกรรมต่างๆใน สถานการณ์ จริงวิธีแสวงหา ความรู้และการ รวบรวมอย่างเป็น ระบบ	การลงมือปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ และงานศึกษา ค้นคว้าที่ทำ ร่วมกัน	การวางแผนการ ทำงานความ รับผิดชอบ ผลสำเร็จของงาน
ที่เน้นภาระ งาน	การลงมือปฏิบัติ ภาระงานที่ได้รับ มอบหมายให้ เสร็จสมบูรณ์ตาม วัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้	ใช้ภาระงานเป็น หลักโดยมุ่งฝึก เนื้อหาหรือทักษะ ทางภาษาเพื่อให้ เกิดการเรียนรู้ที่ คาดหวัง	ภาษาเพื่อการ สื่อสาร	ความสามารถ ทางภาษา ความสำเร็จของ ภาระงานที่ปฏิบัติ และการบรรลุ จุดมุ่งหมายที่ตั้ง ไว้
การสร้างองค์ ความรู้	การแสวงหา ความรู้ด้วย ตนเองและการ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและ กัน	เนื้อหาความรู้ ต่างๆที่ หลากหลาย รอบตัว	ใช้กลยุทธ์และ กลวิธีหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนมี โอกาสแสดง ความสามารถ ความคิดเห็น	งานที่มอบหมาย ให้ทำตามความ แตกต่างของ ผู้เรียน

แบบ4MAT	พัฒนาการใช้ สมองทั้งซีกซ้าย ซีกขวาและ การบูรณาการ ประสบการณ์	เนื้อหาความรู้จาก วิชาต่างๆ	เน้นการบูรณา การความรู้ใหม่ เข้ากับ ประสบการณ์เดิม โดยเน้น ประสบการณ์ตรง	ประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน
การ ตอบสนอง ด้วยท่าทาง (TPR)	การฝึกการจำ และปฏิบัติ	ประโยคคำสั่ง คำศัพท์และ ไวยากรณ์	ครูเป็นต้นแบบใน การออกคำสั่งให้ ปฏิบัติตาม	การสังเกตการณ์ การปฏิบัติตาม คำสั่ง

แหล่งที่มา: แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (สิริพร กุ้ยกระโทก, 2549)

4. ด้านสื่อประกอบการสอน

สื่อประกอบการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการเรียนการสอนเพราะสื่อประกอบการสอนเป็นเครื่องมือที่ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและยังทำให้ผู้สอนสามารถได้ทำการเตรียมการสอนให้ครบถ้วนอีกทั้งยังเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเนื้อหาที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นสอดคล้องกับความคิดของ ปัญญา ดาสุวรรณ (2540) สรุปสื่อการสอนว่าหมายถึงวิธีการหรือกระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอนรวมทั้งวัสดุของจริงหรือเครื่องมือที่จัดทำขึ้นซึ่งมีข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนของครูและนักเรียนให้เป็นไปตามหลักสูตรกำหนดในด้านเรียนการสอนสื่อประกอบการสอนควรมีเนื้อหาต่างๆตามที่ กรมวิชาการกระทรวงศึกษา (2539) ได้กล่าวถึงสื่อประกอบการสอนว่าควรเป็นสื่อที่มีความหลากหลายน่าสนใจช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วโดยผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้ปรับและจัดการใช้สื่อต่างๆได้อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของเรื่องที่เรียนนับตั้งแต่สื่อพื้นฐานใกล้ตัวผู้เรียนเช่นสื่อของจริงสิ่งพิมพ์ต่างๆตลอดจนถึงสื่อเป็นเทคโนโลยีซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2530) ได้สรุปถึงความสำคัญในการใช้สื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. สื่อการสอนมีความจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมากเพราะเป็นการประหยัดเวลาและแรงงานของครูในการอธิบายเรื่องต่างๆได้นอกจากนี้สื่อการสอนยังเป็นสิ่งที่เร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นได้
2. การจัดสื่อการสอนเป็นหน้าที่โดยตรงของครูซึ่งอาจจัดหาได้ด้วยการซื้อสำเร็จรูปหรือการจัดทำขึ้นเอง
3. สื่อการสอนที่ใช้กันอย่างทั่วไปแยกได้เป็น 3 ประเภท คือ สื่อการสอนประเภทวัสดุ ประเภทอุปกรณ์และประเภทวิธีการ สื่อแต่ละประเภทมีคุณสมบัติที่แตกต่างกันจึงควรรู้จักเลือกให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะใช้สอน

4. ครูสามารถผลิตสื่อประเภทวัสดุและอุปกรณ์ไว้ใช้เองได้
5. ทักษะที่จำเป็นในการผลิตสื่อการสอนคือการวาดภาพเส้น
6. ครูควรจะได้เสริมความรู้ของตนอยู่เสมอและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆรายการวิทยุและโทรทัศน์ซึ่งเป็นแหล่งวิทยาการสำหรับครูที่จะเพิ่มพูนทักษะความรู้ของตนได้ง่าย
7. ควรเลือกสื่อที่มีขนาดพอเหมาะ ไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป สื่อประกอบการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนและประหยัดเวลาในการสอนของครูผู้สอน ผู้สอนควรเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นสื่อการสอนที่สำเร็จรูป หรือผลิตขึ้นเอง ต้องคำนึงจุดประสงค์การสอน ตรงกับเนื้อหาในบทเรียน อายุของผู้เรียน สามารถดึงดูดใจของผู้เรียน พร้อมใช้งาน จึงจะทำให้การสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาและเป็นตัวกลางที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เกอร์ลาชและอีลี (Gerlach and Ely.1971:282) ได้กล่าวว่าสื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบสื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมากไม่ว่าจะเป็นบุคคลวัสดุอุปกรณ์หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไขซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะตลอดจนทัศนคติโดยนัยนี้ครูตำราและสิ่งแวดล้อมรอบๆโรงเรียนต่างเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้นจากผลการวิจัยเป็นจำนวนมากที่เน้นให้เห็นถึงคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนสรุปได้ดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2526: 140)

1. ห้องเรียนที่ได้เตรียมและวางแผนการใช้ภาพยนตร์ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้สูงทั้งด้านความเข้าใจและมโนทัศน์ต่างๆตามหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการสอนที่ตั้งไว้
2. สื่อประเภทกราฟิกเช่นแผนภูมิแผนภาพแผนสถิติรูปภาพ ฯลฯ จะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มความเข้าใจและมโนทัศน์ได้มากกว่าการฟังการบรรยายเพียงอย่างเดียว
3. สื่อประเภทการบันทึกเสียงหากมีการเตรียมที่ดีจะช่วยการเรียนการสอนสาขาวิชาสังคมศึกษาและภาษาได้ดี
4. การใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเฉพาะในแขนงวิชาภาษาต่างประเทศสังคมศึกษาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
5. การใช้ภาพนิ่งที่ต้องฉายเช่นสไลด์ฟิล์มสตริปร่วมกับการบรรยายและมีคำบรรยายไม่ว่าจะเป็นตัวอักษรหรือคำพูดจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากขึ้นโดยเฉพาะในสาขาวิชาสังคมศึกษาวิทยาศาสตร์ภาษาและอุตสาหกรรมศิลป์
6. การใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทของจริงของตัวอย่างและหุ่นจำลองประกอบคำบรรยายจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากขึ้นในการสอนแขนงวิชาคณิตศาสตร์สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์
7. การสอนแบบโปรแกรมชนิดต่างๆสามารถใช้สอนแทนครูได้

8. การเรียนเป็นรายบุคคลในรูปแบบที่เหมาะสมให้ผลดีต่อการเรียนแบบกลุ่มใหญ่
9. การใช้สื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนจะมีผลในด้านการเสริมแรง โดยเฉพาะการใช้ระบบสื่อประสมแอนเดอร์สัน (Anderson. 1976: 10-16) ได้กำหนด ขั้นตอนในการเลือกสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. การให้ข้อมูลหรือการสอน (Information or Instruction) ในการที่จะต้องตัดสินใจว่าจะกำหนดวิธีการสอนและเนื้อหา นั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงวิธีการถ่ายทอดความรู้ว่าจะใช้วิธีการให้ข้อมูลหรือวิธีสอนเนื่องจากวิธีการถ่ายทอดดังกล่าวจะมีผลต่อการกำหนดสื่อการเรียนการสอนต่อผู้เรียนโดยวิธีการให้ข้อมูลผู้เรียนจะเป็นผู้ใช้สื่อโดยตรงแต่ถ้าใช้วิธีสอนผู้สอนจะเป็นผู้ใช้สื่อและผู้เรียนจะเป็นผู้สนองตอบทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงเนื้อหาวิชาเป็นสำคัญ

2. ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีการถ่ายทอด (Transmission Method) การใช้สื่อในลักษณะของ

การสอนผู้สอนจะต้องทำหน้าที่ใช้สื่อนั้นประกอบการสอนโดยตรงเช่นการบรรยายการสาธิตการทดลอง เป็นต้นสื่อนั้นจะต้องทำหน้าที่เป็นอุปกรณ์ของการสอน (Instructional Aids) แต่ถ้าใช้สื่อนั้นในลักษณะของการใช้ข้อมูลสื่อนั้นจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (Instructional Media) โดยผู้สอนจะมีบทบาทเพียงผู้ดูแลและให้คำแนะนำเท่านั้น

3. พิจารณาลักษณะเฉพาะของบทเรียน (Lesson Characteristic) หมายถึงการพิจารณาจุดประสงค์ของบทเรียนว่ามีความต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านใด (พุทธิพิสัย จิตพิสัยหรือทักษะพิสัย)

4. เลือกระดับของสื่อ (Class of Media) หมายถึงการพิจารณาคุณสมบัติเฉพาะหรือศักยภาพของสื่อแต่ละชนิดว่าจำเป็นต่อบทเรียนนั้นๆหรือไม่เพียงไรเช่นสื่อนั้นจำเป็นต้องเคลื่อนไหวหรือไม่จำเป็นต้องเป็นลักษณะ 3 มิติหรือจำเป็นต้องใช้เสียงหรือไม่ เป็นต้น

5. ตรวจสอบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเลือกสื่อหลังจากที่ได้ตัดสินใจเลือกสื่อตามจุดประสงค์และเนื้อหาวิชาแล้วจะต้องผ่านการตรวจสอบผลของการใช้สื่อในแง่ของความเหมาะสมต่อการนำเสนอบทเรียนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนการสอนถ้าสื่อนั้นไม่เหมาะสมต่อการนำเสนอจะต้องย้อนกลับมาพิจารณาการเลือกสื่อในขั้นตอนที่ 4 เสียใหม่

6. การพัฒนาและการทดสอบสื่อเมื่อผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของสื่อในลักษณะต่างๆแล้วจะต้องมีการพัฒนาและทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อความถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้อย่างกว้างขวางต่อไป

นอกจากนี้ ทิพวัลย์ มาแสง (2532: 73) ได้กล่าวไว้ว่าอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสื่อการเรียนนั้นมีประโยชน์ในหลายๆด้านเช่น

- ช่วยในการนำเข้าสู่บทเรียน
- ใช้ดึงดูดความสนใจ
- ใช้อธิบายความหมายของคำโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทย
- ใช้ช่วยสรุปบทเรียน
- ทำให้บทเรียนน่าสนใจ
- ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

- ใช้ประกอบคำอธิบายของครู
- ช่วยเสริมคำอธิบายเสริมทักษะและเสริมประสบการณ์ของนักเรียนอีริกสัน (Erickson. 1971) ได้กล่าวเสริมไว้ดังนี้

1. การที่จำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นสื่อการสอนจึงมีความสำคัญในการปรับปรุงการสอนเพื่อสอนผู้เรียนจำนวนมากๆได้พร้อมกัน
2. สื่อการสอนจะช่วยแก้ปัญหาพื้นฐานหรือภูมิหลังที่ยังด้อยของผู้เรียนแต่ก็ต้องมีผู้สอนที่มีวิธีสอนที่ดีสื่อการสอนจึงทำให้การสอนของผู้สอนบรรลุเป้าหมาย
3. ผู้เรียนที่มีประสบการณ์หรือพื้นฐานภูมิหลังดีแล้วย่อมต้องการผู้สอนที่มีวิธีการสอนที่ดีสื่อการสอนจะช่วยทำให้การสอนของตัวผู้สอนบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น
4. ผู้เรียนที่อยู่ในสภาพเสียเปรียบหรือยากจนอาจได้รับประโยชน์มากจากสื่อการสอนที่ผู้สอนเตรียมไว้

5. ด้านทรัพยากรแหล่งการเรียนรู้

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2553) ได้สรุปประเภททรัพยากรแหล่งการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. สื่อประเภทบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ด้านต่างๆ ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ตนมีอยู่ให้ผู้สนใจด้วยการเรียนรู้ในท้องถิ่น ได้แก่ บุคคลที่มีทักษะความสามารถในสาขาอาชีพต่างๆ เช่นช่างฝีมือ ช่างทอง ช่างไม้ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ อาทิ ศิลปินทุกแขนง นักกฎหมาย นักหนังสือพิมพ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ อาวุโสที่มีประสบการณ์มามาก เป็นต้น

2. สื่อประเภททรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและให้ประโยชน์ต่อมนุษย์ ได้แก่ ดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ สัตว์ พืช และแร่ธาตุต่างๆ เป็นต้น ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษยชาติท้องถิ่นมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ท้องถิ่นนั้นจะเป็นดินแดนแห่งความมั่งคั่ง แหล่งวิทยาการ ทรัพยากรธรรมชาติได้แก่ อุทยาน แห่งชาติวนอุทยานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สวนพฤกษศาสตร์ และศูนย์ศึกษาธรรมชาติ ซึ่งเป็นแหล่งวิทยาการเฉพาะตัวตามเขตภูมิศาสตร์ และภูมิอากาศมีคุณค่า ในการศึกษาค้นคว้าทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ประวัติศาสตร์ และอารยธรรม

3. สื่อประเภทสถานที่ หมายถึง อาคาร สิ่งก่อสร้าง และวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นที่ประชาชนสามารถศึกษาหาความรู้ให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือสิ่งที่ต้องการ เช่น โรงทำน้ำประปาที่ว่าการอำเภอ โรงพยาบาล และสิ่งต่างๆ

4. สื่อประเภทเทคนิค หมายถึง สิ่ง que แสดงถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งประดิษฐ์คิดค้น สิ่ง que มนุษย์ทำการปรับปรุง อาทิ โรงงานที่ทันสมัย ระบบการสื่อสาร คอมพิวเตอร์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรือระบบใหม่ๆ ที่นำเข้ามาใช้ในท้องถิ่นนั้นๆซึ่งช่วยให้เรียนรู้ถึงความก้าวหน้าของมนุษย์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ เกิดแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ทั้งด้านความคิดและสิ่งประดิษฐ์คิดค้น

5. สื่อประเภทกิจกรรมในท้องถิ่น หมายถึง การปฏิบัติทางด้านประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆตลอดจนพิธีกรรมทางศาสนา การปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการ ตลอดจนความเคลื่อนไหว เพื่อแก้ไขปัญหาและปรับพัฒนาสภาพต่างๆ ในท้องถิ่น การเข้าไปมีส่วนร่วมใน

กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม อาทิ การรณรงค์ป้องกันยาเสพติด การส่งเสริมการเลือกตั้ง ตามระบอบประชาธิปไตยและการรณรงค์ความปลอดภัยของเด็กและสตรีในท้องถิ่น เป็นต้น

ทั้งนี้ ในส่วนของทรัพยากรแหล่งการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษนั้น อรุณี วิริยะจิตรา (Wiriyaচিত্র, 2001) ได้อภิปรายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของการจัดการเรียนการสอนในประเด็นดังกล่าวนี้ไว้ว่า มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Centre, SALC) กว่า 46 โครงการในโรงเรียนทั่วประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อจัดเตรียมสื่อประสม (Multimedia) และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะภาษาออกชั้นเรียนด้วยตนเองตามความสนใจและความต้องการส่วนบุคคล

2. เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่มีความหลากหลายที่ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการอ่าน

3. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับฝึกผู้เรียนในด้านยุทธวิธีในการเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Education) อันจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตต่อไป

6. ด้านผู้สอนและผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนด บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนไว้ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

6.1 บทบาทของครูผู้สอน

- ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

- กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งด้านความรู้และทักษะ กระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

- จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

- จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

- ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

- วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ที่ดีมีหลากหลายประการ ซึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการจะเรียน คุณลักษณะที่ดีที่เหมาะสมกับผู้สอนมีดังนี้

1. ตรงต่อเวลา ไม่มาสาย หรือกลับก่อนเวลาเลิกเรียน ถึงเวลาสอนก็เข้าห้องสอนโดยฉับพลัน

2. เตรียมการสอนสม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าจะสอนมานานจนมีความชำนาญแล้วก็ตาม
3. เป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน เช่นการแต่งกาย การพูดจา และกริยามารยาทเรียบร้อย เป็นแบบอย่างได้ เป็นต้น
4. ต้องมีจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีของครูที่คุรุสภาได้วางไว้ (สุรินทร์ สรสิริ, 2515) อีกทั้งผู้สอนยังต้องมีคุณสมบัติต่างๆ

ทัศนีย์ สัตยมาศ (2547) กล่าวว่าบุคลิกลักษณะของผู้สอนที่ดีมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนรวมทั้งบุคลิกภาพของผู้สอนจะส่งเสริมให้บรรยากาศในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกันกล่าวไว้ว่าบุคลิกภาพของครู 3 ประเภทดังนี้

ครูประเภทที่ 1 จะสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตยนักเรียนและครูจะยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้รู้จักทำงานร่วมกันรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเองมีเหตุผลนักเรียนจะรู้สึกสบายใจในการเรียนเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

ครูประเภทที่ 2 จะสร้างบรรยากาศแบบเผด็จการนักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นครูจะเข้มงวดครูเป็นผู้บอกหรือทากิจกรรมทุกอย่างนักเรียนไม่มีโอกาสคิดหรือทากิจกรรมที่ต้องการนักเรียนจะรู้สึกเครียดอดทนนักเรียนจะขาดลักษณะการเป็นผู้นำขาดความริเริ่มสร้างสรรค์เป็นบรรยากาศที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

ครูประเภทที่ 3 จะสร้างบรรยากาศแบบตามสบายเป็นบรรยากาศน่าเบื่อหน่ายนักเรียนย่อท้อสับสนวุ่นวายขาดระเบียบวินัยไม่มีความคงเส้นคงวาแน่นอนครูไม่สามารถควบคุมชั้นเรียนให้อยู่ในความสงบเรียบร้อยได้เป็นบรรยากาศที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

แมคนามาระ (Macnarmara, 1972) ได้ให้ข้อควรคำนึงของครูผู้สอนไว้ดังนี้

1. ครูควรสอนโดยมีความเข้าใจเรื่องธรรมชาติของการเรียน ซึ่งเด็กที่เรียนอย่างธรรมชาตินั้นสนใจเกี่ยวกับสาร ไม่ใช่ตัวภาษา แต่การสอนในห้องเรียนมักจะไปมุ่งเน้นที่ภาษา “ทั้งๆที่ภาษามีไว้เพื่อสื่อสาร ไม่ใช่มีไว้เพื่อเรียน” และเราจะเรียนได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อความสนใจของเราพุ่งไปที่ความหมาย

2. ครูควรเหมือนแม่ในการสอนภาษา คือ ใช้ภาษานั้นสื่อสารจนเกิดสัมฤทธิ์ผลกับนักเรียนโดยพยายามใช้ท่าทาง น้ำเสียง สีหน้าเข้าช่วยเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนที่สำคัญในการสื่อสาร

3. ผู้สอนต้องให้ความมั่นใจและให้กำลังใจต่อนักศึกษาเมื่อพวกเขาหยุดไม่พัฒนา โดยต้องชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจว่าเหตุการณ์ดังกล่าวปกติ เพราะนักศึกษาทุกคนไม่เรียนรู้ทุกอย่างในทันทีทันใด

4. ผู้สอนต้องเข้าใจว่าการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนว่าเป็นเรื่องอ่อนไหว เช่น เมื่อนักเรียนตอบในลักษณะสร้างสรรค์ สอนจะไม่แก้ไขในส่วนที่ผิดพลาดเล็กน้อยที่เกิดขึ้น นอกเสียจากว่าสิ่งที่ผิดนั้นเกี่ยวกับสิ่งที่อาจเกิดจากความเข้าใจผิดได้ ผู้สอนจะไม่ กล่าวถึงสิ่งที่นักเรียนทำผิดซ้ำเติมลงไปอีก

5. ผู้สอนควรจัดประสบการณ์ในการเรียนอย่างรอบคอบระมัดระวังโดยการคัดเลือกจากลำดับเนื้อหา เสนอเนื้อหา ผูกและสื่อความหมายในรูปที่เป็นระบบ สมเหตุสมผลซึ่งจะช่วย

ให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยการจัดเนื้อหาจากที่นักเรียนเคยเรียนรู้หรือคุ้นเคย ไปสู่สิ่งที่ไม่คุ้นเคย จากสิ่งที่ย่ไปสู่สิ่งที่ยาก

6. ผู้สอนพึงระลึกเสมอว่าครูผู้สอนคือผู้ประสาวิชา ที่ปรึกษา ผู้ชี้แนะ เป็นเพื่อน เป็นอีกหลายๆอย่าง ดังนั้น ผู้สอนจึงควรเป็นผู้ที่น่ายกย่อง น่าเคารพ และเป็นบุคคลที่นักเรียนควรเอาเป็นอย่าง มีคนกล่าวว่า “อำนาจของครูผู้สอนสามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้และมีอิทธิพลอันใหญ่หลวงต่อชั่วกาลปาวสาน” (ทัศนีย์ สัตยมาศ, 2547)

มิลเลอร์ (Miller. 1987:40-41) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นในการสอนปัจจัยสำคัญที่สุดในการสอนคือตัวครูและวิธีการสอนของครูจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิภริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ

2. มีความคิดสร้างสรรค์เพราะการสอนจะต้องมีมากกว่าการใช้หนังสือทำแบบฝึกหัดและปฏิบัติตามคู่มือครูที่เขียนโดยคนอื่นนักเรียนจะรู้สึกเบื่อที่จะต้องทำแบบฝึกหัดที่เขาไม่สนใจครูควรหากิจกรรมมาช่วยให้ผู้เรียนสนใจทำแบบฝึกหัดมีวิธีการมากมายที่ครูจะนำไปใช้ได้เช่น เกมเพลงกิจกรรมการแก้ปัญหาหรือกิจกรรมอื่นๆที่ทำให้นักเรียนได้ใช้ทักษะที่เขาได้เรียนรู้มาแล้ว

3. มีอารมณ์ขันจะช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดและลดความกังวลใจให้กับนักเรียนครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้นเพราะได้หัวเราะด้วยกันนักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานการเรียนการสอนก้าวหน้ายิ่งขึ้นเพราะนักเรียนไม่กลัวที่จะตอบผิดหรือพูดน้อยลง

4. ทักทายนักเรียนการพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนจะทำให้ นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและท้าทายให้นักเรียนโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษเช่นกันสรุปว่าบุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่ดีนั้นอาจารย์ควรสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่วันแรกที่พบกันในภาพของอาจารย์ผู้มีอารมณ์ขันสอนสนุกเป็นกันเองกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนคลายความกังวลตลอดระยะเวลาที่เรียนกล่าวพูดกล้าซักถามกล้าแสดงออกอันจะส่งผลให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี

6.2 บทบาทของผู้เรียน

-กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

-แสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งเรียนรู้วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ

-ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

-มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

-ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ นอกเหนือจากบทบาทดังกล่าวข้างต้นแล้ว Madrid (1995) ยังได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ดังต่อไปนี้

7. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนหมายถึงกระบวนการหรือวิธีการเพื่อให้ได้จำนวนตัวเลขซึ่งมีความหมายแทนปริมาณหรือขนาดหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัดด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเช่นจากการทดสอบการสัมภาษณ์การสังเกตการสะสมผลงานหรือการทำโครงการเป็นต้นแล้วจึงสังเคราะห์และตีความข้อมูลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อตัดสินคุณภาพกิจกรรมในหลักสูตรของผู้เรียนออกมาได้ว่าสูงปานกลางหรือต่ำกว่าเกณฑ์เพื่อช่วยให้ครูติดตามและตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนหลังการเรียนการสอน (กาญจนา จันทะดวง. 2542: 118; สุมาลี จันทรชลอ. 2542: 7)

สุมาลี จันทรชลอ (2542: 7) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าการวัดหมายถึงกระบวนการหรือวิธีการเพื่อให้ได้จำนวนตัวเลขซึ่งมีความหมายแทนปริมาณหรือขนาดหรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัดการประเมิน (Assessment) เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมสังเคราะห์และตีความข้อมูลเพื่อการตัดสินผลโดยใช้กิจกรรมต่างๆเช่นการสัมภาษณ์การสังเกตการสะสมงานหรือการทำโครงการกิจกรรมดังกล่าวจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำมาใช้ประเมินกระบวนการประเมินมีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนมากกว่าการให้คะแนนและการให้ระดับคะแนนของการทดสอบข้อมูลที่ครูรวบรวมในห้องเรียนเพื่อช่วยให้ครูเข้าใจและติดตามการเรียนการสอน

การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตัดสินคุณภาพการปฏิบัติหรือตัดสินคุณภาพกิจกรรมในหลักสูตรของผู้เรียน

พระปริพัฒน์ นาคา (2544) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. เพื่อประเมินวิธีการสอนของครูว่าวิธีการสอนแบบไหนช่วยให้เกิดการเรียนรู้และวิธีการสอนแบบไหนที่ต้องการปรับปรุง
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด สมควรที่จะได้เลื่อนชั้นให้สูงขึ้นหรืออยู่ที่เดิม
3. เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนเพื่อจัดชั้นเรียนหรือกลุ่มนักเรียนตามความสามารถเพื่อให้นักเรียนได้เรียนในกลุ่มที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน
4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องและจุดเด่นในการเรียนของแต่ละบุคคล
5. เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน
6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการสอนของครู
7. เพื่อทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละระดับอายุ
8. เพื่อทดสอบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

เห็นได้ชัดแจ้งว่าการวัดประเมินผลมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวัดประเมินผลมีหลายวิธีด้วยกัน การทดสอบ การตรวจงาน และการสัมภาษณ์ บันลือ พฤษวัน (2525) เสนอวิธีการวัดและประเมินผล ไว้ดังนี้

1. การสังเกต เพื่อช่วยตรวจสอบพฤติกรรม นิสัย ทัศนคติ และการปรับตัวของผู้เรียน

2. การสัมภาษณ์ เพื่อให้ตรวจสอบ ความรู้ทั่วไป ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการสัมภาษณ์ อาจเกี่ยวข้องกับท่วงที วาจา การใช้ปฏิภาณในการตอบปัญหาต่างๆ

3. การตรวจผลงาน ใช้ในการพิจารณาผลงานที่มอบให้ทำการปฏิบัติ การฝีมือ ศิลปศึกษา เป็นต้น

4. การสอบข้อเขียน เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ และคนอื่นๆ ได้หลายแง่มุม การใช้ข้อทดสอบนี้แบ่งออกได้ 2 แบบ

4.1 การทดสอบแบบอัตนัยหรือเจตนาวิสัย (Subjective) เป็นการทดสอบแบบเรียงความให้โอกาสแสดงความคิดเห็น การลำดับเหตุผลได้ดี

4.2 การสอบปรนัยหรือวัตถุวิสัย (Objective) ซึ่งเป็นข้อสอบที่ถามได้อย่างกว้างขวางคลุมเนื้อหาที่เรียน แต่ผู้ตอบไม่ต้องบรรยาย หรือแสดงความคิดเห็นเพียงใช้ความคิดในการเลือก ในการเติมข้อความ ซึ่งนิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

แนวทางในการประเมินผล มีวิธีใหม่เพื่อนำไปประเมินผลดังที่ ทักษิณีย์ สัตนมาศ (2547) กล่าวว่า แนวทางในการประเมินผล กระบวนการทศน์ใหม่ในการประเมินผลนักเรียนมุ่งที่จะประเมินทั้งกระบวนการ ผลการกระทำและผลงานโดยเน้นพฤติกรรมที่แสดงออก ทางด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความคิดไตร่ตรอง รอบคอบ การแก้ปัญหาและการใช้ข้อมูลสารสนเทศ แนวทางในการวัดผลและประเมินผลมีดังนี้

1. แบบทดสอบมาตรฐานวัดผลสัมฤทธิ์

2. การประเมินทางเลือก

2.1 การปฏิบัติจริง (Performance Assessment)

2.2 การประเมินตามจริง (Authentic Assessment)

2.3 แฟ้มผลงาน (Portfolio)

3. แบบประเมินที่สร้างขึ้นโดยผู้สอน

4. องค์ประกอบของการประเมิน

4.1 พฤติกรรมในชั้นเรียน

4.2 ทักษะ

4.3 ความรู้ ความเข้าใจ

4.4 การคิด

4.5 ผลผลิต

4.6 การปฏิบัติจริง

ลักษณะที่ดีของการวัดและประเมินผลการเรียน

1. การวัดและประเมินผลต้องยึดจุดประสงค์เป็นหลัก

2. การวัดผลการเรียนของนักเรียนบางด้านเช่นด้านจิตพิสัยด้านทักษะพิสัยไม่ควรใช้เครื่องมือเพียงชนิดเดียวข้อทดสอบควรใช้วิธีการวัดวิธีอื่นๆประกอบด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลเพียงพอสำหรับการประเมินผลการเรียน

3. การวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนควรดำเนินการบ่อยครั้งอาจจะดำเนินการทั้งก่อนเรียนระหว่างเรียนและภายหลังการเรียน
4. เครื่องมือที่ใช้วัดผลการเรียนของนักเรียนควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
5. นักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนซึ่งทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินครูควรหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นเช่นการสอนซ่อมเสริม
6. ควรต้องนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลการเรียนมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้น
7. ครูควรเตรียมหรือสร้างเครื่องมือวัดผลและตั้งเกณฑ์ไว้ล่วงหน้าและใช้เครื่องมือวัดผลอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับจุดประสงค์
8. การวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนบางวิธีควรใช้ภาษาหรือถ้อยคำและเวลาให้เหมาะสมกับบุคลิกและระดับชั้นของนักเรียนเช่นการสัมภาษณ์หรือการสอบปากเปล่า การใช้ข้อทดสอบ เป็นต้น

1. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นกับองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน อันได้แก่ หลักสูตร เนื้อหา รูปแบบและวิธีการสอน สื่อการสอน ทรัพยากร ผู้สอนและผู้เรียน ตลอดจนการวัดผลหรือประเมินผล

1. ปัญหาด้านหลักสูตร

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521: 72-80) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรคือครูมีความสับสนเกี่ยวกับหลักสูตร สังเวียน สฤชดิกุล (2521: 3-4) กล่าวว่าหลักสูตรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้งสี่คือทักษะการฟังทักษะการพูดทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างแท้จริง โดยทั่วไปแล้วสภาพการเรียนการสอนจริงจะเน้นการอ่านและไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่ สุไรพงษ์ ทองเจริญ (2522: 62-70) ได้ยกตัวอย่างปัญหาทางด้านหลักสูตรเช่นหลักสูตรไม่เอื้อต่อการประกอบอาชีพมากนักหลักสูตรกว้างเกินไปหลักสูตรไม่ต่อเนื่องจากมัธยมศึกษา ดวงพร หนูพงษ์ (2545) พบว่าสภาพปัญหาทางด้านหลักสูตรและแบบเรียนที่เป็นปัญหอันดับที่ 1 คือขาดผู้เชี่ยวชาญชี้แนะด้านหลักสูตรอันดับที่ 2 แนวทางในการจัดกิจกรรมในหลักสูตรบางเรื่องปฏิบัติไม่ได้อันดับที่ 3 ขาดการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรอันดับที่ 4 เนื้อหาไม่เหมาะสมกับนักเรียนในท้องถิ่นอันดับที่ 5 ขาดเอกสารหลักสูตรเพื่อทำการศึกษา

2. ปัญหาด้านรูปแบบและวิธีการสอน

สังเวียน สฤชดิกุล (2521: 3-4) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับปัญหาด้านรูปแบบและวิธีการสอนคือครูสอนภาษาอังกฤษบางคนมีความรู้ภาษาอังกฤษดีมากแต่ไม่มีความสนใจเรื่องวิธีสอนทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522: 74-78) ได้อธิบายเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนครูขาดความรู้ด้านวิธีการสอนที่ถูกต้องอาจเป็นเพราะครูไม่เคยศึกษามาก่อนหรือศึกษามากอย่างผิวเผินไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัญหาด้านทรัพยากร

ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522: 74-78) กล่าวถึงปัญหาปัญหาด้านทรัพยากร ดังนี้

3.1 ลักษณะห้องเรียนในบางโรงเรียนไม่เหมาะกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในการฝึกปากเปล่าของนักเรียนเพราะเสียงไปรบกวนห้องใกล้เคียงและขณะเดียวกันในขณะที่นักเรียนต้องการสมาธิในการอ่านในใจก็จะมีเสียงจากห้องอื่นรบกวนเช่นกันทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร

3.2 โรงเรียนในบางแห่งยังขาดห้องสมุดรวมถึงหนังสือประกอบอื่นๆทางภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้

3.3 โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาซึ่งจะช่วยนักเรียนในการเรียนภาษาได้อย่างมากและยังขาดอุปกรณ์การสอนอื่นที่จะทดแทนห้องปฏิบัติการทางภาษาได้เช่น เทปแผ่นเสียง เป็นต้นทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะได้ฝึกหัดทักษะการฟังและการพูดอันเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ

3.4 โรงเรียนบางแห่งไม่มีครูภาษาต่างประเทศสาขาอื่นนอกจากภาษาอังกฤษจึงกำหนดตายตัวให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษแทนที่จะให้โอกาสนักเรียนได้เลือกวิชาตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจเป็นการขัดต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งเฉพาะสำหรับผู้ที่มีความถนัดและสนใจในด้านภาษาอังกฤษเท่านั้น

3.5 ผู้บริหารในบางโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดีมุ่งจะให้ครูสอนเพื่อให้นักเรียนสอบผ่านวิชานี้แต่เพียงอย่างเดียวและในบางโรงเรียนผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์อันเป็นสาเหตุให้ครูท้อถอยหมดกำลังใจในการทำงาน

ดวงพร หนูพงษ์ (2545) ได้ศึกษาสภาพปัญหาทางด้านปัจจัยสนับสนุนการสอนและพบว่าที่เป็นปัญหาอันดับที่ 1 คือขาดครูที่เป็นเจ้าของภาษาอันดับที่ 2 งบประมาณในการผลิตหรือจัดหาสื่อมีน้อยอันดับที่ 3 งบประมาณในการส่งครูเข้ารับการอบรม/สัมมนามีน้อยอันดับที่ 4 ขาดงบประมาณในการสนับสนุนครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและอันดับที่ 5 โรงเรียนอยู่ไกลแหล่งข้อมูลทางภาษา

4. ปัญหาด้านผู้สอนและผู้เรียน

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521: 72-80) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวครูคือความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐานการเตรียมการสอนของครูยังไม่สม่ำเสมอครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียนครูไม่มีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติมครูแปลประโยคให้นักเรียนเป็นภาษาไทยครูมีความเข้าใจนักเรียนในชั้นของตนน้อยเกินไป สังเวียน สฤชดิกุล (2521: 3-4) กล่าวว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้เชี่ยวชาญในการสอนทักษะทั้งสี่จะมีความสามารถจริงเฉพาะในเรื่องการสอนอ่านและการสอนไวยากรณ์ สุโรพงษ์ ทองเจริญ (2522: 62-70) ได้เสนอปัญหาเกี่ยวกับครูเช่นมีชั่วโมงสอนมากเกินไปขาดประสบการณ์ในการสอนขาดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522: 74-78) ได้แสดงปัญหาที่เกี่ยวกับครูไว้ดังนี้

1. ครูมีความรู้ทางด้านเนื้อหาไม่แม่นยำอาจเป็นเพราะความประมาทของครูเองเห็นว่าเนื้อหาที่จะสอนนั้นง่ายเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาซึ่งครูไม่คาดคิดมาก่อนครูจึงไม่สามารถแก้ปัญหาได้หรือแก้ปัญหาไปผิดๆบางโรงเรียนจัดครูเข้าสอนวิชาที่ไม่ถนัดเพราะเห็นว่าเป็นนักเรียนเล็กๆเช่นโรงเรียนประถมศึกษาครูได้รับการคาดหวังไว้ว่าจะสอนได้ทุกวิชาทำให้ครูที่ไม่สนใจหรือไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษเพียงพอมาสอนนักเรียนครูบางคนไม่ใส่ใจที่จะหาความรู้เพิ่มเติมความรู้จึงแคบ

2. ครูขาดความพร้อมที่จะสอนไม่มีการเตรียมบทเรียนอาจเป็นเพราะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปหรือเป็นเพราะครูต้องการสะดวกสบายในการสอนเคยสอนมาอย่างไรก็สอนอย่างนั้นตลอดไม่มีการปรับปรุงดัดแปลงให้เหมาะสมกับนักเรียนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ

3. ครูขาดความมั่นใจในตนเองอาจเป็นเพราะความไม่แม่นยำในเนื้อหาหรือในเรื่องวิธีการสอนมีความอายที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษนักเรียนจึงไม่มีโอกาสที่จะพูดหรือฟังภาษาอังกฤษด้วย

4. ครูขาดความรู้ด้านวิธีการสอนที่ถูกต้องอาจเป็นเพราะครูไม่เคยศึกษามาก่อนหรือศึกษามากอย่างผิดเพี้ยนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

5. ครูบางคนไม่สนใจศึกษาหลักสูตรว่าวิชาที่ตนเองสอนนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้างครอบคลุมอะไรบ้างทำให้การสอนนั้นไม่มีหลักเกณฑ์ครูไม่เห็นความสำคัญของวิชาที่สอนไม่ทราบหลักสูตรจัดให้นักเรียนเรียนวิชานี้เพื่อจุดมุ่งหมายอะไร

6. ครูไม่มีเวลาตรวจงานของนักเรียนเพราะบางโรงเรียนครูสอนมากเกินไปจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องก็มากเมื่อให้งานแก่นักเรียนแล้วครูไม่มีเวลาตรวจ

7. ครูไม่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมต่างๆเช่นเกมหรืออุปกรณ์ที่ไม่ได้เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนจึงคิดว่าภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์

8. ครูขาดการใช้จิตวิทยาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกเป็นอย่างมากทั้งครูและนักเรียนบางครั้งเมื่อครูไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่สอนได้หรือนักเรียนเรียนไม่ดีเท่าที่ครูคาดคิดเอาไว้ครูก็โกรธและดว่านักเรียนจนบางครั้งนักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ

ดวงพร หนูพงษ์ (2545) ได้ศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาพบว่าสภาพปัญหาทางด้านตัวครูที่เป็นปัญหาอันดับที่ 1 คือครูขาดความรู้ความสามารถทางการสอนอันดับที่ 2 ปัญหาครูขาดความรู้ความสามารถทางการจัดกิจกรรมทางภาษาอันดับที่ 3 ปัญหาครูขาดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนอันดับที่ 4 ปัญหาครูขาดเทคนิคในการสร้างคำถามและอันดับที่ 5 ปัญหาครูขาดเทคนิควิธีในการสร้างความสนใจผู้เรียน

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน

พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521: 72-80) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนคือนักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้อ่อนเกินไปนักเรียนไม่

มีความเชื่อมั่นในตนเอง สังเวียน สฤชดิกุล (2521: 3-4) กล่าวว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีทำให้เป็นภาระของโรงเรียนมัธยมที่จะต้องแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป สุโรพงษ์ ทองเจริญ (2522: 62-70) ยกตัวอย่างปัญหาด้านผู้เรียนเช่นมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไม่เห็นจุดประสงค์ที่ชัดเจนของการเรียนภาษาไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษา ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522: 74-78) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนดังนี้

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูและวิชาภาษาอังกฤษอาจเนื่องมาจากการที่ครูไม่รู้จักนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการสอนดังได้กล่าวแล้วในข้อ 1.8 หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษยิ่งเนื้อหาที่ยากและครูไม่มีความเข้าใจในตัวนักเรียนมากพอแล้วยิ่งทำให้ทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษนั้นเป็นไปในทางลบมากขึ้นตามลำดับ

2. จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมากจนเกินไปทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึงการร่วมกิจกรรมต่างๆเป็นไปด้วยความยากลำบากการฝึกต่างๆได้ผลดีไม่เท่าที่ควรหากมีจำนวนนักเรียนแต่พอเหมาะแล้วนักเรียนแต่ละคนจะมีโอกาสฝึกทักษะต่างๆทางภาษาได้บ่อยครั้งยิ่งขึ้นและประสบผลสำเร็จเร็วกว่าเดิมด้วย

3. นักเรียนไม่กล้าแสดงออกโดยเฉพาะในการพูดทั้งนี้เพราะเราไม่ได้ฝึกหัดนักเรียนของเราในทักษะเหล่านี้มาก่อนเมื่อถึงคราวจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้นจึงไม่กล้ามีความอายขาดความเชื่อมั่นในตนเองหากครูได้พยายามฝึกทักษะต่างๆทั้งด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียนให้นักเรียนจนเคยชินแล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้นและกล้าแสดงออกด้วย

4. นักเรียนขาดการสนับสนุนและช่วยเหลือจากทางบ้านในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบ้านภาษาอังกฤษและนักเรียนไม่สามารถที่จะพึ่งใครในครอบครัวได้เพราะผู้ปกครองไม่ได้เรียนมาหรือขาดความเข้าใจในวิชานี้ทำให้นักเรียนเกิดความท้อถอยเกิดปัญหาเช่นนี้บ่อยๆและอาจทำให้นักเรียนเลิกสนใจการบ้านซึ่งครูต้องการให้เขาฝึกทักษะในการเขียนที่บ้านนี้ไปได้นอกจากนั้นแล้วผู้ปกครองบางคนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่บุตรหลานของตนจะได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษจึงไม่ได้ให้กำลังใจหรือสนับสนุนการเรียนวิชานี้ของเด็กจึงทำให้เด็กเกิดทัศนคติกับภาษาอังกฤษไปในทางลบเช่นเดียวกับผู้ปกครองไปได้

5. นักเรียนไม่รู้จักรักช่วยตนเองคอยแต่จะให้ครูเป็นฝ่ายให้อยู่ฝ่ายเดียวเมื่อเรียนเสร็จสิ้นไปวันหนึ่งๆไม่ได้ทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วอีกทำให้ลืมเพราะภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนอยู่บ่อยๆจึงจะสามารถใช้ภาษานี้ได้โดยอัตโนมัติ

ดวงพร หนูพงษ์ (2545) กล่าวว่าส่วนสภาพปัญหาทางด้านตัวนักเรียนที่เป็นปัญหาอันดับที่ 1 คือนักเรียนมีความรู้ทางภาษาไม่เพียงพออันดับที่ 2 นักเรียนไม่ชอบภาษาอังกฤษอันดับที่ 3 นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนอันดับที่ 4 นักเรียนไม่กล้าแสดงออกอันดับที่ 5 นักเรียนขาดความอดทนในการฝึกใช้ภาษา

ลลิตา ภูทอง (2552: 56) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน ในส่วนปัญหาด้านผู้เรียนพบว่านักเรียนขาดแรงจูงใจและไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ

5. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล

ดวงพรหนูพงษ์ (2545) ได้ศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษทางด้านการวัดผล ประเมินผลและพบว่าที่เป็นปัญหานั้นอันดับที่ 1 คือขาดความรู้ความสามารถในการสร้างแบบทดสอบอันดับที่ 2 ขาดความรู้ทางด้านการวิเคราะห์ข้อสอบอันดับที่ 3 ขาดความรู้ความเข้าใจในประเภทของแบบทดสอบทางภาษาอันดับที่ 4 และ 5 ขาดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่ดีของแบบทดสอบทางภาษา

6. ความต้องการภาษาอังกฤษ (Need Analysis)

ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ทฤษฎีการจูงใจและความต้องการ

อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham H. Maslow, 1954 อ้างใน ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา, 2542: 107-109) เจ้าของทฤษฎีการจูงใจที่มีชื่อเสียงมากที่สุดทฤษฎีหนึ่งก็คือทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น (Hierarchy of Needs) มาสโลว์เป็นนักจิตวิทยาชาวอังกฤษเขาได้ตั้งสมมติฐานของทฤษฎีการจูงใจไว้ 3 ประการคือ

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีการสิ้นสุดตราบดีที่ยังมีชีวิตอยู่
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วไม่ถือว่าเป็นแรงจูงใจหรือเป็นสิ่งที่กระตุ้นสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไปความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเท่านั้นจึงจะมีอิทธิพลต่อการจูงใจ

3. ความต้องการของคนจะมีลักษณะที่เป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญในขณะที่ต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองตอบแล้วความต้องการขั้นสูงก็จะตามมาเขาได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นต่ำสุดของมนุษย์เป็นความต้องการพื้นฐานที่มนุษย์ขาดไม่ได้เช่นอาหารเครื่องนุ่งห่มยารักษาโรคที่อยู่อาศัยและการพักผ่อน เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) อาจแบ่งเป็น 2 แบบคือ

- 1) ความปลอดภัยทางร่างกายเช่นการมีความปลอดภัยจากสิ่งต่างๆรอบด้านปลอดภัยจากอุบัติเหตุโจรผู้ร้าย เป็นต้นและ

- 2) ความมั่นคงทางเศรษฐกิจเช่นความต้องการความมั่นคงในหน้าที่การงานมีหลักประกันที่มั่นคงหลังจากออกจากงาน เป็นต้น

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่มีลักษณะเป็นนามธรรมมากขึ้นได้แก่ความต้องการที่จะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มของสังคมต้องการที่จะเข้าไปมีความผูกพันในสังคมต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของสังคมรวมถึงความต้องการที่จะมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้นด้วย

4. ความต้องการการยกย่องและยอมรับ (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศได้รับการเคารพยกย่องในสังคมต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต้องการให้ผู้อื่นยอมรับในความรู้ความสามารถต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถมีทักษะ

หรือความชำนาญด้านต่างๆซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกส่วนตัวหรือความรู้สึกภายในที่จะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงควมมีชื่อเสียงเกียรติยศของตนเอง

5. ความต้องการประจักษ์ในคุณค่าของตนเอง (Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จหรือสมหวังในชีวิตอยากทำอะไรเป็นในสิ่งที่ตนหวังไว้ฝันไว้ได้ทำอะไรตามที่ตนเองต้องการจะทำได้มีความสุขกับสิ่งที่ตนเองต้องการทำและหวังที่จะทำ ความต้องการขั้นนี้ถือว่าเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์บุคคลที่มีความต้องการถึงขั้นนี้ไม่มากนักส่วนใหญ่จะถึงแค่ขั้นที่สี่เท่านั้น

การวิเคราะห์ความต้องการ

การวิเคราะห์ความต้องการหมายถึง กระบวนการในการบ่งชี้และประเมินความต้องการต่างๆในสังคมใดสังคมหนึ่ง หรือกลุ่มประชากรมนุษย์อื่นๆซึ่งมีการให้คำจำกัดความ การบ่งชี้ความต้องการเป็นกระบวนการหนึ่งในการระบุ “ปัญหาต่างๆ” ของประชากรกลุ่มเป้าหมายและวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้สำหรับปัญหาเหล่านั้น มีการให้คำจำกัดความของคำว่าความต้องการไว้ดังนี้

-ช่องว่างระหว่าง “สิ่งที่เป็น” และ “สิ่งที่ควรจะเป็น” (วิทคิน และคณะ, 1995)

-ช่องว่างระหว่างสิ่งที่ป็นจริงและสิ่งที่อยู่ในอุดมคติ ซึ่งทั้งคู่เป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับจากค่านิยมของสังคมและปรับปรุงเพื่อเปลี่ยนแปลงได้ (รีเวียร์: 1996, 5)

- ความแตกต่างจากกรอบความคิดที่เกี่ยวข้อง อย่างเช่น “ความอยากได้” (Wants หรือ สิ่งที่คุณเต็มใจจ่ายเพื่อให้ได้มา) หรือ อุปสงค์ (Demand หรือ สิ่งที่คุณเต็มใจที่จะเดินแถวเข้าไปหา (แมคคิลลิป: 1987)

การวิเคราะห์ความต้องการเพ่งความสนใจไปที่อนาคต หรือสิ่งที่ควรจะทำให้เกิดขึ้นมากกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว เนื่องจากเป็นจุดสนใจของการประเมินผลระบบส่วนใหญ่ บางคนใช้คำที่เกี่ยวข้องกันคือ “การประเมินความต้องการ”

ลี จวน (2013) กล่าวว่าเป็นไปได้ที่รายวิชาทางด้านภาษาสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนจากประเทศต่างๆ จากระดับภาษาที่แตกต่างกันและต่างเป้าหมาย การวิเคราะห์ความต้องการอาจเป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับการกำหนดนโยบาย การออกแบบหลักสูตรสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ

การวิเคราะห์ความต้องการช่วยพัฒนาทั้งผู้สอนและผู้เรียนดังที่ได้สะท้อนผ่านการเปรียบเทียบคำจำกัดความของคำว่าวิเคราะห์ความต้องการโดยนักภาษาศาสตร์ซึ่ง ลี จวน (2013) ได้แสดงไว้ดังนี้

ชื่อนักภาษาศาสตร์	คำจำกัดความ
นูนาน, ดี.(1983)	เทคนิคและกระบวนการในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการออกแบบโครงการสอน
ริชาร์ดส์, เจ.(1992)	กระบวนการในการกำหนดความต้องการซึ่งผู้เรียนหรือกลุ่มผู้เรียนต้องการจะเรียนภาษาไปเพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆและจัดเรียงความต้องการต่างๆตามลำดับความสำคัญ”

ฟาติฮิ, เอ.อาร์.(2003)	เครื่องมือที่ช่วยให้รู้ถึงความจำเป็น(Necessities) ความต้องการ (Needs)และสิ่งที่ขาดแคลน (Lacks)
ชื่อนักภาษาศาสตร์	คำจำกัดความ
บรินต์ลี, จี.(1984)	“ความต้องการ (Wants) ความปรารถนา (Desires) อุปสงค์ (Demands) ความคาดหวัง (Expectations) แรงบันดาลใจ (Motivations) ความขาดแคลน (Lacks) ข้อจำกัด (Constraints) และสิ่งจำเป็น (Requirements)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้
ความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอน

ลลิตา ภูทอง (2552 : 56-57) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน ในส่วนความต้องการในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษพบว่าครูมีความต้องการทุกรายการมากกว่าร้อยละ 50 ความต้องการดังกล่าว สอดคล้องกับปัญหาที่พบโดยเฉพาะ 4 อันดับแรกคืออันดับที่ 1 ต้องการการสนับสนุนด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ96.40) อันดับที่ 2 การพัฒนาด้านความรู้และความเข้าใจ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 95.50) อันดับที่ 3 ตารางเรียนเหมาะสมกับ วัตถุประสงค์และมาตรฐานการเรียนรู้ (ร้อยละ 91.89) และอันดับที่ 4 การอบรมหรือสื่อความรู้ ด้านวิธีสอนเทคนิคการจัดการเรียนรู้และการวัดผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 90.99) เป็นที่น่าสังเกตว่าข้อค้นพบนี้ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตแม้จะมีการปฏิรูปการศึกษาไปแล้วถึง สองรอบหรือเป็นข้อค้นพบที่เป็นเช่นเดียวกับเมื่อ 11 ปีที่แล้วที่ สมหวัง พันธะลี (2542) พบว่า ครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษความต้องการ เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ในการเรียนการสอน และฝึกฟังพูดอ่านและเขียนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอและ ศรีสุข ชิวสุขานนท์(2541) ที่ศึกษา พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งด้าน หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษทักษะและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษวิธีสอนและการดำเนินการเรียน การสอนสื่อการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ศรีสุข ชิวสุขานนท์ (2541) ได้รายงานผลการวิจัยไว้ว่าผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มีความเห็นสอดคล้องกันว่าครู ภาษาอังกฤษประสบปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูโดยภาพรวมในระดับปานกลางส่วน ความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษครูส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ ในระดับมากทั้งด้านหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษทักษะและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษวิธีสอนและ การดำเนินการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผล

สมหวัง พันธะลี (2542) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากโดยมีความต้องการในด้านการเตรียมตัวครู และการวางแผนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีความต้องการเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการจัดหาและผลิตสื่อการสอนไม่เพียงพอเนื่องจากทำการสอนหลายวิชาและได้รับมอบหมายงานอื่นมากความต้องการเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ในการเรียนการสอนและฝึกฟังพูดอ่านและเขียนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

พิชญาพร พรหมคาบุตร (2551) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์เขต 3 และพบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้สื่อการสอนเป็นประจำคือกระดานดำกระดานขาวหนังสือเรียนเพลงพื้นเมืองและเกมต่างๆใบความรู้ใบงานและหนังสืออ่านเพิ่มเติมส่วนด้านปัญหาในการใช้สื่อการสอนที่พบมากที่สุดคือสื่อเทคโนโลยีประเภทวัสดุได้แก่เทปบันทึกเสียงขาดและใช้งานไม่ได้และสื่อเทคโนโลยีประเภทเทคนิคได้แก่ชุดการสอนมีความยุ่งยากในการใช้ไม่ตรงกับเนื้อหาและจุดประสงค์รองลงมาคือการศึกษานอกสถานที่ไม่มีที่เหมาะสมในการเรียนรู้ได้จริงตรงกับเนื้อหาและจุดประสงค์ปัญหาในการใช้สิ่งพิมพ์ได้แก่สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่ราคาแพงครูไม่กล้าใช้เกรงว่าจะเกิดชำรุดเสียหายและสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่มีจำนวนจำกัดเมื่อใช้แล้วสื่อไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนอกจากนี้มีข้อเสนอแนะอื่นๆของผู้ตอบแบบสอบถามที่น่าสนใจได้แก่สื่อการสอนที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอกับครูผู้สอน โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่น่าสนใจเหมาะกับผู้เรียนครูยังขาดประสบการณ์ในการใช้สื่อการสอนบางชนิดจึงอยากให้มีการจัดอบรมการใช้สื่อการสอนสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้เหมาะสมเพื่อการจัดเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Tabatabaei และ Pourakbari (2012) ได้ศึกษาเรื่องการตรวจสอบปัญหาการสอนและการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอิสฟาฮาน ประเทศอิหร่าน โดยมีจุดประสงค์คือเพื่อป้องกันปัญหาในการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเทศอิหร่าน ได้มีการกลั่นกรองข้อมูลที่เป็นต่อการศึกษาจากแบบสอบถามที่ได้มาตรฐาน ซึ่งได้แจกให้แก่นักเรียนที่ถูกเลือกแบบสุ่มจำนวน 200 คน จากโรงเรียนในจังหวัดอิสฟาฮานและครูที่สอนภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมซึ่งทำให้เกิดผู้เข้าร่วมสองกลุ่มในการศึกษาครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามแบบปลายปิดจำนวน 2 ชุด ชุดหนึ่งสำหรับนักเรียน อีกชุดหนึ่งสำหรับครู คำถามที่อยู่ในแบบสอบถามประกอบด้วยปัญหาสำคัญๆบางประการในส่วนของผู้เรียน ครูผู้สอน หนังสือเรียนและแบบทดสอบ มีการใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและระบุปัญหา มีการใช้แบบทดสอบ Chi-square มีการใช้แบบทดสอบเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างในบรรดาสัดส่วนของผู้เข้าร่วมผู้ซึ่งเลือกตอบต่างกันคำถามเดียวกันว่ามีนัยสำคัญหรือไม่ ด้วยการวิเคราะห์ผลเชิงสถิติ พบปัญหาจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านหนังสือเรียน และวิธีการสอน เช่น ผู้สอนไม่ได้ใช้สื่อการสอนระหว่างสอน ห้องสมุดของโรงเรียนไม่พร้อมบริการเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ขาดความพร้อมในแง่ของสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพทางกายภาพ ครูผู้สอน

ไม่ได้สอนเป็นภาษาอังกฤษ หนังสือเรียนภาษาอังกฤษไม่เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน และกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้ยกย่องครูผู้สอนที่ทำงานหนัก และอื่นๆอีกมากมาย เพื่อแก้ปัญหาต่างๆเหล่านี้ในระดับที่เป็นไปได้ ได้มีการให้ข้อเสนอแนะไว้ในการศึกษาครั้งนี้

Chen (2013) ได้ศึกษาการประเมินผลการศึกษาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในประเทศไทยได้หวั่น: จากมุมมองของนโยบายด้านภาษา เพื่อสำรวจประเด็นการใช้โครงการหรืออุปกรณ์หรือเครื่องมือบางชนิดช่วย (Implementation) และปัญหาซึ่งเกิดขึ้นจากมุมมองด้านการวางแผนด้านภาษาและนโยบายผ่านการตรวจสอบประเพณีนโยบายด้านภาษาในการศึกษาซึ่งมีความจำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตรต่างๆให้ประสบความสำเร็จ การศึกษานี้สรุปโดยมีความหมายโดยนัย (Implication) สำหรับการปฏิรูปนโยบายการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงการใช้โครงการหรืออุปกรณ์หรือเครื่องมือบางชนิดช่วย (Implementation) เพื่อสนองตอบความต้องการด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทยได้หวั่น โดยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปรับปรุงนโยบายทางการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษานั้น ได้มีการวิเคราะห์ไว้ทั้งหมด 5 ประเด็นประกอบด้วย (1) ความไม่สม่ำเสมอในการเริ่มเข้าเรียนในระดับเกรดสำหรับการศึกษาภาษาอังกฤษ(นโยบายการเข้าเรียน) (2) การขาดครูภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิ (นโยบายด้านบุคคลากร) (3) ความหลากหลายของตำราเรียนที่ใช้สอน (นโยบายด้านสื่อ) (4) ห้องเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแบบผสม (นโยบายการเข้าเรียน) และ (5) ผลกระทบของการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศต่อการเรียนรู้ภาษาอื่นๆ (นโยบายด้านหลักสูตร)

Mede (2010) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการเรียนรู้จากการทบทวนไตร่ตรองแบบร่วมมือที่มีต่อครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำนวน 2 คน เพื่อสำรวจการสอนเพื่อการแก้ปัญหาต่างๆในห้องเรียนภาษา มีข้อสันนิษฐานว่าระหว่างกระบวนการความร่วมมือผู้เข้าร่วมพัฒนากลวิธีใหม่ๆในการจัดการกับห้องเรียนภาษาของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทสนทนาระหว่างครูผู้สอนขยายความเชื่อเกี่ยวกับการสอนภาษาและการเรียนรู้ โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของการแบ่งปันความรู้ในการพัฒนาทางวิชาชีพ (Akyel, 2000; Kraft, 2002). เพื่อตรวจสอบสมมติฐานนี้ อาจารย์จำนวนสองคนที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งกำลังสอนอยู่ที่โรงเรียนเตรียมของมหาวิทยาลัยของตุรกีที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ในกรุงอิสตันบูล ประเทศตุรกี ได้อาสาเพื่อเข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้ โดยข้อมูลมาจากวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้แก่ ก) การจดข้อมูลภาคสนามของผู้สังเกตการณ์ ข) วารสารอิเล็กทรอนิกส์ และ ค) การจดบันทึกจากบทสนทนาของครู ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การทบทวนไตร่ตรองแบบร่วมมืออาจมีผลกระทบเชิงบวกต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและเสริมสร้างบทสนทนาของอาจารย์ผู้สอน

Walker (2012) มีความกังวลว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่มีระบบและวิธีการเข้าถึงการพัฒนาทางด้านภาษาซึ่งขาดทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และได้สำรวจแผนการสอนตามหน่วยการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับประถมปลายและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในบริบทซึ่งผู้ที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาต้องการภาษาอังกฤษเพื่อ

จุดมุ่งหมายทางวิชาการเป็นหลัก แผนดังกล่าวมีความสำคัญเพราะการเรียนรู้ที่คุ้มค่าสัมพันธ์กับคุณภาพของการวางแผน แผนต่างๆประกอบด้วยทางเลือกตัวบทที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม โดยการประเมินผลของขอบเขต ซึ่งตัวบทในในแผนหน่วยการสอนอาจทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ Systemic Functional Linguistics (SFL) ในการวิเคราะห์ตัวบท จำนวน 4 ชั้น ที่เชื่อมโยงโดยตรงกับงานเขียนเชิงวิชาการ ซึ่งอยู่ภายในหน่วยย่อยของแผนการสอนระดับหน่วย ผลการวิเคราะห์เผยให้เห็นถึงข้อจำกัดในการวางแผนการพัฒนาภาษาอังกฤษ ข้อจำกัดดังกล่าวเป็นปัญหาในระดับที่สูงในบริบทซึ่งภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นสำหรับจุดประสงค์ทางวิชาการ ผู้ศึกษาได้อภิปรายเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีพื้นฐาน การเพิ่มขึ้นของการพัฒนาที่ชัดเจนในเรื่องเอกสารการวางแผนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ความสามารถในการมองเห็นภาษาได้มากขึ้นในวางแผนการพัฒนาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และการมีโมเดลทางภาษาในระดับวาทกรรมที่ตรงจุดมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับกระบวนการวางแผนข้ามระดับการศึกษาอย่างรอบคอบได้

Rashidi และคณะ (2014) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบครูที่ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศชาวเปอร์เซียในโรงเรียนและสถาบันภาษา:กรณีศึกษา: ทศนคติของผู้เรียนที่มีต่ออารมณ์ขันในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ โดยมีความพยายามที่จะเปรียบเทียบการใช้อารมณ์ขันแบบต่างๆกับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในโรงเรียนเอกชนกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเรียนภาษามีการเก็บข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามอารมณ์ขันที่เกี่ยวข้องการเรียนการสอน ซึ่งแจกจ่ายให้แก่แก่นักเรียนหญิงจำนวน 400 คน (ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 200 คน ผู้ที่เรียนในสถาบันภาษาจำนวน 200 คน) ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในซีราช ประเทศอิหร่าน มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ T-test ของกลุ่มตัวอย่างอิสระ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนในสถาบันภาษาและผู้เรียนมีการใช้อารมณ์ขันมากกว่าผู้เรียนและครูในโรงเรียน ผู้เข้าร่วมทั้งสองกลุ่มชี้ให้เห็นว่าพวกเขาเชื่อว่าอารมณ์ขันสามารถเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดผลในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และลดอุปสรรคด้านอารมณ์

8. ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนสังกัดมุสลิมคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

สภาประมุขแห่งบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย ซึ่งคริสตชนคาทอลิกในประเทศไทย เรียกว่า สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย (The Catholic Bishops' Conference of Thailand) เป็นองค์การปกครองสูงสุดของคริสตจักรโรมันคาทอลิกในประเทศไทยประกอบด้วยมุขนายกชาวไทยซึ่งเป็นประมุขเขตมิสซังต่างๆ ทั่วประเทศไทยทั้งหมดสิบมิสซัง ได้แก่เขตมิสซังท่าแร่-หนองแสงเขตมิสซังกรุงเทพฯเขตมิสซังนครสวรรค์เขตมิสซังราชบุรีเขตมิสซังอุดรธานีเขตมิสซังอุบลราชธานีเขตมิสซังนครราชสีมา เขตมิสซังเชียงใหม่เขตมิสซังจันทบุรี และเขตมิสซังสุราษฎร์ธานีมีประวัติดังนี้

ในวันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ 1969 สำนักวาติกันมีสารถึงประเทศไทยแจ้งว่า สมเด็จพระสันตะปาปาปอลที่ 6 ทรงรับสั่งให้แยกเขตปกครองของ สังฆมณฑลราชบุรี ออกเป็น 2 ส่วน

คือสังฆมณฑลราชบุรีและสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี โดยที่ สังฆมณฑลราชบุรีประกอบด้วย 4 จังหวัด มีจำนวนคริสตชนประมาณ 16,000 คน ส่วนสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีมีอาณาเขตตั้งแต่ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลงไปจนสุดเขตแดนภาคใต้ รวม 15 จังหวัด ในเวลาเดียวกันพระสันตะปาปาทรงรับสั่งให้ พระสังฆราชเปโตร คาร์เรตโต (Pietro Carretto) ย้ายไปเป็นประมุขปกครองสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี และทรงสถาปนา ฯพณฯ โรเบิร์ต รัตน์ บำรุงตระกูล ให้เป็นประมุขของคณะใหม่ของสังฆมณฑลราชบุรี ในวันที่ 14 กันยายน 1969 ท่ามกลางบรรดาพระสงฆ์ ซีสเตอร์ สัตบุรุษ จำนวนมาก พระสังฆราชเปโตร คาร์เรตโต ได้รับสถาปนาเป็นพระสังฆราชองค์แรกของ สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีศูนย์กลางของสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีเดิม ตั้งอยู่ในบริเวณของโรงเรียนเทพมิตรศึกษา บ้านเลขที่ 317 ถ.ตลาดใหม่ อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 สังฆมณฑลสุราษฎร์ฯ ยาวประมาณ 1,160 กิโลเมตร จากหัวหิน ถึง สุโขทัยมีเนื้อที่ 76,562 ตารางกิโลเมตรและในตอนนั้นมีจำนวนคริสตชนประมาณ 4,500 คน สำนักพระสังฆราช ถูกสร้างขึ้นในบริเวณของ โรงเรียนเทพมิตรศึกษา จ.สุราษฎร์ธานี เมื่อปี ค.ศ.1959 และกลายเป็นศูนย์สังฆมณฑลในเวลาต่อมา

เขตมิสซังสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่ที่ 15 หมู่ 5 ถ.ชนเกษม ซ.41 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 เขตมิสซังสุราษฎร์ธานี เป็นมุขมณฑลโรมันคาทอลิกในประเทศไทย โดยแยกออกมาจากเขตมิสซังราชบุรี เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1969 ครอบคลุมพื้นที่เขตปกครอง 8 จังหวัดในภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดสตูล จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส

มุขนายกมิสซังโรมันคาทอลิกสุราษฎร์ธานีองค์ปัจจุบัน คือ มุขนายกโยเซฟ ประธาน ศรีดารุณศีลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีโรงเรียนซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของเขตมิสซังสุราษฎร์ธานี จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนมานะศึกษาและโรงเรียนเจริญศรีศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนของสังฆมณฑลและ โรงเรียนถนนอมศรีศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนของคณะนักบวช

โรงเรียนมานะศึกษา

โรงเรียนมานะศึกษา ตั้งอยู่เลขที่ 4 ถนนเทศบาล 4 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ.2487 โดยมีนายสุรพันธ์ จงรักษ์ เป็นผู้จัดการและเจ้าของ นางลมุล นิลาคัมพ์ เป็นครูใหญ่ ในปี พ.ศ.2511 ได้โอนกิจการเป็นของมิสซังโรมันคาทอลิกราชบุรี โดยมีมุขนายกเปโตร คาร์เรตโต เป็นเจ้าของตามใบอนุญาต ร.2 เลขที่1/2511 ลงวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2511 โดยแต่งตั้งให้นางสาวลีลาจันทร์โยธี เป็นผู้จัดการและครูใหญ่

- ปีการศึกษา 2512 โรงเรียนได้ขยายกิจการ โดยเปิดรับนักเรียนตั้งแต่อนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และรับนักเรียนหญิงระดับอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีนางสาวลีลา จันทร์โยธี เป็นผู้จัดการ นายวงศ์ โยธาศรี เป็นครูใหญ่

- ปีการศึกษา 2513 นายประสงค์ พูลเกิด เป็นผู้จัดการ และนายสุพจน์ วิไลลักษณ์ เป็นครูใหญ่
- ปีการศึกษา 2514 นายสุชาติ ทัทมาลี เป็นผู้จัดการ และนายประสงค์ พูลเกิด เป็นครูใหญ่ มีครูทั้งหมด 14 คน นักเรียน 340 คน ทางโรงเรียนได้สร้างอาคาร 2 ชั้น ต่อเติมอาคารเรียนเดิม จำนวน 4ห้องเรียน
- ปีการศึกษา 2516 นายสุชาติ ทัทมาลี เป็นผู้จัดการ นายอวยพร เศรษฐพงษ์ เป็นครูใหญ่ มีครูทั้งหมด 18 คน นักเรียน 513 คน
- ปีการศึกษา 2520 นายประสงค์ รุจิรัตน์ เป็นผู้จัดการ นายสุธรรม ทองธรรมชาติ เป็นครูใหญ่ มีครูทั้งหมด 20 คน นักเรียน 420 คน
- ปีการศึกษา 2523 ยุกระดับมัธยมศึกษาทั้งหมด นางสาวสุภา ทองอำไพ รับตำแหน่งผู้จัดการ และครูใหญ่ เปิดทำการสอนระดับชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- ปีการศึกษา 2525 ขออนุญาตรับนักเรียนเพิ่มเป็นความจุสูงสุดของโรงเรียนไม่เกิน 750 คน
- ปีการศึกษา 2528 นางสาวบุญญา นันทพรพิสุทธิ์ รับตำแหน่งผู้จัดการและครูใหญ่ ทางโรงเรียนได้รับงบประมาณจาก ฯพณฯ เปโตร คาเรตโต เจ้าของโรงเรียน ให้ต่อเติมอาคารเรียน ตึก 2 ชั้น ออกไปจำนวน 3 ห้อง 2 ชั้น ชั้นบนเป็นห้องเรียน 3 ห้อง ชั้นล่างเปิดโล่งเป็นห้องอาหารพร้อมทั้งต่อเติมอาคารบ้านพัก เพื่อใช้เป็นห้องพักสำหรับคณาจารย์ประจำ และห้องประกอบการ วันที่ 9 กรกฎาคม 2527 รับอนุญาตตามใบอนุญาต ร.2 ให้มูลนิธิคาทอลิกสุราษฎร์ธานี เป็นเจ้าของจัดตั้งโรงเรียนมานะศึกษา โดยได้รับโอนกิจการโรงเรียนจากมิสซังโรมันคาทอลิกราชบุรี ซึ่งดำเนินงานโดยเจ้าของเดียวกัน นางสาวบุญญา นันทพรพิสุทธิ์ เป็นผู้ลงนามในตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต
- ปีการศึกษา 2534 นางสาวมินา อุดลย์เกษม เป็นผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการและครูใหญ่เปลี่ยนหลักสูตรอนุบาลจาก 2 ปี เป็นหลักสูตร 3 ปี ตามระเบียบใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปี 2531
- ปีการศึกษา 2539 นางสาวสุภา อุดลย์เกษม ได้มารับตำแหน่งผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการนางสาวลาวัลย์ กักเครือ เป็นครูใหญ่
- ปีการศึกษา 2540 ขออนุญาตก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น เพื่อใช้เป็นอาคารเรียนแผนกอนุบาล และห้องประกอบการต่างๆ
- ปีการศึกษา 2544 นางสาวอุษา พรศิริกาญจน์ เป็นผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการ และครูใหญ่ มีห้องเรียนระดับอนุบาล จำนวน 9 ห้องเรียน ระดับประถมศึกษา จำนวน 14 ห้องเรียน รวม 24 ห้องเรียนมีนักเรียนทั้งหมด 791 คน ทางโรงเรียนจัดทำห้องชาวด์แล็ป จำนวน 48 ที่นั่ง เพื่อใช้ในการเรียนการสอน
- ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ในช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันโรงเรียนได้รับอนุญาตขยายความจุ นักเรียนจากเดิม 900 คน เป็น 1,775 คนมีนักเรียนระดับอนุบาล 318 คน นักเรียนระดับประถม 572 คน รวมทั้งสิ้น 890 คน จำนวนห้องเรียน 25 ห้องครู 41 คน

- ปีการศึกษา 2549 ในภาคเรียนที่ 2 มีนางสาวลาวัลย์ กักเครือ เป็นผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ มีครู 40 คน นักเรียน 905 คน นักการภารโรง 6 คน

- ปีการศึกษา 2552 - 2555 บาทหลวงยุทธการ ยนปลัดยศ เป็นผู้ลงนามผู้รับใบอนุญาต นางสาวเจนตา รัตนศักดิ์ชัยชาญ เป็นผู้จัดการและผู้อำนวยการ เปิดทำการสอน ตั้งแต่ชั้นอ.1- ป.6 มีครู 41 คน นักเรียน 885 คน นักการภารโรง 10 คน สังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

- ปีการศึกษา 2556 บาทหลวงณที ธีรานุวัฒน์ เป็นผู้ลงนามผู้รับใบอนุญาต นางสาว ประยงค์ศรี แยมสุนทร เป็นผู้จัดการและผู้อำนวยการ เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้น อนุบาล 1 - ประถมศึกษา ปีที่ 6 มีครู 35 คนนักเรียน 796 คน นักการภารโรง 6 คน สังกัดสำนักงานการศึกษา เอกชน กระทรวงศึกษาธิการข้อมูลปัจจุบันเกี่ยวกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนประจำ ภาคการศึกษาที่ 2/2557 นักเรียนทั้งหมด 830ครูผู้สอนชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษ 3 คน ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษ 3

โรงเรียนถนนอมศรีศึกษา

โรงเรียนถนนอมศรีศึกษา ตั้งอยู่เลขที่ 58 ถ.สุขยางค์ อ.เบตง จ.ยะลา โทร.073-231212 โทรสาร.073-234395 ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2505 โดยมีนางถนนอมศรีโพธิ์ทัพพะเป็น เจ้าของและผู้จัดการ เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2505 มีนายอำนาจดวงภักดี เป็น ครูใหญ่เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1-7 เฉพาะชั้นประถมปีที่ 4 และ 7 ได้รับอนุญาตให้ เปิดทำการสอนในปีการศึกษา 2506 ปีแรกมีครูทำการสอน 4 คน มีนักเรียนชายหญิง รวม 70 คนโรงเรียนในสังกัดคณะภคินีผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรียทุกแห่ง มีปรัชญา การศึกษาที่มาจากจิตตารมณ์และคติพจน์ของคณะซึ่งสรุปไว้เป็นปรัชญาการศึกษาของโรงเรียน ว่า "เด่นคุณธรรม เลิศล้ำวิชาพัฒนาสังคม"

1. เด่นคุณธรรม หมายถึง การปลูกฝังคุณธรรมต่างๆในตัวนักเรียนให้ปรากฏเด่นชัดใน การดำเนินชีวิต เช่น ความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบมีวินัย มีน้ำใจ มีความกตัญญูรู้คุณ มีความ ยุติธรรม ฯลฯ

2. เลิศล้ำวิชา หมายถึง การหมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เป็นนิจ ฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถและคามชำนาญในการใช้ความรู้ของตนเองให้เต็มที่ คือ เป็นเลิศในสิ่งที่ตนเรียนรู้

3. พัฒนาสังคม หมายถึงการนำเอาความรู้ที่ตนได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคมด้วยจิตสำนึกว่า "ตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม" รู้จักเสียสละ รับผิดชอบช่วยเหลือ ตามความสามารถของตน เพื่อยกระดับสังคมให้ดีขึ้น"สร้างคนดีมีคุณธรรม เป็นผู้นำ การศึกษา พัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ใช้นวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์รักษาความเป็นไทยใส่ใจ เศรษฐกิจพอเพียง"โรงเรียนดำรงอยู่ได้โดยการเก็บเงินบำรุงการศึกษา จากนักเรียน คนละ 450 บาท/ต่อปี จัดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง หยุดวันเสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุด ทางราชการ ปัจจุบันเปิดสอนระดับอนุบาล 1 -มัธยมศึกษาตอนต้น ผู้รับใบอนุญาต คือนางสาว สายทิพย์ ระดมกิจ ผู้อำนวยการโรงเรียน คือ นางสาวดารารัตน์ เฟ่งพินิจ สังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้น อนุบาล 1- ประถมศึกษาปีที่ 6 มีครู 35 คน ข้อมูลปัจจุบันเกี่ยวกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนประจำภาคการศึกษาที่

2/2557 นักเรียนทั้งหมด 816 คน ครูผู้สอนชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษ 4 คน ครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษ 4 คน

โรงเรียนเจริญศรีศึกษาปัตตานี

โรงเรียนเจริญศรีศึกษาเป็นโรงเรียนในเครือมูลนิธิคาทอลิก สุราษฎร์ สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เดิมตั้งอยู่ที่เลขที่ 146 ตรอกข้าวโพด ตำบลโสมนัส อำเภอบ่อปราง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุญาตก่อตั้งในปี ค.ศ. 1991 เดิมชื่อโรงเรียนสตรีภาณินุสรณ์อยู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต่อมา ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น “โรงเรียนสมสงวน” จากนั้นได้ย้ายสถานที่ตั้งของโรงเรียนมาอยู่ที่ปัจจุบัน ซึ่งต่อมาได้โอนกิจการให้แก่มูลนิธิคาทอลิกสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีพระสังฆราช ประพนธ์ ชัยเจริญ เป็นประธานมูลนิธิ และเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียน “เจริญศรีศึกษา” เริ่มเปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2535 โดยการก่อตั้งของ บาทหลวงกุस्ताฟ โรเซนส์ และได้รับการอุปถัมภ์จาก คุณเจริญ - คุณศรีสุมาลย์ สุวรรณมงคล เปิดรับนักเรียนชาย หญิงทั้งประเภทประจำและไป-กลับ ปัจจุบัน มีนักเรียนระดับอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันโรงเรียนเปิดรับนักเรียนทั้งชายและหญิงตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมีแผนกนักเรียนประจำ ภายในโรงเรียนยังมีวัดอัครเทวดาคาเบรียล เป็นวัดประจำโรงเรียน ผู้อำนวยการคนปัจจุบันคือนางสาวลาวัลย์ กักเครือ ข้อมูลปัจจุบันเกี่ยวกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนประจำภาคการศึกษาที่ 2/2557 นักเรียนทั้งหมด 2,200 คนครูผู้สอนชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษ 3 คน ไม่มีครูผู้สอนชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษทั้งนี้ยังเป็นโรงเรียนในเครือมูลนิธิคาทอลิก สุราษฎร์ สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา เดิมตั้งอยู่ที่เลขที่ 146 ตรอกข้าวโพด ตำบลโสมนัส อำเภอบ่อปราง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับอนุญาตก่อตั้งในปี ค.ศ. 1991 เดิมชื่อโรงเรียนสตรีภาณินุสรณ์อยู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต่อมา ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น “โรงเรียนสมสงวน” จากนั้นได้ย้ายสถานที่ตั้งของโรงเรียนมาอยู่ที่ปัจจุบัน ซึ่งต่อมาได้โอนกิจการให้แก่มูลนิธิคาทอลิกสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีพระสังฆราช ประพนธ์ชัยเจริญ เป็นประธานมูลนิธิ และเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียน “เจริญศรีศึกษา”เริ่มเปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2535 โดยการก่อตั้งของ บาทหลวงกุस्ताฟ โรเซนส์ และได้รับการอุปถัมภ์จาก คุณเจริญ - คุณศรีสุมาลย์ สุวรรณมงคล เปิดรับนักเรียนชาย -หญิงทั้งประเภทประจำและไป-กลับ ปัจจุบัน มีนักเรียนระดับอนุบาล ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันโรงเรียนเปิดรับนักเรียนทั้งชายและหญิงตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมีแผนกนักเรียนประจำ ภายในโรงเรียนยังมีวัดอัครเทวดาคาเบรียล เป็นวัดประจำโรงเรียน

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจของความสำเร็จทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นรายวิชาที่เปิดโลกกว้างแก่ผู้เรียน ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอ หลักสูตรแกนกลาง อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการภาษาอังกฤษ (Need Analysis) ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริส

เตียนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ผู้วิจัยเห็นว่า หลักสูตรแกนกลางเป็นรากฐานของการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เป็นสิ่งที่รุดคืบให้ประเทศไทยจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัย แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นพื้นฐานความเข้าใจธรรมชาติของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการภาษาอังกฤษ (Need Analysis) เป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึง การทบทวนดูสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการจัดการเรียนการสอน ค้นหาสิ่งที่ยังเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมของการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านหลักสูตร ผู้บริหาร ชุมชน ผู้สอน ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน ทรัพยากร สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการวัดและประเมินผล และสิ่งที่ยังขาดหรือไม่เพียงพอ ทั้งนี้หากโรงเรียนขาดแนวทางในการจัดรูปแบบการศึกษามีปัญหา และความต้องการซึ่งไม่ได้รับการแก้ไขหรือตอบสนอง ก็มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียน หากปราศจากการศึกษาสภาพพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมของการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาจไม่สามารถหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษหรือเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนได้ตรงจุด ดังนั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพของทั้งผู้เรียน ผู้สอน และโรงเรียน เพื่อให้บรรลุมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของรูปแบบ ปัญหา ตลอดจนความต้องการจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากความพยายามของนักวิจัยทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในการสืบหา อธิบายและนำสิ่งที่ได้ไปเป็นแนวทางหรือนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป ในประเทศไทย ความพยายามดังกล่าวได้เกิดขึ้นในบางส่วนของประเทศ อย่างไรก็ตาม ยังมีพื้นที่ที่ควรมีการสำรวจ ศึกษาในประเด็นดังกล่าวเพื่อพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะตัว ดังเช่น โรงเรียนเจริญศรีศึกษา โรงเรียนมานะศึกษา และโรงเรียนถนนศรีศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนและอยู่ในสังกัดมูลนิธิคริสเตียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โรงเรียนทั้งสามโรงเรียนมีรูปแบบ ปัญหา และความต้องการเฉพาะตัว และต้องการแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษหรือนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเฉพาะตัว

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีการดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปร
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
5. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์

1. ระเบียบวิธีวิจัย

เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed Method) การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Study) ใช้แบบสอบถามกับนักเรียน

การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยการสัมภาษณ์ ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการ โดยเครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

สมมติฐานการวิจัย

คุณลักษณะทางประชากรของนักเรียนและครูที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนปัญหา และความต้องการ ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียน ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนมานะศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดยะลา นักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 543 คน (ไม่มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น) โรงเรียนถนอมศรีศึกษา อำเภอเบตง จ. ยะลา นักเรียนประถมจำนวนทั้งสิ้น 500 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนทั้งสิ้น 79 คน โรงเรียนเจริญศรีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี นักเรียนประถมจำนวนทั้งสิ้น 252 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนทั้งสิ้น 70 คน และ ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการ

กลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) รวมนักเรียนทั้งสิ้น 496 คน 1) โรงเรียนมานะศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดยะลาประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 จำนวน 117 คน 2) โรงเรียนถนอมศรีศึกษา อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 จำนวน 158 คน

มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 79 คน 3) โรงเรียนเจริญศรีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 จำนวน 72 คน มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 70 คน และ 4) ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 6 คน

3. ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ

สถานภาพของนักเรียนอายุเพศ ระดับการศึกษา

สถานภาพของครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการอายุเพศระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน/การบริหาร สาระที่สอน การพัฒนาตนเอง

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ : รูปแบบ ความต้องการ และปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดการ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

การศึกษาเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบปลายเปิด (The Opened Form) จำนวน 4 ตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1: สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2: สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3: ความต้องการ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4: ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การศึกษาเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยเครื่องมือ คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) เพื่อสัมภาษณ์ในประเด็นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่หลักสูตร ผู้บริหาร ชุมชน ผู้สอน ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน ทรัพยากร สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการวัดและประเมินผลปัญหาและความต้องการ รวมทั้งข้อเสนอแนะ ใช้การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-Depth Interview) โดยใช้แนวคำถามในการสัมภาษณ์ (Interview Guideline) เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ และผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จัดบันทึกพร้อมการใช้เครื่องบันทึกเสียง (Tape Recorder) ช่วยในการรวบรวมข้อมูลจากการสนทนาในแต่ละคน เพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) หลังจากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

5. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

สร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพเครื่องมือแบ่งออกเป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. เชิงปริมาณ

1.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นโดยศึกษาหลักการ ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

1.2 สร้างเครื่องมือ โดยศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามแล้วกำหนดประเด็นและขอบเขตให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำไปให้ที่ปรึกษาวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) แสดงความครอบคลุมของเนื้อหา

1.3 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำผลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

1.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.5 นำผลข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยมาสรุปผล

2. เชิงคุณภาพ

2.1 สรุปประเด็นหลักที่ได้มาจากขั้นตอนของการใช้แบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามทั้งโครงสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำไปให้ที่ปรึกษาวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) แสดงความครอบคลุมของเนื้อหา

2.3 ทดลองใช้ และปรับปรุงแบบสอบถามทั้งโครงสร้าง

2.4 นำไปสัมภาษณ์ ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการ

2.5 บันทึกประเด็นการสนทนา เพื่อจัดเก็บสาระสำคัญของการสัมภาษณ์

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ทำหนังสืออย่างเป็นทางการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจาก นักเรียน จำนวน 496 คน ส่วนครูฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และผู้บริหาร จะใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 18 คน

7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่

ค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

Σ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวคูณด้วยความถี่

F แทน จำนวนความถี่ของแต่ละค่าถาม

X แทน ค่าน้ำหนักในแต่ละข้อ

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน ค่าคะแนน

n แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม

Σ แทน ผลรวม

T-Test การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ไม่เกิน 2 กลุ่ม

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

S_1^2 คือ ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

S_2^2 คือ ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

$\bar{x}_1$ คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

$\bar{x}_2$ คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

n_1 คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

ANOVA การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระที่เกิน 2 กลุ่ม

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad dfb = k-1, \quad dfw = n-k$$

เมื่อพบความแตกต่างแล้วจึงเปรียบเทียบรายคู่ต่อไป ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) หรือเรียกว่าวิธีเอส (S- method)

$$S = \sqrt{F_{(\alpha, df_b, df_w)}} \sqrt{MS_w \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}$$

เมื่อ S คือ ค่าวิกฤตแบบเชฟเฟ

$F_{(\alpha, df_b, df_w)}$ คือ ค่าวิกฤต F ที่ระดับนัยสำคัญ α , $df_b = k-1$ และ $df_w = n-k$

MS_w คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

n_1 คือ จำนวนตัวอย่างกลุ่ม 1

n_2 คือ จำนวนตัวอย่างกลุ่ม 2

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา และความต้องการของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ และกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผล ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)
2. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตัวแปรอิสระที่ไม่เกิน 2 กลุ่ม (t-test)
3. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตัวแปรอิสระที่เกิน 2 กลุ่ม (One Way ANOVA)
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=277)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	127	45.8
หญิง	150	54.2
โรงเรียน		
มานะศึกษา	175	63.2
เจริญศรีศึกษา	53	19.1
ถนอมศรีศึกษา	49	17.7
จังหวัด		
ปัตตานี	53	19.1
ยะลา	224	80.9

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 54.2) อยู่ในระดับชั้น ป.6 (ร้อยละ 51.6) โรงเรียนนมานะศึกษา (ร้อยละ 63.2) รองลงมา โรงเรียนเจริญศรีศึกษา (ร้อยละ 19.1) และโรงเรียนถนอมศรีศึกษา (ร้อยละ 17.7) และส่วนอยู่ในจังหวัดยะลา (ร้อยละ 80.9)

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. โรงเรียนมีวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ	3.96	1.00	มาก
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน	2.24	1.02	น้อย
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	4.18	0.97	มาก
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.09	0.97	มาก
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม	4.04	1.01	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.10	0.70	มาก

จากตาราง 2 พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และในระดับน้อย คือ การสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหา	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	3.96	1.00	มาก
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	4.07	0.99	มาก
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	4.23	0.92	มาก
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	4.04	1.12	มาก

ด้านเนื้อหา	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียนรวมทั้งทักษะการสื่อสาร	4.21	0.98	มาก
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัยทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี	4.14	0.97	มาก
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง	4.09	1.05	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.10	0.70	มาก

จากตาราง 3 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และวิชาเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน	4.18	1.00	มาก
2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์ประเมินผลชัดเจน	4.10	1.06	มาก
3. ผู้สอนมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างน่าสนใจ	4.07	1.06	มาก
4. ผู้สอนใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.04	0.98	มาก
5. ผู้สอนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	4.16	1.04	มาก
6. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.11	1.02	มาก
7. ผู้สอนสอนเน้นไวยากรณ์โครงสร้างประโยคและคำศัพท์	4.05	1.14	มาก
8. ผู้สอนเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ	4.11	1.09	มาก
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	4.12	1.04	มาก
10. ผู้สอนใช้กระบวนการกลุ่ม ที่ในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่นและความรับผิดชอบของตนเอง	4.22	0.94	มาก
11. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	4.31	0.89	มาก

ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
12. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องทางภาษา	4.09	1.00	มาก
13. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นต้น	4.14	1.05	มาก
14. ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์	4.08	1.12	มาก
15. ผู้สอนใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.03	1.04	มาก
16. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ	4.05	1.10	มาก
17. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น	4.08	1.04	มาก
18. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.12	1.03	มาก
19. ผู้สอนปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	4.01	1.08	มาก
20. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็น ประชุม พุดคุย ให้คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน	4.09	1.10	มาก
21. ผู้สอนให้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	4.00	1.11	มาก
22. ผู้สอนสรุปบทเรียนที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น	3.91	1.21	มาก
23. ผู้สอนจัดกิจกรรม เช่น ทศนศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง	3.83	1.26	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.08	0.66	มาก

จากตาราง 4 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และผู้สอนจัดกิจกรรม เช่น ทศนศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริงต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน
กลุ่มตัวอย่าง ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ	4.32	0.96	มาก
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ	4.00	1.22	มาก
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.72	1.20	มาก
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ	3.70	1.20	มาก
5. นอกจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วโรงเรียนมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	3.53	1.30	มาก
6. โรงเรียนมีสื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนอี-เลิร์นนิง (e-learning))	3.71	1.40	มาก
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่หลากหลาย (เช่น นิตยสารสารานุกรมหนังสือพิมพ์)	3.86	1.30	มาก
8. ห้องสมุดมีหนังสือภาษาอังกฤษที่ทันสมัย	3.61	1.30	มาก
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ (เช่น ดิกชันนารีหนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษหนังสือไวยากรณ์)	3.65	1.30	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	3.78	0.80	มาก

จากตาราง 5 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และนอกจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วโรงเรียนมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน
กลุ่มตัวอย่าง ด้านผู้เรียน

ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	3.94	1.09	มาก
2. ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	3.62	1.27	มาก
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.82	1.15	มาก
4. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	3.63	1.31	มาก
5. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	3.76	1.13	มาก
6. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	3.90	1.06	มาก
7. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	3.79	1.10	มาก

ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
8. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน	3.92	1.13	มาก
9. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	3.98	1.03	มาก
10. ผู้เรียนชวนขวายเป็นที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน	3.62	1.20	มาก
11. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.85	1.17	มาก
12. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.78	1.15	มาก
13. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการฟัง	3.81	3.28	มาก
14. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการพูด	3.55	1.30	มาก
15. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการอ่าน	3.57	1.32	มาก
16. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการเขียน	3.56	1.36	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	3.75	0.77	มาก

จากตาราง 6 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการพูดต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผล	3.72	1.24	มาก
2. ผู้สอนกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	3.95	1.17	มาก
3. ผู้สอนวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	3.78	1.23	มาก
4. ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน	4.03	1.99	มาก
5. ผู้สอนแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	3.87	1.18	มาก
6. ผู้สอนวัดและประเมินผลตามเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ	3.79	1.20	มาก
7. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและเสนอแนะ	4.02	1.10	มาก
8. ผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนชิ้นงาน	4.16	1.04	มาก

ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
9. ผู้สอนวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	4.14	1.06	มาก
10. ผู้สอนมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น	4.06	1.12	มาก
11. ผู้สอนใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา	3.97	1.03	มาก
12. ผู้สอนใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	4.05	1.10	มาก
13. ผู้สอนประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.88	1.20	มาก
14. ผู้สอนมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้	3.83	1.22	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	3.94	0.74	มาก

จากตาราง 7 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนชิ้นงานสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผลต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ห้องเรียนภาษาอังกฤษที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.61	1.60	มาก
2. ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อผู้เรียน	3.55	1.53	มาก
3. สื่อการสอนที่ใช้ได้สะดวกทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.96	1.32	มาก
4. ตำราเรียนเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.97	1.23	มาก
5. การพัฒนาตนเองด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.13	1.21	มาก
6. การพัฒนาด้านความรู้และความเข้าใจและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.05	1.16	มาก
7. การจำกัดจำนวนนักเรียนในห้องไม่ให้มากเกินไป	3.38	1.73	ปานกลาง
8. มีแหล่งเรียนรู้ให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ตลอดเวลา	3.82	1.43	มาก
9. มีห้องสมุดที่มีหนังสือภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียนให้เรียนรู้เพิ่มเติม	3.79	1.47	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	3.80	0.93	มาก

จากตาราง 8 พบว่านักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การพัฒนาตนเองด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อผู้เรียนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการวัดผลและประเมินผล ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกเป็น ไม่มีปัญหา มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2 และมีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน (n=277)	ร้อยละ
1. ด้านหลักสูตร		
ไม่มีปัญหา	165	59.6
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	40	14.4
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	32	11.6
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	40	14.4
2. ด้านเนื้อหา		
ไม่มีปัญหา	165	59.6
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	34	12.3
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	54	19.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	24	8.7
3. ด้านรูปแบบและวิธีการสอน		
ไม่มีปัญหา	168	60.6
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	31	11.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	29	10.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	49	17.7
4. ด้านสื่อการสอน		
ไม่มีปัญหา	197	71.1
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	12	4.3
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	32	11.6
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	36	13
5. ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้		
ไม่มีปัญหา	193	69.7

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน (n=277)	ร้อยละ
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	37	13.4
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	26	9.4
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	21	7.6
6. ด้านผู้สอน		
ไม่มีปัญหา	210	75.8
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	29	10.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	18	6.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	20	7.2
7. ด้านผู้เรียน		
ไม่มีปัญหา	206	74.4
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	26	9.4
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	20	7.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	25	9
8. ด้านการวัดผลและประเมินผล		
ไม่มีปัญหา	226	81.6
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	16	5.8
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	18	6.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	17	6.1

จากตาราง 9 พบว่า ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาเป็นลำดับที่ 1 ของนักเรียนในสาม จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่ มีปัญหาด้านหลักสูตร (ร้อยละ 14.4) รองลงมา ด้านทรัพยากรและ แหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 13.4) ด้านเนื้อหา (ร้อยละ 12.3) ด้านรูปแบบและวิธีการสอน (ร้อยละ 11.2) ด้านผู้สอน (ร้อยละ 10.5) ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 9.4) ด้านการวัดผลและประเมินผล (ร้อยละ 5.8) และ ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 4.3)

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=16)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	3	18.8
หญิง	13	81.2
ระดับที่สอน		
ประถมศึกษา	14	87.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	12.5
โรงเรียน		
มานะศึกษา	6	37.5
เจริญศรีศึกษา	3	18.8
ถนนอมศรีศึกษา	7	43.8
จังหวัด		
ปัตตานี	3	18.8
ยะลา	13	81.2
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	16	100
จบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษใช่หรือไม่		
ใช่	6	37.5
ไม่ใช่	10	62.5
ประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ		
ต่ำกว่า 3 ปี	3	18.8
4 – 5 ปี	4	25.0
6 – 10 ปี	4	25.0
11 – 15 ปี	2	12.5
มากกว่า 15 ปี	3	18.8
ในปีการศึกษา 2557 รายวิชาที่สอน		
สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ	11	68.8
สอนวิชาภาษาอังกฤษและสาระอื่นๆ	5	31.2

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=16)	ร้อยละ
ในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา/อบรมหรือ เสวนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่		
0 ครั้ง	4	25.0
1 ครั้ง	4	25.0
2 ครั้ง	2	12.5
3 ครั้ง	1	6.2
4 ครั้ง	2	12.5
5 ครั้ง	0	0
6 ครั้ง	3	18.8

จากตาราง 10 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 81.2) สอนระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 87.5) โรงเรียนนานาชาติ (ร้อยละ 37.5) รองลงมาโรงเรียนเจริญศรีศึกษา (ร้อยละ 18.8) และโรงเรียนถนนศรีศึกษา (ร้อยละ 43.8) จังหวัดยะลา (ร้อยละ 81.2) ครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่างทุกคนวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ทั้งนี้ส่วนใหญ่ครูผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 62.5) ประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 4 - 5 ปี และ 6 - 10 ปี (ร้อยละ 25.0) ปีการศึกษา 2557 ครูสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 68.8) และในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา ครูผู้สอนเคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา อบรม หรือเสวนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ 1 ครั้ง และไม่เคยเข้าร่วม (ร้อยละ 25.0)

1.4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง **ด้านหลักสูตร**

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. โรงเรียนมีวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ	4.25	0.78	มาก
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน	4.31	0.60	มาก
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	4.25	0.86	มาก
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.12	1.09	มาก
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม	4.19	0.98	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.22	0.71	มาก

จากตาราง 11 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วนสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง **ด้านเนื้อหา**

ด้านเนื้อหา	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	4.00	0.89	มาก
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	3.94	0.85	มาก
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	4.19	0.98	มาก
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	4.12	1.09	มาก
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนาระบบการฟัง พูด อ่าน และเขียนรวมทั้งทักษะการสื่อสาร	4.12	1.09	มาก
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัยทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี	4.19	1.05	มาก
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง	4.00	0.97	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.08	0.89	มาก

จากตาราง 12 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหา โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้นกับเนื้อหารายวิชาที่มีความทันสมัยทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และเนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง **ด้านรูปแบบและวิธีการสอน**

ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน	4.50	0.52	มาก
2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์ประเมินผลชัดเจน	4.25	0.58	มาก
3. ผู้สอนมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างน่าสนใจ	4.25	0.58	มาก

ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
4. ผู้สอนใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.44	0.51	มาก
5. ผู้สอนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	4.44	0.51	มาก
6. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.19	0.54	มาก
7. ผู้สอนสอนเน้นไวยากรณ์โครงสร้างประโยคและคำศัพท์	4.00	0.52	มาก
8. ผู้สอนเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ	3.69	1.08	มาก
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.75	0.93	มาก
10. ผู้สอนใช้กระบวนการกลุ่ม ที่ในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรับผิดชอบของตนเอง	3.88	0.96	มาก
11. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	4.12	0.96	มาก
12. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องทางภาษา	4.31	0.60	มาก
13. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นต้น	4.44	0.63	มาก
14. ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์	3.88	0.72	มาก
15. ผู้สอนใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	3.94	0.44	มาก
16. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ	4.19	0.75	มาก
17. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น	4.31	0.48	มาก
18. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.44	0.51	มาก
19. ผู้สอนปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	4.19	0.54	มาก
20. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน	4.06	0.68	มาก

21. ผู้สอนให้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	4.37	0.62	มาก
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
22. ผู้สอนสรุปบทเรียนที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา ยิ่งขึ้น	4.25	1.00	มาก
23. ผู้สอนจัดกิจกรรม เช่น ทศนศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง	3.38	1.09	ปานกลาง
รวมโดยเฉลี่ย	4.14	0.33	มาก

จากตาราง 13 พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สอนมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียนสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และผู้สอนจัดกิจกรรม เช่น ทศนศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริงต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง **ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้**

ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ	4.19	0.75	มาก
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ	3.88	1.15	มาก
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	2.94	1.24	ปานกลาง
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ (อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน)	3.19	1.11	ปานกลาง
5. นอกจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วโรงเรียนมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	3.13	1.15	ปานกลาง
6. โรงเรียนมีสื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอี-เลิร์นนิง (e-learning))	2.88	1.36	ปานกลาง
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่หลากหลาย (เช่น นิตยสารสารานุกรมหนังสือพิมพ์)	3.19	1.28	ปานกลาง
8. ห้องสมุดมีหนังสือภาษาอังกฤษที่ทันสมัย	3.19	1.17	ปานกลาง
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ (เช่น ดิกชันนารีหนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษหนังสือไวยากรณ์)	3.37	1.15	ปานกลาง
รวมโดยเฉลี่ย	3.32	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และโรงเรียนมีสื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอี-เลิร์นนิง (e-learning) ต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง **ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน**

ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการสอน	4.56	0.51	มากที่สุด
2. ผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	4.25	0.58	มาก
3. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน	4.12	0.50	มาก
4. ผู้สอนมีความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนและทำกิจกรรม	4.31	0.60	มาก
5. ผู้สอนช่วยกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการเรียนการสอน	4.25	0.68	มาก
6. ผู้สอนสามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	4.06	0.44	มาก
7. ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่ตรงวิชาที่สอน	4.19	0.54	มาก
8. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน	4.25	0.45	มาก
9. ผู้สอนมีความรู้ ประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	4.06	0.44	มาก
10. ผู้สอนมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆให้แก่ผู้เรียน	4.31	0.48	มาก
11. ผู้สอนมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน	4.25	0.58	มาก
12. ผู้สอนยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนเกิดความผิดพลาด	4.56	0.63	มากที่สุด
13. ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนแต่ละคาบ	4.37	0.62	มาก
14. ผู้สอนจัดกิจกรรมสอนเสริมในเนื้อหาที่ยากให้กับผู้เรียน	3.75	0.68	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.23	0.32	มาก

จากตาราง 15 พบว่า สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการสอน และผู้สอนยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมี

พัฒนาการที่ดีขึ้นและให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนเกิดความผิดพลาดสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และผู้สอนจัดกิจกรรมสอนเสริมในเนื้อหาที่ยากให้กับผู้เรียนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง **ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวกับผู้เรียน**

ความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวกับผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	3.50	0.97	ปานกลาง
2. ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	4.06	1.12	มาก
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.81	0.66	มาก
4. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	4.00	0.63	มาก
5. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	3.69	0.79	มาก
6. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	3.75	0.86	มาก
7. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	4.06	0.77	มาก
8. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน	3.88	0.62	มาก
9. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	3.63	0.96	มาก
10. ผู้เรียนชวนขวยที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน	3.00	1.03	ปานกลาง
11. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.31	0.87	ปานกลาง
12. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.19	0.91	ปานกลาง
13. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการฟัง	3.25	0.86	ปานกลาง
14. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการพูด	3.25	0.78	ปานกลาง
15. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการอ่าน	3.19	0.98	ปานกลาง
16. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการเขียน	3.31	0.95	ปานกลาง
รวมโดยเฉลี่ย	3.55	0.37	มาก

จากตาราง 16 พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวกับผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และผู้เรียนชวนขวยที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง **ด้านการวัดและประเมินผล**

ด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผล	3.56	0.73	มาก
2. ผู้สอนกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	4.25	0.58	มาก
3. ผู้สอนวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	4.00	0.82	มาก
4. ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน	4.19	0.54	มาก
5. ผู้สอนแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	4.00	0.82	มาก
6. ผู้สอนวัดและประเมินผลตามเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ	4.31	0.60	มาก
7. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและเสนอแนะ	4.37	0.62	มาก
8. ผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนชิ้นงาน	4.50	0.52	มาก
9. ผู้สอนวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	4.50	0.63	มาก
10. ผู้สอนมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น	4.44	0.63	มาก
11. ผู้สอนใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา	4.44	0.63	มาก
12. ผู้สอนใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	4.50	0.63	มาก
13. ผู้สอนประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	4.19	0.75	มาก
14. ผู้สอนมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรูู้	4.50	0.52	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.26	0.45	มาก

จากตาราง 17 พบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สอนมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรูู้ ผู้สอนวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค ผู้สอนใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล และผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนชิ้นงานมีค่าเท่ากันสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผลต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย
1. ห้องเรียนภาษาอังกฤษที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.37	0.62	มาก
2. ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อผู้เรียน	3.62	1.15	มาก
3. สื่อการสอนที่ใช้ได้สะดวกทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.94	0.77	มาก
4. ตำราเรียนเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.25	0.68	มาก
5. การพัฒนาตนเองด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.31	0.70	มาก
6. การพัฒนาด้านความรู้และความเข้าใจและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.25	0.78	มาก
7. การจำกัดจำนวนนักเรียนในห้องไม่ให้มากเกินไป	3.81	0.66	มาก
8. มีแหล่งเรียนรู้ให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ตลอดเวลา	3.88	0.81	มาก
9. มีห้องสมุดที่มีหนังสือภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียนให้เรียนรู้เพิ่มเติม	3.87	0.96	มาก
รวมโดยเฉลี่ย	4.03	0.62	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ห้องเรียนภาษาอังกฤษที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อผู้เรียนต่ำที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการวัดผลและประเมินผล ของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกเป็น ไม่มีปัญหา มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2 และมีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน (n=16)	ร้อยละ
1. ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้		
ไม่มีปัญหา	5	31.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	5	31.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	4	25
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	2	12.5

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน (n=16)	ร้อยละ
2. ด้านผู้เรียน		
ไม่มีปัญหา	8	50
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	5	31.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	1	6.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	2	12.5
3. ด้านหลักสูตร		
ไม่มีปัญหา	6	37.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	3	18.8
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	2	12.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	5	31.2
4. ด้านสื่อการสอน		
ไม่มีปัญหา	8	50
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	2	12.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	4	25
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	2	12.5
5. ด้านผู้สอน		
ไม่มีปัญหา	12	75
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	1	6.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	1	6.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	2	12.5
6. ด้านเนื้อหา		
ไม่มีปัญหา	14	87.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	0	0
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	1	6.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	1	6.2
7. ด้านรูปแบบและวิธีการสอน		
ไม่มีปัญหา	13	81.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	0	0
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	2	12.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	1	6.2
8. ด้านการวัดผลและประเมินผล		
ไม่มีปัญหา	14	87.5
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1	0	0

ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ	จำนวน (n=16)	ร้อยละ
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 2	1	6.2
มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 3	1	6.2

จากตาราง 19 พบว่า ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาเป็นลำดับที่ 1 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่ มีปัญหาด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 31.2) ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 31.2) รองลงมา ด้านหลักสูตร (ร้อยละ 18.8) ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 12.5) และด้านผู้สอน (ร้อยละ 6.2)

2. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตัวแปรอิสระที่ไม่เกิน 2 กลุ่ม (t-test)

2.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (t-test)

ตาราง 20 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามเพศ

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านหลักสูตร						
ชาย	4.04	0.74	127	-1.33*	.183	-0.28 - 0.54
หญิง	4.15	0.68	150			
ด้านเนื้อหา						
ชาย	4.03	0.73	127	-1.67*	.091	-0.31 - 0.23
หญิง	4.17	0.67	150			
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน						
ชาย	4.00	0.67	127	-2.01*	.045	-0.31 - -0.00
หญิง	4.16	0.64	150			
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้						
ชาย	3.78	0.73	127	-0.20*	.839	-0.21 - 0.17
หญิง	3.80	0.87	150			

ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
ชาย	3.73	0.71	127	-0.55*	.581	-0.23 - 0.13
หญิง	3.78	0.81	150			
ด้านการวัดและประเมินผล						
ชาย	3.92	0.70	127	-0.58*	.564	-0.23 - 0.13
หญิง	3.97	0.79	150			
เพศ						
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
ชาย	3.55	1.01	127	-	.000	-0.70 - -0.26
หญิง	4.02	0.81	150	4.34***		

*P>.05

***P<.001

จากตาราง 20 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เพศต่างกันมีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนเพศหญิงมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนเพศชาย

ตาราง 21 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านหลักสูตร						
ชั้น ป.5	4.06	0.74	134	-1.01*	.314	-0.25 - 0.08
ชั้นป.6	4.14	0.68	143			
ด้านเนื้อหา						
ชั้น ป.5	4.10	0.67	134	-0.15*	.880	-0.18 - 0.15
ชั้นป.6	4.11	0.68	143			
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน						
ชั้น ป.5	4.05	0.67	134	-0.74*	.461	-0.21 - 0.10
ชั้นป.6	4.11	0.65	143			

ระดับชั้น	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้						
ชั้น ป.5	3.83	0.75	134	0.83*	.410	-0.11 – 0.27
ชั้นป.6	3.75	0.86	143			
ด้านผู้เรียน						
ชั้น ป.5	3.72	0.86	134	-0.75*	.456	-0.25 – 0.11
ชั้นป.6	3.79	0.67	143			
ด้านการวัดและประเมินผล						
ชั้น ป.5	3.09	0.81	134	-1.01*	.315	-0.27 – 0.09
ชั้นป.6	4.00	0.69	143			
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
ชั้น ป.5	3.63	0.99	134	-3.07**	.002	-0.56 – -0.12
ชั้นป.6	3.97	0.84	143			

*P>.05

**P<.01

จากตาราง 21 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่อยู่ระดับชั้น ป. 6 มีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่อยู่ระดับชั้น ป. 5

ตาราง 22 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านหลักสูตร						
ปัตตานี	4.13	0.69	53	0.35*	.724	-0.18 – 0.25
ยะลา	4.09	0.71	224			
ด้านเนื้อหา						
ปัตตานี	4.12	0.71	53	0.19*	0.85	-0.19 – 0.23
ยะลา	4.10	0.70	224			

ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test value prob		95% Confidence Interval
ปัตตานี	4.20	0.61	53	1.51*	.134	-0.05 – 0.34
ยะลา	4.05	0.67	224			
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้						
ปัตตานี	4.03	0.75	53	2.45**	.015	0.06 – 0.54
ยะลา	3.73	0.81	224			
ด้านผู้เรียน						
ปัตตานี	4.08	0.81	53	3.51***	.001	0.18 – 0.63
ยะลา	3.68	0.74	224			
ด้านการวัดและประเมินผล						
ปัตตานี	4.19	0.61	53	3.05***	.003	0.10 – 0.49
ยะลา	3.89	0.77	224			
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
ปัตตานี	3.75	0.83	53	-0.48*	.633	-3.32 – 0.10
ยะลา	3.82	0.96	224			

*P>.05

**P<.05

***P<.01

จากตาราง 22 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในจังหวัดต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน กับด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่อยู่จังหวัดยะลามีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่อยู่จังหวัดปัตตานี

2.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (t-test)

ตาราง 23 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเอง ในฐานะผู้สอน ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามเพศ

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านหลักสูตร						
ชาย	4.07	0.31	3	-0.41*	.687	-1.21 – 0.82
หญิง	4.26	0.79	13			
ด้านเนื้อหา						
ชาย	4.19	0.46	3	0.23*	.822	-1.13 – 1.40
หญิง	4.05	0.98	13			
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน						
ชาย	4.16	0.37	3	0.10*	.923	-0.46 – 0.50
หญิง	4.14	0.35	13			
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้						
ชาย	3.15	0.84	3	-0.37*	.719	-1.50 – 1.06
หญิง	3.37	0.95	13			
ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน						
ชาย	4.07	0.43	3	-0.98*	.345	-0.65 – 0.24
หญิง	4.27	0.30	13			
ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน						
ชาย	3.88	0.44	3	1.72*	.107	-0.10 – 0.88
หญิง	3.48	0.34	13			
ด้านการวัดและประเมินผล						
ชาย	4.14	0.83	3	-0.52*	.615	-0.79 – 0.49
หญิง	4.30	0.38	13			
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
ชาย	3.93	0.84	3	-0.32*	.752	-1.02 – 0.76
หญิง	4.06	0.61	13			

*P>.05

จากตาราง 23 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เพศต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเอง ในฐานะผู้สอน ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้าน ความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดน ภาคใต้ จำแนกตามระดับที่สอน

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านหลักสูตร						
ระดับประถมศึกษา	4.24	0.77	14	0.26*	.903	-1.06 – 1.35
ระดับมัธยมศึกษา	4.10	0.14	2			
ด้านเนื้อหา						
ระดับประถมศึกษา	4.05	0.94	14	-0.34*	.740	-1.72 – 1.26
ระดับมัธยมศึกษา	4.29	0.61	2			
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน						
ระดับประถมศึกษา	4.19	0.34	14	1.57*	.139	-0.14 – 0.91
ระดับมัธยมศึกษา	3.80	0.09	2			
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้						
ระดับประถมศึกษา	3.41	0.94	14	0.07*	1.01	-0.78 – 2.16
ระดับมัธยมศึกษา	2.72	0.08	2			
ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน						
ระดับประถมศึกษา	4.30	0.29	14	2.42*	.030	0.06 – 0.97
ระดับมัธยมศึกษา	3.79	0.20	2			
ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน						
ระดับประถมศึกษา	3.56	0.41	14	0.09*	.929	-0.61 – 0.66
ระดับมัธยมศึกษา	3.53	0.04	2			
ด้านการวัดและประเมินผล						
ระดับประถมศึกษา	4.32	0.41	14	1.27*	.224	-0.94 – 1.51
ระดับมัธยมศึกษา	3.89	0.76	2			
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
ระดับประถมศึกษา	4.10	0.64	14	0.07*	.263	-0.46 – 1.55
ระดับมัธยมศึกษา	3.56	0.00	2			

*P>.05

จากตาราง 24 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระดับที่สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามจังหวัด

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านหลักสูตร						
ปัตตานี	4.40	0.53	3	0.46*	.656	-0.80 – 1.23
ยะลา	4.18	0.77	13			
ด้านเนื้อหา						
ปัตตานี	4.48	0.41	3	0.85*	.412	-0.75 – 1.72
ยะลา	3.99	0.96	13			
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน						
ปัตตานี	4.01	0.21	3	-0.71*	.493	-0.63 – 0.32
ยะลา	4.17	0.36	13			
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้						
ปัตตานี	3.11	0.51	3	-0.45*	.663	-1.54 – 1.01
ยะลา	3.38	0.98	13			
ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน						
ปัตตานี	4.07	0.31	3	-0.98*	.345	-0.65 – 0.24
ยะลา	4.27	0.33	13			
ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน						
ปัตตานี	3.43	0.17	3	-0.58*	.571	-0.68 – 0.39
ยะลา	3.58	0.41	13			
ด้านการวัดและประเมินผล						
ปัตตานี	4.21	0.21	3	-0.22*	.830	-0.71 – 0.58

ยะลา	4.28	0.50	13			
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
ปัตตานี	3.51	0.50	3	-1.67*	.117	-1.45 – 0.18
ยะลา	4.15	0.61	13			

*P>.05

จากตาราง 25 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่จังหวัดต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเอง ในฐานะผู้สอน ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามจบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านหลักสูตร						
จบการศึกษาด้านภาษา	4.00	0.96	6	-0.97*	.350	-1.16 – 0.44
ไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษา	4.36	0.54	10			
ด้านเนื้อหา						
จบการศึกษาด้านภาษา	3.64	1.32	6	-1.60*	.132	-1.64 – 0.24
ไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษา	4.34	0.38	10			
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน						
จบการศึกษาด้านภาษา	3.93	0.30	6	-2.18**	.047	-0.68 – -0.01
ไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษา	4.27	0.31	10			
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้						
จบการศึกษาด้านภาษา	3.15	1.00	6	-0.60*	.560	-1.31 – 0.74
ไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษา	3.43	0.88	10			
ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน						

จบการศึกษาด้านภาษา	4.07	0.31	6	-1.67*	.117	-0.60 – 0.08
ไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษา	4.34	0.30	10			
ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน						
จบการศึกษาด้านภาษา	3.51	0.29	6	-0.35*	.731	-0.50 – 0.36
ไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษา	3.58	0.44	10			
ด้านการวัดและประเมินผล						
จบการศึกษาด้านภาษา	4.02	0.42	6	-1.78*	.097	-0.86 – 0.08
ไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษา	4.41	0.43	10			
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
จบการศึกษาด้านภาษา	3.93	0.61	6	-0.52*	.609	-0.89 – 0.54
ไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษา	4.10	0.66	10			

*P>.05

**P<.05

จากตาราง 26 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เรียนจบการศึกษาด้านต่างกัันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอน แตกต่างกัันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเอง ในฐานะผู้สอน ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้าน ความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามรายวิชาที่สอน

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	n	t-test		95% Confidence Interval
				value	prob	
ด้านหลักสูตร						
สอนเฉพาะภาษาอังกฤษ	4.18	0.84	11	-0.35*	.735	-0.99 – 0.72
สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น	4.32	0.41	5			
ด้านเนื้อหา						
สอนเฉพาะภาษาอังกฤษ	4.05	1.07	11	-0.18*	.857	-1.16 – 0.98
สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น	4.12	0.34	5			
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน						
สอนเฉพาะภาษาอังกฤษ	4.18	0.38	11	0.63*	.542	-0.28 – 0.52
สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น	4.06	0.25	5			

ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้						
สอนเฉพาะภาษาอังกฤษ	3.24	1.02	11	-0.54*	.600	-1.34 – 0.80
สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น	3.51	0.65	5			
ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน						
สอนเฉพาะภาษาอังกฤษ	4.30	0.30	11	1.15*	.270	-0.17 – 0.57
สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น	4.10	0.37	5			
ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน						
สอนเฉพาะภาษาอังกฤษ	3.61	0.38	11	0.82*	.424	-0.27 – 0.61
สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น	3.44	0.39	5			
ด้านการวัดและประเมินผล						
สอนเฉพาะภาษาอังกฤษ	4.46	0.36	11	3.20**	.006	0.20 – 1.03
สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น	3.84	0.34	5			
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
สอนเฉพาะภาษาอังกฤษ	4.23	0.64	11	2.06*	.059	-0.03 – 1.29
สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น	3.60	0.34	5			

*P>.05

***P<.01

จากตาราง 27 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่รับผิดชอบในรายวิชาสอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนเฉพาะภาษาอังกฤษมีวิธีการวัดและประเมินผลสูงกว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนสอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น

3. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตัวแปรอิสระที่เกิน 2 กลุ่ม (One Way ANOVA)

3.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (One Way ANOVA)

ตาราง 28 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านหลักสูตร					
โรงเรียนมานะศึกษา	4.14	0.74	175	1.57*	.211
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.13	0.69	53		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	3.94	0.58	49		

* $P > .05$ $SS_B = 1.57$ $MS_B = 0.79$

$SS_W = 137.20$ $MS_W = 0.50$

จากตาราง 28 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในโรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านเนื้อหา					
โรงเรียนมานะศึกษา	4.15	0.73	175	2.07*	.128
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.12	0.71	53		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	3.92	0.56	49		

* $P > .05$ $SS_B = 2.04$ $MS_B = 1.02$

$SS_W = 134.66$ $MS_W = 0.49$

จากตาราง 29 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในโรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอนของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน					
โรงเรียนมานะศึกษา	4.11	0.67	175	4.12*	.017
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.20	0.61	53		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	3.85	0.61	49		

*P<.05 SS_B= 3.48 MS_B= 1.74

SS_W= 115.73 MS_W= 0.42

จากตาราง 30 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในโรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 31 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้					
โรงเรียนมานะศึกษา	3.82	0.79	175	8.34***	.000
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.03	0.75	53		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	3.41	0.82	49		

***P<.001 SS_B= 10.33 MS_B= 5.17

SS_W= 169.77 MS_W= 0.62

จากตาราง 31 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในโรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 32 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียนของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านผู้เรียน					
โรงเรียนมานะศึกษา	3.77	0.74	175	13.21***	.000
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.08	0.81	53		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	3.34	0.61	49		

***P<.001 SS_B= 14.23 MS_B= 7.12

SS_W= 147.56 MS_W= 0.54

จากตาราง 32 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในโรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 33 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผล
ของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านการวัดและประเมินผล					
โรงเรียนมานะศึกษา	3.97	0.74	175	8.64***	.000
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.19	0.61	53		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	3.60	0.81	49		

*** $P < .001$ $SS_B = 9.18$ $MS_B = 4.59$
 $SS_W = 145.47$ $MS_W = 0.53$

จากตาราง 33 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในโรงเรียนต่างกันมีการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 34 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					
โรงเรียนมานะศึกษา	3.72	1.00	175	4.39**	.013
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	3.75	0.83	53		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	4.16	0.70	49		

** $P < .01$ $SS_B = 7.47$ $MS_B = 3.74$
 $SS_W = 232.99$ $MS_W = 0.85$

จากตาราง 34 พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ศึกษาในโรงเรียนต่างกันมีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 35 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอนของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนต่างกัน

โรงเรียน	โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=4.11$)	โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.20$)	โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.85$)
โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=4.11$)	-	0.09	-0.26
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.20$)	-	-	-0.35*
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.85$)	-	-	-

*P<.05

จากตาราง 35 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.20$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=4.11$) และนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.85$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 36 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนต่างกัน

โรงเรียน	โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.03$)	โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.82$)	โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.41$)
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.03$)	-	0.21*	0.62*
โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.82$)	-	-	-
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.41$)	-	-	-

*P<.05

จากตาราง 36 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ของนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.03$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.82$) และนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.41$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 37 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียนของนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนต่างกัน

โรงเรียน	โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.77$)	โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.08$)	โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.34$)
โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.77$)	-	0.31*	-0.44*
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.08$)	-	-	-0.74*
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.34$)	-	-	-

*P<.05

จากตาราง 37 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านผู้เรียน ของนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.08$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.77$) และนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.34$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 38 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผลของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนต่างกัน

โรงเรียน	โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.97$)	โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.19$)	โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.60$)
โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.97$)	-	0.22	-0.37*
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.19$)	-	-	-0.59*
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.60$)	-	-	-

* $P<.05$

จากตาราง 38 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล ของนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=4.19$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.97$) และนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=3.60$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ตาราง 39 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนต่างกัน

โรงเรียน	โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.72$)	โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=3.75$)	โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=4.16$)
โรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.72$)	-	0.03	0.44*
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=3.75$)	-	-	0.40
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=4.16$)	-	-	-

* $P<.05$

จากตาราง 39 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษา ($\bar{X}=4.16$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา ($\bar{X}=3.75$) และนักเรียนโรงเรียนมานะศึกษา ($\bar{X}=3.72$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

3.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (One Way ANOVA)

ตาราง 40 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านหลักสูตร					
โรงเรียนมานะศึกษา	4.13	0.99	6	0.122*	.886
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.40	0.53	3		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	4.23	0.60	7		

*P>.05 $SS_B = 0.14$ $MS_B = 0.07$
 $SS_W = 7.61$ $MS_W = 0.59$

จากตาราง 40 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่โรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 41 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหาของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านเนื้อหา					
โรงเรียนมานะศึกษา	3.81	1.40	6	0.555*	.587
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.48	0.41	3		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	4.14	0.37	7		

*P>.05 $SS_B = 0.94$ $MS_B = 0.47$
 $SS_W = 10.98$ $MS_W = 0.85$

จากตาราง 41 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่โรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 42 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน					
โรงเรียนมานะศึกษา	4.02	0.39	6	1.394*	.283
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.01	0.21	3		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	4.30	0.31	7		

* $P > .05$ $SS_B = 0.31$ $MS_B = 0.15$
 $SS_W = 1.43$ $MS_W = 0.11$

จากตาราง 42 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่โรงเรียนต่างกัันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 43 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้					
โรงเรียนมานะศึกษา	3.56	1.05	6	0.293*	.751
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	3.11	0.51	3		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	3.22	0.98	7		

* $P > .05$ $SS_B = 0.53$ $MS_B = 0.27$
 $SS_W = 11.75$ $MS_W = 0.90$

จากตาราง 43 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่โรงเรียนต่างกัันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 44 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน					
โรงเรียนมานะศึกษา	4.45	0.28	6	2.611*	.111
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.07	0.31	3		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	4.12	0.30	7		

* $P > .05$ $SS_B = 0.45$ $MS_B = 0.23$
 $SS_W = 1.13$ $MS_W = 0.09$

จากตาราง 44 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่โรงเรียนต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 45 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน					
โรงเรียนมานะศึกษา	3.41	0.44	6	1.447*	.271
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	3.44	0.17	3		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	3.73	0.35	7		

* $P > .05$ $SS_B = 0.39$ $MS_B = 0.20$
 $SS_W = 1.77$ $MS_W = 0.14$

จากตาราง 45 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่โรงเรียนต่างกันมีความเห็นที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 46 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านการวัดและประเมินผล					
โรงเรียนมานะศึกษา	4.29	0.47	6	0.023*	.977
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	4.21	0.21	3		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	4.28	0.56	7		

*P>.05 SS_B= 0.01 MS_B= 0.01
 SS_W= 3.10 MS_W= 0.24

จากตาราง 46 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่โรงเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 47 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ **จำแนกตามโรงเรียน**

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					
โรงเรียนมานะศึกษา	4.28	0.52	6	1.576*	.244
โรงเรียนเจริญศรีศึกษา	3.52	0.50	3		
โรงเรียนถนอมศรีศึกษา	4.05	0.70	7		

*P>.05 SS_B= 1.16 MS_B= 0.58
 SS_W= 4.76 MS_W= 0.37

จากตาราง 47 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่โรงเรียนต่างกันมีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 48 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ **จำแนกตามประสบการณ์สอนของครู**

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านหลักสูตร					
ต่ำกว่า 3 ปี	4.00	1.56	3	0.074*	.989
4 – 5 ปี	4.25	0.10	4		
6 – 10 ปี	4.25	0.77	4		
11 – 15 ปี	4.30	0.42	2		
มากกว่า 15 ปี	4.33	0.58	3		

*P>.05 SS_B= 0.203 MS_B= 0.051
 SS_W=7.547 MS_W= 0.686

จากตาราง 48 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 49 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหาของครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามประสบการณ์สอนของครู

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านเนื้อหา					
ต่ำกว่า 3 ปี	3.43	2.10	3	0.503*	.735
4 – 5 ปี	4.21	0.34	4		
6 – 10 ปี	4.43	0.48	4		
11 – 15 ปี	4.14	0.40	2		
มากกว่า 15 ปี	4.05	0.08	3		

*P>.05

SS_B= 1.842

MS_B= 0.461

SS_W= 10.075

MS_W= 0.916

จากตาราง 49 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 50 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอน ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกตามประสบการณ์สอนของครู

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน					
ต่ำกว่า 3 ปี	4.20	0.57	3	1.712*	.217
4 – 5 ปี	3.96	0.24	4		
6 – 10 ปี	4.43	0.22	4		
11 – 15 ปี	3.85	0.15	2		
มากกว่า 15 ปี	4.13	0.22	3		

*P>.05

SS_B= 0.665

MS_B= 0.166

SS_W= 1.068

MS_W= 0.097

จากตาราง 50 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 51 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ **จำแนกตามประสบการณ์สอนของครู**

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้					
ต่ำกว่า 3 ปี	3.11	1.44	3	0.232*	.915
4 – 5 ปี	3.64	0.68	4		
6 – 10 ปี	3.03	1.06	4		
11 – 15 ปี	3.44	0.94	2		
มากกว่า 15 ปี	3.44	0.87	3		

* $P > .05$ $SS_B = 0.956$ $MS_B = 0.239$
 $SS_W = 11.327$ $MS_W = 1.03$

จากตาราง 51 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 52 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ **จำแนกตามประสบการณ์สอนของครู**

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน					
ต่ำกว่า 3 ปี	4.50	0.33	3	3.310*	.052
4 – 5 ปี	4.16	0.24	4		
6 – 10 ปี	4.46	0.15	4		
11 – 15 ปี	3.86	0.30	2		
มากกว่า 15 ปี	4.02	0.29	3		

* $P > .05$ $SS_B = 0.862$ $MS_B = 0.216$
 $SS_W = 0.716$ $MS_W = 0.065$

จากตาราง 52 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 53 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ **จำแนกตามประสบการณ์สอนของครู**

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน					
ต่ำกว่า 3 ปี	3.40	0.34	3	2.045*	.157
4 – 5 ปี	3.34	0.41	4		
6 – 10 ปี	3.92	0.35	4		
11 – 15 ปี	3.72	0.22	2		
มากกว่า 15 ปี	3.40	0.20	3		

*P>.05

$SS_B = 0.923$

$MS_B = 0.231$

$SS_W = 1.241$

$MS_W = 0.113$

จากตาราง 53 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 54 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ **จำแนกตามประสบการณ์สอนของครู**

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านการวัดและประเมินผล					
ต่ำกว่า 3 ปี	4.57	0.33	3	2.756*	.082
4 – 5 ปี	4.02	0.33	4		
6 – 10 ปี	4.59	0.32	4		
11 – 15 ปี	3.71	0.51	2		
มากกว่า 15 ปี	4.24	0.48	3		

*P>.05

$SS_B = 1.555$

$MS_B = 0.389$

$SS_W = 1.552$

$MS_W = 0.141$

จากตาราง 54 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 55 เปรียบเทียบ พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ **จำแนกตามประสบการณ์สอนของครู**

โรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	n	f-test	
				value	prob
ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					
ต่ำกว่า 3 ปี	4.48	0.46	3	4.491*	.021
4 – 5 ปี	3.67	0.27	4		
6 – 10 ปี	4.64	0.43	4		
11 – 15 ปี	3.67	0.16	2		
มากกว่า 15 ปี	3.52	0.71	3		

*P<.05

$SS_B = 3.671$

$MS_B = 0.918$

$SS_W = 2.248$

$MS_W = 0.204$

จากตาราง 55 พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบไปด้วย ครูสอนภาษาอังกฤษทั้งครูไทย ครูต่างชาติ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดสาระวิชาภาษาอังกฤษ และครูใหญ่ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมของการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาตีความและสร้างข้อสรุป อธิบายเชิงพรรณนาความ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสังกัดมูลนิธิคริสเตียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

ด้านหลักสูตร

สภาพการเรียนการสอนโดยรวมของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนในด้านหลักสูตรจะใช้หลักสูตรชาเลเซีย ที่บูรณาการอยู่ในกรอบของหลักสูตรแกนกลาง ปี พ.ศ. 2551 โดยการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะสำหรับโรงเรียนในเครือคาทอลิกที่มีศูนย์ใหญ่อยู่ที่จังหวัดราชบุรีจะมีหน้าที่ในการกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละภาคการศึกษารวมไปถึงการออกข้อสอบที่เป็นข้อสอบส่วนกลางที่ใช้วัดผลนักเรียนทั้งสาระภาษาอังกฤษและสาระอื่นๆโดยครูผู้สอนไม่ได้มีหน้าที่ในการออกข้อสอบด้วยตัวเองแต่มีหน้าที่ในการสอนได้อย่างอิสระตามตัวชี้วัดที่ทางศูนย์กำหนดซึ่งครูและนักเรียนจะเห็นข้อสอบพร้อมกันทั้งนี้แล้วข้อสอบที่ใช้เก็บคะแนนย่อยในหน่วยต่างๆครูผู้สอนจะต้องออกข้อสอบนั้นด้วยตนเอง

“...เราจะใช้ข้อสอบส่วนกลางที่เรียกว่าศูนย์ชาเลเซีย ทัวประเทศก็จะใช้ข้อสอบเดียวกันหมด โดยทางศูนย์จะกำหนดตัวชี้วัดมาให้ คุณครูก็จะสอนตามตัวชี้วัด เพราะข้อสอบเขาออกตามตัวชี้วัด เพราะฉะนั้นคุณครูก็จะไม่มีสิทธิเห็นข้อสอบก่อน ครูกับนักเรียนก็จะเห็นข้อสอบพร้อมกัน...”

(ครู ขอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

จากการสัมภาษณ์พูดคุยกับฝ่ายวิชาการโรงเรียนมานะศึกษาพบว่า “หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทางโรงเรียนใช้หลักสูตรแกนกลางของกระทรวงเหมือนโรงเรียนทั่วไปและประยุกต์กับหลักสูตรที่เรียกว่าชาเลเซีย แล้วรูปแบบวิธีสอนเราก็ให้สื่อให้อิสระกับคุณครูผู้สอนเราจะไม่Fitว่าต้องสอนวิธีไหน วิธีนี้ ซึ่งวิธีไหนที่คุณครูเห็นว่าชั่วโมงนี้เหมาะสม จะใช้วิธีนี้ก็ให้เขาใช้ เราให้อิสระกับคุณครูผู้สอนไม่ได้บังคับว่าต้องใช้วิธีสาธิต ต้องใช้วิธีบรรยาย ไม่แล้วแต่คุณครูเห็นว่าเนื้อหาเหมาะกับวิธีนี้ เนื้อหาเหมาะกับวิธีนี้ ก็เป็นเรื่องของคุณครูผู้สอน”

ทั้งนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนทุกโรงเรียนก็มีทั้งครูต่างชาติและครูไทยที่คอยดูแลในเรื่องของคำศัพท์ การใช้ภาษา หลักไวยากรณ์ การสนทนา ซึ่งกิจกรรมของนักเรียนจะเน้นความหลากหลายเพื่อรองรับกับยุคแห่งเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการปรับการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ โดยครูใช้เทคโนโลยีหลายๆอย่างเข้ามามีส่วนช่วยในการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นรูปแบบในการนำเสนอ (Presentation) เกม ละคร เพลง หรือแม้กระทั่งการเรียนปกติธรรมดาในห้องเรียน และเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ รวมถึงมีการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าการที่ครูคอยป้อนข้อมูลให้อย่างเดียว

“...ส่วนใหญ่มีการจัดบอร์ดที่เป็นสาระการเรียนรู้ ให้เด็กๆได้สืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง สามารถอ่านได้ ก็จะมีหลังห้องเป็นสื่อการเรียนการสอนแบบง่ายๆส่วนใหญ่จะเน้นภาษาอังกฤษ มีการสนทนาหน้าห้องเรียนหน้าเสาธง พูดทุกภาษาเลยของเราจะเน้นภาษาจีน ภาษาอังกฤษ...”

(ครู ขอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรของกระทรวงให้ความสำคัญและเน้นย้ำในเรื่องของไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งเป็นการศึกษากฎเกณฑ์ของภาษา รวมถึง เสียง คำศัพท์

ประโยค และส่วนประกอบอื่นๆ เช่น การประสมคำ และการตีความในภาษาอังกฤษ ซึ่งสิ่งที่นักเรียนจะได้จริงๆ ก็จะเป็นเนื้อหาเฉพาะที่อยู่ในชีวิตประจำวัน ศัพท์พื้นฐานไวยากรณ์ ที่ใช้สำหรับการทำข้อสอบเท่านั้น ซึ่งความเป็นจริงคือนักเรียนน้อยมากที่จะพูดสนทนาได้เพราะการเรียนการสอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสนทนามากเท่ากับเรื่องของหลักไวยากรณ์ (Grammar) จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ท่องจำ เมื่อเป็นแบบนี้ทำให้นักเรียนไม่อยากจะเรียนรู้ ไม่อยากจะสนใจ มองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องไกลตัว เพราะหลักสูตรไม่มีการคำนึงเท่าที่ควรถึงเรื่องที่ได้เรียนภาษาอังกฤษแล้วนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะการท่องจำ การเรียนที่เน้นเรื่องของไวยากรณ์ (Grammar) มากเกินไปจนเด็กไม่สามารถพูดคุยหรือสนทนาได้ เพราะบางครั้งนักเรียนเองก็ไม่รู้ว่าเรียนไปแล้วจะนำไปใช้ประโยชน์อย่างไรนอกจากจะนำไปใช้เพื่อทำข้อสอบให้ได้คะแนนเพียงเท่านั้น จึงอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถที่จะสนทนาได้จริงประกอบกับลักษณะของนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออก เกิดอาการเขินอายเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษกลายเป็นพูดไม่ได้และไม่อยากจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยาก

“...เรียนภาษาเขาจะต้องเรียนออกเสียงให้ถูก และก็เรียนฝึกพูด พอได้ก็รู้ว่าเออภาษาอังกฤษเราได้พูดนะ เราได้ใช้ มันก็เหมือนกับภาษาไทยคะ เราได้พูดเราได้ใช้ เราก็ชอบที่จะเรียนมันคะ แต่ถ้าภาษามาเริ่มด้วยGrammar มันเริ่มด้วยยากเขาก็ไม่อยากจะสานต่อแล้ว เด็กสมัยนี้น่าสงสารมาก...” (ครู งอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...ฟัสนภาษาอังกฤษมาสิบปีแล้วนะ แต่เราก็ได้เนื้อหาเฉพาะที่อยู่ในชีวิตประจำวัน ศัพท์พื้นฐานเด็กมัธยมเนื้อหาที่จะยาก ศัพท์พื้นฐานเราก็จะแน่น ไวยากรณ์พื้นฐานเราก็จะแน่น เพราะบางที่เราสอนจากหนังสือ ตามจุดประสงค์ของตัวชีวิตของชาเลนเซีย เราก็อาศัยประสบการณ์ของเราที่สอนมาตั้งแต่ปี 2533...”

(ครู ฌอ โรงเรียนถนอมศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

รูปแบบการสอนและวิธีการสอนของครูจะเน้นตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เนื่องด้วยไม่ได้มีการบังคับจากโรงเรียนว่าต้องสอนแบบใด ซึ่งส่วนใหญ่ในปัจจุบันครูเองจะใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสอนและจะมีทั้งใช้วิธีการสอนที่ตนเองถนัดและคิดเห็นว่ามีเหมาะสมสมควรจะใช้วิธีในการสื่อสารให้กับนักเรียนเพื่อความรู้ความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้นในเรื่องที่ครูสอนมากที่สุด ดังนั้นรูปแบบการสอนและวิธีการสอนจึงมีหลากหลายวิธีการทั้งที่เป็นการสอนแบบสาธิต แบบบรรยายแบบกลุ่ม มีการสนทนาบ้าง หากเป็นนักเรียนชั้นประถมต้นๆครูส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสอนโดยการสื่อสารแบบมีภาพประกอบในการสอน ทั้งที่เป็นของจริง เช่น ผลไม้ สิ่งของที่พอจะสามารถให้เด็กได้เห็นกับตาจริงๆ ได้สัมผัสจริงๆ นอกจากนี้อาจจะเป็นรูปภาพ (Picture Card) รวมไปถึงหนังสือ เพราะเด็กในวัยดังกล่าวจะชอบรูปภาพที่สวยงาม มีสีสันสดใส ทำให้นักเรียนอยากจะเรียนรู้ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละห้องเรียนก็จะมีทั้งนักเรียนที่รับรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีทั้งนักเรียนที่รับรู้ได้ช้ากว่าคนอื่นดังนั้นรูปแบบการสอนของครูก็ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละห้องเรียนนักเรียนมีการรับรู้อย่างไรบางครั้งอาจจะต้องเน้นย้ำมากสำหรับห้องเรียนที่

ค่อนข้างเรียนอ่อนซึ่งรูปแบบจะแตกต่างกันโดยครูผู้สอนจะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการรับรู้ของนักเรียน

“...วิธีการสอนก็มีการใช้สื่อเทคโนโลยีส่วนหนึ่ง จากการที่เอาตัวนักเรียนมาเป็นส่วนร่วมส่วนนี้จะเยอะหน่อย และอุปกรณ์เป็นPicture Card เป็น Card หรือหนังสือเป็นอะไรก็ได้แต่ที่พอจะทำให้เด็กสนใจมากขึ้น...”

(ครู คอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...เราไม่ได้มีการเรียนการสอนแต่จะเป็นการสนทนามากกว่า และจะพยายามให้นักเรียนออกสำเนียงที่ถูกต้อง เราจะเริ่มต้นชั้นเรียนด้วยการร้องเพลงภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับคำภาษาอังกฤษ และหลังจากนั้นฉันก็มักจะใช้โปรเจกเตอร์ในการสอนสิ่งที่เตรียมมาให้เด็ก...”

(ครู เอ โรงเรียนถนอมศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...รูปแบบหรือค่ะ ก็ต้องปรับให้เข้ากับนักเรียนแต่ละห้อง อย่างเช่น ป.4 มี3 ห้อง ห้องเก่งก็จะอยู่ห้อง1 การสอนก็ต้องเป็นไปอีกรูปแบบหนึ่ง ห้อง2 เด็กก็จะดื้อขึ้นมาหน่อย เราก็ต้องหาวิธีปราบเขาให้อยู่ ห้อง3 ระดับก็นี้อ่ะค่ะ แต่ว่าห้องสามบางที่เขาจะดื้ออย่างนี้ แต่ความจำเขาจะไม่เต็มที่ เราก็ต้องเอาวิธีอื่นค่ะ เช่นจะเอาสิ่งของมาล่อ เอาลูกอมมาล่อเพื่อให้เขาแบบตั้งใจเรียน แล้วแบบกระตุ้นเขาไปในตัว บางทีเด็กเขาก็จะชอบเรียนแต่ว่าไม่รู้เรื่องอะไรยังนี้ บางทีในห้องเรียนเราสอนเขาเข้าใจแต่เอาไปสอบคือไม่รู้เรื่องเลย...”

(ครู ฌอ โรงเรียนถนอมศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

ด้านสื่อการสอน

สื่อการสอนที่ใช้สำหรับเป็นสื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงเนื้อหาที่ครูต้องการสอนเป็นสิ่งสำคัญเปรียบเสมือนประตูดวงสว่างที่นอกจากครูเป็นผู้ที่จะผลักดันให้นักเรียนได้รับความรู้ การที่จะทำให้นักเรียนมีความสนใจที่อยากจะเรียนรู้ สนใจในสิ่งที่ครูกำลังนำเสนอ ความสวยงาม สีสันสดใส ยังเป็นแรงดึงดูดให้นักเรียนเข้าไปเรียนรู้และสนใจทำความเข้าใจมากยิ่งขึ้น สำหรับสื่อที่ครูผู้สอนใช้นอกจากหนังสือแล้วทางโรงเรียนมีห้องที่ไว้สำหรับให้ครูได้เข้าไปหยิบยืมสื่อต่างๆแต่ก็ยังมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่สื่อที่ครูเลือกใช้ก็จะเป็นบัตรคำ ภาพคำศัพท์ที่แยกเป็นหมวดคำต่างๆ May Mapping ที่ดูแล้วสามารถเข้าใจถึง Concept หรือความคิดรวบยอดของเรื่องนั้นๆได้ง่ายดายและยังเป็นการฝึกหัดให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเพื่อความเข้าใจอย่างแท้จริงมิใช่เป็นเพียงการท่องจำและยังทำให้นักเรียนได้เห็นมิติของความรู้ การเกิดขึ้น การสิ้นสุดของความคิดได้อย่างครบวงจรเอกสารที่เป็นลักษณะซีทที่ครูเตรียมเองเพื่อเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ในหนังสือมีโดยอาจจะเป็นสิ่งสำคัญหรือเป็น KeyWord สำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจในเรื่องนั้นได้ดียิ่งขึ้น Power Point ซึ่งเป็นช่องทางในการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ครูเลือกที่จะให้นักเรียนได้ดู เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเมื่อครูมีการเตรียมตัวการสอนมาดีแล้วซึ่งไม่ใช่เป็นยุคสมัยที่ยังมีการเขียนบนกระดานไวท์บอร์ด อาจจะทำให้กระบวนการสอนล่าช้าไปทำให้นักเรียนได้ผลประโยชน์น้อยลงไปนอกจากนี้ยังมีห้อง Lab มีห้อง E-Library รวมถึงห้องสมุดปกติ และห้องคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนมีบริการให้นักเรียนสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกเข้าไปอ่านหนังสือที่เป็นทั้งหนังสือเรียนเพิ่มเติม

นิตยสาร วารสาร นิทาน หรือแม้แต่การให้นักเรียนได้หยิบยืมวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ครูได้ให้ในห้องเรียนแล้ว

“...ก็มีการใช้สื่อเทคโนโลยีส่วนหนึ่ง จากการที่เอาตัวนักเรียนมาเป็นส่วนร่วมส่วนนี้จะเยอะหน่อย และอุปกรณ์เป็น Picture Card เป็น Card หรือเป็นอะไรก็ได้แล้วแต่หนังสือ...”

(ครู คอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...ทำเองก็มี แล้วแต่เหตุ ยืมห้องสื่อบ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็จะยืมนะพวกบัตรคำ บัตรภาพก็จะมาเอาห้องสื่อ หรือไม่ก็ใช้จอโทรทัศน์ 29 นิ้ว ในห้องเรียนเสียกับ I pad แล้วก็ใช้สอน...”

(ครู ฌอ โรงเรียนถนนอมศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...ห้องอาเซียนเป็นสื่อใหญ่ ส่วนใหญ่จะเป็นภาษากลางของอาเซียนนั่นก็คือภาษาอังกฤษ ซึ่งในปียี่สิบปีที่ผ่านมาเรามีสื่อไปวางห้องอาเซียนเลย พวกเกมส์ การ์ดบัตรคำพวก Words ต่อคำศัพท์ แต่พอปีหลังๆ เราจะมีห้องสื่อกลางอยู่ และสื่อส่วนใหญ่จะเป็นครูจัดทำมาเองครับ อาจจะซื้อมาทำเอง แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อมา...”

(ครู ฌอ โรงเรียนถนนอมศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

จากการสัมภาษณ์เห็นได้อย่างชัดเจนว่าครูในปัจจุบันสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังเป็นตัวอย่างที่ดีกับนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดการเรียนรู้มิใช่เพียงแค่มียุคเทคโนโลยีเพื่อไว้ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม

ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

ทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นในการศึกษาเรียนรู้ของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นช่องทางที่สำคัญในการเปิดโลกแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ ประสิทธิภาพของนักเรียนที่มีมากหรือน้อยก็ยังคงต้องขึ้นอยู่กับสิ่งโรงเรียนคิดและจัดให้ทั่วถึงและเพียงพอกับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งห้องสมุดที่เป็นเสมือนชุมทรัพย์ของแหล่งความรู้ที่นักเรียนได้รับรู้เพิ่มเติมจากสิ่งที่อยู่ในห้องเรียนที่ตัวนักเรียนเองสามารถค้นคว้าได้อย่างอิสระตามความชอบของแต่ละบุคคลดังนั้นในห้องสมุดจำเป็นต้องเพียบพร้อมไปด้วยสื่อต่างๆหลากหลายชนิดที่จะสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนักเรียนในทุกแขนงวิชาไม่ใช่เฉพาะภาษาอังกฤษ อาจเป็นทั้งหนังสือที่มีความน่าสนใจ น่าอ่าน หรืออาจจะเป็นนิทานดีๆที่เป็นภาษาอังกฤษที่สามารถอ่านได้ง่ายๆ เข้าใจได้ง่ายๆหรือที่ดึงดูดให้นักเรียนอยากที่จะอ่านหนังสือ แม้จะเป็นนิทานแต่ถือว่าเป็นการฝึกการอ่านของนักเรียนได้

“ดังนั้นหากจะทำให้ห้องสมุดเป็นที่ที่นักเรียนเข้าไปแล้วได้รับความรู้จริงๆจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับสิ่งที่เลือกมาให้นักเรียน เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับวัยของตัวนักเรียนไม่ว่าจะส่งหนังสือหรือสื่อที่ครูอยากอ่าน ได้เพียงเท่านั้นควรคิดถึงความต้องการของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ จึงจะทำให้ห้องสมุดเต็มไปด้วยนักเรียนที่กำลังค้นหาคำตอบหรือความรู้จากสื่อต่างๆใช้เป็นแหล่งที่นักเรียนเข้าไปสุมหัวกันในเรื่องไร้สาระ หรือกลายเป็นที่ที่นักเรียนไปนั่งพูดคุยกันเพราะฉะนั้นจะโทษใครเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ที่มีสถิติของคนไทยในการอ่านหนังสือเพียง 7 บรรทัดต่อปีต่อคน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้เป็นค่านิยมหรือวัฒนธรรมที่ไม่น่าจดจำสักเท่าไร เราควรสนใจต้นตอของสาเหตุนี้ๆให้มากยิ่งขึ้นไป”

“...มีโต๊ะ ใหญ่มาก มีหนังสือพร้อมในห้องสมุด ในห้องสมุดติดแอร์ และในห้องเรียนมีโทรทัศน์ ทุกห้อง ห้องของวิทยาศาสตร์จะมีโปรเจกเตอร์ใหญ่สำหรับสอน Teacher เขาจะอธิบายได้ดีมาก เวลาสอนน่าสนใจ...”

(ครู ฌอ โรงเรียนถนนอมศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...มีห้องLab มีห้องE-Library มีห้องสมุดปกติ มีห้องคอมพิวเตอร์ที่เด็กสามารถเข้าไป Searchหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน การอะไรแบบนี้ และยังมีสื่อที่ครูทำเองเด็กสามารถเรียนรู้ได้ใน ห้องด้วยส่วนหนึ่ง...”

(ครู คอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

ด้านการวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผลจากการศึกษาเล่าเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่บอกได้ว่านักเรียนมีความรู้อยู่ในระดับใด ดังนั้นวิธีการวัดและประเมินผลจึงจำเป็นที่จะต้องมีความยุติธรรม ซึ่งส่วนใหญ่แต่ละโรงเรียนก็มีเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่คล้ายๆกัน คือผลออกมาในรูปแบบของเกรด 1- 4 ซึ่งเป็นปกติทั่วไป

นั่นคือแต่ละภาคการศึกษาที่จะมีคะแนนเก็บที่สามารถให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ ทั้งที่เป็นข้อสอบย่อยหรือตัวของผลงานอื่นๆที่ครูแต่ละคนก็มองหมายงานแตกต่างกันออกไป และอีกส่วนหนึ่งก็เป็นคะแนนที่ได้มาจากการสอบวัดความรู้ประจำปีที่ใช้ข้อสอบที่มาจาก ส่วนกลางซึ่งจะมีคะแนน 40% จะเห็นได้ว่าคะแนนในส่วนที่เป็นคะแนนเก็บนักเรียนสามารถทำได้โดยมีคะแนนถึง 60% ของคะแนนทั้งหมดซึ่งถือว่าเป็นคะแนนส่วนใหญ่ ซึ่งอาจมาจากการ ทดสอบการอ่าน การฟัง การสนทนา การนำเสนอหน้าชั้นของนักเรียน และรวมถึงผลงานอื่นๆที่ ครูได้มอบหมายจากตรงนี้ก็รู้แล้วว่าไม่ใช่เพียงความรู้เท่านั้นที่โรงเรียนต้องการวัดและ ประเมินผลยังมีในส่วนของการทำงานส่ง การตั้งใจด้านอื่นๆตลอดทั้งภาคการศึกษา และยังไม่ รวมถึงแต่ละปีการศึกษานักเรียนทุกคนต้องเข้าพบเพื่อสอบตัวต่อตัวกับผู้อำนวยการโรงเรียน (Father) ก่อนเลื่อนระดับชั้นต่อไป

“...การวัดประเมินผลก็วัดจากการสอบกลางภาค สอบปลายภาค และทางโรงเรียนก็จะมีครบ ทั้งการReading การอ่านในห้องเรียน และมีการสอบวัดผลด้วย มีการ Listenการฟังก็มี และก็มีในเรื่องของการ Conversation การสนทนา ก็การวัดผลเราสามารถวัดได้จากการเรียนการสอนของ นักเรียน การสอบกลางภาค และการสอบปลายภาคและผลของการเก็บคะแนน...”

(ครู ขอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...ของพี่ก็คือจะให้เกณฑ์พร้อมเลย เช่น การทำ May mapping อย่างน้อยๆ วาดภาพ พร้อมเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง 5 คะแนน ภาพชัดเจน ตรงนี้ 3 คะแนน ความสะอาดความ สวยงาม 2 คะแนน แยกมาเป็นประเด็นๆ เลย ในตรงนี้นะคะ...”

(ครู ฌอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...การวัดประเมินผลก็วัดจากการสอบกลางภาค สอบปลายภาค และทางโรงเรียนก็จะมีครบทั้งการReading การอ่านในห้องเรียน และมีการสอบวัดผลด้วย มีการ Listenการฟังก็มี และก็มีในเรื่องของการ Conversation การสนทนา ก็การวัดผลเราสามารถวัดได้จากการเรียน การสอนของนักเรียน การสอบกลางภาค และการสอบปลายภาคและผลของการเก็บคะแนน...”

(ครู ฉอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...กลางภาคแล้วก็ปลายภาคเราใช้ข้อสอบจากซาเลเซียน แต่ถ้าสอบเก็บคะแนนย่อยๆ ครูออกเอง แล้วก็การสอบอย่างนี้นักเรียนเรามีสมุดศัพท์ใช้ไหมคะ ครูวิชาภาษาอังกฤษต้องออกข้อสอบศัพท์อีก 30 ข้อ ให้นักเรียนเพิ่มเติมไป...”

(ครู ซอ โรงเรียนถนนอมศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

2) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

สืบเนื่องด้วยภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของคนทั่วโลกหรือจะเรียกว่าเป็นภาษาสากลก็ได้ และอย่างที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเด็กไทยมีน้อยมากที่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้เป็นอย่างดี แม้ประเทศไทยกระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญตรงจุดนี้ได้เขียนหลักสูตรให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างเข้มข้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมหาวิทยาลัยก็มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในทุกระดับและในทุกๆแขนงวิชา หากมองย้อนดูเพื่อที่จะพิจารณาถึงสาเหตุและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ประสิทธิผลอยู่ในระดับที่ถือว่าวิกฤติของเด็กไทย โดยปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้เป็นหลักสูตรการศึกษาปี พ.ศ. 2551 ที่จะเน้นเข้มข้นในเรื่องไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งหากดูผ่านๆเด็กไทยสามารถทำข้อสอบได้ ทั้งนี้เมื่อฝรั่งหรือครูต่างชาติได้เห็นข้อสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลความรู้เด็กไทยก็ถึงกับร้องเป็นเสียงเดียวกันว่า “ยาก เป็นข้อสอบที่จำเป็นต้องท่องจำ ไม่ได้เป็นการวัดความรู้ที่มีอยู่ในเด็ก ข้อสอบเป็นข้อสอบที่ต้องอาศัยการท่องจำ” แต่หากมองเรื่องการพูด การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยถือว่าสอบตกไปโดยปริยายทั้งนี้อาจเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับรูปแบบของสังคม วัฒนธรรมของประเทศไทยที่ปกติแล้วไม่ได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกัน พ่อแม่ ครู อาจารย์ รวมถึงเพื่อนๆของนักเรียนเองก็ใช้เฉพาะภาษาไทยในการสื่อสารระหว่างกัน ดังนั้นจึงอาจจะส่งผลต่อเจตคติในด้านลบของนักเรียนที่ว่าภาษาอังกฤษเป็นอะไรที่ยาก เป็นอะไรที่ห่างไกล คิดอยู่แค่ว่าไม่ใช่ภาษาที่เราใช้ เป็นภาษาอะไรไม่รู้ จำยาก จำไม่ได้ เพราะคิดว่ายากเลยไม่ต้องการที่จะเรียน ไม่มีความสุข ยิ่งระดับโตๆ เห็นได้ชัด นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจเรียน ประกอบกับการเรียนในเรื่องไวยากรณ์ เป็นเรื่องที่ไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับเด็กเล็กๆ เพราะเด็กเล็กๆ ควรมีการเริ่มต้นด้วยการฝึกหัดออกเสียงให้ชัดเจน ฝึกพูดคุยสนทนาระหว่างกัน และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ต้องทำให้เขาารู้สึกว่าไม่ยากและใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นเรื่องสนุก ทั้งนี้ก็อาจจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่ครูได้ออกแบบว่ามีความเหมาะสมด้วยเช่นกัน และสิ่งที่สำคัญคือเด็กไทยไม่กล้าแสดงออกซึ่งเป็นจุดบอดของเด็กไทย

ทั้งนี้ประเด็นที่อาจจะถูกมองข้ามไปนั่นคือการที่ครูภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และประกอบกับเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่ยากที่จะเข้ามาอยู่ในพื้นที่จึงจำเป็นที่โรงเรียนต้องใช้ครูที่มีแค่ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาสอนนักเรียน ครูดังกล่าวส่วนใหญ่จะไม่ได้จบมาทางด้านภาษาโดยตรงเพราะถือว่ามีความสำคัญมากสำหรับการเริ่มต้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กตั้งแต่เล็กๆ ที่ต้องการการเรียนการสอนในรูปแบบ Phonics (โฟนิกส์ คือ วิธีการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษโดยหลักการออกเสียงและการประสมอักษร A - Z ทั้ง 26 ตัว อย่างเป็นขั้นตอน) แต่หากเป็นเรื่องไวยากรณ์ครูที่ไม่ได้จบตรงเอกมาก็สามารถสอนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ประเด็นที่สำคัญอีกหนึ่งประการคือการที่จำนวนเด็กในห้องเรียนมีจำนวนมากจนเกินไปทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลลดลงเห็นได้อย่างชัดเจนในการเรียนการสอนอย่างทุกวันนี้

“...อย่างแรกรูปแบบสังคม วัฒนธรรม ไม่เฉพาะของอำเภอเบตง แต่เป็นภาพรวมของประเทศไทย เรียนภาษาอังกฤษแต่พอลกลับบ้านแล้วพูดภาษาไทย เรื่องเจตคติที่ติดลบของนักเรียนว่า ภาษาอังกฤษยาก ไม่ใช่ภาษาที่เราใช้เลย เป็นภาษาอะไรไม่รู้ จำยาก จำไม่ได้ เพราะคิดว่ายากเลยไม่ต้องการที่จะเรียน ไม่มีความสุข ยิ่งระดับโตๆ เห็นได้ชัด ไม่ตั้งใจเรียน...”

(ครู ญอ โรงเรียนถนนนครคีรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...สำหรับปัญหาที่เจออยู่ คือเด็กในแต่ละห้องจะมีความหลากหลาย บางคนถ้าเก่งก็เก่งไปเลย ส่วนคนที่ไม่ทันเพื่อนอันนี้ก็ยังมียู่ ดังนั้นเราจะจัดการเรียนการสอนยังไงให้เข้ากับเด็ก 2 กลุ่มที่มีความแตกต่างกัน ก็ครูต้องหาวิธีหรือว่ากระบวนการในการสอนด้วย คือครูต้องเพิ่มเทคนิคตรงนี้เข้าไปในการเรียนการสอน...”

(ครู กอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...การจัดการเรียนการสอนก็อย่างที่บอกไปว่าครูเราไม่ได้จบตรงเอกปัญหาของเราคือตรงนั้น ถ้าเราได้ครูที่จบตรงเอกเราก็จะได้เลือกในหลายๆอย่างเพราะถ้าครูจบตรงเอกมันก็จะมีทั้งหมดทักษะ การสอน Phonics (โฟนิคส์ วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยหลักการออกเสียงและการประสมอักษร A - Z ทั้ง 26 ตัว อย่างเป็นขั้นตอน) เสียง การออกเสียง เพราะฉะนั้นเราจะมีตรงนี้ แต่ถ้าเรื่องไวยากรณ์ Grammar ทางโรงเรียนค่อนข้างที่จะมีความเด่นตรงนั้น...”

(ครู ขอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...นี่แหละไม่ชอบเลยหลักสูตรแย่มาก คือคุณเก่งคุณจบ ดร. ก็จริงแต่คุณต้องรู้ด้วยว่าเด็ก ป. 1 เด็กเล็กเขาต้องเรียนอะไรก่อน ต้องให้เขาเรียนให้เขารู้สึกว่ามันง่าย มันน่าจะเรียน ไม่ใช่มาารู้สึกยาก เด็กอะไรที่ยากๆเขาก็ไม่อยากจะเรียนแล้ว ต้องให้รู้สึกง่าย เขาเรียนได้ เขาชอบ เขาน่าจะเรียน เขาก็อายเรียน ส่วน Grammar ค่อยมาลงตอน ป.4 ป.5 ก็ได้ ทัน ทันเยอะเยอะ แต่นี่เขายังไม่รู้เลยว่า ภาษาอังกฤษทำไมฉันต้องมาอย่างนี้ ออกเสียงยังไม่ได้เลย...”

(ครู จอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

3) ความต้องการในด้านต่างๆในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

ท่ามกลางความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่สังคมส่วนใหญ่จะต้องดำเนินชีวิตราวกับว่าสถานการณ์ยังเป็นปกติ รวมถึงการเรียนการสอนภายในโรงเรียนที่มองดูแล้วเหมือนจะไม่มีผลกระทบ แต่ความเป็นจริงอาจส่งผลในทางอ้อม ทั้งนี้ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสามจังหวัดที่กำลังขาดแคลนครูด้านภาษาเนื่องด้วยเหตุผลที่ครูที่จบด้านภาษาอาจมีปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบยังเป็นปัจจัยที่สำคัญให้ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเสี่ยงชีวิตที่จะอยู่ในพื้นที่สีแดง ทำให้ขาดกำลังครูในเหตุผลดังกล่าว แต่ก็ยังมีครูอีกส่วนหนึ่งที่เลือกที่จะอุทิศตนเองเพื่ออุดมการณ์ในการเป็นครูเรือจ้างที่อยากจะส่งลูกศิษย์ให้ไป

ถึงฝั่ง ให้เด็กได้มีความรู้ความสามารถที่จะดูแลตัวเองและมีอาชีพในภายภาคหน้า ความต้องการครูภาษาที่จบตรงเอกเพื่อมาสอนเด็กใน 3 จังหวัดมีมากเป็นลำดับหนึ่ง เนื่องจากเหตุการณ์ในปัจจุบันมีครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีทั้งครูที่จบด้านภาษามาโดยตรง อีกส่วนเป็นครูที่มีประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษด้วยอาศัยที่สอนมานาน และมีครูชาวต่างชาติมาเสริมในด้านของสำเนียงการออกเสียง การสนทนา ส่วนครูไทยคอยเสริมในส่วนของคำศัพท์ ไวยากรณ์ (Grammar) นอกจากนี้ครูยังต้องการในส่วนของการเรียนการสอนจำพวกหนังสือ E-Book หนังสือนิทานสั้นๆ อ่านง่ายๆ และมีสีสันที่สดใสเพื่อดึงดูดเด็กอยากที่จะอ่านและเกิดความสนใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และยังมีในส่วนของคำศัพท์ที่เป็นแบบ Picture Dictionary และครูยังอยากให้แต่ละโรงเรียนมีห้อง Lab ภาษาอังกฤษ ไว้ให้เด็กได้ฝึกฟังกับเจ้าของภาษาโดยตรงทั้งหมดนี้เป็นความต้องการเพื่อที่จะพัฒนาหรือดึงศักยภาพในตัวเด็กออกมาได้มากที่สุดเพื่อผลประโยชน์ได้กับเด็กนักเรียนมากที่สุด และสุดท้ายอยากให้โรงเรียนมีเวลาหรือส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ภาษามากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อเด็กนักเรียนจะได้นำสิ่งที่เรียนมานำไปปรับใช้เมื่อเกิดขึ้นในสถานการณ์จริงเพราะปัจจุบันเด็กไม่กล้าแสดงออกเพราะทั้งไม่มีโอกาสและทั้งบุคคลรอบข้างทั้ง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู หรือแม้แต่เพื่อนนักเรียนด้วยกันไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เพราะหลักการของการเรียนภาษาไม่ใช่เพียงแค่ทำข้อสอบได้คะแนนดีๆ แต่การเรียนภาษานั้นเพื่อสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง

“...ความต้องการคือ อยากได้ครูที่จบโดยตรงเอก หรือกลุ่มวิชาเอกก็จะดี...”

(ครู กอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...ที่ไม่ได้จบเอกภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์มาประมาณ 5 ปี เฉพาะช่วงเย็นสอนพิเศษ การพูด การออกเสียง แบบฝึกหัดเล็กๆ น้อยๆ ส่วนใหญ่ก็ได้สอนทุกระดับชั้น ในวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี สอนคอมพิวเตอร์ ซึ่งก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เด็กไม่รู้ภาษาอังกฤษเลยก็จะทำไม่ได้...”

(ครู ขอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...ก็สถานการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เท่าที่เรารู้ก็คือเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นก็มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง สำหรับตัวครูเองและสำหรับนักเรียนด้วย สำหรับครูก็มีความหวาดกลัวในการเดินทางมาสอนทำให้ครูหลายคนก็ย้ายไปที่อื่น บางคนมีความสามารถแต่ไม่กล้าที่จะอยู่ก็ทำให้เกิดความจำกัดด้านครูที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนต้องเจอด้านนี้...”

(ครู กอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...อยากให้ช่วยก็จะเป็นสื่อหนังสืออ่านเป็นหนังสือประกอบดูให้กับเด็กนักเรียน นิทานเด็ก อันนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์กับเด็ก หรือการ์ตูนที่สำหรับอ่าน...”

(ครู กอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...ส่วนหนึ่งก็สื่อที่อยากได้มากก็เรื่องของตัวที่เป็นพวกหนังสือ E-Book อะไรพวกนี้ หนังสือนิทานอะไรพวกนี้ คำศัพท์ ที่เป็นแบบว่า Pictuer Dictionary ต้องการมากชนิดหนึ่ง...”

(ครู คอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...ก็สื่อคะ สื่อการสอน ทำเป็นนิทานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เด็กๆ เล็กเขาชอบดูอะไรที่สวยๆ งามๆ ถ้าภาพไม่สวยเขาก็ไม่ดู แผ่นภาพอะไรอย่างนี้คะ และด้านล่างอาจเป็นประโยคภาษาอังกฤษสั้นๆ พอถัดไปก็ต่อประโยคนั้นต่อไป คือให้เขาเกิดความเคยชิน บอกไม่ถูกคะคือเราสอนเองแล้วจะรู้ความต้องการของเด็กๆ คะ ว่าเขาชอบแนวไหน เด็กเดี๋ยวนี้ชอบ

ภาพเคลื่อนไหว ภาพสไลด์สวยงาม สื่อและก็คนไทยไม่ค่อยมีโอกาสเกี่ยวกับฝรั่ง ก็ถ้ามีห้องLab ภาษาอังกฤษ ไว้ให้เด็กได้ฝึกฟังกับเจ้าของภาษาก็จะดีมาก...”

(ครู จอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...ตรงนี้เป็นความต้องการของครูทุกคนในการสอนภาษาอังกฤษคือ อยากให้เด็กได้พูด ภาษาอังกฤษ อยากให้เด็กได้สนทนา ปัญหาของเด็กเราก็คือเด็กไม่กล้า เช่นบางที Teacher ฝรั่งมาพูด โอ้ย ทำไมเด็กเราไม่กล้า บางที Teacher ทักทายเด็กบางคนก็อึ้ง ก็เจิบ ฉะนั้นตอบอะไรดี คือบางที เด็กไทยเราบางทีต้อง Fit ต้องแปะๆต้องตอบอะไรที่แปะๆ และบางทีสังคมบ้านเราก็ไม่มีฝรั่งมาก คืออยากให้เด็กเรามีความกล้าคือไม่ใช่เฉพาะโรงเรียนนี้ คือเกือบทุกๆโรงเรียนที่เด็กเราไม่กล้า ผู้ปกครองเองก็อยากให้เด็กมีความกล้าตรงนี้ แต่เด็กก็ยังทำเท่าที่ควรไม่ได้ ประมาณ 70 – 65% นะที่ พอจะทำได้ที่ยังอีก 35% คือยังขาดมากๆเลย ยังไม่มั่นใจว่าฉันตอบถูกมั้ย อะไรแบบนี้...”

(ครู จอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

4) นโยบายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน และความต้องการเพิ่มเติมและปรับลดในส่วนต่างๆ

ปัจจุบันนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านหลักสูตรก็ถือว่ามีความเป็นมาตรฐานตามหลักสูตรแกนกลางตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ปี พ.ศ. 2551 และทางโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มีหลักสูตรวิชาเลเซีย ซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะแต่ก็ยังอยู่ในกรอบของหลักสูตรแกนกลางอยู่แต่จะเป็นหลักสูตรที่เน้นเข้มข้นในด้านของภาษาอังกฤษมากกว่าปกติ และยังมีห้องที่นักเรียนได้มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทุกวิชา ดังนั้นก็ถือว่าในเรื่องหลักสูตรมีความเข้มข้นมากอยู่แล้วครูส่วนใหญ่ก็ให้ความเห็นว่าเรื่องเพิ่มเติมในเรื่องนโยบาย และหลักสูตรคงไม่มีแต่แค่อยากให้โรงเรียนให้ความสำคัญกับการที่เด็กนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่านี้ ทั้งในการสนทนาในห้องเรียน นอกห้องเรียน และอยากให้ครูในโรงเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารพูดคุยเพราะปัจจุบันครูพูดคุยเป็นภาษาไทยซึ่งทำให้เด็กยังรู้สึกภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ได้ใช้ เมื่อไม่ได้ใช้ก็ไม่ได้เกิดการพัฒนาดังนั้นควรส่งเสริมให้นักเรียนได้พูดมากกว่านี้ และควรหาแนวทางในการจะให้นักเรียนลดความกลัว เพิ่มความกล้าหรือหาจุดที่สามารถถึงความกล้าแสดงออก กล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษมากกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ยังมีประเด็นที่อยากให้หลักสูตรหรือนโยบายจากส่วนบนกำหนดให้เด็กได้พูดได้ มากกว่าการไปให้ความสำคัญกับไวยากรณ์มากจนเกินความจำเป็น มากจนเด็กพูดไม่ได้ กลายเป็นคำถามในใจเด็กว่าเรียนไปเพื่ออะไร เรียนไปก็ไม่ได้ใช้จริงซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความเบื่อหน่ายภาษาอังกฤษ

“...ก็ถ้าเป็นปัจจุบันก็น่าจะเพิ่มนะไม่น่าจะลดนะ เรื่องของการที่เด็กได้สื่อสารมากยิ่งขึ้น เด็กสมัยนี้ใช้ IT มากเกิน แต่พอด้านภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาไม่ค่อยกล้าแสดงออกไปแสดงออกในด้านอื่นซะมาก แต่จริงๆแล้วเด็กทำได้แต่เขาไม่มาทางด้านภาษาอังกฤษทางนี้...”

(ครู คอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...นโยบายที่นี้ดีคะ ผลักดันให้เด็กพูดภาษาอังกฤษได้ แต่ตัวคุณครูเองจะเอาเวลาไหนเพราะต้องตามหลักสูตรให้ทันถ้าไม่ทันก็เดี๋ยวเด็กทำข้อสอบไม่ได้อีก เพราะคนไทยวัดเด็กเก่งที่ข้อสอบ ซึ่ง

จริงๆแล้วมันไม่ใช่ แล้วเด็กที่เก่งเขาจะเก่งในเรื่องความจำ บางคนเก่งเรื่องความรู้รอบตัวเขาเก่งนะ ถามเด็กเรียนตอบไม่ได้ แต่บางคนเขาตอบได้ ซึ่งเก่งจากประสบการณ์ เก่งจากความรู้รอบตัว ซึ่งคน เก่งมาวัดการท่องอยู่มันไม่ใช่แล้ว ซึ่งฝรั่งเห็นข้อสอบของเราที่รู้เลยว่า เป็นแนวท่องชัดๆท่องแล้วจำมา สอบ มันไม่ได้เกิดจากการที่วัดความรู้ของเด็ก ความคิดของเด็ก...”

(ครู จอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...ควรลด Grammar ให้เด็ก แล้วไปเพิ่มในส่วนของการพูดคุยให้เกิดความเคยชิน เพราะคำ ที่ครูพูดบ่อยๆคืออย่างนั้นๆ ก็เหมือนภาษาไทยนะ เช่น ถามว่า “กินข้าวแล้วยังๆ” เขาจะได้รู้ว่าตอบ ยังไง ถูกมั้ย? เด็กมันต้องมาจากความเคยชิน การอ่านก็ควรให้อ่านเนื้อเรื่องคำศัพท์ง่ายๆเพื่อฝึกอ่าน ก่อนแต่นี้ไม่มีคะ ส่วนมากเด็กอ่านไม่ออก เด็กรุ่นใหม่อ่านไม่ออก เด็กที่โตมากับเทคโนโลยีก็จะเป็น แบบนี้...”

(ครู จอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...สำหรับการจัดการเรียนการสอน อยากให้เป็นไปในรูปที่นักเรียนได้ใช้ภาษาใน ชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาที่นำไปประกอบอาชีพ เน้นเรื่องการใช้ Grammar เพราะว่าจะมีการสอบ วัดผล และการสอนที่ให้ได้รู้ Grammar เพื่อจะใช้ในอนาคตได้ ในระดับเด็กเล็ก ป.1 ป.2 ป.3 กำลัง มองว่าควรเป็นเรื่อง Grammar ให้กับเขา ส่วนเด็กโตก็อย่าเน้นเรื่อง Grammar เพียงอย่างเดียวให้ เน้นเรื่องการประยุกต์ใช้ด้วยให้ปรับ50:50...”

(ครู กอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...อยากให้เด็กเรามีส่วนร่วมในการสนทนา พูด ภาษาอังกฤษโดยการ ทั้งคุณครูทั้งนักเรียน เหมือนเป็นการสนทนาไม่จำเป็นแค่ในห้องเรียน อยากจะส่งเสริมให้เด็กเราพูดนอกห้องเรียน ส่วน ใหญ่คนไทยเราจะไปFixที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ คนไทยเราตรงนี้ยังไม่มีความพร้อมในด้านการพูด คือ ส่วนใหญ่จะไปFixตรงที่ว่าไวยากรณ์ แต่ตอนนี้พี่ก็พยายามบอกลูกพูดไปเลย ถูกผิดฝรั่งเขาไม่ว่าให้เรา มั่นใจถ้าเรามั่นใจเดี่ยวเราก็เป็นเอง เพราะคาบภาษาอังกฤษเสริมก็มีทุกวัน Teacher ก็ฝึกให้พูด สัมภาษณ์ตัวต่อตัวเลย ที่พี่สังเกตเห็น Teacher ก็พยายามให้เด็กได้พูดทุกคนแต่เด็กเราไม่กล้า พอที่จะพูดนั้นคือข้อเสนอที่พี่จะพูด...”

(ครู ฉอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

5) แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นส่งผลให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ในด้านของครูที่หลายคนก็ย้ายไปสอนที่อื่นเนื่องจากเกิดความหวาดกลัวจึง เกิดความจำกัดในด้านครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และในด้านของนักเรียน เองที่ได้อยู่ท่ามกลางความรุนแรงและบางคนเจอเหตุการณ์หรือประสบการณ์ร้ายๆต่อครอบครัวของ นักเรียนเอง อีกทั้งในบางโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่สีแดง แคเวลาบ่ายสองนักเรียนอาจจะต้องกลับบ้าน เนื่องจากความปลอดภัยแก่ตัวเด็ก เพราะฉะนั้นโอกาสในการเรียนในก็มีจำกัดสำหรับเด็กบางคนทำให้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

ทั้งนี้โรงเรียนหรือหลักสูตรควรให้ความสำคัญในส่วนที่เด็กแต่ละคนมีข้อจำกัดหรือมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันทุกคนจึงควรเล็งเห็นถึงความสำคัญในจุดนี้ในการที่จะมุ่งที่ตัวเด็กมากกว่าการมุ่งในเรื่องของหลักสูตรเพียงอย่างเดียวเพราะปัจจุบันถือได้ว่าหลักสูตรมีความเข้มข้นและยากในระดับหนึ่งแล้วนั้นควรมีการเอื้อประโยชน์ถึงหรือควรคำนึงถึงเด็กส่วนดังกล่าวด้วย สุดท้ายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงแค่ว่าอยู่ในห้องเรียนแต่สิ่งสำคัญมากกว่านั้นคือการที่เด็กนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ทั้งภายในโรงเรียน ครูจึงเป็นส่วนผลักดันให้เด็กได้พูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้มากยิ่งขึ้นและอาจจะมีการสื่อสารไปถึงพ่อแม่ ผู้ปกครอง ด้วยในด้านของการพูดเมื่อเด็กกลับไปถึงบ้านก็อาจจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ และอาจจะมีโอกาสเรียนนอกพื้นที่เพื่อให้เด็กได้มีกิจกรรมในการได้ใช้ภาษาอังกฤษได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

“...ก็อยากให้มีที่ตัวเด็กมากกว่ามุ่งในเรื่องของตัวหลักสูตร เพราะเด็กมีความรู้ความสามารถไม่เท่ากัน ควรจะเอื้อถึงเด็กที่ไม่ค่อยเก่งบางทีส่งสารเขา เราสอนคนนี้ไปไกลแล้ว คนนี้ยังไม่ได้เลยยังอยู่กับที่ ต้องเน้นสัปดาห์ละ3ครั้ง ทำยังไงก็ได้ให้เขารู้เรื่อง เน้นจนว่าเขาจะ...”

(ครู ขอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

“...ก็สถานการณ์ใน3จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เราอยู่ก็คือเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นก็มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง สำหรับตัวครูเองและสำหรับนักเรียนด้วย สำหรับครูก็มีความหวาดกลัวในการเดินทางมาสอนทำให้ครูหลายคนก็ย้ายไปที่อื่น บางคนมีความสามารถแต่ไม่กล้าที่จะอยู่ก็ทำให้เกิดความจำกัดด้านครูที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนต้องเจอด้านนี้ บางโรงเรียนบ่าย 2 ก็ต้องเลิกเรียนแล้วเพื่อความปลอดภัย ในแถบที่อยู่ในพื้นที่สีแดงก็ทำให้เสียโอกาสทางการเรียนและโอกาสของการใช้เทคโนโลยีธรรมดาก็มีความแตกต่างจากโรงเรียนที่อยู่ในตัวเมืองอยู่แล้ว...”

(ครู กอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...เพิ่มเติมการเรียนนั้นก็มีการเสริมหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่เสริมเช่นเราจะมีกิจกรรมภาษาในตอนเช้า ตอนเช้าของโรงเรียนทุกโรงเรียนจะมีการสอนทักษะภาษาไทย ภาษามลายู ภาษาจีน ก็คือมีการผสมหลักสูตรอาจจะมีบ้างแต่ตอนนี้เราเก็บไว้แค่เป็นโครงการเฉยๆ เราอาจจะมีการแข่งขันภาษาอังกฤษบ้าง...”

(ครู ขอ โรงเรียนเจริญศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...ทางโรงเรียนเน้นภาษาอังกฤษ จะจัดให้นักเรียนท่องศัพท์ในตอนเช้า จะมีวันอังคาร พุธ พฤหัส ส่วนใหญ่จะให้ Teacher เสนอประโยคภาษาอังกฤษหน้าเสาธงและขอสาสาสมัครนักเรียนนำเสนอในตอนเช้าเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังในชีวิตประจำวัน...”

(ครู ขอ โรงเรียนถนอมศรีศึกษา, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2558)

“...อย่างแรกเลยก็ให้ก็น่าจะเป็นเรื่องคำศัพท์พื้นฐานเด็กต้องท่องได้ อย่างน้อยเราน่าจะกำหนดเด็กได้ว่าต่อวันเขาได้กี่คำต่อวัน คือต้องได้ทุกวัน ไม่ใช่เนานๆท่องครั้งหรือนึกได้ก็ท่องอะไรแบบนี้ 2. ก็คือเรื่องเสริมเรื่องของการให้นักเรียนได้พูดได้เยอะในห้อง พูดกับเพื่อน สนทนากับครูหรือกิจกรรมตอนเช้า ตอนเที่ยงแล้วแต่ถ้ามีโอกาส อย่างนี้เป็นต้น...”

(ครู คอ โรงเรียนมานะศึกษา, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2558)

5) สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน แนวทางแก้ไข และแนวนโยบายที่เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่ ระดับกรม/กระทรวง

สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไข (วิธีปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
ด้านผู้เรียน	ระดับโรงเรียน	ระดับโรงเรียน
1. นักเรียนไม่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้จริงในชีวิตประจำวัน	1. นักเรียนควรได้ฝึกการใช้ ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ทั้งภายใน โรงเรียน	1. ส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. นักเรียนมีเจตคติด้าน ลบกับภาษาอังกฤษ	2. ส่งเสริมให้มีการศึกษานอก พื้นที่ เพื่อให้ นักเรียน ได้ มี กิจกรร ม ใน การ ได้ ใช้ ภาษาอังกฤษได้มากกว่าที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน	2. ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยี สารสนเทศ รวมถึงสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. ไม่กล้าแสดงออก	3. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ และเพิ่มโอกาส การใช้ภาษาอังกฤษนอก ห้องเรียน	ระดับเขตพื้นที่
4. จำนวนนักเรียนในห้องเรียน	4. ส่งเสริมการใช้สื่อช่วยในการ จัดกิจกรรม เช่น การ์ตูน เพลง นิทาน เกม สื่อเสียง	1. ส่งเสริมการพัฒนาสภาพแวดล้อม ของโรงเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ
5. ไม่ชอบอ่านหนังสือ		2. กำหนดติดตามและประเมินผลการ ใช้สื่อของครูในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ
	ระดับเขตพื้นที่	ระดับกรม/กระทรวง
	1. ดำเนินการประสานงานกับ โรงเรียน รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม	1. กำหนดหลักสูตรให้เน้นการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษด้านการสื่อสาร ที่เริ่ม จากการฟัง การพูด การอ่าน และการ เขียนตามลำดับ
	2. ติดตามและประเมินผล	
	ระดับกรม/กระทรวง	2. พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เป็นการเพิ่ม ขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ของครูและนักเรียน
1. จัดค่ายอบรมภาษาอังกฤษ (English Camp) เป็นกิจกรรม ทุกปี		3. พัฒนาการใช้สื่อการเรียนการสอน ทั้งทางด้านเทคโนโลยี สื่อออนไลน์ สื่อ สิ่งพิมพ์อื่นที่สอดคล้องและตรงตาม
2. พัฒนาสื่อที่เป็นเทคโนโลยี สารสนเทศ สื่อสิ่งพิมพ์		

ความต้องการของโรงเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ		
ด้านผู้สอน 1. ครูไม่เพียงพอต่อความต้องการ 2. ครูจบไม่ตรงเอก 3. ครูที่มีความรู้ไม่กล้าอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัด	ระดับโรงเรียน 1. นำชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษมาจัดกิจกรรมเสริมสร้างเจตคติที่ดีและความคุ้นเคยกับเสียงและคำศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษง่ายๆ ระดับเขตพื้นที่ 1. ส่งเสริมการจัดอบรมภาษาอังกฤษแบบเข้มในระยะเวลาสั้นๆในช่วงปิดภาคเรียนปลายปี โดยมีหน่วยงานสถานศึกษา ศูนย์จัดบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมจัดอบรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อครูมากที่สุด	ระดับโรงเรียน 1. มุ่งสร้างทัศนคติที่ดีของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 2. มุ่งพัฒนาบุคลากรครูภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับเขตพื้นที่ 1. พัฒนาครูภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานในระดับสากล
ระดับกรม/กระทรวง 1. พัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. พัฒนาศักยภาพครูไทยและเสริมครูชาวต่างประเทศ		
ระดับกรม/กระทรวง 1. กำหนดนโยบายเร่งด่วนในการเพิ่มจำนวนทรัพยากรบุคคลทางด้านภาษาทั้งในรูปแบบของการสนับสนุนทุนการศึกษา การสรรหาบุคคลที่มีความสามารถเข้ามาปฏิบัติงาน 2. มุ่งพัฒนาขีดความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานในระดับสากล		
ด้านหลักสูตร 1. หลักสูตรเน้นไวยากรณ์ (Grammar) มากเกินไป 2. เนื้อหาไม่สามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจภาษาอังกฤษ (เนื้อหาไม่	ระดับโรงเรียน 1. ควรให้ความสำคัญในส่วนที่เด็กแต่ละคนมีข้อจำกัดหรือมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันทุกคนจึงควรเล็งเห็นถึงความสำคัญในจุดนี้ในการที่จะ	ระดับโรงเรียน 1. เน้นการพัฒนากิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 2. มุ่งพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน) 3. ไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้น 4. เน้นให้เด็กท่องจำมากกว่าการนำภาษาไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน	มุ่งที่ตัวเด็กมากกว่าการมุ่งในเรื่องของหลักสูตรเพียงอย่างเดียว 2. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นการให้นักเรียนมีโอกาสนำภาษาในการสื่อสารให้มาก รวมถึงมีกิจกรรม และเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อฝึกฝนและเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนและครู	3. มุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักขั้นพื้นฐาน ระดับเขตพื้นที่ 1. ส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักการเรียนรู้การฟัง การออกเสียงตามหลัก Phonics จากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ
	ระดับเขตพื้นที่ 1. ติดตาม ประเมินผล กิจกรรม เพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของแต่ละโรงเรียน 2. ติดต่อประสานงานกับองค์กร หรือหน่วยงานอื่น เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางภาษาของครูและนักเรียน ระดับกรม/กระทรวง 1. มีการนิเทศ ติดตาม และรายงานในทุกด้าน และทุกหน่วยงาน เป็นรายภาคเรียน และรายปีการศึกษา 2. พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบของการสื่อสาร	ระดับกรม/กระทรวง 1. ส่งเสริมโอกาสทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม 2. พัฒนาหลักสูตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3. ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านการเรียนการสอน และการสื่อสาร
ด้านสื่อการสอน 1. ขาดแคลนสื่อประเภท (e-book) แผ่นภาพที่มีภาษาอังกฤษได้ภาพ 2. ขาดแคลนหนังสือจำนวนมากเช่น หนังสืออ่านนอกเวลาที่น่าสนใจ (หนังสือการ์ตูน หนังสือนิทาน) 3. ขาดแคลนสื่อ วัสดุ ภาพเคลื่อนไหว	ระดับโรงเรียน 1. ส่งเสริมการนำสื่อ อุปกรณ์ มาใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการประเมินติดตามผลภายใน 2. ส่งเสริมการใช้สื่อประเภทต่างๆเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	ระดับโรงเรียน 1. มุ่งพัฒนาห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการทางภาษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 2. พัฒนาสื่อประเภทต่างๆเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4. ขาดแคลนสื่อ IT จำนวนมาก		
5. ขาดแคลน ห้องปฏิบัติการทางภาษา ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งใน ด้านการฟัง การพูด การ อ่าน และการเขียน	ระดับเขตพื้นที่ 1. ติดตามและประเมินผลการใช้ สื่อประเภทต่างๆเพื่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ 2. ส่งเสริมการใช้สื่อประเภท ต่างๆเพื่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ 3. สำรวจความพร้อมในด้าน ต่างๆของแต่ละโรงเรียนเพื่อ สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับกรม/กระทรวง 1. สนับสนุนการเรียนการสอน ด้วย e-learning 2. สนับสนุนการใช้ Internet 3. จัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เป็นภาษาอังกฤษ 4. จัดค่าตอบแทนพิเศษแก่ครู สอน ภาษาอังกฤษ ที่มี ความสามารถทางภาษาดีเด่น และสามารถจัดการเรียนการ สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ระดับเขตพื้นที่ 1. มุ่งพัฒนา ตรวจสอบ ส่งเสริม ติดตามและประเมินผล การใช้สื่อ ประเภทต่างๆ 2. ส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับสากล ระดับกรม/กระทรวง 1. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือที่ช่วยใน การพัฒนาขีดความสามารถทางภาษา ของทั้งครูและนักเรียน 2. พัฒนาสื่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานสอดคล้อง กับเป้าหมายของหลักสูตร 3. มุ่งพัฒนาห้องเรียนภาษาอังกฤษให้ อยู่ในระดับสากล 4. มุ่งพัฒนา ห้องเรียน หรือ ห้องปฏิบัติการทางด้านภาษาเพื่อเพิ่ม ศักยภาพของผู้เรียน
	5. จัดตั้งสถาบันส่งเสริม ภาษาต่างประเทศเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนการ สอนภาษาทั้งระบบ และเพื่อ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ของหน่วยงาน องค์กร และ สถาบันการศึกษาระดับต่างๆ 6. คัดสรรสื่อ แบบเรียน สื่อการ เรียนการสอนเรียนการสอนที่ เหมาะสมและสนับสนุนให้แก่ สถานศึกษา 7. สนับสนุนทุนเพื่อให้ทุก	

สถานศึกษามีห้องปฏิบัติการทาง ภาษา		
ด้านการวัดผลและ ประเมินผล 1. ข้อสอบเป็นลักษณะ ของการท่องจำ	ระดับโรงเรียน 1. โรงเรียนวัดและประเมิน ความพร้อม เจตคติต่อการเรียน และพัฒนาการด้านทักษะฟัง- พูดเบื้องต้นของนักเรียน ในลักษณะการประเมินตาม สภาพจริง 2. ปรับปรุงข้อสอบหรือการ วัดผลการเรียนให้เน้นการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ	ระดับโรงเรียน 1. พัฒนาการวัดและประเมินการเรียนรู้ โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักการคิด วิเคราะห์ ระดับเขตพื้นที่ 1. มุ่งพัฒนารูปแบบการวัดและ ประเมินผล การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานระดับสากล
	ระดับเขตพื้นที่ 1. ให้มีการจัดอบรม ติดตาม ประเมินผลเกี่ยวกับรูปแบบการ วัดและประเมินผลการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษ ระดับกรม/กระทรวง ส่งเสริม/จัดหา/จัดสรรให้ครูมี แผนการจัดการเรียนรู้ที่มี คุณภาพสามารถนำไปใช้ในการ จัดการเรียนการสอนได้อย่าง ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ	ระดับกรม/กระทรวง 1. มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อให้เป็นไปตามหลัก สากล
ด้านการบริหาร 1. มีจัดอบรมเพื่อเพิ่ม ศักยภาพของครูน้อยมาก 2. ควรมีการส่งเสริม/ ผลักดันให้ครูและนักเรียน ได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น กว่าเดิม	ระดับโรงเรียน 1. โรงเรียนควรให้ความสำคัญ กับการสนทนาภาษาอังกฤษใน ห้องเรียน นอกห้องเรียน 2. โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูกับ นักเรียน สื่อสารกันโดยใช้ ภาษาอังกฤษมากขึ้น 3. ประเมินผลด้านประสิทธิภาพ ของครูภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา ครูให้ตรงจุด ระดับเขตพื้นที่ ติดต่อ ประสานงานกับ หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อ	ระดับโรงเรียน 1. ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารภายในโรงเรียน 2. พัฒนาครูภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถให้อยู่ในระดับสากล ระดับเขตพื้นที่ 1. มุ่งพัฒนาขีดความสามารถของครู 2. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพแต่ละ โรงเรียนเพื่อยกระดับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ

จัดอบรมเพิ่มขีดความสามารถ ของครูภาษาอังกฤษ	
2. ติดตามและประเมินผลการ จัดอบรมในแต่ละครั้งและนำไป สรุป เพื่อพัฒนารูปแบบวิธีการ ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการ จัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของแต่ละโรงเรียน ระดับกรม/กระทรวง 1. กำหนดให้โรงเรียนทุกโรงใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในการ สอนภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมง ภาษาอังกฤษ 2. กำหนดประเมินผลการพัฒนา ครู และสถานศึกษา ตามเกณฑ์ที่กำหนด 3. พัฒนาครูให้มีศักยภาพ เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ที่มี คุณภาพให้กับผู้เรียน โดยการ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานครูสอน ภาษาอังกฤษ ทั้งด้านภาษาและ การเรียนการสอน การประเมิน ศักยภาพตามเกณฑ์ และการ พัฒนาต่อยอดครู เพื่อยกระดับ ตามเกณฑ์มาตรฐาน	ระดับกรม/กระทรวง 1. ส่งเสริมการการประเมินความรู้ พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมให้มีการจัด อบรม ตลอดจนพัฒนา ติดตาม แก้ไข ปัญหา รวมถึงการช่วยเหลือครู โดย มุ่งหวังให้ครูมีประสิทธิภาพในการ จัดการเรียนการสอน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพพฤติกรรมรูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 277 คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 54.2) อยู่ในระดับชั้น ป.6 (ร้อยละ 51.6) โรงเรียนมานะศึกษา (ร้อยละ 63.2) รองลงมา โรงเรียนเจริญศรีศึกษา (ร้อยละ 19.1) และโรงเรียนถนนศรีศึกษา (ร้อยละ 17.7) และส่วนใหญ่นักเรียนอยู่ในจังหวัดยะลา (ร้อยละ 80.9)

1.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 81.2) สอนระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 87.5) โรงเรียนมานะศึกษา (ร้อยละ 37.5) รองลงมาโรงเรียนเจริญศรีศึกษา (ร้อยละ 18.8) และโรงเรียนถนนศรีศึกษา (ร้อยละ 43.8) จังหวัดยะลา (ร้อยละ 81.2) ครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่างทุกคนวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ทั้งนี้ส่วนใหญ่ครูผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 62.5) ประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 4 - 5 ปีและ 6 -10 ปี (ร้อยละ 25.0) ปีการศึกษา 2557 และส่วนใหญ่ครูสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 68.8)

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านหลักสูตร กับด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงที่สุด เท่ากับ 4.10 รองลงมาด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.75 ด้านรูปแบบ และวิธีการสอน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.08 ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.78 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.94 และด้านความต้องการใน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมต่ำที่สุดเท่ากับ 3.80 ทั้งนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านหลักสูตรมากที่สุด (ร้อยละ 14.4) รองลงมา ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ร้อยละ 13.4) ด้านเนื้อหา (ร้อยละ 12.3) ด้านรูปแบบและวิธีการสอน (ร้อยละ 11.2) ด้านผู้สอน (ร้อยละ 10.5) ด้านผู้เรียน (ร้อยละ 9.4) ด้านการวัดผลและประเมินผล (ร้อยละ 5.8) และด้านสื่อการสอนนักเรียนมีปัญหาในการเรียนน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.3)

1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงที่สุดเท่ากับ 4.26 ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.23 ด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.22 ด้านรูปแบบและวิธีการสอน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.14 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.08 ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.03 ด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.55 และด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.32 ทั้งนี้ยังพบอีกว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ กับ ด้านผู้เรียน มากที่สุด (ร้อยละ 31.2) รองลงมาด้านหลักสูตร (ร้อยละ 18.8) ด้านสื่อการสอน (ร้อยละ 12.5) และด้านผู้สอนมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด (ร้อยละ 6.2)

1.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตัวแปรอิสระที่ไม่เกิน 2 กลุ่ม (t-test)

1.4.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้(t-test)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เพศต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนเพศหญิงมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนเพศชาย ทั้งนี้ นักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่อยู่ระดับชั้น ป. 6 มีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่อยู่ระดับชั้น ป. 5 และนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่จังหวัดต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน กับด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 โดยนักเรียนที่อยู่จังหวัดยะลามีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่อยู่จังหวัดปัตตานี

1.4.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (t-test)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เรียนจบการศึกษาต่างกัันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านรูปแบบและวิธีการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนจบการศึกษาด้านภาษา มีพฤติกรรมด้านรูปแบบและวิธีการสอนมากกว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่ได้เรียนจบการศึกษาด้านภาษาโดยตรง และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่รายวิชาสอนต่างกัันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนเฉพาะภาษาอังกฤษมีพฤติกรรมการวัดและประเมินผลสูงกว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนสอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น

1.5 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม โดยจำแนกตัวแปรอิสระที่เกิน 2 กลุ่ม (One Way ANOVA)

1.5.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (One Way ANOVA)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษามีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอน แตกต่างกับค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ส่วนคู่อื่นมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอนไม่แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษามีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกับค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนมานะศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ส่วนคู่อื่นมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษามีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน แตกต่างกับค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา และโรงเรียนมานะศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษามีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ แตกต่างกับค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา และโรงเรียนมานะศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ส่วนคู่อื่นมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ไม่แตกต่างกันค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนถนอมศรีศึกษามีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกับค่าเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา และโรงเรียนมานะศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ส่วนคู่อื่นมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

1.5.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (One Way ANOVA)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.6.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

1) ด้านหลักสูตร

สภาพการเรียนการสอนโดยรวมของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนในด้านหลักสูตรจะใช้หลักสูตรชาเลเซี่ย ที่บูรณาการอยู่ในกรอบของหลักสูตรแกนกลาง ปี พ.ศ. 2551 โดยการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะสำหรับโรงเรียนในเครือคาทอลิกที่มีศูนย์ใหญ่อยู่ที่จังหวัดราชบุรีจะมีหน้าที่ในการกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละภาคการศึกษารวมไปถึงการออกข้อสอบที่เป็นข้อสอบส่วนกลางที่ใช้วัดผลนักเรียนทั้งสาระภาษาอังกฤษและสาระอื่นๆโดยครูผู้สอนไม่ได้มีหน้าที่ในการออกข้อสอบด้วยตัวเองแต่มีหน้าที่ในการสอนได้อย่างอิสระตามตัวชี้วัดที่ทางศูนย์กำหนดซึ่งครูและนักเรียนจะเห็นข้อสอบพร้อมกันทั้งนี้แล้วข้อสอบที่ใช้เก็บคะแนนย่อยในหน่วยต่างๆครูผู้สอนจะต้องออกข้อสอบนั้นด้วยตนเอง

จากการสัมภาษณ์พูดคุยกับฝ่ายวิชาการโรงเรียนมานะศึกษาพบว่าหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทางโรงเรียนใช้หลักสูตรแกนกลางของกระทรวงเหมือนโรงเรียนทั่วไป และประยุกต์กับหลักสูตรที่เรียกว่าชาเลเซียน แล้วรูปแบบวิธีสอนเราก็ให้สื่อ ให้อิสระกับคุณครูผู้สอน ซึ่งวิธีไหนที่คุณครูเห็นว่าชั่วโมงนี้เหมาะสม ทั้งนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนทุกโรงเรียนก็มีทั้งครูต่างชาติและครูไทยที่คอยดูแลในเรื่องของคำศัพท์ การใช้ภาษา หลักไวยากรณ์ การสนทนา ซึ่งกิจกรรมของนักเรียนจะเน้นความหลากหลายเพื่อรองรับกับยุคแห่งเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการปรับการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ โดยครูใช้เทคโนโลยีหลายๆอย่างเข้ามามีส่วนช่วยในการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นรูปแบบในการนำเสนอ (Presentation) เกม ละคร เพลง หรือแม้กระทั่งการเรียนปกติธรรมดาในห้องเรียน และเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ รวมถึงมีการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าการที่ครูคอยป้อนข้อมูลให้อย่างเดียว

2) ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรของกระทรวงให้ความสำคัญและเน้นย้ำในเรื่องของไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งเป็นการศึกษากฎเกณฑ์ของภาษา รวมถึง เสียง คำศัพท์ ประโยค และส่วนประกอบอื่นๆ เช่น การประสมคำ และการตีความในภาษาอังกฤษ ซึ่งสิ่งที่นักเรียนจะได้จริงๆก็จะเป็นเนื้อหาเฉพาะที่อยู่ในชีวิตประจำวัน ศัพท์พื้นฐานไวยากรณ์ ที่ใช้สำหรับการทำข้อสอบเท่านั้น ซึ่งความเป็นจริงคือนักเรียนน้อยมากที่จะพูดสนทนาได้เพราะการเรียนการสอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสนทนาเท่ากับเรื่องของหลักไวยากรณ์ (Grammar) จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ท่องจำเมื่อเป็นแบบนี้ทำให้นักเรียนไม่อยากจะเรียนรู้ ไม่อยากจะสนใจ มองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องไกลตัว เพราะหลักสูตรไม่มีการคำนึงเท่าที่ควรถึงเรื่องที่ได้เรียนภาษาอังกฤษแล้วนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะการท่องจำ การเรียนที่เน้นเรื่องของไวยากรณ์ (Grammar) มากเกินไปจนเด็กไม่สามารถพูดคุยหรือสนทนาได้เพราะบางครั้งนักเรียนเองก็ไม่รู้ว่าเรียนไปแล้วจะนำไปใช้ประโยชน์อย่างไรนอกจากจะนำไปใช้เพื่อทำข้อสอบให้ได้คะแนนเพียงเท่านั้น จึงอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถที่จะสนทนาได้จริงประกอบกับลักษณะของนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออก เกิดอาการเขินอายเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษกลายเป็นพูดไม่ได้และจะไม่อยากที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยาก

3) ด้านรูปแบบและวิธีการสอน

รูปแบบการสอนและวิธีการสอนของครูจะเน้นตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เนื่องด้วยไม่ได้มีการบังคับจากโรงเรียนว่าต้องสอนแบบนี้แบบนี้หรือแบบไหน ซึ่งส่วนใหญ่ในปัจจุบันครูเองจะใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสอนและจะมีทั้งใช้วิธีการสอนที่ตนเองถนัดและคิดเห็นว่ามีเหมาะสมควรจะใช้วิธีในการสื่อสารให้กับนักเรียนเพื่อความรู้ความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้นในเรื่องที่ครูสอนมากที่สุด ดังนั้นรูปแบบการสอนและวิธีการสอนจึงมีหลากหลายวิธีการทั้งที่เป็นการสอนแบบสาธิต แบบบรรยายแบบกลุ่ม มีการสนทนาบ้าง หากเป็นนักเรียนชั้นประถมต้นๆครูส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสอนโดยการสื่อสารแบบมีภาพประกอบในการสอน ทั้งที่เป็นของจริง เช่น ผลไม้ สิ่งของที่พอจะสามารถให้เด็กได้เห็นกับตาจริงๆ ได้สัมผัสจริงๆ นอกจากนี้ อาจจะเป็นรูปภาพ (Picture Card) รวมไปถึงหนังสือ เพราะเด็กในวัยดังกล่าวจะชอบรูปภาพที่

สวยงาม มีสีสันสดใส ทำให้นักเรียนอยากที่จะเรียนรู้ทั้งนี้เนื่องด้วยแต่ละห้องเรียนก็จะมีทั้งนักเรียนที่รับรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีทั้งนักเรียนที่รับรู้ได้ช้ากว่าคนอื่นดังนั้นรูปแบบการสอนของครูก็ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละห้องเรียนนักเรียนมีการรับรู้อย่างไรบางครั้งอาจจะต้องเน้นย้ำมากสำหรับห้องเรียนที่ค่อนข้างเรียนอ่อนซึ่งแน่นอนรูปแบบจะแตกต่างกันโดยครูผู้สอนจะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการรับรู้ของนักเรียน

4) ด้านสื่อการสอน

สื่อการสอนที่ใช้สำหรับเป็นการสื่อสารให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงเนื้อหาที่ครูต้องการสอนเป็นสิ่งสำคัญเปรียบเสมือนประตูลู่แสงสว่างที่นอกจากครูเป็นตัวที่จะผลักดันให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างเป็นที่แล้ว การที่จะทำให้นักเรียนมีความสนใจที่อยากจะเรียนรู้ สนใจในสิ่งที่ครูกำลังนำเสนอ ความสวยงาม สีสันสดใส ยังเป็นแรงดึงดูดให้นักเรียนเข้าไปเรียนรู้และสนใจทำความเข้าใจมากยิ่งขึ้น สำหรับสื่อที่ครูผู้สอนใช้นอกจากหนังสือแล้วทางโรงเรียนมีห้องที่ไว้สำหรับให้ครูได้เข้าไปหยิบยืมสื่อต่างๆแต่ก็ยังมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่สื่อที่ครูเลือกใช้ก็จะเป็นบัตรคำ ภาพคำศัพท์ที่แยกเป็นหมวดคำต่างๆ May Mapping ที่ดูแล้วสามารถเข้าใจถึง Concept หรือเป็นความคิดรวบยอดของเรื่องนั้นๆได้ง่ายดายและยังเป็นการฝึกหัดให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเพื่อความเข้าใจอย่างแท้จริงมิใช่เป็นเพียงการท่องจำและยังทำให้นักเรียนได้เห็นมิติของความรู้ การเกิดขึ้น การสิ้นสุดของความคิดได้อย่างครบวงจรเอกสารที่เป็นลักษณะซีพที่ครูเตรียมเองเพื่อเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ในหนังสือมีโดยอาจจะเป็นสิ่งที่สำคัญหรือเป็น Keyword สำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจในเรื่องนั้นได้ดียิ่งขึ้น Power Point ซึ่งเป็นช่องทางในการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ครูเลือกที่จะให้นักเรียนได้ดู เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเมื่อครูมีการเตรียมตัวการสอนมาดีแล้วซึ่งไม่ใช่เป็นยุคสมัยที่ยังมีการเขียนบนกระดานไวท์บอร์ดอาจจะทำให้กระบวนการสอนล่าช้าไปทำให้นักเรียนได้ผลประโยชน์น้อยลงไปนอกจากนี้ยังมีห้อง Lab มีห้อง E-Library รวมถึงห้องสมุดปกติ และห้องคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนมีบริการให้นักเรียนสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกเข้าไปอ่านหนังสือที่เป็นทั้งหนังสือเรียนเพิ่มเติม นิตยสาร วารสาร นิทาน หรือแม้แต่ห้องที่สามารถให้นักเรียนได้หยิบยืมวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ครูได้ให้ในห้องเรียนแล้วจากการสัมภาษณ์เห็นได้อย่างชัดเจนว่าครูในปัจจุบันสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดอีกทั้งยังเป็นตัวอย่างที่ดีกับนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดการเรียนรู้มิใช่เพียงแค่มิเทคโนโลยีเพื่อไว้ดูหนัง ฟังเพลง หรือเล่นเกม

5) ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

ทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นในการศึกษาเรียนรู้ของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นช่องทางที่สำคัญในการเปิดโลกแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ประสิทธิภาพของนักเรียนที่มีมากหรือน้อยก็ยังคงต้องขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ที่โรงเรียนจะคิดและจัดให้ทั่วถึงและเพียงพอกับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งห้องสมุดที่เป็นเสมือนชุมทรัพย์ของแหล่งความรู้ที่นักเรียนได้รับรู้เพิ่มเติมจากสิ่งที่อยู่ในห้องเรียนที่ตัวนักเรียนเองสามารถค้นคว้าได้อย่างอิสระตามความชอบของแต่ละบุคคลดังนั้นในห้องสมุดจำเป็นต้องเพียบพร้อมไปด้วยสื่อต่างๆหลากหลายชนิดที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้

ให้กับนักเรียนในทุกแขนงวิชาไม่ใช่เฉพาะภาษาอังกฤษ อาจเป็นทั้งหนังสือที่มีความน่าสนใจ น่าอ่าน หรืออาจจะเป็นนิทานตลกที่เป็นภาษาอังกฤษที่สามารถอ่านได้ง่ายๆ เข้าใจได้ง่ายๆหรือที่ดึงดูดให้นักเรียนอยากที่จะอ่านหนังสือเพราะถึงแม้จะเป็นนิทานจริงแต่ถือว่าเป็นการฝึกการอ่านของนักเรียนได้ไปในตัว

ดังนั้นหากจะทำให้ห้องสมุดเป็นที่ที่นักเรียนเข้าไปแล้วได้รับความรู้จริงๆจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับสิ่งที่เลือกมาให้นักเรียน เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับวัยของตัวนักเรียนเชื่อว่าหนังสือหรือสื่อที่ครูอยากอ่าน อยากได้เพียงเท่านั้นควรคิดถึงความต้องการของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่จึงจะทำให้ห้องสมุดเต็มไปด้วยนักเรียนที่กำลังค้นหาองค์ความรู้จากสื่อต่างๆใช้จะเป็นแหล่งที่นักเรียนจะเข้าไปสุมหัวกันในเรื่องไร้สาระ หรือกลายเป็นที่ที่นักเรียนไปนั่งพูดคุยกัน เพราะฉะนั้นจะโทษใครเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ที่มีสถิติของคนไทยในการอ่านหนังสือเพียง7บรรทัดต่อปีต่อคน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้เป็นค่านิยมหรือวัฒนธรรมที่ไม่น่าจดจำสักเท่าไร เราควรสนใจต้นตอของสาเหตุต่างๆให้มากยิ่งขึ้นไป

6) ด้านการวัดผลและประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผลจากการศึกษาเล่าเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะบอกได้ว่านักเรียนมีความรู้อยู่ในระดับใด ซึ่งแน่นอนนักเรียนแต่ละคนมีความรู้ที่ไม่เท่ากันดังนั้นวิธีการวัดและประเมินผลจึงจำเป็นที่จะต้องมีความยุติธรรม ซึ่งส่วนใหญ่แต่ละโรงเรียนก็มีเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่คล้ายๆกัน คือผลออกมาในรูปแบบของเกรด 1-เกรด 4 ซึ่งเป็นปกติทั่วไป

นั่นคือแต่ละภาคการศึกษาก็จะมีคะแนนเก็บที่สามารถให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทั้งที่เป็นข้อสอบย่อยหรือตัวของผลงานอื่นๆที่ครูแต่ละคนก็มอบหมายงานแตกต่างกันออกไป และอีกส่วนหนึ่งก็เป็นคะแนนที่ได้มาจากการสอบวัดความรู้ประจำปีที่ใช้ข้อสอบที่มาจากส่วนกลางซึ่งจะมีคะแนน 40% จะเห็นได้ว่าคะแนนในส่วนที่เป็นคะแนนเก็บนักเรียนสามารถทำได้โดยมีคะแนนถึง 60% ของคะแนนทั้งหมดซึ่งถือว่าเป็นคะแนนส่วนใหญ่ ซึ่งอาจมาจากการทดสอบการอ่าน การฟัง การสนทนา การนำเสนอหน้าชั้นของนักเรียน และรวมถึงผลงานอื่นๆที่ครูได้มอบหมายจากตรงนี้ก็รู้แล้วว่าไม่ใช่เพียงความรู้เท่านั้นที่โรงเรียนต้องการวัดและประเมินผลยังมีในส่วนของการทำงานส่ง การตั้งใจด้านอื่นๆตลอดทั้งภาคการศึกษา และยังไม่รวมถึงแต่ละปีการศึกษานักเรียนทุกคนต้องเข้าพบเพื่อสอบตัวต่อตัวกับผู้อำนวยการโรงเรียน (Father) ก่อนเลื่อนระดับชั้นต่อไป

1.6.2 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

สืบเนื่องด้วยภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของคนทั่วโลกหรือจะเรียกว่าเป็นภาษาสากลก็ได้ และอย่างที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเด็กไทยมีน้อยมากที่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้เป็นอย่างดี แม้ประเทศไทยกระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญตรงจุดนี้ได้เขียนหลักสูตรให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างเข้มข้นอยู่ในทุกระดับการศึกษาและในทุกๆแขนงวิชา หากมองย้อนดูเพื่อที่จะพิจารณาถึงสาเหตุและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่ประสิทธิภาพอยู่ในระดับที่ถือว่าวิกฤติของเด็กไทย โดยปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้เป็น

หลักสูตรการศึกษาปี พ.ศ.2551 ที่จะเน้นเข้มข้นในเรื่องไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งหากดูผ่านๆ เด็กไทยสามารถทำข้อสอบได้ ทั้งนี้เมื่อฝรั่งหรือครูต่างชาติได้เห็นข้อสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลความรู้เด็กไทยก็ถึงกับร้องเป็นเสียงเดียวกันว่า “ยาก เป็นข้อสอบที่จำเป็นต้องท่องจำ ไม่ได้เป็นการวัดความรู้ที่มีอยู่ในหัวเด็ก ข้อสอบเป็นข้อสอบที่ต้องอาศัยการท่องจำ” แต่หากมองเรื่องการพูด การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยถือว่าสอบตกไปโดยปริยายทั้งนี้อาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับรูปแบบของสังคม วัฒนธรรมของประเทศไทยที่ปกติแล้วไม่ได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกัน พ่อแม่ ครู อาจารย์ รวมถึงเพื่อนๆ ของนักเรียนเองก็ใช้เฉพาะภาษาไทยในการสื่อสารระหว่างกัน ดังนั้นจึงอาจจะส่งผลต่อเจตคติในด้านลบของนักเรียนที่ว่าภาษาอังกฤษเป็นอะไรที่ยาก เป็นอะไรที่ห่างไกล คิดอยู่แค่ว่าไม่ใช่ภาษาที่เราใช้เลย เป็นภาษาอะไรไม่รู้ จำยาก จำไม่ได้ เพราะคิดว่ายากเลยไม่ต้องการที่จะเรียน ไม่มีความสุข ยิ่งระดับโตๆ เห็นได้ชัด นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจเรียน ประกอบกับการเรียนในเรื่องไวยากรณ์ เป็นเรื่องที่ถือว่าไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับเด็กเล็กๆ เพราะเด็กเล็กๆ ควรมีการเริ่มต้นด้วยการฝึกหัดออกเสียงให้ชัดเจน ฝึกพูดคุยสนทนาระหว่างกัน และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ต้องทำให้เขาารู้สึกว่าไม่ยาก และใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นเรื่องสนุก ทั้งนี้ก็อาจจะเกี่ยวข้องกับความกระบวนกรเรียนการสอนที่ครูได้ออกแบบว่ามีความเหมาะสมด้วยเช่นกัน และสิ่งที่สำคัญคือเด็กไทยไม่กล้าแสดงออกซึ่งเป็นจุดบอดของเด็กไทย

ทั้งนี้ประเด็นที่อาจจะถูกมองข้ามไปนั่นคือการที่ครูภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และประกอบกับเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเข้ามาอยู่ในพื้นที่จึงจำเป็นต้องใช้ครูที่มีแค่ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาสอนนักเรียน ครูดังกล่าวส่วนใหญ่จะไม่ได้จบมาทางด้านภาษาโดยตรงเพราะถือว่ามีความสำคัญมากสำหรับการเริ่มต้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กตั้งแต่เล็กๆ ที่ต้องการการเรียนการสอนในรูปแบบ Phonics (โฟนิคส์ คือ วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยหลักการออกเสียงและการประสมอักษร A - Z ทั้ง 26 ตัว อย่างเป็นขั้นตอน) แต่หากเป็นเรื่องไวยากรณ์ครูที่ไม่ได้จบตรงเอกมาก็สามารถสอนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ประเด็นที่สำคัญอีกหนึ่งประการคือการที่จำนวนเด็กในห้องเรียนมีจำนวนมากจนเกินไปทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลลดลงเห็นได้อย่างชัดเจนในการเรียนการสอนอย่างทุกวันนี้

1.6.3 ความต้องการในด้านต่างๆในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

ท่ามกลางความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่สังคมส่วนใหญ่จะต้องดำเนินชีวิตราวเหมือนกับว่าสถานการณ์ยังเป็นปกติ รวมถึงการเรียนการสอนภายในโรงเรียนที่มองดูแล้วเหมือนจะไม่ มีผลกระทบใดเลย แต่ความเป็นจริงอาจจะส่งผลในทางอ้อมทั้งนี้ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสามจังหวัดที่กำลังขาดแคลนครูด้านภาษาเนื่องจากเหตุผลที่ครูที่จบด้านภาษาอาจมีปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบยังเป็นปัจจัยที่สำคัญให้ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเสี่ยงชีวิตที่จะอยู่ภายในพื้นที่สีแดง ทำให้ขาดกำลังครูไปมากในเหตุผลดังกล่าว แต่ก็ยังมีครูอีกส่วนใหญ่ที่เลือกที่จะอุทิศตนเองเพื่ออุดมการณ์ในการเป็นครูเรือจ้างที่อยากจะส่งลูกศิษย์ให้ไปถึงฝั่ง ให้เด็กได้มีความรู้ความสามารถที่จะดูแลตัวเองและมีอาชีพในภายภาคหน้า ซึ่ง

สามารถสรุปได้ว่าความต้องการครูภาษาที่จบตรงเอกเพื่อมาสอนเด็กในสามจังหวัดมีมากเป็นลำดับหนึ่ง เนื่องจากเหตุการณ์ในปัจจุบันมีครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีทั้งครูที่จบด้านภาษามาโดยตรงอีกส่วนเป็นครูที่มีประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษด้วยอาศัยที่สอนมานาน และมีครูชาวต่างชาติมาเสริมในด้านของสำเนียงการออกเสียง การสนทนา ส่วนครูไทยคอยเสริมในส่วนของคำศัพท์ ไวยากรณ์ (Grammar) นอกจากนี้ครูยังต้องการในส่วนของการเรียนการสอนจำพวกหนังสือ E-Book หนังสือนิทานสั้นๆ อ่านง่ายๆ และมีสื่อที่สดใสเพื่อดึงดูดเด็กอยากที่จะอ่านและเกิดความสนใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และยังมีในส่วนของคำศัพท์ที่เป็นแบบ Picture Dictionary และครูยังอยากให้แต่ละโรงเรียนมีห้อง Lab ภาษาอังกฤษ ไว้ให้เด็กได้ฝึกฟังกับเจ้าของภาษาโดยตรงทั้งหมดนี้เป็นการต้องการเพื่อที่จะพัฒนาหรือตั้งศักยภาพในตัวเด็กออกมาได้มากที่สุดเพื่อผลประโยชน์ให้กับเด็กนักเรียนมากที่สุด และสุดท้ายอยากให้โรงเรียนมีเวลาหรือส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ภาษามากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อเด็กนักเรียนจะได้้นำสิ่งที่เรียนมานำไปปรับใช้เมื่อเกิดขึ้นในสถานการณ์จริงเพราะปัจจุบันเด็กไม่กล้าแสดงออกเพราะทั้งไม่มีโอกาสและทั้งบุคคลรอบข้างทั้ง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู หรือแม้แต่เพื่อนนักเรียนด้วยกันไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เพราะหลักการของการเรียนภาษาไม่ใช่เพียงแค่ทำข้อสอบได้คะแนนดี แต่การเรียนภาษานั้นเพื่อสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง

1.6.4 นโยบายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน และความต้องการเพิ่มเติมและปรับลดในส่วนต่างๆ

ปัจจุบันนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในด้านหลักสูตรก็ถือว่ามีความเป็นมาตรฐานตามหลักสูตรแกนกลางตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ปี พ.ศ. 2551 และทางโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มีหลักสูตรวิชาเอเชีย ซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะแต่ก็ยังอยู่ในกรอบของหลักสูตรแกนกลางอยู่แต่จะเป็นหลักสูตรที่เน้นเข้มข้นในด้านของภาษาอังกฤษมากกว่าปกติ และยังมีห้องที่นักเรียนได้มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทุกวิชา ดังนั้นก็ถือว่าในเรื่องหลักสูตรมีความเข้มข้นมากอยู่แล้วครูส่วนใหญ่ก็ให้ความเห็นว่าเรื่องเพิ่มเติมในเรื่องนโยบายและหลักสูตรคงไม่มีแต่แค่อยากให้โรงเรียนให้ความสำคัญกับการที่เด็กนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่านี้ ทั้งในการสนทนาในห้องเรียน นอกห้องเรียน และอยากให้ครูในโรงเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารพูดคุยเพราะปัจจุบันครูพูดคุยเป็นภาษาไทยซึ่งทำให้เด็กยังรู้สึกภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ได้ใช้ เมื่อไม่ได้ใช้ก็ไม่ได้เกิดการพัฒนา ดังนั้นควรส่งเสริมให้นักเรียนได้พูดมากกว่านี้ และควรหาแนวทางในการจะให้นักเรียนลดความกลัว เพิ่มความกล้าหรือหาจุดที่สามารถถึงความกล้าแสดงออก กล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษมากกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ยังมีประเด็นที่อยากให้หลักสูตรหรือนโยบายจากส่วนบนกำหนดให้เด็กได้พูดได้ มากกว่าการไปให้ความสำคัญกับไวยากรณ์มากจนเกินความจำเป็น มากจนเด็กพูดไม่ได้ กลายเป็นคำถามในใจเด็กว่าเรียนไปเพื่ออะไร เรียนไปก็ไม่ได้ใช้จริงซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความเบื่อหน่ายภาษาอังกฤษ

1.6.5 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ในด้านของครูที่หลายคนก็ย้ายไปสอนที่อื่นเนื่องจากเกิดความหวาดกลัวจึง

เกิดความจำกัดในด้านครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และในด้านของนักเรียนเองที่ได้อยู่ท่ามกลางความรุนแรงและบางคนเจอเหตุการณ์หรือประสบการณ์ร้ายๆต่อครอบครัวของนักเรียนเอง อีกทั้งในบางโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่สีแดงแค่เวลาบ่ายสองนักเรียนอาจจะต้องกลับบ้านเนื่องจากป้องกันในด้านของความปลอดภัยแก่ตัวเด็กเพราะฉะนั้นโอกาสในการเรียนในก็มีจำกัดสำหรับเด็กบางคนทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

ทั้งนี้โรงเรียนเองหรือในด้านของหลักสูตรก็ตาม ควรให้ความสำคัญในส่วนที่เด็กแต่ละคนมีข้อจำกัดหรือมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันทุกคนจึงควรเล็งเห็นถึงความสำคัญในจุดนี้ในการที่จะมุ่งที่ตัวเด็กมากกว่าการมุ่งในเรื่องของหลักสูตรเพียงอย่างเดียวเพราะปัจจุบันถือได้ว่าหลักสูตรมีความเข้มข้นและยากในระดับหนึ่งแล้วนั้นควรมีการเอื้อประโยชน์ถึงหรือควรคำนึงถึงเด็กส่วนดังกล่าวด้วย สุดท้ายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงแค่จะอยู่ในห้องเรียนแต่สิ่งสำคัญมากกว่านั้นคือการที่เด็กนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ทั้งภายในโรงเรียน ครูจึงเป็นส่วนผลักดันให้เด็กได้พูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้มากยิ่งขึ้นและอาจจะมีการสื่อสารไปถึงพ่อแม่ผู้ปกครอง ด้วยในด้านการพูดเมื่อเด็กกลับไปถึงบ้านก็อาจจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ และอาจจะมี การศึกษานอกพื้นที่เพื่อให้เด็กได้มีกิจกรรมในการได้ใช้ภาษาอังกฤษได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2. อภิปรายผลการวิจัย

1) สภาพพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านหลักสูตร กับด้านเนื้อหา รองลงมา ด้านผู้เรียนด้านรูปแบบและวิธีการสอนด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลและด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามลำดับ ทั้งนี้ในส่วนของผู้สอนภาษาอังกฤษก็เช่นกันที่พบว่ามีความพฤติกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ที่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ครูผู้ให้ข้อมูลหลักที่บอกว่า อยากให้โรงเรียนส่งเสริมหรือให้มีนโยบายที่จะไปพัฒนาในเรื่องของด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด โดยการเพิ่มหนังสือหรือสื่อที่สามารถช่วยในการพัฒนาทางด้านภาษาให้กับนักเรียน ทั้งการ์ตูน, E-Book หรือจะเป็นหนังสือนิทานที่อ่านง่ายๆ คำศัพท์ไม่ยาก สามารถเข้าใจได้ง่าย รวมถึงมีสีสันที่สวยงามสามารถดึงดูดให้นักเรียนอยากที่จะอ่านอยากที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ทั้งนี้ยังมีในเรื่องของห้อง LAB ที่ครูอยากให้มีไว้เพื่อให้นักเรียนนั้นได้ฟังหรือฝึกพูดโดยมีสำเนียงที่เป็นของต้นฉบับโดยตรงสอดคล้องกับ Carroll (1974) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีโอกาสในการเรียนรู้มากย่อมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้ดีผู้สอนจะเป็นผู้ให้โอกาสในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ Lightbrown and Spada (1996) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองถือเป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูลและการดึงข้อมูลออกมาใช้ กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาจะต้องสังเกตรูปแบบการใช้ภาษาที่ต้องการเรียนรู้และทำความเข้าใจ หลังจากนั้นผู้เรียนจะค่อยๆ พัฒนาความสามารถในการดึงความรู้บางส่วนที่มีอยู่ออกมาใช้ทั้งนี้ในด้านอื่นๆที่มีระดับพฤติกรรม การเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกด้านอาจเนื่องมาจากโรงเรียนในสังกัดมูลนิธิคริสเตียนนั้นมี

นโยบายและหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าโรงเรียนอื่นๆ ในทุกๆด้านจึงส่งผลให้นักเรียนและครูผู้สอนมีระดับพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สูงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ศรีสุข ชีวสุขานนท์ (2541) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งด้านหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษวิธีสอนและการดำเนินการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก สมหวัง พันธะลี (2542) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการในด้านการเตรียมตัวครูและการวางแผนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีความต้องการเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการจัดหาและผลิตสื่อการสอนไม่เพียงพอเนื่องจากทำการสอนหลายวิชาและได้รับมอบหมายงานอื่นมาก ความต้องการเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ในการเรียนการสอนและฝึกฟังพูดอ่านและเขียนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

2) พฤติกรรมการจัดการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นักเรียนที่เพศต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนภาษาอังกฤษในด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันโดยนักเรียนเพศหญิงมีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนเพศชาย แสดงให้เห็นว่าเพศมีผลต่อความต้องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้ นักเรียนที่อยู่ระดับชั้นต่างกันจะมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกันโดยนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่อยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แสดงให้เห็นว่าระดับชั้นมีผลต่อความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนและที่อาศัยอยู่ในจังหวัดที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล แสดงให้เห็นว่า จังหวัดที่อยู่อาศัยของนักเรียนมีผลต่อการเรียนของนักเรียนใน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผล อาจเนื่องด้วยบริบทพื้นที่ วัฒนธรรมของคนในแต่ละพื้นที่จังหวัดที่มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันจึงอาจส่งผลต่อสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน สอดคล้องกับ Bloomfield (1993), Skinner (1957), Thorndike (1932), Watson (1924) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอกด้วยแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และยังกล่าวอีกว่าการเรียนรู้ทุกประเภท ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้ภาษาสามารถเกิดขึ้นได้โดยอาศัยกระบวนการหรือการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ซึ่งรวมถึงการเสริมแรง (Reinforcement) และการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จาก พฤติกรรม สังเวียน สฤณีกุล (2521) ที่กล่าวว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีทำให้เป็นภาระของโรงเรียนมัธยมที่จะต้องแก้ไขให้ดีขึ้น ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522) ที่กล่าวว่านักเรียนที่ขาดการสนับสนุนและช่วยเหลือจากที่บ้านในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบ้านภาษาอังกฤษ และนักเรียนไม่สามารถที่จะพึ่งใครในครอบครัวได้เพราะผู้ปกครองไม่เคยเรียนมาก่อนหรือขาด

ความซ้ำซ้อนในวิชานี้ ทำให้นักเรียนเกิดความท้อเมื่อเกิดปัญหาเช่นนี้บ่อยๆและอาจทำให้นักเรียนเลิกสนใจการบ้านซึ่งครูต้องการให้เขาฝึกทักษะในการเขียนที่บ้านนี้ไปได้นอกจากนั้นแล้วผู้ปกครองบางคนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่บุตรหลานของตนจะได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษจึงไม่ได้ให้กำลังใจหรือสนับสนุนการเรียนวิชานี้ของเด็กจึงทำให้เด็กเกิดทัศนคติกับภาษาอังกฤษไปในทางลบเช่นเดียวกับผู้ปกครองไปได้ทั้งนี้ในส่วนของผู้สอน พบว่า ครูที่เรียนจบการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอนแตกต่างกันโดยครูที่จบการศึกษาด้านภาษามาโดยตรงจะมีรูปแบบและวิธีการสอนมากกว่าครูที่ไม่ได้เรียนจบการศึกษาด้านภาษาโดยตรงแสดงให้เห็นว่าครูที่เรียนจบภาษาอังกฤษโดยตรงจะมีผลต่อรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้อาจเป็นเพราะการที่ครูจบด้านภาษามาก็ทราบว่าจะต้องสอนอย่างไรเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจได้เร็วซึ่งแต่ละเรื่องนั้นๆอาจจะมีการสอนที่แตกต่างกันออกไป สอดคล้องกับ Nunan (1991) ที่กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษนั้นหากผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิวัฒนาการด้านการสอนว่ามีความเป็นมาอย่างไรและเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างไรจะทำให้ผู้สอนมีความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่รับผิดชอบในรายวิชาสอนต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันโดยครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนเฉพาะภาษาอังกฤษมีการวัดและประเมินผลสูงกว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนภาษาอังกฤษและสาระอื่น แสดงให้เห็นว่าครูที่สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษจะมีผลต่อวิธีการวัดและประเมินผลนักเรียนสังเกตได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่พบว่าเกณฑ์ในการประเมินอาจเป็นเกณฑ์เดียวกันก็จริงแต่สิ่งที่ครูแต่ละคนวัดและประเมินผลนักเรียนในการให้คะแนนแก่นั้นครูแต่ละคนก็มีวิธีการที่ต่างกันไปได้เพราะ คะแนนเก็บ หรือคะแนนสอบย่อยนั้นครูแต่ละคนก็สามารถจะเก็บจากอะไรก็ได้ด้วยวิธีการที่ต่างกันได้ ซึ่งอาจมาจากการทดสอบการอ่าน การฟัง การสนทนา การนำเสนอหน้าชั้นของนักเรียน และรวมถึงผลงานอื่นๆที่ครูได้มอบหมายแต่คะแนนสอบปลายภาคนั้นทางศูนย์ขาละเยีจะเป็นผู้ที่ออกข้อสอบเพื่อวัดผลนักเรียนโดยวิธีการในส่วนนี้จะเหมือนกันทุกโรงเรียน สอดคล้องกับพระปริพัฒน์ นาคา (2544) ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินวิธีการสอนของครูว่าวิธีการสอนแบบไหนช่วยให้การเรียนรู้และวิธีการสอนแบบไหนที่ต้องการปรับปรุงเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องและจุดเด่นในการเรียนของแต่ละบุคคลเพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนเพื่อประเมินประสิทธิภาพในการสอนของครูเพื่อทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละระดับอายุ และเพื่อทดสอบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

3) นักเรียนโรงเรียนถนนอมศรีศึกษามีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านรูปแบบและวิธีการสอน แตกต่างกับนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษานักเรียนโรงเรียนถนนอมศรีศึกษายังมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกับนักเรียนโรงเรียนมานะศึกษา ทั้งนี้ นักเรียนโรงเรียนถนนอมศรีศึกษายังมี

พฤติกรรมจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกับนักเรียนโรงเรียนเจริญศรีศึกษา และโรงเรียนมานะศึกษา แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีผลต่อสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านรูปแบบและวิธีการสอนด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน บุคคลรอบข้างที่ต่างกัน และความต้องการและการรับรู้ที่ต่างกันออกไปจึงทำให้นักเรียนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านของวิธีหรือรูปแบบลักษณะของการเรียนรู้ ด้านความต้องการก็แตกต่างกันออกไป และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสบการณ์สอนต่างกันมีพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรด้านเนื้อหาในรูปแบบและวิธีการสอนด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ด้านความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอนด้านความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนด้านการวัดและประเมินผล และด้านความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ต่างกัน แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์สอนของครูไม่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในทุกๆด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการเรียนการสอนไปในทิศทางเดียวกัน และประสบการณ์สอนสามารถที่จะถ่ายทอดเพื่อให้ผู้อื่นได้เรียนรู้จากพฤติกรรม จากการเรียนรู้ของครูด้วยตนเอง ประสบการณ์สอนของครูจึงไม่มีผลต่อการสอนภาษาอังกฤษใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้สอดคล้องกับ ศรีสุข ชิวสุขานนท์ (2541) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งด้านหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษทักษะและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษวิธีสอนและการดำเนินการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับเดียวกัน และ สมหวัง พันธะลี (2542) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษความต้องการเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ในการเรียนการสอนและฝึกฟังพูดอ่านและเขียนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

4) สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน

ด้านหลักสูตรโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใช้หลักสูตรชาเลเซี่ยซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะสำหรับโรงเรียนในเครือคาทอลิกที่มีศูนย์ใหญ่อยู่ที่จังหวัดราชบุรีจะมีหน้าที่ในการกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละภาคการศึกษา รวมไปถึงการออกข้อสอบที่เป็นข้อสอบส่วนกลางที่ใช้วัดผลนักเรียนทั้งสาระภาษาอังกฤษและสาระอื่นๆทั้งนี้หลักสูตรชาเลเซี่ยเป็นหลักสูตรที่มีการบูรณาการเนื้อหาอยู่ในกรอบของหลักสูตรแกนกลาง ปี พ.ศ. 2551 ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนไม่ได้มีหน้าที่ในการออกข้อสอบด้วยตัวเองแต่มีหน้าที่ในการสอนได้อย่างอิสระตามตัวชี้วัดที่ทางศูนย์กำหนดซึ่งครูและนักเรียนจะเห็นข้อสอบพร้อมกันทั้งนี้แล้วข้อสอบที่ใช้เก็บคะแนนย่อยในหน่วยต่างๆครูผู้สอนจะต้องออกข้อสอบนั้นด้วยตนเองทั้งนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนทุกโรงเรียนก็มีทั้งครูต่างชาติและครูไทยที่คอยดูแลในเรื่องของคำศัพท์ การใช้ภาษา หลักไวยากรณ์ การสนทนา ซึ่งกิจกรรมของนักเรียนจะเน้นความหลากหลายเพื่อรองรับกับยุคแห่งเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการปรับการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ โดยครูใช้เทคโนโลยีหลายๆอย่างเข้ามามีส่วนช่วยในการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นรูปแบบในการนำเสนอ (Presentation) เกม ละคร เพลง หรือ

แม้กระทั่งการเรียนปกติธรรมดาในห้องเรียน และเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ รวมถึงมีการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าการที่ครูคอยป้อนข้อมูลให้อย่างเดียว สอดคล้องกับ สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) ที่กล่าวว่าหลักสูตรการศึกษาที่ดีที่จะนำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาควรตั้งอยู่บนพื้นฐานทางปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา ธรรมชาติของการเรียนรู้ และนอกจากนั้น ยังต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความจริงและสามารถนำไปปฏิบัติได้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของส่วนรวมและมีความเสียสละ มีความรู้สึกชื่นชม ภาคภูมิใจในชาติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนกล้าแสดงออกในด้านความคิดเห็นตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ด้านความอบอุ่น การได้รับการยอมรับจากกลุ่ม และตรงตามลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี และเอกลักษณ์ของชาติ ให้ผู้เรียนรู้จักสร้างสรรค์วัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้า หลักสูตรที่ดีจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ อันจะก่อให้เกิดค่านิยมที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของสังคม หลักสูตรที่ดีย่อมส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ความริเริ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิต มีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ปัจจุบัน

ด้านเนื้อหาเนื้อด้วยหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงออกมานั้นได้ให้ความสำคัญและเน้นย้ำในเรื่องของไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งเป็นการศึกษากฎเกณฑ์ของภาษา รวมถึง เสียง คำศัพท์ ประโยคเช่น การประสมคำและการตีความในภาษาอังกฤษ โดยสิ่งนี้นักเรียนจะได้จริงๆ ก็จะเป็นเนื้อเฉพาะที่อยู่ในชีวิตประจำวัน ศัพท์พื้นฐานไวยากรณ์ ที่ใช้สำหรับการทำข้อสอบเท่านั้น ความเป็นจริงคือนักเรียนน้อยมากที่จะพูดสนทนาได้เพราะการเรียนการสอนไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสนทนามากเท่ากับเรื่องของหลักไวยากรณ์ (Grammar) จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความเบื่อหน่ายกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ท่องจำ เมื่อเป็นแบบนี้ทำให้นักเรียนไม่อยากจะเรียนรู้ ไม่อยากจะสนใจ มองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องไกลตัว สอดคล้องกับ Krashen (1985) ที่กล่าวว่าการเรียนการสอนไวยากรณ์จะส่งกระทบต่อความพยายามในการสื่อสารและทำให้นื่องดังกล่าวนั้นไม่มีความน่าสนใจ สังเวียน สฤตดิกุล (2521) กล่าวว่าหลักสูตรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้งสี่คือทักษะการฟังทักษะการพูดทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างแท้จริงโดยทั่วไปแล้วสภาพการเรียนการสอนจริงจะเน้นการอ่านและไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่

ด้านรูปแบบและวิธีการสอนของครูจะเน้นตัวนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เนื่องจากไม่ได้มีการบังคับจากโรงเรียนว่าต้องสอนแบบใด ซึ่งส่วนใหญ่ในปัจจุบันครูเองจะใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสอนและจะมีทั้งใช้วิธีการสอนที่ตนเองถนัดและคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในการใช้วิธีในการสื่อสารให้กับนักเรียนเพื่อความรู้ความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้นในเรื่องที่ครูสอนมากที่สุด ดังนั้นรูปแบบการสอนและวิธีการสอนจึงมีหลากหลายวิธีการทั้งที่เป็นการสอนแบบสาธิต แบบบรรยายแบบกลุ่ม มีการสนทนาบ้าง หากเป็นนักเรียนชั้นประถมต้นๆครูส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสอนโดยการสื่อสารแบบมีภาพประกอบในการสอน ทั้งที่เป็นของจริง เช่น ผลไม้ สิ่งของที่พอจะสามารถให้เด็กได้เห็นกับตาจริงๆ ได้สัมผัสจริงๆ นอกจากนี้ถ้าจะเป็นรูปภาพ (Picture Card) รวมไปถึงหนังสือ เพราะเด็กในวัยดังกล่าวจะชอบรูปภาพที่สวยงาม มี

สีสันสดใส ทำให้นักเรียนอยากที่จะเรียนรู้ สอดคล้องกับกรมวิชาการกระทรวงศึกษา (2539) ได้กล่าวว่าสื่อประกอบการสอนควรเป็นสื่อที่มีความหลากหลายน่าสนใจช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วโดยผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้ปรับและจัดการใช้สื่อต่างๆได้อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของเรื่องที่เรียนนับตั้งแต่สื่อพื้นฐานใกล้ตัวผู้เรียนเช่นสื่อของจริงสิ่งพิมพ์ต่างๆตลอดจนถึงสื่อเป็นเทคโนโลยีซึ่ง

ด้านสื่อการสอนมีความสำคัญในการสื่อสารให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงเนื้อหาที่ครูต้องการสอนเปรียบเสมือนประตูลู่แสงสว่างที่นอกจากครูเป็นตัวที่จะผลักดันให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างเป็นที่แล้ว การที่จะทำให้นักเรียนมีความสนใจที่อยากจะเรียนรู้ สนใจในสิ่งที่ครูกำลังนำเสนอ ความสวยงาม สีสันสดใส ยังเป็นแรงดึงดูดให้นักเรียนเข้าไปเรียนรู้และสนใจทำความเข้าใจมากยิ่งขึ้น สำหรับสื่อที่ครูผู้สอนใช้นอกจากหนังสือแล้วทางโรงเรียนมีห้องที่ไว้สำหรับให้ครูได้เข้าไปหยิบยืมสื่อต่างๆแต่ก็ยังมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่สื่อที่ครูเลือกใช้ก็จะเป็นบัตรคำ ภาพคำศัพท์ที่แยกเป็นหมวดคำต่างๆ Mind Mapping ที่ดูแล้วสามารถเข้าใจถึง Concept หรือเป็นความคิดรวบยอดของเรื่องนั้นๆได้ง่ายดายและยังเป็นการฝึกหัดให้นักเรียนมีความคิดรวบยอดเพื่อความเข้าใจอย่างแท้จริงมิใช่เป็นเพียงการท่องจำ Power Point ซึ่งเป็นช่องทางในการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ครูเลือกให้เป็นส่วนประกอบในการเรียนของนักเรียน อีกทั้งยังทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเมื่อครูมีการเตรียมตัวการสอนมาดีแล้วซึ่งไม่ใช่เป็นยุคสมัยที่ยังมีการเขียนบนกระดานไวท์บอร์ดอาจจะทำให้กระบวนการสอนล่าช้าไปทำให้นักเรียนได้ผลประโยชน์น้อยลงไปนอกจากนี้ยังมีห้อง Lab มีห้อง E-Library รวมถึงห้องสมุดปกติ และห้องคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนมีบริการให้นักเรียนสามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกเข้าไปอ่านหนังสือที่เป็นทั้งหนังสือเรียนเพิ่มเติม นิตยสาร วารสาร นิทาน หรือแม้แต่ห้องที่สามารถให้นักเรียนได้หยิบยืมวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ครูได้ให้ในห้องเรียนแล้วจากการสัมภาษณ์เห็นได้อย่างชัดเจนว่าครูในปัจจุบันสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดอีกทั้งยังเป็นตัวอย่างที่ดีกับนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดการเรียนรู้มิใช่เพียงแค่มียุคเทคโนโลยีเพื่อไว้ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมไปวันๆสอดคล้องกับ Gerlach and Ely (1971) ได้กล่าวว่าสื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบสื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมากไม่ว่าจะเป็นบุคคลวัสดุอุปกรณ์หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไขซึ่งสามารถทำให้นักเรียนเกิดความรู้ทักษะตลอดจนทัศนคติโดยนัยนี้ครูดำรงและสิ่งแวดล้อมรอบๆโรงเรียนต่างเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530) ที่กล่าวว่าสื่อการสอนมีความจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมากเพราะเป็นการประหยัดเวลาและแรงงานของครู ในการอธิบายเรื่องต่างๆได้รวมถึงยังเป็นสิ่งที่เร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นได้ ทั้งนี้สื่อการเรียนการสอนจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาและเป็นตัวกลางที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้นักเรียนกระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ Gerlach and Ely (1971) และ ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526) กล่าวอีกว่าสื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบสื่อเป็นคำที่มีความหมาย

กว้างขวางมากไม่ว่าจะเป็นบุคคลวัสดุอุปกรณ์หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไขซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะตลอดจนทัศนคติโดยนัยนี้ครูตำราและสิ่งแวดล้อมรอบๆโรงเรียนต่างเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น

ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ถือเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นในการศึกษาเรียนรู้ของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นช่องทางที่สำคัญในการเปิดโลกแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนักเรียนที่มีมากหรือน้อยนั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่จะเป็นตัวแปรสำคัญหนึ่งในนั้นคือในเรื่องของทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ที่จะมีให้นักเรียนว่ามีความเพียงพอและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ทั้งห้องสมุดที่เป็นเสมือนชุมทรัพย์ของแหล่งความรู้ที่นักเรียนสามารถเลือกที่จะรับรู้เพิ่มเติมจากในห้องเรียนอย่างอิสระตามความชอบของแต่ละบุคคลดังนั้นในห้องสมุดจำเป็นต้องเพียบพร้อมไปด้วยสื่อต่างๆหลากหลายชนิดที่จะสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนักเรียนในทุกแขนงวิชาไม่ใช่เฉพาะภาษาอังกฤษ อาจเป็นทั้งหนังสือที่มีความน่าสนใจ น่าอ่าน หรืออาจจะเป็นนิทานดีๆที่เป็นภาษาอังกฤษที่สามารถอ่านได้ง่ายๆ เข้าใจได้ง่ายๆหรือที่ดึงดูดให้นักเรียนอยากที่จะอ่านหนังสือเพราะถึงแม้จะเป็นนิทานจริงแต่ถือว่าเป็นการฝึกการอ่านของนักเรียนได้ไปในตัว สอดคล้องกับกรมวิชาการกระทรวงศึกษา (2539) ได้กล่าวว่า สื่อควรมีความหลากหลายน่าสนใจช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วโดยผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้ปรับและจัดการใช้สื่อต่างๆได้อย่างเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของเรื่องที่เรียนนับตั้งแต่สื่อพื้นฐานใกล้ตัวผู้เรียนเช่นสื่อของจริงสิ่งพิมพ์ต่างๆตลอดจนถึงสื่อเป็นเทคโนโลยี ดังนั้นหากจะทำให้ห้องสมุดเป็นที่ที่นักเรียนเข้าไปแล้วได้รับความรู้จริงๆจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับสิ่งที่เลือกมาให้นักเรียน เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับวัยของตัวนักเรียนใช้ว่าจะสั่งหนังสือหรือสื่อที่ครูอยากอ่าน อยากได้เพียงเท่านั้นควรคิดถึงความต้องการของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่จึงจะทำให้ห้องสมุดเต็มไปด้วยนักเรียนที่กำลังค้นหาองค์ความรู้จากสื่อต่างๆใช้จะเป็นแหล่งที่นักเรียนจะเข้าไปสูมหัวกันในเรื่องไร้สาระ หรือกลายเป็นที่ที่นักเรียนไปนั่งพูดคุยกัน เพราะฉะนั้นจะโทษใครเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้ที่มีสถิติของคนไทยในการอ่านหนังสือเพียง7บรรทัดต่อปีต่อคน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลให้เป็นค่านิยมหรือวัฒนธรรมที่ไม่น่าจดจำสักเท่าไร เราควรสนใจต้นตอของสาเหตุอื่นๆให้มากยิ่งขึ้นไป

ด้านการวัดผลและประเมินผลวิธีการวัดและประเมินผลจากการศึกษาเล่าเรียนถือเป็นสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะบอกได้ว่านักเรียนมีความรู้อยู่ในระดับใด ซึ่งแน่นอนนักเรียนแต่ละคนมีความรู้ที่ไม่เท่ากันดังนั้นวิธีในการวัดและประเมินผลจึงจำเป็นต้องมีความยุติธรรม ซึ่งส่วนใหญ่แต่ละโรงเรียนก็มีเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่คล้ายๆกัน คือผลออกมาในรูปแบบของเกรด 1-4 ซึ่งเป็นปกติทั่วไปนั่นคือแต่ละภาคการศึกษาก็จะมีคะแนนเก็บที่สามารถให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทั้งที่เป็นข้อสอบย่อยหรือตัวของผลงานอื่นๆที่ครูแต่ละคนก็มองหมายงานแตกต่างกันออกไป และอีกส่วนหนึ่งก็เป็นคะแนนที่ได้มาจากการสอบวัดความรู้ประจำปีที่ใช้ข้อสอบที่มาจากส่วนกลางซึ่งจะมีคะแนน 40% จะเห็นได้ว่าคะแนนในส่วนที่เป็นคะแนนเก็บนักเรียนสามารถทำได้โดยมีคะแนนถึง 60% ของคะแนนทั้งหมดซึ่งถือว่าเป็นคะแนนส่วนใหญ่ ซึ่งอาจมาจากการทดสอบการอ่าน การฟัง การสนทนา การนำเสนอหน้าชั้นของนักเรียน และรวมถึงผลงานอื่นๆที่ครูได้มอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับทัศนีย์ สัตนมาศ (2547)

ที่กล่าวว่าแนวทางในการประเมินผลจากการเรียนการสอนควรมีองค์ประกอบของการประเมิน ได้แก่ พฤติกรรมในชั้นเรียน ทักษะความรู้ ความเข้าใจการคิดผลิตและการปฏิบัติจริงโดยเน้น พฤติกรรมที่แสดงออก ทางด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความคิดไตร่ตรอง รอบคอบ การแก้ปัญหาและการใช้ข้อมูลสารสนเทศจากตรงนี้ก็รู้แล้วว่าไม่ใช่เพียงความรู้เท่านั้นที่โรงเรียน ต้องการวัดและประเมินผลยังมีในส่วนของการทำงานส่ง การตั้งใจด้านอื่นๆตลอดทั้งภาค การศึกษา และยังไม่รวมถึงแต่ละปีการศึกษานักเรียนทุกคนต้องเข้าพบเพื่อสอบตัวต่อตัวกับ ผู้อำนวยการโรงเรียนก่อนเลื่อนระดับชั้นต่อไป สอดคล้องกับสุมาลี จันทรชลอ (2542) ได้กล่าวว่ากระบวนการหรือวิธีการเพื่อให้ได้จำนวนตัวเลขซึ่งมีความหมายแทนปริมาณหรือขนาดหรือ คุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัดการประเมิน (Assessment) เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม สังเคราะห์และตีความข้อมูลเพื่อการตัดสินใจโดยใช้กิจกรรมต่างๆเช่นการสัมภาษณ์การสังเกต การสอบถามหรือการทำโครงการกิจกรรมดังกล่าวจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำมาใช้ประเมิน กระบวนการประเมินมีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนมากกว่าการให้คะแนนและการให้ระดับคะแนน ของการทดสอบข้อมูลที่ครูควรรวบรวมในห้องเรียนเพื่อช่วยให้ครูเข้าใจและติดตามการเรียน การสอน

5) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปัจจุบันสืบเนื่องด้วยภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สามที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของคนทั่วโลก หรือจะเรียกว่าเป็นภาษาสากลก็ว่าได้ และอย่างที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเด็กไทยมีน้อยมากที่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้เป็นอย่างดี แม้ประเทศไทยกระทรวงศึกษาธิการได้เห็น ความสำคัญตรงจุดนี้ได้เขียนหลักสูตรให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างเข้มข้นตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ตลอดจนร่วมมหาวิทยาลัยก็มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในทุกระดับ และในทุกๆแขนงวิชา หากมองย้อนดูเพื่อที่จะพิจารณาถึงสาเหตุและปัญหาในการจัดการเรียน การสอนที่ประสิทธิภาพอยู่ในระดับที่ถือว่าวิกฤติของเด็กไทย โดยปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้เป็น หลักสูตรการศึกษาปี พ.ศ.2551 ที่จะเน้นเข้มข้นในเรื่องไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งหากดูผ่านๆ เด็กไทยสามารถทำข้อสอบได้ ทั้งนี้เมื่อฝรั่งหรือครูต่างชาติได้เห็นข้อสอบที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลความรู้เด็กไทยก็ถึงกับร้องเป็นเสียงเดียวกันว่า “ยาก เป็นข้อสอบที่จำเป็นต้อง ท่องจำ ไม่ได้เป็นการวัดความรู้ที่มีอยู่ในเด็ก ข้อสอบเป็นข้อสอบที่ต้องอาศัยการท่องจำ”แต่หาก มองเรื่องการพูด การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยถือว่าสอบตกไปโดยปริยายทั้งนี้อาจ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับรูปแบบของสังคม วัฒนธรรมของประเทศไทยที่ปกติแล้วไม่ได้มีการใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกัน พ่อแม่ ครู อาจารย์ รวมถึงเพื่อนๆของนักเรียนเองก็ใช้เฉพาะ ภาษาไทยในการสื่อสารระหว่างกัน ดังนั้นจึงอาจจะส่งผลต่อเจตคติในด้านลบของนักเรียนที่ว่า ภาษาอังกฤษเป็นอะไรที่ยาก เป็นอะไรที่ห่างไกล คิดอยู่แค่ว่าไม่ใช่ภาษาที่เราใช้เลย เป็นภาษา อะไรไม่รู้ จำยาก จำไม่ได้ เพราะคิดว่ายากเลยไม่ต้องการที่จะเรียน ไม่มีความสุข นักเรียนไม่ตั้งใจ เรียน ไม่สนใจเรียน ประกอบกับการเรียนในเรื่องไวยากรณ์เป็นเรื่องที่ถือว่าไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับ เด็กเล็กๆ เพราะเด็กเล็กๆ ควรมีการเริ่มต้นด้วยการฝึกหัดออกเสียงให้ชัดเจน ฝึกพูดคุยสนทนา ระหว่างกัน และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ต้องทำให้เขารู้สึกว่าไม่ยากและใช้ในชีวิตประจำวัน ได้เป็นเรื่องสนุก ทั้งนี้ก็อาจจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่ครูได้ออกแบบว่ามีความ

เหมาะสมด้วยเช่นกัน และสิ่งที่สำคัญคือเด็กไทยไม่กล้าแสดงออกซึ่งเป็นจุดบอดของเด็กไทย สอดคล้องกับ ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522) ที่กล่าวว่าเมื่อนักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน ภาษาอังกฤษยิ่งเนื้อหาใดที่ยากและครูไม่มีความเข้าใจในตัวนักเรียนมากพอแล้วยิ่งทำให้ทัศนคติ ของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษนั้นเป็นไปในทางลบมากขึ้น รวมถึงการที่นักเรียนไม่กล้า แสดงออกโดยเฉพาะในการพูดทั้งนี้เพราะขาดการฝึกหัดซึ่งทักษะเหล่านี้เมื่อถึงคราวจำเป็นต้อง ใช้ทักษะนั้นจึงไม่กล้ามีความอายขาดความเชื่อมั่นในตนเองหากครูได้พยายามฝึกทักษะต่างๆทั้ง ด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียนให้นักเรียนจนเคยชินแล้วจะให้นักเรียนมีความ เชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้นและกล้าแสดงออกด้วยและส่วนหนึ่งนักเรียนขาดการสนับสนุนและ ช่วยเหลือจากทางบ้านในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบ้านภาษาอังกฤษและนักเรียนไม่สามารถที่ จะฟังใครในครอบครัวได้เพราะผู้ปกครองไม่ได้เรียนมาหรือขาดความเข้าใจในวิชานี้ทำให้นักเรียนเกิดความท้อถอยเกิดปัญหาเช่นนี้บ่อยๆและอาจทำให้นักเรียนเลิกสนใจการบ้านซึ่งครู ต้องการให้เขาฝึกทักษะในการเขียนที่บ้านนี้ไปได้นอกจากนั้นแล้วผู้ปกครองบางคนไม่เห็น ความสำคัญและความจำเป็นที่บุตรหลานของตนจะได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษจึงไม่ได้ให้กำลังใจ หรือสนับสนุนการเรียนวิชานี้ของเด็กจึงทำให้เด็กเกิดทัศนคติกับภาษาอังกฤษไปในทางลบ เช่นเดียวกับผู้ปกครองไปก็ได้ สอดคล้องกับสังเวียน สุธงษิกุล (2521) ที่กล่าวว่าหลักสูตรไม่ได้ ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้งสี่คือทักษะการฟังทักษะการพูดทักษะการอ่านและทักษะ การเขียนอย่างแท้จริงโดยทั่วไปแล้วสภาพการเรียนการสอนจริงจะเน้นการอ่านและไวยากรณ์ เป็นส่วนใหญ่ ดวงพร หนูพงษ์ (2545) พบว่าสภาพปัญหาทางด้านหลักสูตรและแบบเรียนที่เป็น ปัญหาอันดับที่ 1 คือขาดผู้เชี่ยวชาญชี้แนะด้านหลักสูตรอันดับที่ 2 แนวทางในการจัดกิจกรรม ในหลักสูตรบางเรื่องปฏิบัติไม่ได้อันดับที่ 3 ขาดการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรอันดับที่ 4 เนื้อหาไม่เหมาะกับนักเรียนในท้องถิ่นอันดับที่ 5 ขาดเอกสารหลักสูตรเพื่อทำการศึกษาทั้งนี้ ประเด็นที่ครูสอนภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และประกอบกับเหตุการณ์ความไม่ สงบที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเข้ามาอยู่ ในพื้นที่จึงจำเป็นต้องใช้ครูที่มีแค่ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาสอนนักเรียน ครูดังกล่าวส่วนใหญ่จะไม่ได้จบมาทางด้านภาษาโดยตรงเพราะถือว่ามีความสำคัญมากสำหรับการ เริ่มต้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กตั้งแต่เล็กๆ ที่ต้องการการเรียนการสอน ในรูปแบบ Phonics (โฟนิกส์ คือ วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยหลักการออกเสียงและการ ประสมอักษร A - Z ทั้ง 26 ตัว อย่างเป็นขั้นตอน) แต่หากเป็นเรื่องไวยากรณ์ครูที่ไม่ได้จบตรงเอกมาก็ สามารถสอนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ประเด็นที่สำคัญอีกหนึ่งประการคือการที่จำนวนเด็กในห้องเรียนมี จำนวนมากจนเกินไปทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลลดลงเห็นได้อย่างชัดเจนในการ เรียนการสอนอย่างทุกวันนี้ สอดคล้องกับสังเวียน สุธงษิกุล (2521) กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับ ปัญหาด้านรูปแบบและวิธีการสอนคือครูสอนภาษาอังกฤษบางคนมีความรู้ภาษาอังกฤษดีมากแต่ ไม่มีความสนใจในเรื่องของวิธีสอนจึงทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ ศรีวิทย์ สุวรรณ กิตติ (2522) กล่าวว่าปัญหาการเรียนการสอนครูขาดความรู้ด้านวิธีการสอนที่ถูกต้องอาจเป็น เพราะครูไม่เคยศึกษามาก่อนหรือศึกษามาอย่างผิวเผินไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

6) ความต้องการของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันท่ามกลางความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่สังคมส่วนใหญ่จะต้องดำเนินชีวิตราวเหมือนกับว่าสถานการณ์ยังเป็นปกติ รวมถึงการเรียนการสอนภายในโรงเรียนที่มองดูแล้วเหมือนจะไม่มีผลกระทบใดเลย แต่ความเป็นจริงอาจจะส่งผลในทางอ้อมทั้งนี้ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสามจังหวัดที่กำลังขาดแคลนครูด้านภาษาเนื่องด้วยเหตุผลที่ครูที่จบด้านภาษาอาจมีปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบยังเป็นปัจจัยที่สำคัญให้ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากเสี่ยงชีวิตที่จะอยู่ภายในพื้นที่สีแดง ทำให้ขาดกำลังครูไปมากในเหตุผลดังกล่าว แต่ก็ยังมีครูอีกส่วนใหญ่ที่เลือกที่จะอุทิศตนเองเพื่ออุดมการณ์ในการเป็นครูเรือจ้างที่อยากจะส่งลูกศิษย์ให้ไปถึงฝั่ง ให้เด็กได้มีความรู้ความสามารถที่จะดูแลตัวเองและมีอาชีพในภายภาคหน้า ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าความต้องการครูภาษาที่จบตรงเอกเพื่อมาสอนเด็กในสามจังหวัดมีมากเป็นลำดับหนึ่ง เนื่องจากเหตุการณ์ในปัจจุบันมีครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีทั้งครูที่จบด้านภาษามาโดยตรง อีกส่วนเป็นครูที่มีประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษด้วยอาศัยที่สอนมานาน และมีครูชาวต่างชาติมาเสริมในด้านของสำเนียงการออกเสียง การสนทนา ส่วนครูไทยคอยเสริมในส่วนของคำศัพท์ ไวยากรณ์ (Grammar) นอกจากนี้ครูยังต้องการในส่วนของสื่อการเรียนการสอนจำพวกหนังสือ E-Book หนังสือนิทานสั้นๆ อ่านง่ายๆ และมีสีสันที่สดใสเพื่อดึงดูดเด็กอยากที่จะอ่านและเกิดความสนใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และยังมีในส่วนของคำศัพท์ที่เป็นแบบ Picture Dictionary และครูยังอยากให้แต่ละโรงเรียนมีห้อง Lab ภาษาอังกฤษ ไว้ให้เด็กได้ฝึกฟังกับเจ้าของภาษาโดยตรงทั้งหมดนี้เป็นความต้องการเพื่อที่จะพัฒนาหรือดึงศักยภาพในตัวเด็กออกมาได้มากที่สุดเพื่อผลประโยชน์ได้กับเด็กนักเรียนมากที่สุด และสุดท้ายอยากให้โรงเรียนมีเวลาหรือส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ภาษามากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อเด็กนักเรียนจะได้นำสิ่งที่เรียนมานำไปปรับใช้เมื่อเกิดขึ้นในสถานการณ์จริง เพราะปัจจุบันเด็กไม่กล้าแสดงออกเพราะทั้งไม่มีโอกาสและทั้งบุคคลรอบข้างทั้ง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู หรือแม้แต่เพื่อนนักเรียนด้วยกันไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เพราะหลักการของการเรียนภาษาไม่ใช่เพียงแค่ทำข้อสอบได้คะแนนดี แต่การเรียนภาษานั้นเพื่อสามารถนำไปปรับใช้ได้จริงสอดคล้องกับสมหวัง พันธะลี (2542) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษความต้องการเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ในการเรียนการสอนและฝึกฟังพูดอ่านและเขียนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ศรีวัย สุวรรณกิตติ (2522) ที่กล่าวว่าโรงเรียนบางแห่งขาดห้องสมุดและหนังสือประกอบอื่นๆทางภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ รวมถึงโรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาซึ่งจะช่วยนักเรียนในการเรียนภาษาได้อย่างมากและยังขาดอุปกรณ์การสอนอื่นที่จะทดแทนห้องปฏิบัติการทางภาษาได้อาทิเช่นเทปแผ่นเสียง ที่จะทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะได้ฝึกหัดทักษะการฟังและการพูดอันเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษทั้งนี้ผู้บริหารในบางโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดีมุ่งจะให้ครูสอนเพื่อให้นักเรียนสอบผ่านวิชานี้แต่เพียงอย่างเดียวและในบางโรงเรียนผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์อันเป็นสาเหตุให้ครูที่ถอยหมดกำลังใจในการทำงาน

7) นโยบายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันในด้านหลักสูตรก็ถือว่ามีความเป็นมาตรฐานตามหลักสูตรแกนกลางตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ปี พ.ศ. 2551 และทางโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มีหลักสูตรวิชาเอเชีย ซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะแต่ก็ยังอยู่ในกรอบของหลักสูตรแกนกลางอยู่แต่จะเป็นหลักสูตรที่เน้นเข้มข้นในด้านของภาษาอังกฤษมากกว่าปกติ และยังมีห้องที่นักเรียนได้มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทุกวิชา ดังนั้นก็ถือว่าในเรื่องหลักสูตรมีความเข้มข้นมากอยู่ ทั้งนี้ครูส่วนใหญ่มีความเห็นเพิ่มเติมในเรื่องนโยบายและหลักสูตรในประเด็นที่อยากให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่านี้ ทั้งในการสนทนาในห้องเรียน นอกห้องเรียน และอยากให้ครูในโรงเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารพูดคุยเพราะปัจจุบันครูพูดคุยเป็นภาษาไทยซึ่งทำให้เด็กยิ่งรู้สึกว่าภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ได้ใช้ เมื่อไม่ได้ใช้ก็ไม่ได้เกิดการพัฒนาดังนั้นควรส่งเสริมให้นักเรียนได้พูดมากกว่านี้ และควรหาแนวทางในการจะทำให้ นักเรียนลดความกลัว เพิ่มความกล้าหรือหาจุดที่สามารถดึงความกล้าแสดงออก กล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษมากกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ยังมีประเด็นที่อยากให้หลักสูตรหรือนโยบายจากส่วนบนกำหนดให้เด็กได้พูดได้ มากกว่าการไปให้ความสำคัญกับไวยากรณ์มากจนเกินความจำเป็น มากจนเด็กพูดไม่ได้ กลายเป็นคำถามในใจเด็กว่าเรียนไปเพื่ออะไร เรียนไปก็ไม่ได้ใช้จริงซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความเบื่อหน่ายภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับพวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521) ที่กล่าวว่าปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรคือครูมีความสับสนเกี่ยวกับหลักสูตร สังเวียน สฤชดิกุล (2521) กล่าวว่าหลักสูตรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้งสี่คือทักษะการฟังทักษะการพูดทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างแท้จริงโดยทั่วไปแล้วสภาพการเรียนการสอนจริงจะเน้นการอ่านและไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่ ส่วนสุไรพงษ์ ทองเจริญ (2522) พบว่าหลักสูตรไม่เอื้อต่อการประกอบอาชีพมากนักหลักสูตรกว้างเกินไปหลักสูตรไม่ต่อเนื่องจากมัธยมศึกษา ทั้งนี้สังเวียน สฤชดิกุล (2521) ยังกล่าวอีกว่าหลักสูตรไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้งสี่คือทักษะการฟังทักษะการพูดทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างแท้จริงโดยทั่วไปแล้วสภาพการเรียนการสอนจริงจะเน้นการอ่านและไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่

8) แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันเนื่องด้วยเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ในด้านของครูที่หลายคนก็ย้ายไปสอนที่อื่นเนื่องจากเกิดความหวาดกลัว โรงเรียนจึงมีความจำกัดในด้านครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และในด้านของนักเรียนเองที่ได้อยู่ท่ามกลางความรุนแรงและบางคนเจอเหตุการณ์หรือประสบการณ์ร้ายๆต่อครอบครัวของนักเรียนเอง อีกทั้งในบางโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่สีแดงแค่เวลาบ่ายสองนักเรียนอาจจะต้องกลับบ้านเนื่องจากป้องกันในด้านของความปลอดภัยแก่ตัวเด็กเพราะฉะนั้นโอกาสในการเรียนในก็จำกัดสำหรับเด็กบางคนทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนลดลงอย่างเห็นได้ชัดสอดคล้องกับสอดคล้องกับ Bloomfield (1993), Skinner (1957), Thorndike (1932), Watson (1924) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอกด้วยแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และยังกล่าวอีกว่าการเรียนรู้ทุกประเภท ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้ภาษาสามารถ

เกิดขึ้นได้โดยอาศัยกระบวนการหรือการกระทำที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ซึ่งรวมถึงการเสริมแรง (Reinforcement) และการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรม (Rosamond, 2013) ทั้งนี้โรงเรียนเองหรือในด้านของหลักสูตรก็ตาม ควรให้ความสำคัญในส่วนที่เด็กแต่ละคนมีข้อจำกัดหรือมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันทุกคนจึงควรเล็งเห็นถึงความสำคัญในจุดนี้ในการที่จะมุ่งที่ตัวเด็กมากกว่าการมุ่งในเรื่องของหลักสูตรเพียงอย่างเดียวเพราะปัจจุบันถือได้ว่าหลักสูตรมีความเข้มข้นและยากในระดับหนึ่งแล้วนั้นควรมีการเอื้อประโยชน์ถึงหรือควรคำนึงถึงเด็กส่วนดังกล่าวด้วย สุดท้ายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงแค่อยู่ในห้องเรียนแต่สิ่งสำคัญมากกว่านั้นคือการที่เด็กนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ทั้งภายในโรงเรียน ครูจึงเป็นส่วนผลักดันให้เด็กได้พูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้มากยิ่งขึ้นและอาจจะมีการสื่อสารไปถึงพ่อแม่ผู้ปกครอง ด้วยในด้านของการพูดเมื่อเด็กกลับไปถึงบ้านก็อาจจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ และอาจจะมี การศึกษานอกพื้นที่เพื่อให้เด็กได้มีกิจกรรมในการได้ใช้ภาษาอังกฤษได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สอดคล้องกับสมหวัง พันธะลี (2542) ที่พบว่าครูส่วนใหญ่มีความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษความต้องการเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ห้องปฏิบัติการทาง ภาษา (Sound Lab) ในการเรียนการสอนและฝึกฟังพูดอ่านและเขียนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1) หน่วยงาน องค์กร และบุคคลที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการกำหนดนโยบายต่อไป

2) หน่วยงาน องค์กร และบุคคลที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1) ควรศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา และความต้องการของโรงเรียนในพื้นที่อื่นเพื่อเป็นการเปรียบเทียบ และเป็นการยืนยันผลการวิจัย และนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาต่อไป

2) การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา และความต้องการของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือพื้นที่อื่นๆ

3) ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนและครู เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาต่อไป

4. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิการศึกษา

ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของคนทั่วโลก ทั้งนี้เด็กไทยมีจำนวนน้อยมากที่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญตรงจุดนี้โดยได้เขียนหลักสูตรเพื่อรองรับให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างเข้มข้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตลอดจนในระดับอุดมศึกษาก็มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในทุกระดับและในทุกๆแขนงวิชา โดยปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้เป็นหลักสูตรการศึกษาปี พ.ศ. 2551 ที่เนื้อหาของหลักสูตรมีความเข้มข้นในเรื่องไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งปัญหาที่ค้นพบจากการวิจัยปรากฏว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบได้แต่ไร้ประสิทธิภาพในด้านการสื่อสารในสถานการณ์จริง รวมถึงข้อสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียนจะเป็นลักษณะของข้อสอบท่องจำ ไม่ได้เป็นการวัดความรู้ ซึ่งทั้งนี้อาจเกี่ยวข้องกับรูปแบบของสังคม วัฒนธรรมของประเทศไทยที่ปกติแล้วไม่ได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกัน พ่อแม่ครู อาจารย์ รวมถึงเพื่อนๆของนักเรียนเองก็ใช้เฉพาะภาษาไทยในการสื่อสารระหว่างกัน ดังนั้นจึงอาจจะส่งผลต่อเจตคติในด้านลบของนักเรียนที่ว่าภาษาอังกฤษเป็นอะไรที่ยาก เป็นอะไรที่ห่างไกล จำยาก จำไม่ได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนไม่ต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ เพราะไม่มีความสนุก ยิ่งระดับโตๆ เห็นได้ชัด นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่สนใจเรียน ทั้งนี้ก็อาจจะเกี่ยวข้องกับรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนของครูที่มีความเหมาะสมด้วยเช่นกัน และสิ่งที่สำคัญคือเด็กไทยไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าที่จะสนทนา กลัวการพูดผิดจนไม่กล้าพูดสนทนาภาษาอังกฤษ และการที่ครูภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ประกอบกับเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ครูที่มีความรู้ความสามารถไม่อยากจะเข้ามาอยู่ในพื้นที่จึงจำเป็นที่โรงเรียนต้องใช้ครูที่มีแค่ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาสอนนักเรียนซึ่งครูดังกล่าวส่วนใหญ่จะไม่ได้จบมาทางด้านภาษาโดยตรงเพราะถือว่ามีความสำคัญมากสำหรับการเริ่มต้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กตั้งแต่เล็กๆที่มีวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยหลักการออกเสียงและการประสมอักษร A - Z ทั้ง 26 ตัว อย่างเป็นขั้นตอนสุดท้ายประเด็นที่สำคัญอีกหนึ่งประการคือการที่จำนวนเด็กในห้องเรียนมีจำนวนมากจนเกินไปทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลลดลงเห็นได้อย่างชัดเจนในการเรียนการสอนอย่างทุกวันนี้

จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างทั้งในด้านของครูผู้สอนที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเกิดความหวาดกลัวจึงเกิดข้อจำกัดในด้านของครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ รวมถึงในด้านของตัวนักเรียนที่ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางความรุนแรงและพบเจอกับเหตุการณ์ร้ายๆต่อครอบครัวตนเอง จึงส่งผลต่อสภาพจิตใจและความพร้อมในการเรียนการสอน อีกทั้งในบางโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่สีแดงจำเป็นต้องเลิกโรงเรียนก่อนเวลาเพื่อป้องกันในด้านของความปลอดภัยแก่ตัวนักเรียนเพราะฉะนั้นโอกาสในการเรียนในก็มีจำกัดทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนลดลงอย่างเห็นได้ชัดทั้งนี้โรงเรียนเองหรือในด้านของหลักสูตรก็ตาม ควรให้ความสำคัญในส่วนที่เด็กแต่ละคนมีข้อจำกัดหรือมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันทุกคนจึงควรเล็งเห็นถึงความสำคัญ

ในจุดนี้ในการที่จะมุ่งที่ตัวเด็กมากกว่าการมุ่งในเรื่องของหลักสูตรเพียงอย่างเดียวเพราะปัจจุบันถือได้ว่าหลักสูตรมีความเข้มข้นและยากในระดับหนึ่งแล้วนั้นควรมีการเอื้อประโยชน์ถึงหรือควรคำนึงถึงเด็กส่วนดังกล่าวด้วย สุดท้ายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ใช่เพียงแค่จะอยู่ในห้องเรียนแต่สิ่งสำคัญมากกว่านั้นคือการที่เด็กนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ทั้งภายในโรงเรียน ครูจึงเป็นส่วนผลักดันให้เด็กได้พูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้มากยิ่งขึ้นและอาจจะมีการสื่อสารไปถึงพ่อแม่ผู้ปกครอง ด้วยในด้านของการพูดเมื่อเด็กกลับไปถึงบ้านก็อาจจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ และอาจจะมี การศึกษานอกพื้นที่เพื่อให้เด็กได้มีกิจกรรมในการได้ใช้ภาษาอังกฤษได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องจึงควรทำความเข้าใจ เข้าถึง ในบริบทของภาคการปฏิบัติทั้งในด้านของครูผู้สอนที่พบเจอว่าเนื้อหาการเรียนการสอนที่กำกับอยู่ในหลักสูตรมีความยากมากเกินไปซึ่งในเด็กนักเรียนระดับประถมควรเน้น ให้ความสำคัญกับการพูด การสนทนา มากกว่าที่จะไปเน้นเรื่องของไวยากรณ์ (Grammar) มากจนทำให้เด็กนักเรียนมีความรู้สึกว่ายาก ไม่อยากที่จะเรียนรู้ และค่อยๆเพิ่มระดับความยากขึ้นไปให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และที่สำคัญ ภาครัฐควรส่งเสริมให้โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) เพื่อสำหรับการเรียน การสอนและฝึกฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอจากเจ้าของภาษา รวมถึงในเรื่องของสื่อการเรียนการสอน ทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีความขาดแคลนมากทั้งในด้านของ หนังสืออ่านนอกเวลา สื่อวิดีโอ สื่อที่เป็นภาพที่สวยงาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้มากพอสมควรแต่ภาครัฐยังให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวน้อยเกินไป อีกทั้งภาครัฐควรมีนโยบายที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนของครู อาทิเช่น การจัดอบรมเพื่อยกระดับศักยภาพของครูอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการเพิ่มพูนวิทยาการ ความรู้ใหม่ๆเพื่อที่ครูจะได้นำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น สุดท้ายปัญหาเกี่ยวกับความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดแม้ว่าดูเหมือนจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงแต่สามารถส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจทั้งของครูและนักเรียนเองซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนอย่างแน่นอนดังนั้นภาครัฐ รวมถึง หน่วยงาน องค์กร และบุคคลที่เกี่ยวข้องควรที่จะหาทางออกกับเรื่องดังกล่าวต่อไป

5) สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน แนวทางแก้ไข และแนวนโยบายที่เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่ ระดับกรม/กระทรวง

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบัน ประกอบด้วยดังนี้

1. ปัญหาด้านผู้เรียน พบว่านักเรียนไม่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้จริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีเจตคติด้านลบกับภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่กล้าแสดงออก นักเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือ และจำนวนนักเรียนล้นห้องเรียน **แนวทางการแก้ไข (วิธีปฏิบัติ) ระดับโรงเรียน** นักเรียนควรได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ทั้งภายในโรงเรียน และมีการส่งเสริมให้มีการศึกษานอกพื้นที่เพื่อให้นักเรียนได้มีกิจกรรมในการได้ใช้ภาษาอังกฤษได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โรงเรียนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเพิ่มโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และ

ส่งเสริมการใช้สื่อช่วยในการจัดกิจกรรม เช่น การ์ตูน เพลง นิทาน เกม สื่อเสียง **ระดับเขตพื้นที่** มีการดำเนินการประสานงานกับโรงเรียน รวมถึงหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม ร่วมกับการติดตามและประเมินผล **ระดับกรม/กระทรวง** มีการจัดค่ายอบรมภาษาอังกฤษ (English Camp) เป็นกิจกรรมประจำปี พร้อมกับการพัฒนาสื่อที่เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ **แนวนโยบาย ระดับโรงเรียน** ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ **ระดับเขตพื้นที่** ส่งเสริมการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกำหนดติดตามและประเมินผลการใช้สื่อของครูในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ **ระดับกรม/กระทรวง** กำหนดหลักสูตรให้เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการสื่อสาร ที่เริ่มจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เป็น การเพิ่มขีดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน และพัฒนาการใช้สื่อการเรียนการสอน ทั้งทางด้านเทคโนโลยี สื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์อื่นที่สอดคล้องและตรงตามความต้องการของโรงเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. ปัญหาด้านผู้สอน พบว่าครูไม่เพียงพอต่อความต้องการ รวมถึงปัญหาครูจบไม่ตรงเอก และครูไม่กล้าอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัด **แนวทางการแก้ไข (วิธีปฏิบัติ) ระดับโรงเรียน** โรงเรียนควรนำชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษมาจัดกิจกรรมเสริมสร้างเจตคติที่ดีและความคุ้นเคยกับเสียงและคำศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษง่ายๆ **ระดับเขตพื้นที่** ส่งเสริมการจัดอบรมภาษาอังกฤษแบบเข้มในระยะเวลาสั้นๆในช่วงปิดภาคเรียนปลายปี โดยมีหน่วยงาน สถานศึกษา ศูนย์จัดบุคลากรที่เชี่ยวชาญร่วมจัดอบรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อครูมากที่สุด **ระดับกรม/กระทรวง** พัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะตามเกณฑ์ที่กำหนด พัฒนาศักยภาพครูไทยและเสริมครูชาวต่างประเทศ **แนวนโยบาย ระดับโรงเรียน** โรงเรียนมุ่งสร้างทัศนคติที่ดีของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และมุ่งพัฒนาบุคลากรครูภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ **ระดับเขตพื้นที่** ส่งเสริมและพัฒนาครูภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานในระดับสากล **ระดับกรม/กระทรวง** กำหนดนโยบายเร่งด่วนในการเพิ่มจำนวนทรัพยากรบุคคลทางด้านภาษา ทั้งในรูปแบบของการสนับสนุนทุนการศึกษา การสรรหาบุคคลที่มีความสามารถเข้ามาปฏิบัติงาน และมุ่งพัฒนาขีดความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานในระดับสากล

3. ปัญหาด้านหลักสูตร พบว่าหลักสูตรเน้นไวยากรณ์ (Grammar) มากเกินไป เนื้อหาไม่สามารถจูงใจให้นักเรียนสนใจภาษาอังกฤษ (เนื้อหาไม่เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน) รวมถึงไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้น และเน้นให้เด็กท่องจำมากกว่าการนำภาษาไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน **แนวทางการแก้ไข (วิธีปฏิบัติ) ระดับโรงเรียน** โรงเรียนควรให้ความสำคัญในส่วนที่เด็กแต่ละคนมีข้อจำกัดหรือมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันทุกคนจึงควรเล็งเห็นถึงความสำคัญในจุดนี้ในการที่จะมุ่งที่ตัวเด็กมากกว่าการมุ่งในเรื่องของหลักสูตรเพียงอย่างเดียว และให้มีจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารให้มาก รวมถึงมีกิจกรรม และเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อฝึกฝนและเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนและครู **ระดับเขตพื้นที่** มีการติดตามและประเมินผลกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษของแต่ละโรงเรียน และมีการติดต่อประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางภาษาของครูและนักเรียน **ระดับกรม/กระทรวง** มีการนิเทศ ติดตาม และรายงานในทุกด้าน และทุกหน่วยงาน เป็นรายภาคเรียน และรายปีการศึกษา และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบของการสื่อสาร **แนวนโยบาย ระดับโรงเรียน** เน้นการพัฒนา กิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมุ่งพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และมุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักขั้นพื้นฐาน **ระดับเขตพื้นที่** มีการส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักการเรียนรู้การฟัง การออกเสียง ตามหลัก Phonics จากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ **ระดับกรม/กระทรวง** มีการส่งเสริมโอกาสทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านการเรียนการสอน และการสื่อสาร

4. ปัญหาด้านสื่อการสอน พบว่าขาดแคลนสื่อประเภท (e-book) แผ่นภาพที่มีภาษาอังกฤษได้ภาพ ขาดแคลนหนังสือจำนวนมากเช่น หนังสืออ่านนอกเวลาที่นักเรียนสนใจ (หนังสือการ์ตูน หนังสือนิทาน) ขาดแคลนสื่อ วิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว ขาดแคลนสื่อ IT จำนวนมาก และขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน **แนวทางการแก้ไข (วิธีปฏิบัติ) ระดับโรงเรียน** โฉมเรียนควรส่งเสริมการนำสื่อ อุปกรณ์ มาใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการประเมินติดตามผลภายใน อีกทั้งส่งเสริมการใช้สื่อประเภทต่างๆเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ **ระดับเขตพื้นที่** ให้มีการติดตามและประเมินผลการใช้สื่อประเภทต่างๆเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงคอยส่งเสริมการใช้สื่อประเภทต่างๆเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และมีการสำรวจความพร้อมในด้านต่างๆของแต่ละโรงเรียนเพื่อสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ **ระดับกรม/กระทรวง** สนับสนุนการเรียนการสอนด้วย e-learning สนับสนุนการใช้ Internet มีการจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เป็นภาษาอังกฤษ มีการจัดการจัดค่าตอบแทนพิเศษแก่ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความสามารถทางภาษาดีเยี่ยมและสามารถจัดการเรียนการสอน รวมถึงการจัดตั้งสถาบันส่งเสริมภาษาต่างประเทศเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาทั้งระบบ และเพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกันของหน่วยงาน องค์กร และสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ มีการคัดสรรสื่อ แบบเรียน สื่อการเรียนการสอนเรียนการสอนที่เหมาะสมและสนับสนุนให้แก่สถานศึกษา และสนับสนุนทุนเพื่อให้ทุกสถานศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษา **แนวนโยบาย ระดับโรงเรียน** โรงเรียนมุ่งพัฒนาห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการทางภาษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ร่วมกับการพัฒนาสื่อประเภทต่างๆเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ **ระดับเขตพื้นที่** มุ่งพัฒนา ตรวจสอบ ส่งเสริม ติดตามและประเมินผล การใช้สื่อประเภทต่างๆ และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับสากล **ระดับกรม/กระทรวง** มีการส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาขีดความสามารถทางภาษาของทั้งครูและนักเรียน มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร มุ่งพัฒนา

ห้องเรียนภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับสากล และมุ่งพัฒนาห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการทางด้านภาษา เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน

5. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าข้อสอบเป็นลักษณะของการท่องจำ **แนวทางการแก้ไข (วิธีปฏิบัติ) ระดับโรงเรียน** โรงเรียนมีการวัดและประเมินความพร้อม เจตคติต่อการเรียนและพัฒนากิจการด้านทักษะฟัง-พูดเบื้องต้นของนักเรียนในลักษณะการประเมินตามสภาพจริง และให้มีการปรับปรุงข้อสอบหรือการวัดผลการเรียนรู้ให้เน้นการคิด วิเคราะห์ **ระดับเขตพื้นที่** ให้มีการจัดอบรม ติดตาม ประเมินผลเกี่ยวกับรูปแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ **ระดับกรม/กระทรวง** มีการส่งเสริม/จัดหา/จัดสรรให้ครูมีแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการ จัดการเรียนการสอนได้อย่างครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ **แนวนโยบาย ระดับโรงเรียน** พัฒนาการวัดและประเมินการเรียนรู้โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักการคิด วิเคราะห์ **ระดับเขตพื้นที่** มุ่งพัฒนารูปแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษให้มีมาตรฐานระดับสากล **ระดับกรม/กระทรวง** มุ่งเน้นการพัฒนากิจการการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้เป็นไปตามหลักสากล

6. ปัญหาด้านการบริหาร พบว่ามีจัดอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพของครูน้อยมาก รวมถึงไม่มีการส่งเสริมหรือผลักดันให้ครูและนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากเท่าที่ควร **แนวทางการแก้ไข (วิธีปฏิบัติ) ระดับโรงเรียน** โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการสนทนาภาษาอังกฤษในห้องเรียน นอกห้องเรียน โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูกับนักเรียนสื่อสารกันโดยใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และโรงเรียนควรมีการประเมินผลด้านประสิทธิภาพของครูภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาครูให้ตรงจุด **ระดับเขตพื้นที่** ควรติดต่อ ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดอบรมเพิ่มขีดความสามารถของครูภาษาอังกฤษ **ระดับกรม/กระทรวง** กำหนดให้โรงเรียนทุกโรงใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในการสอนภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมงภาษาอังกฤษ กำหนดประเมินผลการพัฒนาครู และสถานศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด พัฒนาครูให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพให้กับผู้เรียน โดยการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานครูสอนภาษาอังกฤษ ทั้งด้านภาษาและการเรียนการสอน การประเมินศักยภาพตามเกณฑ์ และการพัฒนาต่อยอดครู เพื่อยกระดับตามเกณฑ์มาตรฐาน **แนวนโยบาย ระดับโรงเรียน** ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภายในโรงเรียน และพัฒนาครูภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้อยู่ในระดับสากล **ระดับเขตพื้นที่** มุ่งพัฒนาขีดความสามารถของครู และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพแต่ละโรงเรียนเพื่อยกระดับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ **ระดับกรม/กระทรวง** ส่งเสริมการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมให้มีการจัดอบรม ตลอดจนพัฒนา ติดตาม แก้ไขปัญหา รวมถึงการช่วยเหลือครู โดยมุ่งหวังให้ครูมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- ดวงพร หนูพงษ์. (2545). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครู
ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. รายงานวิจัย
- เดือนใจ ศรีชะภา. (2553). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา HTML 327 การจัดการ
แผนกบริการส่วนหน้า สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์.
รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2557). การเรียนรู้ในยุคสมัยหน้า: ตอนรูปแบบและทฤษฎี การเรียนรู้
อนาคต.[ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2557 จาก
<http://thanompo.edu.cmu.ac.th/load/journal/50-51/next-generation%20of%20learning.pdf>
- ทัศนีย์ สัตยมาศ. (2547). “การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษช่วง
ชั้นที่ 3 ของช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนระยองวิทยาคม จังหวัดระยอง” วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นพพร สโรบล. (มปป). ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ:สถาบันภาษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. “บทที่ 3 การพัฒนาการเรียนรู้.” e-book.ram.edu/e-
book/e/EA634/EA634-3.pdf.
- ปิยบุตร เอมโอฐ. (2553). การใช้กิจกรรมโครงงานในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อ
การสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนระนองวิทยาคม. กรุงเทพฯ:
สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี อมรรัตนศักดิ์. (2541). “ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง”. วารสารวิจัย. 2(2): 276.
- พัชรพร รัตนโรภาส. (2553). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG321
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ. รายงานวิจัยเพื่อ
พัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พระปริพัฒน์ นาคา. (2544). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษาจังหวัดนครพนม. รายงานการค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิชญาพร พรหมคาบุตร. (2551). สภาพปัจจุบันและปัญหาในการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอน วิชา
ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์
เขต 3. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัต. (2521). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา.
- ภาสกร เรืองรอง และคณะ. (มปป.). เทคโนโลยีการศึกษากับครูไทยในศตวรรษที่ 21. มปป.

- ลลิตา ภูทอง. (2552). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน. รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : สยามกัลมาจล.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. (2522). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 : แผนกเอกสารและการพิมพ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีสุข ชิวสุชานนท์. (2541). ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สังเวียน สฤตดิกุลและคณะ. (2521). วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิริพร กุ่ยกระโทก. (2549). แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. จาก : gotoknow.org/blog/skuikratokee/65231. วันที่ 9 สิงหาคม 2552.
- สุมาลี จันทรชลอ. (2542). การวัดและการประเมินผลกรุงเทพฯ : พิมพ์ดีดจำกัด.
- สมหวัง พันธะลี. (2542). สภาพปัญหาและความต้องการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2522). “ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา,” มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 1(2) : 62-70.
- NewMedia3 พฤตจิกายน 2554. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2557 จาก http://www.dmaonline.in.th/index.php?modules=article&f=view&cat_id=3&id=58.
- สามารถ เต็มประยูร. (2545). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยวิธีการสอนแบบโครงการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ. (2553). การเปลี่ยนแปลงโลกของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาสู่ “ครูมืออาชีพ” ใน สุดาพร ลักษณะนิยานวิน (บรรณาธิการ). 2553. การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง.
- สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กร อุดมศึกษาแห่งประเทศไทย. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- อิทธิพล บริติประสงค์. (2552). แนวคิดพื้นฐานในการสร้างสรรค์ชุมชนออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2557, จาก <http://gotoknow.org/blog/virtualcommunitymanagement/288469>.

- Carroll, John B. (1974). " **Learning Theory for the Classroom Teacher** In Jarvis G. A.(ed.)" **The Challenge of Communication**. Illinois: National Textbook Company.
- ChanLin, L. (2008). Technology integration applied to project-based learning in scienceInnovations. **Education and Teaching International**.45(1), 55-65.
- Chen, A. H. (2013). An Evaluation on Primary English Education in Taiwan: From the Perspective of Language Policy.**English Language Teaching**, 6(10), 158.
- Chickering, A. W. (2000). Creating community within individual courses.**New Directions for Higher Education**,109, 23-32.
- ESL/EFL Resources.(2009). **English Language Teaching Methodology**.
<http://www.englishraven.com/methodology.html> (September 12, 2009)
- Fisher, R. (1990). **Teaching Children to Think**. Cheltenham: Nelson Thornes.
- Harmer, Jeremy. (1987). **The practice of English Language Teaching**. : London: Longman.
- Macnamara, J. (1976). **Comparison between first and second language learning**. New York:Die NeverenSpraben.
- Musa,F., Mufti, N., Abdul Latiff, R.,& Mohamed Amin, M. (2012). Project-based learning (PjBL): inculcating soft skills in 21st centuryworkplace. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**, 59,565-573.
- Nunan, David. (1991). **Language Teaching Methodology**. London:Prentice Hall.
- Rashidi, et al. (2014) "A Comparative Study on Persian EFL Teachers in Schools and Language Institutes: A Case of Learner's Attitude towards Humor in Foreign Language Classroom" **Social and Behavioral Sciences**, 98, 1528 - 1534.
- St George's College.(n.d.).**Educating for the 21st century**. Retrieved January 2, 2013 from<http://www.stgeorgescollege.edu.pe/pg-en/educating-for-the-21st-century.php>
- Tabatabaei, and Paurakbari. (2012). "An Investigation into the Problem of Teaching and Learning English in the Isfahan Province High Schools". **Journal of Language Teaching and Research**, 3, 102-111. doi:10.4304/jltr.3.1.102-111
- Özdamla, F. (2011). The experiences of teacher candidates in developing instructional multimedia materials in project based learning. 2011. **Procedia Social and Behavioral Sciences**, 15, 3810-3820.
- Walker,Elizabeth. (2012) "An Exploration of Planning for English-as-foreign-language(EFL)Academic Language Development", **Journal of English Academic Purpose**. 11, 304-318.

บุคลากรกรม

ครู กอ, (2558, 27 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ บริเวณหน้าห้องเรียน โรงเรียนเจริญศรีศึกษา
ครู ขอ, (2558, 27 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ บริเวณหน้าห้องเรียน โรงเรียนเจริญศรีศึกษา
ครู คอ, (2558, 15 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องพักครู โรงเรียนมานะศึกษา
ครู ฆอ, (2558, 15 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องวิชาการ โรงเรียนมานะศึกษา
ครู งอ, (2558, 15 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องพักครู โรงเรียนมานะศึกษา
ครู จอ, (2558, 15 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องพักครู โรงเรียนมานะศึกษา
ครู ฉอ, (2558, 15 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ บริเวณหน้าห้องเรียน โรงเรียนมานะศึกษา
ครู ชอ, (2558, 15 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องพักครู โรงเรียนมานะศึกษา
ครู ซอ, (2558, 27 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องพักครู โรงเรียนถนอมศรีศึกษา
ครู ฒอ, (2558, 27 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องพักครู โรงเรียนถนอมศรีศึกษา
ครู ญอ, (2558, 27 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องพักครู โรงเรียนถนอมศรีศึกษา
ครู เอ, (2558, 27 มิถุนายน) ผู้ให้สัมภาษณ์ ห้องพักครู โรงเรียนถนอมศรีศึกษา

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินเครื่องมือวิจัย

ด้านภาษาอังกฤษ

ดร. ณัฐนันท์ ทองมาก

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชาดา ทิพย์มนตรี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑา ธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ด้านหลักสูตรและการสอน

ดร. ชีระยุทธ รัชชะ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่องการศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา และความต้องการ

ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัย รูปแบบสภาพปัญหาความต้องการ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยใช้สอบถามผู้เรียน

2. แบบสอบถามมี 4 ตอน

ตอนที่ 1:สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2:สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 : ความต้องการ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 : ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ชื่อโรงเรียน

2. จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ☐ ปัตตานี ☐ ยะลา ☐ นราธิวาส

3. อายุ ปี

4. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

5. กำลังศึกษา ระดับชั้น ☐ ป. 5 ☐ ป. 6 ☐ ม. 1 ☐ ม. 2 ☐ ม.3

ตอนที่ 2: สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็น

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด, เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก, เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง, เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย, เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด, เหมาะสมน้อยที่สุด

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร					
1. โรงเรียนมีวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ					
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้					
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม					
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน					
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม					
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน					
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน					
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น					
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย					
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียนรวมทั้งทักษะการสื่อสาร					
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัยทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความต้องการทางวิชาการและเทคโนโลยี					
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง					
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน					
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน					
2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์ประเมินผลชัดเจน					
3. ผู้สอนมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างน่าสนใจ					
4. ผู้สอนใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา					
5. ผู้สอนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน					
6. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
7. ผู้สอนสอนเน้นไวยากรณ์โครงสร้างประโยคและคำศัพท์					
8. ผู้สอนเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ					
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง					

10. ผู้สอนใช้กระบวนการกลุ่ม ที่ในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่นและความรับผิดชอบของตนเอง					
11. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียง ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเน้นการทำซ้ำๆเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด					
12. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่า					
13. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นต้น					
14. ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์					
15. ผู้สอนใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน					
16. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเช่น การทำ แบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ					
17. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น					
18. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา					
19. ผู้สอนปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน					
20. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้ คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน					
21. ผู้สอนใช้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ					
22. ผู้สอนสรุปบทเรียนที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น					
23. ผู้สอนจัดกิจกรรม เช่นทัศนศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง					
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้					
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ					
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ					
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					

4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ (อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน)					
5. นอกจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วโรงเรียนมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
6. โรงเรียนมีสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอี-เลิร์นนิง (e-learning))					
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่หลากหลาย (เช่น นิตยสาร สารานุกรมหนังสือพิมพ์)					
8. ห้องสมุดมีหนังสือภาษาอังกฤษที่ทันสมัย					
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ (เช่น ดิกชันนารีหนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษหนังสือไวยากรณ์)					
ด้านผู้เรียน					
ความเห็นของผู้เรียนต่อตนเอง					
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ					
2. ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก					
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ					
4. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ					
5. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ					
6. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน					
7. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ					
8. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน					
9. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่าง					
10. ผู้เรียนชวนขวายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน					
11. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียน					
12. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
13. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการฟัง					
14. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการพูด					
15. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการอ่าน					
16. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการเขียน					
ด้านการวัดและประเมินผล					

1. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผล						
2. ผู้สอนกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน						
3. ผู้สอนวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน						
4. ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน						
5. ผู้สอนแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ						
6. ผู้สอนวัดและประเมินผลตามเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ						
7. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็ว และสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและเสนอแนะ						
8. ผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนชิ้นงาน						
9. ผู้สอนวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค						
10. ผู้สอนมีการทบทวนเนื้อหาหรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น						
11. ผู้สอนใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา						
12. ผู้สอนใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล						
13. ผู้สอนประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน						
14. ผู้สอนมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้						

ตอนที่ 3 : ความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ความต้องการ	ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่
1. ห้องเรียนภาษาอังกฤษที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ						
2. ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อผู้เรียน						
3. สื่อการสอนที่ใช้ได้สะดวกทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน						
4. ตำราเรียนเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5. การพัฒนาตนเองด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						

6. การพัฒนาด้านความรู้และความเข้าใจและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ						
7. การจำกัดจำนวนนักเรียนในห้องไม่ให้มากเกินไป						
8. มีแหล่งเรียนรู้ให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ตลอดเวลา						
9. มีห้องสมุดที่มีหนังสือภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียนให้เรียนรู้เพิ่มเติม						

ตอนที่ 4: ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ

กรุณาจัดเรียงลำดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย (1 หมายถึง มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1)

-ด้านหลักสูตร
-ด้านเนื้อหา
-ด้านรูปแบบและวิธีการสอน
-ด้านสื่อการสอน
-ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้
-ด้านผู้สอน
-ด้านผู้เรียน
-ด้านการวัดผลและประเมินผล
-อื่นๆ (โปรดระบุ)

หากผู้เรียนยินดีให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่นักวิจัยด้วยวิธีการสัมภาษณ์ กรุณาระบุรายละเอียดเพื่อการติดต่อ

ชื่อ.....ชั้น.....

เบอร์โทรศัพท์.....อีเมล.....

Facebook

ชื่อผู้ให้ข้อมูลจะเป็นเก็บความลับ ในการรายงานผลการวิจัย จะไม่มีการระบุชื่อและตัวตนของผู้ให้ข้อมูล

ทีมวิจัยขอขอบคุณสำหรับการเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่องการศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา และความต้องการ

ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัย รูปแบบสภาพปัญหาความต้องการ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยใช้สอบถามผู้สอน

2. แบบสอบถามมี 4 ตอน

ตอนที่ 1:สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2:สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 : ความต้องการ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 : ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ชื่อโรงเรียน

2. จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ☐ ปัตตานี ☐ ยะลา ☐ นราธิวาส

2. อายุ ปี

3. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

4. วุฒิการศึกษาสูงสุด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ ประกาศนียบัตร

☐ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า

☐ ปริญญาเอก

5. ท่านจบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษใช่หรือไม่

☐ ใช่

☐ ไม่ใช่ (โปรดระบุด้าน/วิชาเอกที่จบ)

6. ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ

☐ ต่ำกว่า 3 ปี

☐ 4 – 5 ปี

☐ 6 – 10 ปี

☐ 11 – 15 ปี

☐ มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

7. ท่านสอนในระดับใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย

8. ในปีการศึกษา 2557 ท่านสอนสาระวิชาอะไรบ้าง (ไม่รวมกิจกรรมลูกเสือ/ยุวกาชาด)

- ☐ สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ
- ☐ สอนวิชาภาษาอังกฤษและสาระอื่นๆอีก จำนวน.....สาระ
(โปรดระบุสาระ.....)

☐ สอนวิชาภาษาอังกฤษและมีภาระงานรับผิดชอบอื่นๆ เช่น งานฝ่ายธุรการ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายทะเบียนฯลฯ

☐ สอนวิชาภาษาอังกฤษและทำหน้าที่เป็นผู้บริหาร

9. ในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา ท่านเคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา/อบรม/หรือเสวนาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

- ☐ เคย จำนวน ครั้ง ☐ ไม่เคย

ตอนที่ 2: สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็น

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด, เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก, เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง, เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย, เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด, เหมาะสมน้อยที่สุด

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร					
1. โรงเรียนมีวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ					
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้					
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม					
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน					
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม					
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน					
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน					
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น					
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย					
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียนรวมทั้งทักษะการสื่อสาร					

6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัยทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับ ความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี					
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง					
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน					
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน					
2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์ประเมินผลชัดเจน					
3. ผู้สอนมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างน่าสนใจ					
4. ผู้สอนใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา					
5. ผู้สอนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึง ความสามารถของผู้เรียน					
6. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
7. ผู้สอนสอนเน้นไวยากรณ์โครงสร้างประโยคและคำศัพท์					
8. ผู้สอนเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ					
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง					
10. ผู้สอนใช้กระบวนการกลุ่ม ที่ในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่นและความรับผิดชอบของตนเอง					
11. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียง ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด					
12. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่า					
13. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่าง การ ใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นต้น					
14. ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์					
15. ผู้สอนใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน					
16. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเช่น การทำ แบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ					
17. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น					
18. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					

19. ผู้สอนปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน					
20. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน					
21. ผู้สอนให้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ					
22. ผู้สอนสรุปบทเรียนที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น					
23. ผู้สอนจัดกิจกรรม เช่นทัศนศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง					
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้					
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ					
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ					
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ (อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน)					
5. นอกจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วโรงเรียนมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
6. โรงเรียนมีสื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอี-เลิร์นนิง (e-learning))					
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ (ต่อ)					
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่หลากหลาย (เช่นนิตยสาร สารานุกรมหนังสือพิมพ์)					
8. ห้องสมุดมีหนังสือภาษาอังกฤษที่ทันสมัย					
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ (เช่น ดิกชันนารีหนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษหนังสือไวยากรณ์)					
ด้านผู้สอนและผู้เรียน					
ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน					
1. ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการสอน					
2. ผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					

3. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษา					
4. ผู้สอนมีความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนและทำกิจกรรมต่างๆ					
5. ผู้สอนช่วยกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการเรียนการสอน					
6. ผู้สอนสามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี					
7. ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน					
8. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน					
9. ผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม					
10. ผู้สอนมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆให้แก่ผู้เรียน					
11. ผู้สอนมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน					
2. ผู้สอนยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนเกิดความผิดพลาด					
13. ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนแต่ละคาบ					
14. ผู้สอนจัดกิจกรรมสอนเสริมในเนื้อหาที่ยากให้กับผู้เรียน					
ความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวกับผู้เรียน					
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ					
2. ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก					
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ					
4. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ					
5. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ					
6. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน					
7. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ					
8. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน					
9. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่าง					
10. ผู้เรียนชวนขวยที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน					
11. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียน					
12. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
13. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการฟัง					

14. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการพูด					
15. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการอ่าน					
16. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียนคือทักษะการเขียน					
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผล					
2. ผู้สอนกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน					
3. ผู้สอนวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน					
4. ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน					
5. ผู้สอนแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ					
6. ผู้สอนวัดและประเมินผลตามเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ					
7. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอพร้อมระบุข้อแก้ไขและเสนอแนะ					
8. ผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนชิ้นงาน					
9. ผู้สอนวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค					
10. ผู้สอนมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น					
11. ผู้สอนใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา					
12. ผู้สอนใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล					
13. ผู้สอนประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
14. ผู้สอนมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้					

ตอนที่ 3 : ความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ความต้องการ	ระดับความคิดเห็น					
	5	4	3	2	1	ไม่

1. ห้องเรียนภาษาอังกฤษที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ						
2. ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อผู้เรียน						
3. สื่อการสอนที่ใช้ได้สะดวกทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน						
4. ตำราเรียนเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5. การพัฒนาตนเองด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						
6. การพัฒนาด้านความรู้และความเข้าใจและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ						
7. การจำกัดจำนวนนักเรียนในห้องไม่ให้มากเกินไป						
8. มีแหล่งเรียนรู้ให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ตลอดเวลา						
9. มีห้องสมุดที่มีหนังสือภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียนให้เรียนรู้เพิ่มเติม						

ตอนที่ 4: ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ

กรุณาจัดเรียงลำดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย

(1 หมายถึง มีปัญหามากที่สุดเป็นลำดับที่ 1)

-ด้านหลักสูตร
-ด้านเนื้อหา
-ด้านรูปแบบและวิธีการสอน
-ด้านสื่อการสอน
-ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้
-ด้านผู้สอน
-ด้านผู้เรียน
-ด้านการวัดผลและประเมินผล
-อื่นๆ (โปรดระบุ)

หากอาจารย์ยินดีให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่นักวิจัยด้วยวิธีการสัมภาษณ์ กรุณาระบุรายละเอียดเพื่อการติดต่อ

ชื่อ.....

เบอร์โทรศัพท์.....อีเมล.....

Facebook

ชื่อผู้ให้ข้อมูลจะเป็นเก็บความลับ ในการรายงานผลการวิจัย จะไม่มีการระบุชื่อและตัวตนของ
ผู้ให้ข้อมูล

ทีมวิจัยขอขอบคุณสำหรับการเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

การศึกษาพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: รูปแบบ ปัญหา และความต้องการ
ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพพฤติกรรม: รูปแบบ ความต้องการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของพฤติกรรมของการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ และกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียน ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวคำถามในการสัมภาษณ์

1. ในปัจจุบัน สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนของท่านเป็นอย่างไร
(ด้านหลักสูตร/ด้านเนื้อหา/ ด้านรูปแบบและวิธีการสอน/ด้านสื่อการสอน/ ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ /ด้านผู้สอน/ด้านผู้เรียน/ด้านการวัดผลและประเมินผล/อื่นๆ (โปรดระบุ))
2. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนของท่านมีอะไรบ้าง
3. ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนของท่านมีความต้องการด้านใดบ้าง
4. นโยบายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนในปัจจุบัน เป็นอย่างไร
และท่านต้องการให้มีการเพิ่มเติมและปรับลดส่วนใดบ้าง
5. กรุณาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิคริสเตียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์หาค่าความตรงของแบบสอบถาม

การหาคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามทั้งฉบับนักเรียน จำนวน 83 ข้อและ ฉบับครูผู้สอน จำนวน 97 ข้อ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผล และ ด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับลักษณะที่ต้องการวัดหรือนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อ คัดเลือกข้อที่มีความสอดคล้อง .50 ขึ้นไป เพราะถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีคุณภาพด้านความตรงซึ่ง ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกัน ผลปรากฏผลดังนี้

แบบสอบถามชุดนักเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .75 – 1.00 และได้ข้อคำถาม ที่ผ่านคุณภาพด้านความตรง จำนวน 83 ข้อ

แบบสอบถามชุดครูผู้สอนมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .75 – 1.00 และได้ข้อคำถาม ที่ผ่านคุณภาพด้านความตรง จำนวน 97 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง

ตาราง1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามชุดนักเรียน

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	IOC
ด้านหลักสูตร	IOC
1. โรงเรียนมีวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ	1
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน	1
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	1
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	1
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม	0.75
ด้านเนื้อหา	
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	1
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	1
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	1
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	1
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนากระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียนรวมทั้งทักษะการสื่อสาร	0.75
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัยทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี	1
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง	1
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน	1

2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์ประเมินผลชัดเจน	1
3. ผู้สอนมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ	1
4. ผู้สอนใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา	1
5. ผู้สอนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	1
6. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	1
7. ผู้สอนสอนเน้นไวยากรณ์โครงสร้างประโยคและคำศัพท์	1
8. ผู้สอนเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ	1
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	1
สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	
10. ผู้สอนใช้กระบวนการกลุ่ม ที่ในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่นและความรับผิดชอบของตนเอง	1
11. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	1
12. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องทางภาษา	1
13. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นต้น	1
14. ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์	1
15. ผู้สอนใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	1
16. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ	1
17. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น	1
18. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	1
19. ผู้สอนปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	1
20. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน	1
21. ผู้สอนให้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	1
22. ผู้สอนสรุปบทเรียนที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น	1
23. ผู้สอนจัดกิจกรรม เช่นทัศนศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง	1
สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้	IOC
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ	0.75
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ	0.75

3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	1
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ (อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน)	1
5. นอกจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วโรงเรียนมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	1
6. โรงเรียนมีสื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอี-เลิร์นนิง (e-learning))	1
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ที่หลากหลาย (เช่นนิตยสารสารานุกรม หนังสือพิมพ์)	1
8. ห้องสมุดมีหนังสือภาษาอังกฤษที่ทันสมัย	1
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ (เช่นดิกชันนารีหนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษหนังสือไวยากรณ์)	1
ด้านผู้เรียน	
ความเห็นของผู้เรียนต่อตนเอง	0.75
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	0.75
2. ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	0.75
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.75
4. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	0.75
5. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	0.75
6. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	0.75
7. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	0.75
8. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน	0.75
สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	
9. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	0.75
10. ผู้เรียนชวนช่วยที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน	0.75
11. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.75
12. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	0.75
13. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียน คือทักษะการฟัง	0.75
14. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียน คือทักษะการพูด	0.75
15. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียน คือทักษะการอ่าน	0.75
16. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียน คือทักษะการเขียน	0.75
ด้านการวัดและประเมินผล	IOC
1. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผล	1
2. ผู้สอนกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	1
3. ผู้สอนวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	1

4. ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน	1
5. ผู้สอนแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	1
6. ผู้สอนวัดและประเมินผลตามเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ	1
7. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอ พร้อมระบุข้อแก้ไขและเสนอแนะ	0.75
8. ผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนชิ้นงาน	0.75
9. ผู้สอนวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	1
10. ผู้สอนมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น	1
11. ผู้สอนใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา	0.75
12. ผู้สอนใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	0.75
13. ผู้สอนประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	0.75
14. ผู้สอนมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้	0.75
ความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	
1. ห้องเรียนภาษาอังกฤษที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	0.75
2. ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound Lab) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อผู้เรียน	0.75
3. สื่อการสอนที่ใช้ได้สะดวกทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน	0.75
4. ตำราเรียนเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0.75
5. การพัฒนาตนเองด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	0.75
6. การพัฒนาความรู้และความเข้าใจและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	0.75
7. การจำกัดจำนวนนักเรียนในห้องไม่ให้มากเกินไป	0.75
8. มีแหล่งเรียนรู้ให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าไปเรียนรู้ได้ตลอดเวลา	0.75
9. มีห้องสมุดที่มีหนังสือภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียนให้เรียนรู้เพิ่มเติม	0.75

ตาราง2 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามชุดครูผู้สอน

สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	
ด้านหลักสูตร	IOC
1. โรงเรียนมีวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษเพียงพอ	1
2. วิชาภาษาอังกฤษมีการสอนและฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน	1
3. จำนวนชั่วโมงในการเรียนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม	1
4. ความรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	1
5. วิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม	0.75

ด้านเนื้อหา	
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	1
2. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	1
3. เนื้อหารายวิชาเป็นพื้นฐานในการเรียนรายวิชาที่สูงขึ้น	1
4. เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย	1
5. เนื้อหารายวิชาทั้งหมดช่วยพัฒนาระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียนรวมทั้งทักษะการสื่อสาร	0.75
6. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัยทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี	1
7. เนื้อหารายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง	0.75
ด้านรูปแบบและวิธีการสอน	
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนก่อนเข้าห้องเรียน	1
2. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน และเกณฑ์ประเมินผลชัดเจน	1
3. ผู้สอนมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างน่าสนใจ	1
4. ผู้สอนใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา	1
5. ผู้สอนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน	1
6. ผู้สอนใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	1
7. ผู้สอนสอนเน้นไวยากรณ์โครงสร้างประโยคและคำศัพท์	1
8. ผู้สอนเน้นการสอนแบบตัวเพื่อการทำข้อสอบ	1
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	1
10. ผู้สอนใช้กระบวนการกลุ่ม ที่ในการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่นและความรับผิดชอบของตนเอง	1
11. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นเรื่องการออกเสียงโดยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเน้นการทำซ้ำๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	1
12. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะโดยเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องทางภาษา	1
13. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้าเป็นต้น	1
14. ผู้สอนใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือวิจารณ์	1
สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	
15. ผู้สอนใช้วิธีการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์รวมทั้งมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	1
16. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเช่น การทำแบบฝึกหัด การทำงานเดี่ยว/คู่/กลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ	1
17. ผู้สอนใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น	1

18. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา	1
19. ผู้สอนปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน	1
20. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากผู้สอน	1
21. ผู้สอนให้เวลาในการอธิบายในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	1
22. ผู้สอนสรุปบทเรียนที่สำคัญท้ายคาบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น	1
23. ผู้สอนจัดกิจกรรม เช่น ทักษะศึกษาหรือดูงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง	1
ด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้	
1. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียงพอ	0.75
2. โรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติเพียงพอ	0.75
3. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	1
4. โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ (อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน)	1
5. นอกจากห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วโรงเรียนมีห้องส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	1
6. โรงเรียนมีสื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(e-learning))	1
7. ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษที่หลากหลาย (เช่น นิตยสาร สารานุกรม หนังสือพิมพ์)	1
8. ห้องสมุดมีหนังสือภาษาอังกฤษที่ทันสมัย	1
9. ห้องสมุดโรงเรียนมีตำราประกอบการเรียนภาษาอังกฤษที่เพียงพอ (เช่น ดิกชันนารี หนังสือฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ หนังสือไวยากรณ์)	1
ด้านผู้สอนและผู้เรียน	
ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้สอน	
1. ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการสอน	1
2. ผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	1
3. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนเพื่อลดความกังวลในการเรียนภาษาของผู้เรียน	1
4. ผู้สอนมีความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนและทำกิจกรรมต่างๆ	1
5. ผู้สอนช่วยกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันในการเรียนการสอน	1
6. ผู้สอนสามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	0.75
7. ผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับ/ตรงตามวิชาที่สอน	1
8. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน	1
9. ผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	0.75
10. ผู้สอนมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน	1

11. ผู้สอนมีความสามารถในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกชั้นเรียน	0.75
12. ผู้สอนยกย่องชมเชยเมื่อผู้เรียนทำถูกต้องหรือมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนเกิดความผิดพลาด	1
13. ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนแต่ละคาบ	1
14. ผู้สอนจัดกิจกรรมสอนเสริมในเนื้อหาที่ยากให้กับผู้เรียน	1
สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ	
ความเห็นของผู้สอนที่เกี่ยวกับผู้เรียน	IOC
1. ผู้เรียนให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ	0.75
2. ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	0.75
3. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.75
4. ผู้เรียนมีความสุขเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	0.75
5. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	0.75
6. ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนที่สอนในชั้นเรียน	0.75
7. ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อการใช้สื่อต่างๆ	0.75
8. ผู้เรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน	0.75
9. ผู้เรียนมีความสามารถในการทำการบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง	0.75
10. ผู้เรียนชวนขวายที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน	0.75
11. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นและอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ	0.75
12. ผู้เรียนมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	0.75
13. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียน คือทักษะการฟัง	0.75
14. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียน คือทักษะการพูด	0.75
15. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียน คือทักษะการอ่าน	0.75
16. ทักษะที่เป็นปัญหากับผู้เรียน คือทักษะการเขียน	0.75
ด้านการวัดและประเมินผล	
1. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผล ประเมินผล	1
2. ผู้สอนกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	1
3. ผู้สอนวัดผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	1
4. ผู้สอนชี้แนะและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบให้แก่ผู้เรียน	1
5. ผู้สอนแจ้งผลการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	1
6. ผู้สอนวัดและประเมินผลตามเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ต่างๆ	1
7. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น ตรวจแบบฝึกหัดและส่งคืนให้ผู้เรียนรวดเร็วและสม่ำเสมอ พร้อมระบุข้อแก้ไขและเสนอแนะ	0.75
8. ผู้สอนประเมินผลระหว่างเรียนด้วยการทำแบบฝึกหัด ทดสอบย่อย และให้คะแนนชิ้นงาน	0.75

9. ผู้สอนวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอบกลางภาคและปลายภาค	1
10. ผู้สอนมีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น	1
11. ผู้สอนใช้วิธีประเมินผลหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องวัตถุประสงค์ กิจกรรม ผู้เรียนและเวลา	0.75
12. ผู้สอนใช้แบบทดสอบเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผล	0.75
13. ผู้สอนประเมินผลจากการเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	0.75
14. ผู้สอนมีการปรับปรุงกระบวนการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้	0.75